

ا في المعالمة المعالمعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة المعالمة الم

وەرگێڕانى

قاسم سهلام

نووسینی

موحهممهد سهعيد رهمهزان بووتى

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بؤدابه زائدنی جؤرمها کتیب: سهردانی: (مُنتَدی إِقْرا الثَقافِی)
لتحمیل انواع الکتب راجع: (مُنتَدی إِقْرا الثَقافِی)
پرای دائلود کتابهای محتلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www. igra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

ئەمە (باوكم)ە!

نووسینی: موحهممه د سه عید رهمه زان بووتی وهرگیترانی : قیساسیم سیه لام دیزاینی ناوه وه و به رگ : زهرده شیت کاوانی رماره ی لاپه ره : ۲۷۱ لاپه ره ۱۵ * ۲۱ سم نوره ی چاپ : چاپی یه کهم ۱۴۶۲ ک - ۲۰۲۱ز

له بهریّوهبهرایهتی گشتی کتیّبخانه گشتیهکان - ههریّمی کوردستان ژماره سیاردنی (۷۸۵) ی سالّی ۲۰۲۰ ییّدراوه

مافی له چاپدانهوهی پاریزراوه بو وهرگیر

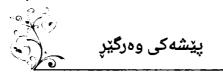
نوسینی موحهممهد سهعید پهمهزان بووتی

> وەرگێڕانى قاســم ســــەلام

زانا و عاریف مهلا پهمهزان بووتی (پهحمهتی خوای لی بێ)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

قاسم سهلام (۲/۱/ ۲۰۲۰)

به ناوی خوای به خشنده ی به به زهیم، صه لات و سه لام له سه ر پنغه مبه ری خاته م و شوینکه و تووانی تا پوژی دوایی...

ئهم کتیبه یه کیکه له ناوازه ترین کتیبه کانی ناوبراو په حمه تی خوای لیبی، ههروه ک خوی له پیشه کیه که یدا ناماژه ی پیکردووه که: به راوورد به کتیبه کانی تری خه لکیکی زور زیاتر باوه شیان بو نهم کتیبه کردوته وه.

به نده وه ك وه رگير هه م سوودو هه م چيژيكى زورم له خويندنه وه و وه رگيرانيدا بينيوه، ئوميد ده كه م توى خوينه رزور زياتر سوودى لى ببينى و چيژى لى ببهى، سهره پاى ئهوه ى كتيبه كه له پواله تدا باسى ژبان و به سهرهاتى زاناو پياو چاكى كورد (مه لا په مه زان)ى باوكى زاناى پايه به رز موحه مه د سه عيد په مه زان بووتيه، به لام جگه له شاره زابوون له ژباننامهى ئه م پياوه گهوره يه خوينه د له مه ويندنه وه ك تيبه كه چه ند ده ستكه و تيكى تريشى ده بى ده ...

یه کن له و دهستکه و تانه شاره زا بوونه له ژبانی خودی نووسه ر، که بریتیه له زانای گهوره (موحه مهد سه عید

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

پهممهزان بووتی) لهبمر نموه ی باوکی پهحمه تمی خوای لیبی تهمه نیکی زوری بووه و (۱۰٤) سمه دو چوار سال ژیاوه، لمه زوربه ی همه و زوری ویستگه کانی تهمه نیشیدا تاقانم کو په که ی هاوده می بووه و پیگای له گه ل بریوه، بویم له کاتی خویندنه و ی شاره زای ژیانی نمویش ده بی

یه کتکی دیکه له دهستکه و ته کانی شهم کتیبه بریتییه له لایه نه نیانییه کهی، به دلنیاییه وه دانیشتن له گهل پیاو چاکان و باسکردنیان و خویندنه وهی ژیانیان مایه ی دابه زینی خیرو به ره که تی نیلاهییه، پروون و پاشکاوانه ده لیم و تیم کتیبه بخوینیته وه زور به ناشکرا ههست به م به ره که ده کات، هه روه ها له ناخه وه گرو تین و هیمه تی خوا په رستی و خوشویستنی خوای بو زیاد ده بین.

یه کتکی دیکه له دهستکه و ته کانی خویندنه وه ی نهم کتیبه بریتیه له لایه نه زانستیه که ی، پاسته نووسه ر باسی پووداوو به سه رها ته کانی ژیانی باوکی ده کات په حمه تی خوا له همردووکیان، به لام له ماوه ی باسه که دا چه ندین بواری جیا جیای زانستی شه رعی ده وروژینی و شه ن و که ویان ده کات.

چهندین سوودو قازانجی دیکهی مهعنهوی لهم کتیبهدا ههیه من بو خوینه ریان جی ده هیلم، ههر خوینه ریکی به پیز به نهندازهی ناماده بوونی دل و دهروونی له کاتی خویندنه وهی کتیبه که دا شهم سوودو قازانج و ده ستکه و ته مهعنه و یانه به ده ست دینی.

ماوه تهوه چهند خالْيْك وهك ريْخۆشكردن بۆ خويٚنهر بخهمه روو:

۱)- له کاتی وهرگیراندا ههولم داوه هاوسهنگی بپاریزم لهنیوان پابهند بوون به وشهو رسته کانی نووسه رو دارشتنی خوّم، لهمه شدا لهوانه په هەندىٰ جار لايەننىك زال بووبىٰ بەسەر لايەننىكى تر، بەلام لەھەمووى گرنگتر پهچاوی تهواویی ویست و مهبهستی نووسهرم کردووهو بههیچ شێوهيەك نەمھێشتووه لەو چوار چێوهيە دەرچێ.

۲)- له کردنه کوردی دهقه شیعریه کاندا زیاتر به لای شیکردنه وهدا چوومه نهك وهرگيراني دهقاو دهق، چونكه شيعرهكان زاراوهي جۆراو جۆرى تەسەوفيان تىدايە، ئەم زاراوانەش جيا لەمانا روالەتيەكەيان مانای شاراوهو پهنهانیان لهخو گرتوون، له بهکوردی کردنی ههندی دەقى شىعرىش خۆم بواردووەو بەپٽويستىم نەزانيوە بكرى بەكوردى خوينه ر لهماوهي خويندنه وهيدا درك بهمه دهكات.

 ۳)- دوای وهرگیرانه کهش سی جار کتیبه کهم به تهواوی و زور بهوردی له بەرگەوە بۆ بەرگ خويندۆتەوە، ئەمە سەرەراى ئەوەى دوو مامۆستاو براي ئازيزيش پيداچوونهوهيان بۆ كردووه، پيم خۆشه ليرهوه وهك وهفايهك ناويان تۆمار بكهم: (زمناكۆ مەسعود، ئوسامه عەبدولغەنى)، خوای گهوره پاداشتیان بداتهوه.

٤)- بۆ كردنه كوردى ئايەتەكانىش بەزۆرى پشتم بە (تەفسىرى ئاسان)ى مامۆستا بورهان بەستووە، لەھەندى شوپنىش سياقى قسەكانى نووسەر بریتیی بووه له لیکدانهوهی ئایهته که بۆیه بهپیویستم نهزانیوه دووباره له تەفسىرەكەدا بيهينم، تەوفىق و سەركەوتنىش ھەر لەلايەن خواوەيە،

به دلنیاییه وه وهرگیرانه که م خالی نییه له هه له و که م و کوری، له هه رکه م و کوری، له هه رکه م و کورییه که م و کورییه که سه ره تا داوای لیبوردن و چاوپؤشی له خوای به خشه رده که م، پاشان داوای لیبوردن له نووسه ری کتیب و خوینه ران ده که م، هه ر چاکی و باشیی و روونیه ک له کتیبه که دا، بوخوا ده گه ریته و هو ربییه له فه زل و منه ت و گه و ره ی نه و به سه ر به نده کانیه وه، نیوه شه دو عای خیر بیبه شهان مه که ن.

پێشەكى چاپە نوێيەكە

موحهممهد سهعید رهمهزان بوتی دیمهشق ۲۷ شوال ۱٤۱۵ک ۲۸ی تاداری ۱۹۹۵ز

خوای پهروهردگار ویستی وابوو ئهم کتیبه بهراورد به کتیبه کانی دیکهم، زور زیاتر ببیته جینی پهسندی ههم خه لکانی ئاسایی، ههم خه لکانی تایبهت، نه ههم خه لکانی به بووه جینی سهرنجی زوریک لهوانهش که پابهند نین به گویرایه لی خوای پهروهردگارو ههرگیز به لای تویژینه وه یاخود خویندنه وه ی کتیبی ئیسلامیدا ناچن.

هیسچ گومانی تیدا نیسه نهینی شهم بایده پیدان و پهسند کردنهش لهبهر بابهتی کتیبه که یه بریتیه له باسکردنی ژیان و بهسه رهاتی باوکم، جگه لهم هوکاره هیسچ هوکاریکی دیکه بهدی ناکهم که پهیوه ندی به بهنده (نووسه ری کتیبه که) وه ههبی، ته گهر خوای بالاده ست به نیوه ندگیر یکم قهبول بکات که لهریگهی شهم کتیبه وه بتوانم ون بوویک رینوینی بکهم، لاده ریک بخهمه وه سهر ریگای راست، بیناگایه که به ناگا بهینمه وه، شهوا بومن زور گهوره ترو پر بایه ختره له قازانجیکی زوری دونیایی، بو من له همه و گهنجینه و زیرو زیرو خیرو بیریکی دونیایی گهوره تره.

ههندی له خوینه ران پیان گوتم: خوزگه لهم کتیبه دا ههندی له و فه تواو بوچوونه زانستیانه ی باوکت ده هینا که تیگه پشتنی

فراوانی ئه و دهرده خهن، وه ك چنن خنن (واته: باوكم) پيشتر به زانستي زورو تيگهيشتني فراوان ناسرابوو.

منیش لهوه لامی نهو کهسانه دا گوتم: نه نجامدانی نهو کاره ی نیوه ده یلین یه ک پاساوی ههیه، نهویش بریتیه له ناماژه کردن به زانستی زوری باوکم، بانگهشه بو نهوه بکهم که زانیاریه فیقهیه کانی وردو ده قیق بوونه!

من دەزانىم ئەم بانگەشەيە بانگەشەيەكى دونياييە، باوكىم ھەتا لە ژيانىدا مابوو ئەمەى پېخىرش نەبوو، ھەرگيىز دواى مردنىشى پېنى خۆش نابىخ، بۆيە ھەر يەكىك ئەم كتېبەى خويندۆتەوە يان دەيخوينېتەوە، با بزانىخ مىن بۆ ئەوە ئەم كتېبەم نەنوسىيوە تا بەشان و بالى باوكمىدا ھەلبلالىم، بى ئەوە نەمنوسىيوە بەمەوى قودسىيەت و بالى باوكمىدا ھەلبلالىم، بى ئەمە نەمنوسىيوە بەمەوى قودسىيەت سەرنجى خەلكى بى ياخود باسى چاكى و باشىيەكانى بكەم و سەرنجى خەلكى بى زابكېشىم، بەلكو من لەم كتېبەدا مېژونوسىك ناتىر نىم، واقىعىك تۆمار دەكەم و ھەقىقەتىك بەيان دەكەم كە لە پابردوودا پوويىداوە، ژيانى ئىنسانىك دەنووسىمەوە، بۆيە بەغەيىرى پاستگۆيى و وردى لە قسەكردن لەبارەيەوە بەلاى شىتىكى دىكەدا پاستگۆيى و وردى لە قسەكردن لەبارەيەوە بەلاى شىتىكى دىكەدا ناچىم، لەم سۆنگەيەوە مىن بەرپرسىيار نىم لە بوون و نەبوونى سازان و تەوافىق لەنىوان واقىعى ئەم ژياننامەيەو حال و بارو

به لام من داوا له خوای بالاده ست ده که مهموومان پنزدار بکات به ناسینی هه ق و دهست پنوه گرتنی، وه به ناسینی پووچی و خو لی پاراستنی، هه مهموومان به پنگای په زامه ندی خویدا بیات، به پاستی خوا باشترین داوا لنکراوه.

پێشەكى

دیمهشق / (۲۱)ی (ربیع الأول)ی ۱۵۱۵ك ۲۲ی نهیلولی ۱۹۹۶ز

زور دوو دل بووم له دهستپیشخهری کردن بو نووسینی نهم کتیبه، ماوهیه کسی زور پرسیارم له خوم کسرد لهباره ی هوکاری نووسینی نهم نووسینی نهم کتیبه و پالنه ره شاراوه کانی، نایا چ شتیك پالم پیوه ده ندی بو نووسینی نهم کتیبه انه که ههر نهوه به لکو ماوه یه کی زور پرسیارم له خوم ده کرد نایا تا چهند باوکم په حمه تی خوای لیسی بهم کاره پازی ده بی!!

زەق كردنـهوەو يێـدا ھەڵگوتنـي مردووەكانيـان كردۆتـه ھۆكارێـك بـۆ بەدەسـت ھێنانـي پلـەو پايـەو فەخـر بەخـۆ كـردن، دواي كۆچـي دوايمي مردووه كانيان لهبهرو بوومه كمهي دهخون.

به شنوه یه کی گشتی له مرزدا وای ده بینم نووسینی (کور) لهسهر ژیان و گوزهرانی (باوك)ی بۆت هونهریکی جیاوازو ناياب له هونهره كانبي بانگهشه كردن و گرنگي دان بهخود، ئهم بانگەشـە بۆخـود كردنـەش لەسـەر نـاوى ئـەو بـاوو باييرانـە ياخـود ئـهو شـێخ و مامۆسـتايانه بونيـات دەنرى كـه دونيايان جێهێشـتووهو وه فاتیان کردووه، واته: باس کردنی ژبانی باوك، یان ژبانی شیخ و مامؤستا، بنو مهبهستی بانگهشه بؤخنو کردن و فهخس به خـــق كردنــه، قازانجــى ئــهم كاره ده چنتــه گيرفانــى منداله كانيــان یاخبود موریده کانیان که میراتگری کنوچ کردووانن، ریک وهك ئهو قهبرانهی که لهدیوی دهرهوهیاندا رازینراونه تهوهو بهرز كراونه تبهوه گوايسه ئهميه ريزيكيه بيز ئيهو ميردووهي كيه لهنياو گۆړەكەدا بالكەوتووە، بەلام لە راستىدا ئەم كارە بۆتە نىشانەي خۆبهگهوره زانیـن و فهخـر بهخــۆ كردنــي میراتگــران و نزیكانــي مردووه که، که هیشتا له زیاندان و به ناره زووی خویان له خوشی و شادیه کانی دونیادا که لل وهرده گرن.

ئەم دىماردە ناشىيرىنەي باسىم كىرد بىه ئەندازەيەكىي زۆر ئىمو حـهزو ئـارهزووهي كـهم دهكردمـهوه كـه ههمبـوو بـــــ نووســينێكي تيرو تەسەل لەسەر ژيانىي باوكىم، ھەروەھا ئىەم دياردەيىە ئىەو وهسوهسمیهی لمه دهروونمدا شیرین کردبوو کمه منیش لمه كارەدا كە نووسىنەوەي ژپاننامەي باوكمىە ھەمان مەبەستم ھەيە، ئهوهم به خهیالدا ده هات که باوکم - من ده مزانی چه ند خوی ده پاراست و چه ند بی نیاز بوو له خو ده رخستن و ستایش کران و به گهوره گیران - به م کاره م پازی نابی، نه که هه رپیسی پازی نابی به لکو له وانه به بیته هو کاری تو په بوون و نهزیه ت دانیشی، من بوچوونم وایه که مردووان وه کو زیندووان هه م تو په دوسن و هه م په زامه ند ده بن، هه روه ک چون نیس و نازاریان پیده گات، شادی و نارامیشیان به سه ردا دینت.

ئەمىه لەگەل ئەوەي زۆربەي ئەو برادەرانەي كى باوكميان دەناسى يىشىنيارى ئەوەپان دەكىرد بگىرە زۆر يىداگىرپان دەكىرد به شینك له ژیانی باوكی په حمه تیم بن خه للك بنووسمهوه، به زور شت پالیان پیوه دهنام و هانیان دهدام، به لام ترسی زیاترم له نووسىينى ئەم كتنبىم بەراورد بە ئارەزووى نووسىينى، وەك خـنى مايـهوه، تـا ئـهوهى رۆژێـك قسـهى باوكمـم لهبـارهى چهنـد زانایہ کے چاکہ کاری کے ورد بیرکہ وتے ہوہ کے بہگوتہ ی ئے و كەسانى زۆر جياواز بوون ھەم بەھىزى زانسىتى زۆريان، ھەم ناسراویش بوون به ته قواو پیاو چاکییان، باوکم ره حمه تی خوای لنبي كاتبي خوى باسبي ههندي له زيان و سيفات و رهوشته جوانه کانی ئەوانى بى كردبووم، ھەر كاتى باسى دەكىردن داخ و حەسرەتىي خىزى دەردەبىرى لەبارەي ئىدوەي كىد خەرىكىد ئەو رەوشىتە جىوان و سىيفاتە نايابانىدى ئىدوان لىھ بيىرو زىھنىي خەلكىدا بسىرىتەوەو نەمىنىن، خۆزگەي ئەوەي دەخواسىت كە ژیانی ئے و کەسانە پارېزگارپان ليخ بکراپەو بنووسراپانےوه، پۆ ئەوەي بېبونايىە بىه دەرس و وانىه بىز نەوەكانىي داھاتىوو.

له دلّی خومدا گوتم: وا گومان نابه م باوکم له پیشتر بی له مین به م داخ و حهسره ته، وه ک چیون شه و هه قبی خیوی بیوو هه هست به پیویستیی نووسین بکات له باره ی شه و زاناو پیاو چاکانه بی شهوه ی خه لُکی له سیفاتی جوانیان که لْک وه ربگرن و بیانکه ن به پیشه نگ و چاو ساغ بی ژیانیان، منیش به هه مان پیویستی بالنه ری شه و، به هه قبی خوّمی ده زانم هه ست به هه مان پیویستی و زه پووره ت بکه م به رامبه ر نوسینه وه ی ژیانی شه و زانایه (که باوکمه)، بیگومان باوکیشم یه کیکه له وان، خی نه گه ر شه و بواره م بوره بینووسم به هوی شه و زانا گه و رانه وه بنووسم به هوی شه و ده و زیانه که ی بنووسم، به لکو می نه هه مدو و خه ل ک شاره زاترم به و ریانه که ی بنووسم، به لکو می نه هه مدو و خه ل ک شاره زاترم به ژیان و سلووك و هه لسو که و ته کانی شه و .

بسهم شیوه یه لسه قسسه ی باوکسم لهباره ی شهو زانا چاك و باشانه ئیلهامی شهوه م وهرگرت که مؤلّه تسم ده دات له سهر ژیانی بنووسسم، به سیفه تی شهوه نا که باوکسه، به لْکو به سیفه تی شهوه ی که یه کیکه لهو زانایانه ی که شهو خوزگه ی ده خواست ژیان و پهوشت و شاکاری بهرزیان بنووسرایه تسهوه بو شهوه ی ببونایه ته بیسر خهره وه و ئاموژگاری بو نهوه کانی داها تسوو.

بینگومان هه رسار کردنی باوکم له پیزی زانایان له باوه پو یه قینی منه وه سه رچاوه ی گرتوه ، بی گویدانه شهوه ی که باوکم چون ته ماشای ده روون و حالی خوی ده کرد، چونکه شه و خوی وا ده بینی و قه ناعه تی وابوو که یه کینکه له خه لکه ئاسایی و عه وامه که. ئنجا سەرەراي ئەوەي گەيشتمە قەناعەت كەپيويستە لەسەر ژیانی باوکم بنووسم، لهلایه کی ترهوه راویژیشم به ههندی لهو كهسانه كرد كه وا گومانيان پئ دهبهم نههلى صهلاح و تهقوان لـهم شـاره، بۆشـم ړوون كردنـهوه كـه باوكـم رهحمهتـي خـواي لیبے ئےوہی لین قەدەغے كردووم لەبارەي شىتە شاراوەكان و حالْمه تايبهته كانبي له گـه لْ خـوا بـۆ خه لْـك بـاس بكـهم، بۆچوونىي ئەوانىيىش سىمبارەت بىمە كارە ئەوەببوو كىم كارىكىي پىرۆزەو سودبه خشم بهمه رجيك همه مهبه ست تيدا خوا بي، هم باسكردن و وهسف كردنيشي وهك تهو واقيعه بي كه تنيدا ژیاوه بن زیادو کهم، پاخود بن گهوره کردن و زیدهرویی تیدا كردن، وه لاميشيان بـ ق ئـه م قسـه يه ي مـن كـه باوكـم ئـا گاداري كردوومه تمهوه لمهوهى كاره شاراوه كانى ثمه وبؤ خهلك باس نهكهم ئەوەببور كىە: ئەمبە بىز ئىەر كاتبە ببورە كىە لەژپانىدا مايبور، يېز ئەو كاتبە بىوو كە لە دىندارىيەكەي خىزى دەترسىا بەرامبەر بە شەرو خراپەو مەترسىدكانى نەفس، بەلام ئىستا ئەو لـ دونياى ته كليف دەرچووهو بهدهم ئهو شتهوه چووه كه لهدونيادا رووى تذكردبوو، بؤيه باسكردني ههر شتيكي تايبهت نابيته مهترسي لەسەرى.

دوای ئهوه دووباره ئهو حهزهم لهلا زیندوو بوویهوه که خوم یه کلا بکهمهوه بو نووسینی ژباننامه کهی پیک وه که نهوهی لهبارهیهوه دهیزانم، وه لهچوار چیوهی واقیع و خو دوور گرتن له به گهوره گرتنی و داتاشینی نازناوی خهیالی بوی، لهجیاتی ههموو نهمانه نامانج شاره زا کردنی خوینه ر بی لهبارهی واقیعی

ژیانی شهخسی ئهوو، ههروه ها پهیوه ندیه کومه لایه تیه کانی و، به سهرها ته کانی ژیانی به و شیوه یه که تیدا ژیاوه، بی هیچ جوان کردن و پازاند نه وه یه که به دلنیاییه وه خو دوور گرتن له زیده پر قیمی کردن له م بابه تانه زیاتر پیگه و مه کانه تی هه قیقی ئه و که سه ی که له سهر ژیانی ده نووسری له بیرو میشکی خوینه روننا ده کات.

نابئ مەبەست و ئامانىج لىه كاريكى وادا شانازى بەخى كردن و خنو به گهوره گرتین بنی، واته: باسکردنی ژیان و بهسهرهاتی ئەران و تايبەتمەنديەكانيان بەكار بهينرين بۆ شانازى بەخىق كردن و خـۆ بهگـهوره زانيـن، ئهگـهر ئـهو نيهتـه لـهم كارهدا ههبـي -پهنا به خوا- شتنك نيپه جگه له سهرچاوهي ئنش و نازار بن باوکے رہ حمدتی خوای لیبے، به لکو پیویسته تاکه مدبهستی ئهم کاره پهندو ئامۆژگارى وەرگرتىن بىن لە حال و ژپان و بەسەرھاتى كەستىكى دىكە بەورياپى و ئاگا لېبوونەۋە، لەستونگەي باسكردن و خويندنهوهي ژياني ئه و پياو چاکو صالحانه که به نامۆيي و غەربىي لەدونيادا ژيان، پيويستە ئينسان وريايى و ئاگايى خۆي وهربگری له فیل و تهلهکهی شهیتان و نهم ژبانی دونیایه، ههروهها فيري پيويستيي و گرنگي روو كردنه ئه و شته بي كه له بیناو پدا دروسیت کراوه، کورتهی قسان نهوه په مهبهست له ژبانی بیاوچاکان گوی گرتنه لهو فهرمایشته خواییهی که دەفەرمووى: ﴿ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَلِمِلُونَ ١٠٠٠ ﴾ واته: واته: دهبا بـ قله منازو نیعمه ت و کامه رانیه نه وانه ی که کارو کوشش ده كهن با بـ ق ئـهم دهستكهوتانه بيكـهن. الصافـات.

به ڵێ، بـهم شێوه یه پهغبهت و ئاره زووی نووسینیکی وردوو واقیعانه م لهسهر ژیانی باوکم لا گهرایه وه، لهبهر هیپ شتێکی دیکه نا جگه لهو نیهت و ئامانچ و مهبهستانه ی که ئاماژه م پێ کرد، سهره پای ئهم پاڵنه رانه ش که باسم کرد بـۆ نووسینی ئهم کتێبه ههر تهسلیمی ئهو ئاره زووه نهبووم به ڵکو په نام برده بهر ئه نجامدانی نوێژی ئیستیخاره بهو شێوهی که پێغهمبهری خوا گونیری کردووین، نوێژه کهم کرد، پاپامهوه، داوای کومه کیم کرد، داوام له خوا کرد به ره و خێرو چاکه ئاپاستهم بکات و ئیلهامم پێ بداو بمخاته سهر ئهو پێگایهی که خوی پێی نووسینی کتێبه که، وه ک چون داوام له خوا کرد سینهم بکاته و نووسینی کتێبه که، وه ک چون داوام له خوا کرد سینهم بکاته وه و کومه کیم بدات بو دهمه کیم به و شێوازه ی که خوی پنی بینی دارد به به به به به به به به و کومه کیم به و شێوازه ی که خوی پنی رازیه.

خــوای پــهروهردگار لهپشــتی ویســت و مهبهســته کانهوهیهو، ههمــوو خێــرو بێرێــك بهدهســتی ئــهوه، وه تهنهــا پشــت بــهو دهبهســترێ.

لەدايك بوون و، چۆنيەتى گەورەبوون و، بەدواى زانستدا گەرانى

به گویسره ی توماره کانے ناسامه له دایك بوونے باوکے ده گەرىتسەوە بىز سىالى (١٨٨٨)ز، لەگوندىكى بچسووك بەنساوى (جیلکا)، سهر به جهزیرهی بزتان، به عهره بی ینی ده گوتری: جەزىسرەي ئىسبن عومسەر، ئسەم ناوچەيسە دەكەويىسە نىسو ولاتسى توركيا، لەنزىك سنوورى سووريا، بەرامبەر شارۆچكەي عەيىن دیــواری ســووریا^(۱).

باوکم له دایك و باوكتکی كورد هاتؤته دونیاوه، باوکی ناوی عومه ریووه، باییری ناوی موراد بووه، سهبارهت به درند بوونهوهی نهسهیی باوکم، لهدوای باپیریهوه هیسچ روونكردنهوه يه كيي ديكه نازانم، پيشتر ههندي پرسيارم لـهو بارهوه کردووه بـ و تـ موهى شـارهزا بـم، بـه لام پيـم وابوو کـه پيويسـت بهوه ناکات زور گرنگی بهمه بندهم، به هنوی تهوهوه که پیم واینه مهحاله ئینسان بتوانی بنی هه له و کهم و کوری دریژبوونهوهی نهسمه بی بیاب و باپیران و رابردووی خنوی شیاره زا بنی، باشتر

⁽۱) ناوی تعواوی یهمهزانه، بعلام بهمهلا یهمهزان ناسراوه، زوریک لهخه لکی واده زانس ناوی مهلا بووه و رهمه زان ناسناویه تی، بویه پیسان ده گوت: شيخ مهلا.

وایه واز لهم لیکولینهوهیه بینی لهبهر نهوهی تهحقیق کردن له مەسەلەيەكى وادا قورس و گرانـە، لەسـۆنگەي ئـەو قسـەيەي (إبن الوردي) له (لامية) بهناوبانگه که پدا که ده لي:

لا تَقُل أَصلي وَفَصلي أَبَداً .... إنَّا أَصلُ الفَتي ما قَدْ حَصَل

واته: ههرگیز مهلّی نهصل و بنهچهی من وایهو وایه، نهصل و بنهچهی ههر کهسیّك بهرههمی شهو كارانهیه که تهنجامی داوون و نه نجامیان ده دات، که واته: ده یی پنگه ی نینسان به هنوی ئــهو كارانــهوه لهبهرچــاو بگيــرئ كــه ئهنجاميــان دهدات، نــهك

قۆناغى مىنداڭى:

باپیسری باوکم پیاویکی جوتیسار بسوو زوربسهی کاته کانسی لـ المحاري كشـ توكال كـردن و ينويسـ تيه كاني ئـ اله و پيشـ اله بهسـ المر دهبرد، مندال و نهوه کانی کاریکی دیکهی باشتر لهمهیان شك نه ده بیرد، هه در مندال و نه وه په کی گهوره ده بیوون و پیده گهیشتن، به گویسره ی توانیا روویان ده کرده پارمه تمی دانی شهو له کاری کشتوکالی و خزمهت کردنی زهوی و زار، باوکیشم لهو تهمهنهدا وهك هـ در مندالنككي تر تـ هم كارهي بـ فر ببـ وو به هدلنك بـ فر عهجوولي و بزنوی کردن، که پنویستیه کی نه و قزناغه به به لام دایکی که زۆر ئەھلى تەقىواو چاكە بىوو، سىوور بىوو لەسلەر ئىلەومى بىنتىرى

⁽۱) کوردهواری خومان جوانیان گوتووه: که خوت کوسهی ریشی باوكىت بەتىۋ چىي؟ (وەرگتىر).

بـ ق خوینـدن و زانسـتخوازی، له کوتاییـدا بـ ق ئـهم مهبهسـته توانـی پیاوه کـه ی درزی بـکات و منداله کهیـان ببهنـه بـهر خوینـدن.

باوكم رەحمەتى خواى لنبىئ دەيگوت: (ماوەيەك لەننىوان ئەم دوو كارەدا مامەوە لەلايەك ئارەزووى باپيىرم بى كاركىردن له گه لیدا لـ ه کشتوکال و خزمهت کردنی زهوی، له لایه کـی تـر سوربوونی دایك و باوكم بـ خويندن و گـهران بـهدوای زانسـتدا، بــه لام مــن لــهو ماوهيــه دا حــه زو ئــاره زووى خــۆم لــه خــۆرزگار کردن له کوّت و زنجیری خویّندن و نووسین دهبینیهوه، ههموو جاري له گه ل مندالاني وهك خيرم دهرده چيووم بير گهمه و كالته كردن و كات بهسهر بردن لهنيو شينايي و زهويه كشتوكاليهكان به پاساوی ئەوەى گوايە باپيىرم بانگىم دەكات بىز ئەوەى يارمەتى بدهم له کاری جوتیاری، ئهوهی وای کردبوو حهز به خویندن و نووسین نه کهم و لیّـی دوور بکهومـهوه: ئـهو کات خوینــدن و نووسین شتنکی گرنگی پندراو نهبوو لهلایهك، لهلایهكی دیكهوه كاريكى ئاسانيش نەببوو، چونكە ئەو ھۆكارانىە بەردەست نەبوون که مندال هان دهدهن تا بهدوای خوینندن و نووسین بکهوی، جاریکیان باوکم چوو بو جهزیره بو شهوهی قه لهم و مهره کهب و وهرهقهم بن بكري، منيش لهخوشييان بينهوهي ههست به مانىدو بىوون بكم بەردەوام چاوەرىنى گەرانەوەيىم دەكىرد، لەناكاو هاتموه بهقه ألم و مهره كمب و ههندي وهرهقموه، كمل و پهلهكاني له كۆشىي دانام، لەو سەردەمەدا ئەو شىتانە دەگمەن بوون بۆيمە به گهیشتنیان زؤر دلخوش بووم}.

....

گونىدە كوردىيەكانىي ناوھەي ئەنادۆل بەدەست يىلاو يوونەوەي نهزانی و نهفامییهوه دهیاننالاند، پیویستی زوریان به زانیاری و رۆشىنبىرى ھەپپور، خويندنىگا فەرمىيەكان لىەر ناوچانىەدا ژمارەپيان زور كهم بوو، بهلام لهبهرامبهردا كوردهكان شهوق و تارهزوويكي زۆريان هەبوو بۆ زانين و فير بوونى زمانى عەرەبى و زانستەكانى شــهريعهتي ئيســـلامي، بــق ئــهم مهبهســته لهنيّــوان خۆيانــدا يارمهتــي په کتریان ده دا بو دامه زراندن و بونیاتنانی چه نید حوجره په ك که بهزوری سهر بهمزگهوته کانهوه بوون، پییان ده گوترا: مهدرهسه، و و ک ئے وہ ی کے ئنر انبہ کان شو تننکیان ہوت سے دولین: (حدوزوی عیلمے)، ئے و حوجرانے پیشوازیان لے و کهسانه دهکرد کے ئارەزووى خىز يەكلا كردنەوەيان ھەببوو بىز بەدەسىت ھينانىي زانستی شهرعی و فیر بوونی زمانی عهرهبی و تایین، تهوانهشی كه دەرسىيان بـه قوتابيـه كان دەگـوت، زانايانـي خۆبەخـش بـوون كارى تاقمت پروكينى فيركردنيان بمو پمړى خۆشحاليموه ئهنجام ده دا به جنبه جي کردني سيسته مي حه له قاتي زانستي و کو بو و نه وه لـهدهوري شـنخيّك، خهلكـي گونـدهكان ژهمـه خواردنهكانيـان بــق ئەم قوتابيانە خستبووە ئەستۆى خۆيان، خواردنيان يىن دەدان و جـل و بهرگه کانیـان بــۆ دەشوشــتن و خزمه تــی شایســتهیان ده کردن، ئەمەشىيان لەستۇنگەي ھەسىت كردن بور بە جىيەجىي کردنے واجبیّکے سەرشانی خۆپان، بنی ئەوەي منەت بەسەر قوتابیه کانهوه بکهن، گونده کانی جهزیرهی ئیبن عومهر ئهم جۆره مەدرەسانەي زۆر بوو، لـه خەمـي قوتابيـه كان دابـوون، لەنپـو ئــەو مهدرهسانه داو لهنێواني ئـهو قوتابيانـه دا زانـاي گـهوره دهرده چـوون.

بهم شيوهيه ويستى خوا وابوو باوكم ههر له منداليهوه لـه کاری جوتیـاری و خزمهتکردنـی زهوی و زارو کار کـردن له گــه أل بــاوك و باپيــرى داببــړى، ړوو بكاتــه فيربوونــى نووســين و خويندنــهوهي قورئــان، باشــان پهيوهنــدي بــکات بــه پهکێــك لــهو مهدرهسانهی که باسم کرد.

به شنوه یه کی وردو دوورو درنیز شاره زاییم له واقیعی ژیانی قوتابیه تمی ئمه و نیمه، بملام ئمه وه ده زانم کمه زیات ر له جاریک بنوی باس کردووم چەنىد گونديکى جنوراو جنوری کردووهو له مهدرهسه کانی ئه و گوندانه خویندوویه تی، لهسه ر دهستی زیاتر له شیخیک زانستی وهرگرتووه له زیاتر له مهدرهسه یهك، لههه ريه كيك لهو مهدرهسانه ئه و شتهى خويندووه كه ههستى کردووه پیویستیهتی، ریدگای وهرگرتنبی زانستیش له رابردوودا بهم شنوهیه بوو، بهر لهوهی شهو دهزگا زانکوییانهی تهمرو ههن شويني ئه و مهدرهسانه بگرنهوه.

ئيســتا مــن نــاوي ســني لــهو شــنخانهم بيــر مــاوه كــه باوكــم دەرسى لىەلا خوينىدوون، ھەر يەكەيان لەشويننىك نىشىتەجى بوون، يه كيكيان: شيخ موحهممه د سهعيد سهيدا بوو، به شيخ ســهیدا بهناوبانــگ بــوو، دووهمیــان: ســهید موحهممــهد فندکــی بوو، باوکم زور باسی ده کرد که پیاویکی زور ته هلی عیلم و زۆر خاكىي بىوو، مىن لىه كۆتاپىي جلىهكان ھىملم بىز رىككىموت و بینیم، له و کاته ی که به دیمه شقه وه تیده په ری به ره و مالی خوا بەمەبەستى بەجنگەياندنى فەريىزەى حەج، سىنيەميان: مەلا عبدالسلام بوو، باوكم بهردهوام به سيدا ملا عبدالسلام بانگى ده كرد، واته: توستازم مهلا عبدالسلام.

شێوازی کوردهکان له خوێندنی زانستی شهرعی:

عهجهمه کان به سیوه یه کی گستی و کورد به تایبه تسی له نیسو زانسته شهرعیه کاندا زیات رگرنگی به (علومی ئاله) ده ده ن واته: زانستی زمانی عهره بی به ههمو و به شه کانیه وه وه ك: نه حوو صه پف و به لاغه و، مه نتی وه زع و، مه قولاتی عه شر، هه رکه سی پوو بکات داوا کردنی زانست له هه ریه کین له مهدره سه کوردیه کان، ده بی به رله ههمو و شتیك فیری (زانستی صه پف) ببی، باشان ده چیته سه ربه شه کانی تری نه م زانسته، پاشان ده بی بخیته سه رزانستی نه حو به خویندنی زنجیره کتیبیکی قورس و گران، که غهیری کورد که م (نه ته وه ی دیکه) ههیه گرنگی به و کتیبه قورس و و شکانه ی نه حو بدات، کوتا ههیه گرنگی به و کتیبه قورس و و شکانه ی نه حو بدات، کوتا کتیب له و زنجیره کتیبه که پیویسته قوتابی بیخوینی کتیبه که کی کردووه.

دەربارەى زانستەكانى دىكەى شەرىعەتى ئىسلامىى گرنگى بە عەقبىدە دەدەن، كۆتا كتيب كەلەو بارەوە دەخويىنى بريتىيەلە عەقبىدەى نەسەفى، باشان گرنگى بەتەفسىر دەدەن لەگرنگترىن

⁽۱) ناوى: نورالدين عبدالرحمن بن أحمد الجامي سالى (۸۹۸)ك وهفاتى كردووه، ناسراوه به مهلا جامى.

ئه و ته فسیرانه ش که ده یخوینن و گرنگی پی ده ده ن ته فسیری قازی به یضاویده (۱)، دوای ته فسیر گرنگی به زانستی فیقه ده ده ن نه وه یه پیله ی یه که م له و باره وه پشتی پی ده به ستن په رتو و که که ی پیشه وای موحه ققیق ئیبن و حه جه ری هه یته میه (۱) به ناوی (تحف ه المحتاج فی شرح المنهاج)ی ئیبام نه وه وی له فیقهدا، ئه م کتیبه کوتا کتیبه له زانستی فیقه ده خویننری، له زانستی فوصولی فیقهیش ده گه رینه وه بی شهر حی جه لاله ددینی مه حه للی له سهر کتیبی (جمع الجوامع)ی ئیبن و سوبوکی، جگه له و زانستانه ی که باسیان کرد، زانسته کانی دیکه ی وه ك: زانستی فه رمووده و سیره و زانستی قورئان و فیقهی موقارن و ته صه ووف و ئه ده دری به لکو ده توانین بلین ه ه گبه ی زوربه ی زانایانیان له فه رمووده و زانسته کانی فه رمووده و ده توانین بلین نه گبه ی زوربه ی زانایانیان

هـۆكارى ئـەوەى كـە گرنگـى زياتـر بـه علومـى ئالـە دەدەن، دەگەرىختەوە بـۆ ھەست كردنيان بـە كۆسـپ و ئاستەنگى عەجـەم بوونيان، وە پنيان وايـه ناتوانـن بەسـەر ئـەم بەربەسـتەدا زال بـن ئەگـەر بەزانسـتى زمانـى عەرەبىيـەوە خەريـك نەبـن، بەتايبـەت زانسـتى صـەرف، لەروانگـەو بۆچوونـى ئـەوان صـەرف كليلـى فىربوونى قسـە كردنـە بەزمانى عەرەبى، لەنىو زانسـتى صەرفىشـدا

⁽۱) قازی عمبدوللای کوری عومهری بهیزاویه سالی (۱۸۵)ك وهفاتی کردووه.

⁽٢) ناوى: شهاب الدين أحمد بن علي بن حجر المكي سالّى (٩٧٤)ك وهفاتى كردووه.

بهتایبهت (تصریف الأفعال)، هیچ گومانی تیدا نییه که هونهری ماناو دهربرین و عیلمی به دیع (۱) له و زانسته ته واوکاریانه ن که دەتوانىرى بەھۆيانىدوە زال بىت بەسىدر بەربەسىتى (عەجمم)ى بوون.

گرینگے دانیشیان به زانسته کانی ((المنطق) و (المناظرة) و (الوضع)) هۆكارەكــەى دەگەرىتــەوە بــۆ زانســتەكانى عەقىــدەو تەفسىر، چونكە عەقىدەو تەفسىر پىرن لىه بەلگەي لۆژىكى، كەواتە: پيويستە بـۆ شـارەزا بـوون لـه عەقيـدەو تەفسـير گرنگـي بهم سی زانستهی سهرهوه بدری.

بۆپە پۆوپسىت بوو باوكىشىم پابەنىدى ئەو مەنھەجە بىن كە باسم کرد، ئەممەش واي ليكرد گرنگے يەكەمى بىز زانسىتى نه حو صهرف و به لاغه بي، كه پني ده گوتري: علومي ئاله، وه به گو پرهي ئه و مهنهه جه ته قليديه ش به س بوو بن هه ر بابه تيك لـ زانسـته شـ درعيه كان يـ ه ك كتيّب بخويّـنري، بـ ه لام باوكـم رەحمەتى خواى لىبسى (دواى خويندنى علومى ئالمه) لەسمەر ئەو مەنھەجە تەقلىدىد نەمايەوە.

هـهر كاتـــن باســـي زانسـتخوازي و ئــهو شــوينانهي بكردايــه كــه بهمهبهستی وهرگرتنی زانست رووی تیکردووه، دهیگوت: {زوربهی قوتابیه کان له زانستی شهرعیدا گرنگیان به و شتانه ده دا که دهبنه هـ فكارى رەوان بيدى و زمان پاراوى ئينسان له قسـه كردنـدا، زور

⁽١) علم البديع: زانستيكه به هؤيه وه رووه كانبي جوان قسم كردن شارهزا ده بیت .

گرنگیان بهو شتانه دهدا که دهویان گهرم ده کات بن موناقهشهو دەودەوانىي كىردن، بىر ئەوەي شانازى بەسەر نزىكانى خۆيانەوە بکهن به وروژاندن و باسکردنی بابهته وردو ناموکان و قسه کردن لهسه ر بابه ته قورس و شاراوه کان، به لام گرنگی دانی من جگه له: نهزبهرکردنی مهتنه کان و خویندنی نهو کتیبانهی که مهنهه جی مهدرهسه کان بوون زیاتر بهلای جوان خویندنی قورئان و تهجویدو تهرتیل بوو، زور ههولم له گهل خوم دهدا که به په نهانى قورئان ئەزبەر بكەم، وە فىعلەن توانىم لە تەمەنىكى كەمدا ھەموو قورئان ئەزبەر بكەم، لە زانستى فىقھىشدا زياتىر گرنگیم بهو عیبادهت و حوکهانه دهدا که دهبوونه مایهی زیاتر پاراستنی سلووك و رەفتارم، وه كتيبهكانىي تەصەووف ببوه جيسى ئومندم و سهرنجیان راکنشابووم، یه کهمینی ئه و کتیبانه شله و بارهوه (إحياء علوم الدين)ي ئيامي غهزالي بوو، دهستم خست و خۆم يەكلا كىردەوە بىر خوينىدنىەوەي، بەھەمان شىيوە سەرقالىش بووم به تویزینه وه لهبارهی ژیاننامه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، وه ئــارەزووى زۆر ئەنجامدانــى نوێـــژه ســوننەتەكان و عيبادەتەكانـــم لهلا درووست بوو، توميدي گهورهم تهوهبوو كاتيكم لهشهودا ههبین و بهفرسه تی بگرم بن ئهنجامدانسی شهونویژ، کاتیکیش ئەو ئومنىدو ھيوايەتەم ھاتىە جىي ئەوەنىدە دلخىۆش بىووم پىشىتر بههيج شتيك ئەوەنىدە د لخۆش نەبووبوم .

باوكم دەيگوت: (زۆربەي قوتابيەكان گالتەپان بەو شىتانەي من دههات، تۆمەتىي گەرمە تەرىقەتىي و زۆر لەخىز كىردن و هەنىدى جىار چاولىكردنىي گەورە مامۆسىتاكانيان دەدا پالىم،

ده توانیم بلیسم: هه ندی جار ئه و کارانه ی منیان به هه لاتن له: ئه زبه ر کردنی مه تنی زانسته کان له قه له م ده دا، گوایه من له به رئه وه ی ناتوانم له گه ل ئه واندا به قولی بچمه نیو مهسه له زانستیه کان و ورد ببمه وه، بزیه په نا بخ شه و شتانه ده به مه ا.

باوکم دهیگوت: {ماوه یه ک به م شیّوه یه مامه وه، نهمه ش وای کردبوو زوّربه ی ماموستاکان و قوتابیه کان وا ههست بکه ن که توانام که مه له به ده ست هیّنانی زانست و، نه وه ی فیّری بوومه شتیّکی که م و سنوورداره، روّژیّکیان یه کی له ماموّستاکان (۱) هاته لامان یه ک یه پرسیاری لی ده کردین و تاقیکردنه وه ی پی ده کردین، کاتی نوّره گهیشته من به ناره زووی خوّی پرسیاری لیّکردم له و شویّنانه ی که قورسن، خوای په روه ردگار ئیلهامی وه لامدانه ی پرسیاره کانی پی به خشیم، ته ماشای کردم و گوتی:

⁽۱) باوکم ههموو جار ناوی ئه و مامؤستایه ی خوی ده گوت، به لام به داخه وه من ناوه که م لهبیر نهماوه.

لەراستىدا تىق زانىا نىت و وەلامەكان نازانىت، بەلام لىھ يرىكىدا خوا پنی فهرمووی: ببه بهزاناو بووی بهزانا! } ..

باوکے دەربارەي زانستخوازي زیاتر له جاریك ئهم بەسمەرھاتەي سىمرەوەي بىر بىاس كىردووم، بىر ئىموەي بەھىزى ئەم بهسهرهاتهوه مانای نهو نایهتهم بنز روون بکاتهوه که خوای پــهروهردگار دهفهرمــووێ:﴿ وَٱتَّــقُواْ ٱللَّهَ ۖ وَيُعَــَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ﴿ ﴿ وَٱتَّــقُواْ ٱللَّهُ ﴿ ﴿ وَاتَّــهُوا اللَّهُ اللّلَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ البقرة، هەروەها بـۆ ئـەوەي وريام بكاتـەوە لـەوەي كـە: لــه داوا كردنى زانست دانەبەزم بىز ئەو ئاستەي بىكەمە ھۆكارى نان پهيـدا كـردن، وهك زۆرێـك لــه فێرخـوازان و زانسـتخوازاني ئهمـرۆ.

چەندىن جار ئەممەي بىز گېراومەتمەوە دەپگوت: (شموي هەينيىم كردبىووە شىموى پشىوودان لىم ماندوويتىي خويندنىي هەفتەيــەك، زۆبــەي قوتابيــان ئــەم شــەوەيان بەهــەدەر دەدا بــه پاساوی شهوهی که روزی مؤلهت و پشوو وهرگرتنه، شهوانی هەينى دەمانەوەو نەدەخەوتىن ھەر خەرىكى كات بەسەر بىردن و گەمەو گالنته دەبىوون و شەوەكەيان بەم شىنوەيە بەرى دەكىرد، ههتا زۆر مانىدوو دەبىوون و بىهو پىهىرى ماندوويتىيىهوە دەچوونىھ ســهر جێـگاي خهوتنيــان، لــه ئهنجامــدا بههــۆي درهنـگ كهوتــن و ماندوبوون نوێـژي بهيانيـان له کيـس دهجـوو، لهژێـر پێخهفه کانيـان دەمانـەوە تـا كاتىكىي درەنگىي دواي خۆرھـەلات} باوكىم بەخـەم و ئەسەفىكى زۆرەۋە ئەم قسەيەي دەكىرد، كە چۆن دەبىي قوتابيانى

⁽۱) خو پاریز بن خواش فیری نهو شتانه تان ده کات (که خیری تیدایه بغ دونياو ياداشتي قيامه تيي لهدوايه).

شهریعه باشترین و گهورهترین شهوی ههفته که شهوی ههینییه بهم شیوهیه بهری بکهن، له گهمهو گالتهو شتی بی سوود بهسهری ببهن و پاشانیش گوی بهوه نهدهن که نوییژی بهیانیان له کیس ده چی و له کاتی خویدا نه نجامی نادهن!

نەخۆشىيەكى قورس و ... خەونێكى سەير:

باوکیم لیه و قوناغیه دا تووشی نهخوشیه کی قیورس بیوه، به جوریّ که باوکمی تا لیّواری مهرگ برد، زوّربه ی خه لْک وای بی ده چیون که نه خوّشیه کی قایروّسی بین، لهیادم نهماوه باسی کردبی له چه ند سالیدا تووشی نهم نه خوّشیه بیوه، به لام گومانم نییه لهوه ی نه و کات هیّشتا تهمه نی نه گهیشتبووه (۲۰) بیست سال.

باوکم په حمه تــ خــ وای لێبــێ ده یگــوت: فریشــته ی گیــان کێشــانم به چاوه کانــ ســه رم بینــی، لــه و کاتــه ی کــه نه خوشــیه کهم زور قــوپس بووبــو!

بەسەرھاتەكە لە زارى (باوكم)ەوە پەحمەتى خواى ليبنى:

إتسا دههسات زياتسر نهخؤشسييهكهم لهسسهر قسورس دهبسوو، به تەندازەيەك مالەوەمان بنتومنىد بىوون لەوەى چاك بېمەوە، رۆژنكىيان كىە لەسلەر جىنگاى نەخۇشىيەكەم كەوتبلووم كۆمەلىنىك كەسىش لىه ناسىاوان و خەلكانى دىكىه كىه ھاتبوون بۆ سەردانم له دەورم بوون، لهو كاتهدا پياويكى زۆر بەھەپبەت ھاتە ژوورەوە كەسىنكى دىكەشى لەگەلدا بوو لەپشىتيەوە وەسىتابوو، وا پىدەچوو يارمهتيدهر يان خزمه تكارى بي، ههولم دا لهبهري ههلسيم و دەستەكانى ماچ بكەم، چونكە لەو باوەرەدابووم كەستىكى چاك و خاوهن فهزله، بهلام گهرايهوهو گوتي: ئيمه كارمان بهتو نييه، ئیمه کارمان به (پاسین)ی (۱) دراوسیته نهومان دهوی، دوای ئه و قسمیه هدردووکیان لهینش جاوم ون بوون، دانیشتووانی مهجلیسه که سهیریان کردم و گوتیان: نهمه بنز وات کرد، بؤچی ئاوا شۆك بوويت؟ چ شتنك واى لنكردى كه دەم بۆ زەوى ببهيت و ماچى بكەيىت؟ منيىش گوتىم: مىن زەويىم مىاچ نەكىردووە، بەلكىو هەولمىدا دەسىتى ئەو شىخە ماچ بكەم كە ھاتە ژوورەوە، بەلام ئەو گەراپەوەو گوتىي: مىن مەبەسىتىم (ياسىين)ە، لەنساكاو بىووە هات و هاوارو گوتیان: پاسین وهفاتی کرد، هات و هاوارو دەنگى گريان لەمالەكەي ئەوانىدا بەرز بوويەوە!! }.

باوكم يه حمه تسى خواى ليبسى گوتسى: (باشان تمه و شيخه بهههیبه تمه بـ فر جـ اری دووهم هاتـ هوه لام، پیاوه کـ هی دیکه شـی هـ هر

⁽١) ئەرپىش گەنجنىك بور، نەخۆشىيەكى قورسى گرتبور، مالى بەتەنىشت ئەو ماللەوە بىوو كە باوكمىي تىدا دەۋيا.

له گه ل دا بو و ستیکی به سانی خوی دادابو و به پیستی ناژه ل ده چوو، نه و جاره بان پرووی تیکردم و به ره و پرووم هات، به ده ستی خوی قو ل کی قرتم، ترس و له رزیکی زور دایگرتم، هاوارم کرد داوای یارمه تیم له باوکم کرد، ته ماشام کرد باوکم وا پرامده کیشن بو نه وه ی منی لی بستینیته وه، پاشان دوو که سه که دیار نه مان، سهیری نه وانه ی ده ورو به ری خوم کرد نه وانیش به هوی منه وه که و توونه ته ترسیکی زوره وه، یه کیکیان پینی گوتم؛ به و شهره ته له گه ل کی بوو؟ منیش نه وه ی بینیبوم بوم وه گیرانه وه، دواتر زانیم باوکم کاتی گویی له هاواری من بووه و نه و ترسه ی لی بینیوم نه زری کردووه و گوتوویه تی: (نه گه دخوا نه م کو په م شیفا بدات، نه وه نده سه ر ناژه له ده که مه خیر) خوای په روه ردگار شیفای دام و مرازی باوکیشم ها ته جی و خوای په روه رده و پر زگارم بوو).

بیرم دی که جاری یه که م نه و به سه رها ته ی بن گیرامه وه پرسیارم لی کرد: به لام خز هاتنی فریشته ی گیان کیشان نیشانه ی ثه وه یه و که سه تهمه نی ته و او بووه و تهجه لی ها تووه، خز نه گهر که سیکیش کاتی ته واو بووبی هیچ دو عاو هیچ نه زرید سوودی چی ناگه یه نی ا

باوکم ره حمه تی خوای لیبی پنی گوتم: [دیاره نهو کاتهی نهوان هاتونه ته لام نهو کاته نهبووه که خیوای پهروه ردگار نهجه لی منی تیدا نوسیوه، به لام لهوانه یه خوای پهروه ردگار هینانی فریشته ی گیان کیشان و پیشاندانی به من، بو نهوه

بووبى زياتىر ھەقىقەتى مردنىم لىەدل و دەروونىدا بچەسىپىنى، بۆ ئەرەي بېنتە ھۆكارى ئەرەي لەھەمبور كات و ساتىكدا خۆم ئاماده بكهم بـ ق مردن } پاشان پيسى گوتـم: (ئهجـه ل دوو جـ قره، ئەجەلنىك كە گەرانەوەي بىز نىيە، لەگەل ئەجەلنكى ھەللواسراو، ئەوەي كە گەرانەوەي بىز نىپە ئەوە تەنھا خوا خىزى دەيزانى، ئەوەش كە ھەڭواسراوە ئەگەرى گۆرانى ھەيـە بەويسـتىخوايەو، گۆرانەكەش بەھىزى ھۆكارەكانىھ بىەو شىپوەپەي كىە خوا خىزى دەپەوى، ئەوەى دووەميان كە ئەجەلىكى ھەلواسراوە لەوانەپە خوا كەسـە تايبەتەكانى لىخ ئاگادار بكاتـەوه).

بەژدارى كردنى لە جەنگى جيھانى يەكەم، ئەنجامدانى 🌎 🏂 هاوسهرگیری و، حهج کردنی بۆ ماڵی خوا

جەنگى جيھانى يەكەم و بەژدارى كردنى باوكم تيايدا:

كاتى جەنگىي جيھانىي يەكسەم لەسسالى (١٩١٤)ز روويىدا، باوکم له گهران و سوران بهدوای زانستدا گهرایهوه، لهشوینی سهره كى خوى جنگير بوو، واته: گەراپهوه بۇ مالەكمى خويان له گوندی جیلکا، ههر لهوی بووه ئیهام و ماموستای قوتابیانی زانستی شهرعی مزگهوت.

زۆر بىرى لـهو جەنگـه دەكـردەوە كـه يريشـكى ئاگرەكـهى بلاو بيويهوه و داگيرسابوو، ئامانجي ئه و جهنگهش لهناو بردني خەلافەتىي ئىسىلامىي بىوو كىە ئىەوكات كۆتىا ھەناسىەكانى تەمەنىي هەلدەكىشا، دواي بىر كردنـهوهو تىرامانىكى زۆر باوكـم گەيشـته ئەو قەناعەتمى كە سەرەراى ئەوەى خەلافەت پارچە پارچە بووهو تووشى كۆمەڭنىك ھەڭھو يەڭھو لادان بووه، بەلام ئاراستەي ئــهم جهنگــه مهترســيه كي گهورهيــه لهســهر جيهانــي ئيســـلاميي لهلايهن ولاتي روسيا، كه نامانجي نهوهبوو سنووريكي فراواني خەلافەت بكاتىم يارووپەك و قووتىي بىدات، يەكتكى تىر لىم ئامانجه كانى بريتيى بوو لـ فراوان كردنى دەسـ فلات و حوكمـى قهیسه ر به سه ر ناوچه که دا، ئیتر باوکم گهیشته نه و باوه په ی پیویسته مسولهانان له هه موو کونج و که له به ره کانی چوارچیوه ی خه لافه تمی ئیسلامیی نه فیری عام لیبده ن بو دوور خستنه وه ی نه و مهترسیه و پارینزگاری کردن له و لاتانی مسولهانان.

له سۆنگهی ههست کردن به و به رپرسیار نتیبه زوری پنه چوو بوو به موجاهید نکی خوبه خش له و جهنگه، بو نهم مهبهسته لهسه ری پنویست بو و خوری خوی ههمو و پنداویستی و خهرجیه کانی سهربازیی خوی دابین بکات، دوای مهشقیکی ساده و ساکار له هه ندی له سهربازگه نزیکه کان، خوی و کومه نیکی دیکه یان په وان کردن بو چه ند شوینیکی نزیك له سنووری پوسیا له نزیك (وان) و (به تلیس) و ناوچه کانی دهریای په ش.

بهژداری کردنی باوکیم لیم جهنگه نهزموونیّکی قورس و فاشیل بوو، لهباره ی بهژداری کردنه که ی پیّی گوتیم: (من وای بی ده چووم بهبهژداری کردنیم لیم جهنگه کاریّکی جیهادی نه نجام دهده م و خواش لهسه رئیم کاره پاداشتیم دهداته وه، به لام تهماشام کرد لهبری ئهوه دا خهریکه وا تووشی کهمته رخهمی ده بیما ای نه نه نجامدانی گهوره ترین واجب و بناغه ی ههموو عیباده ته کان که بریتیه له نویّر کردن، نهو نه فسه ره ی به رپرسی نیمه بوو نه نجامدانی نویّری لی قبورس کردبوویین، زیاتر نیمه بوو نه نجامدانی نویّری لی قبورس کردبوویین، زیاتر له جاری که ههولی نهوه ی ده دا قه ده غهم بکات له نه نجامدانی گرنگترین پوکنی نایین که نویّره، نه وهش ناچاری کردم گرنگترین پوکنی نایین که نویّره، نه وهش ناچاری کردم پیتی بلیّی بلیّد دن سه ربازیّکی فه رمی نیم له سه ربازگه که ی تو

من که سیکی خوبه خشم، بو جیهاد کردن هاتووم، ههروه ها ههموو خهرجیه کانی کاره که ی خوشم گرتؤته نهستوی خوم، بیئه وه ی هیچ منه تیکی نیوه هه لگرم، ته نها له پیناوی خوادا، به چه هقیک پیگریم لی ده که ی له جیبه جی کردنی فهرمانی خوا؟ من بوهیچ شتیك نه هاتووم له گه لتان به ژدار بم، جگه له به ده ستهینانی په زامه ندی خوا؟!

ههروهها وهسفی پهوشت و هه لس و کهوتی زورسهی سهربازو نه فسهره کانی ده کرد، که چون له پاسته پینی خواو ناینی نیسلام لایاندابو، که و تبوونه نیو گوناح و تاوانه وه، سهره پای گوناح و تاوان که و تبوونه نیو فاحیشه و خراپه کاریش، ده یگوت: {جاریکیان پرسیارم له یه کیکیان کرد له باره ی ناوی پیغه مبهری خوا که چی نه یزانی ناوی چییه!!}.

بیرم نهماوه ماوه ی مانهوه ی لهویدا چهندی خایاندوه، به لام ئه وه ده زانم به بین ئومیدی و بی هیوایی گهرایهوه، دوای نه و به به به به درووست به به درونیا به و قه ناعه تی ته واوی بی درووست به بوو که سهره نجامی خه لافه تی نیسلامیی له ناوچوونه، چونکه هیچ کاتیک ناوونیشانی قه به و گهوره ی بی ناوه پوک نه بوته شووره و قه لا بی پاراستنی نوممه ت، وه هه رگیز ناوونیشانی گهوره ی بی ناوه پوک شوینی په وشت و ناکارو هه نس و که و تی جوان و به رچاو روونی ناگریته وه.

سهبارهت به بارو دوخی سهخت و نالهبار و ناهاوسهنگی سوپاش باوکم پهحمه تی خوای لیبنی دهیگوت:

{چوونمان بـۆ سـنووره کانی وان و بهتلیس لهوهرزی زسـتان بوو، سهربازگهش پارمه تی نه ده داین به و شتانه ی که پیویستان بو و بــۆ وەرزى زســتان، تەنانــەت ســەرەتاييترين خزمەتگوزاريەكانيــان بـ و دابيـن نهده كرديـن، بـ و تـ هوهى خومـان لـ هو سـ هرماو سـ ول و بهفره زورهی ناوچه که بیاریزین، تاکه شتیك بن شهوه خومی لئ بياريدرم لهو ساردو سهرما زؤره بريتي بوو لهو چاكهته قورسهي که ههمبوو، شهوو روز لهبهرم بوو، ههندي جاريش ناچار دەبورم بيدهم بەھەندى لەو سەربازانەي كە حاليان خراب بوو لهبهر سهرما، لهو كاتانهش بي چاكهت و بي بهتانسی دهمامهوه)، ههروهها رهحمه تسی خوای لیبی ده یگوت: (ئەو رۆماتىرى ئەعصابەي كە تا ئىستاش و لەسەردەمىكى زووەوە بەدەسىتى دەناڭىنىم ھۆكارەكسەى ئىلەو پۆژانىلە بىلوو كىلە تووشی ئه و سهرماو سۆله زوره بووم و سهرما لیسدام، ههندی جار چەنىد سەعاتىكى زۆر بەپىي لەننىو بەفىردا دەرۆيشىتم}.

پێکهێناني ژياني هاوسهري:

دلنیا نیم لموهی که تایا هاوسه رگیری کردنی باوکم بهر له دەرچوونى بىوو بىق بەژدارى كردنى لەو جەنگە، ياخود دوای گهرانهوهی بوو، گرنگ نهوهیه لهو ماوهیه دا ژبانی باوکم له سه لتيهوه گؤرا بـ زيانـ خيزانـداري، كجيكـ لـ نزيكانـ شتنکی ئەوتىز لىە ھەوالىي ھاوسىەرگىريەكەي نازانىم، بەلام دايكىم زۆر جار باسى كەشىخەيى و جوانىي خىزى دەكىرد لەسلەردەمى گهنجیّتی، پیده چی شهوه ی زیاتر بووبیّته جیّی سهرنجی دایکم له پوژانی خوازبیّنیه که ی گرنگی دان و تایبه تمه ندی دینداری باوکم بووبی، شهمه سهرچاوه ی پازی بوون و غیبته ی شهوبووه، وای لی کردووه پازی بیّت به باوکم، زور جار باوکمی بینیوه که ماوه یه کسی زور له نیّو باخچه یه کسی نزیک مالّی خویان دانیشتوه و پردانه ی که له به ریه تی دانیشتوه و پردانه ی که له به ریه تی له وی دووباره ی کردو ته وه.

به ههرحال ژیانی خیزانی ئه وان خالی نه بووه له کیشه و ئاسته نگ، باوکم په حمه تی خوای لیبی هه موو گرنگی پیدانیکی بو زانست و ده رس گوتنه وه و ئاگادار بوونی قوتابیه کانی بوو، پیشتر پوونم کرده وه که سیستمی خویندن له لای کورده کان پشتی به بازنه ی زوری یه ک له دوای یه ک ده به ست، که چه ند قوتابیه ک به دوای یه که به دوای یه که به دوای یه که دا ده هاتن بو ده رس خویندن، له وانه یه جاری وا بووبی له حه لقه یه که دا ته نها یه که قوتابی هه بووبی.

⁽١) شَيْخ بوطي مەبەستى خۆيەتى پەحمەتى خواى ليْبنى (وەرگێړ).

گــهوره بــوو، بــاوهری بهچاکــی و خواناســی ئــهو ماموٚســتایهی ههبوو، ناوی شنخ سهعید بوو که ناسرا بوو به (شنخ سهیدا) ئەو شىخە دوعا بۆ مندالەكەي باوكىم دەكات و ئەو شتانهشی بۆ دەكات كه سوننهته بۆ مندال بكرى، وه هەرخۆي ناو له منداله که دهنن (محمد سعید)، ته گینا باوکم پنی خوش بوو ناوم ليبني: (محمد فضيل).

چوونی بــۆ ماڵی خــوا:

هيشتا ساليك بهسهر لهدايك بوونمدا تيهري نهكردبوو، تاسمی شموق و تامهزرویمی لهناخمی باوکمدا کلیم دهستینی بـ فر سـه فهرى ماللـي خـواو زياره تــي پينغهمبــهرى خـوا ﷺ، بــ فر ئــهم مەبەستە ھەر زوو ئامادەكاريەكانى دەست يى دەكات، ئەو كات گەشىت كىردن لىە جەزپىرەي بۆتانىەۋە بىۆ ماڭىي خىوا بەچپوون ۋ هاتن زیاتر له پینج مانگی دهخایاند، حاجیه کان بهسهر پشتی ولاخ و بهنيمو دهريادا ئهو ماوهيهيان دهبري.

هـ در لـ دو ساله دا تام درر و بوونى باوكم بـ فر مالّـى خـ وا ده چيته بواری جیبه جنی کردن، تهمه سهره یای تهوه ی دایکم زور داوای لىي دەكات ئىم سىمفەرە دوا بخات و لەگلەل تاقى مندالله تازە لهدايك بووه كهيدا بهديار قهده ريّكي ناديارهوه جيّي نههيّلين.

وا پیده چین گهشته که پر بووبی له زهحمه تی و ماندویتی، يەكىي لىه قورسىي و زەحمەتيەكانىي ئىمم گەشىتە ئەوەببوو ئىمو پیاوهی که خاوه نبی وشتر بوو باوکم پیشتر له گه لی پیکهاتبوو لهماوهی جیّبهجی کردنی نهرکه کانی حهج، یان دوای نه نه نجامدانی فه ریزه که - باش بیرم نایه - خهویّک ده بینی که تاقه منداله بچووکه کهی که هیّشتا نه بوّته سالیّک مردووه، کاتی له خهوه کهی خه به ری ده بیّتهوه، خهوه که زوّر کاریگهری کاتی له خهوه کهی خه به ری ده بیان و اخهیال ده کات که خهوه کهی له سهر درووست ده کات، وا خهیال ده کات که خهوه کهی خهوی کی پاسته و نه و مندالهشی وه ک نه وانی دیکهی مردووه، نهمه شرور خه مبارو خه فه تباری ده کات، بیر له وه ده کاته وه به یه کجاری نیشتیانه کهی خوی جیبیّلی و نه گهریّتهوه، واز به مال و خیزانه کهی بینی، به ته نیشت شاری مه ککه یا خود مه دینه دا بمینیّتهوه، نه وهی من له باوکم گهیشتبم نه و بیرکردنه وه یه هدینه دا بمینیّته بریارو بچیّته بواری جیبه جی کردن، به لام هی نامیّنی ببیّته بریارو بچیّته بواری جیبه جی کردن، به لام کوتاییدا خوای په روه ردگار له م وه سوه سه و خه یا لاته پرگاری

ده کات، له و بیر کردنه وه په ی که خهریکه ده چنته بواری جنبه جی كــردن پەشـــيان دەبێتـــەوە، فەريـــزەي حـــەج جێبەجـــێ دەكات و دەگەرىتەۋە بىق ولاتەكبەي، لەرىپىگادا ھەمبوۋ كبەل و يەلەكانىي لىخ ون دهبئ تهنانهت ئهو دياريانهش كه لهويّوه بـۆ خـزم و كـهس و نزیکانی کړیبووي، به هنړي ئهوهي به هه له ده خرینه که شنییه که وه كەبەرەو ھىندسىتان دەچىخ.

باوکے دہگاتہوہ گوندی جیلکا بن ٹے موہی ببینی کہ ٹایا منداله كهي سهلامه ته ياخود نا؟ دهبيني ههموو شتيك لهشويني خۆيەتىم، و مندالەكىمى ھىچىمى لىن بەسسەر نەھاتىووە، بىەلام بهدهستهوه نهبوو بـ فر خــزم و نزیکانــی دوای ســهفهریکی دوورو درٽيري يٽنج مانگي.

ئەو نەخۆشيەي واي لێكرد كتێبێك بنووسێ:

هنِشتا به تــهواوي ماندوبووني ســهفهري لهلهشـدا دهرنه چوبـوو، وەك پێويسـت پشـووى نەدابـوو، تووشــى نەخۆشــيەكى تونــد بــوو، لهبهر ئيش و ئازاري نهخوشيه كه ماوه يه كي زور كهوته سهر جيگا.

خەمىي گەورەي باوكىم لـەو ماوەيـەدا ئەوەبـوو كـە بمـرى و ئەو منداله بچووکه له دوای خوی جیبیّلی، له گوندیّکدا که پریه تی له نهخوینده واری و نه فامی و دوور بوون له پابهندیی بهدین بنت پهروهرده په کی جوان و تهندروستی بکات.

باوکم بۆچونى وابوو ئەگەر بىت و تاقە كورەكەى لەپاش خۆى دەستى لە نووسىنىكى لەم شىزوەيە گىربى كە بنەماكانى پەروەردەى تىدا نووسراوە كە ئەم خەو بەوە دەبىنى بتوانى مندالله كەى لەسەر ئەو بنەمايانە پەروەردە بىكات، ئەوا دەبىت باشىترىن جىگرەوەو سەبوورى بىز ئەو، لەدواى مردنى.

بهم شیوه به باوکم په حمه تی خوای لیبی خوی یه کلا کرده وه بی نووسینی کتیبه که - وه که دواتر خوی بوی باس کردم که بریتی بوو له نووسینی چه ند وهسیه ت و ناموژگاریه که دواند نه که شریتی بو مناله بچوکه که ی بوو که هیشتا فامی نه کردبوو، بو نهوه ی نه گهر له داها تو دا فامی کردو گهوره بوو بینی باوکی نه ماوه، نه وا نه و کتیبه بکاته شوینگره وه و بیخوینیته وه، خوی به ناموژگاری و وه سیه ته کانی نیوی پابه ند

پاشان باوکم په حمه تی خوای لیبی ته و ناموژگاریانه ی که بومن نوسیبوونی هینده ی تریشی لی زیاد کرد، به لام به داپشتنیکی تازه بو نهوه ی هه ر که سیک بیخوینیته وه خوی تیدا ببینیته وه، ننجا له دوو تویی کتیبیکی بچووکدا به چاپ گهیه نرا، له وانه شه دووباره چاپ بکریته وه به چاپیکی نوی و جوانتر.

رووکردنه بهندایهتی و پهرستش، بهشێوهیهکی توندو توٚڵ و گهرم و گور:

دواتىر لەدايكمىم زانيىدوە ئىدو سىدفەرەى ماڭى خىوا، واى لهباوکم کرد دوای گهرانهوهی زیاتر سام و ههیبهت و گهورهیی خوا لهناخیدا رهگ و ریشه ی خوی داکوتی، بووه هوکاری گهرم و گوری و گرو تینی زیاتر له بهندایه تنی کردنی بن خوا سبحانه و تعالى، هەروەها بووه هنزى زياتىر يووكردنـ زيكـرو يادى خواو خويندنهوهى قورئان، ئەمى سەرەراى بەردەوام بوونی لهسهر وانه گوتنهوه و چاودپری کردن و پهروهرده کردنی قوتابيه كانى، ھەروەھا دايكم باسىي خەڭوەتەكانىي باوكمىي بىق ده کردم که ماوهیه کی زوری له خه لوهت کردن بهسهر دهبرد، باسبی ئے وہ ی بنو دہ کردم کے چنون باوکے دوای نے و سے فہرہ خەلوەتانەش حالىي زۇر سەرنج راكىشىي لىه باوكمىدا درووست كردبوو لهبهراميهر خوادا.

دایکے بنوی گیرامہوہ: (جاریکیان باوکت حالیکسی بنو درووست بوو له سام و ههيبهت كردن له خوا ئه و پۆژه لهگهڵ هیچ کهسینك گفتوگنری نهده كرد، له مال چووه دهر بن ئهوهى لا بههيچ لايه كدا بكاتهوه، له حاليكدا بوو وهك تهوهى شيت بووبى، پێشــتر حاڵــى وام لێــى نەبينيبــوو، منيــش بەدوايــدا چــووم بـ ق ئــهوهى بزانــم بـ ق كـوى دەروا، ســهىرم كـرد باوكـت بەپەلــه بەرەو قەدياللى چياكان ھەنگاو دەنىي، منيش ھىچىم لەدەست نەھات ئەوەنەبىي بەشوين قوتابيانى مزگەت بنيرم بۆ ئەوەى پەلـە بكـەن و خۆيان بگەيەنىن بە مامۆسىتاكەيان}. من لهبارهی ههقیقه تی نهم به سه رهاته پرسیارم لهباوکم کرد، ئەوپىش بە يۆكەنىنەوە گوتى:

(بەلىخ، دايكت نكولى دەكىردو سوور بوو لەسەر ئەوەي بلاوي بكاتبه وه كهمن شيّت بووميه، شيّتيه ك ليه تبارادا نهبوو، تبهوهي بهسمهرم هات ههست و شعور كردنم بوو بهههندي سيفاتي خوای بهرزو مهزن بهجوریک ههمبوو دهروونی پیر کردببووم، بین ئاگای کردبسووم لهدونیا، ئسهم حالسه هه لنچوونیکسی دل و دهروون بوو بني ئەوەي ويستى خۆمىي لەسەربى، ھۆكارى قسە نەكىردن و دوور كەوتنەوەكەشىم لەببەر ئەوەببوو نىەوەك سىەرقاليەكانى ژيان، يان قسميه كي دونيايسي تمه وحالهم ليي تيك بدات كمه تييدا بووم، هـ در تهمه شروو واي كرد دايكت وابزاني كه شيت بوومه .

من ئيستا دەتوانىم ئەو شوينەوارە بهينمەوە بەرچاوى خۆم که بریتی بوو له چوار کۆنه دیواری رووخاوی بی سهقف، له ناوهندی پووبهره زهویه کدا که هیچ شتیکی دیکهی بهدهورهوه نەببوو، واتىە كەوتببووە شىرىنىكى چىۆل، باوكىم ھەنىدى جار منىي له گه ل خوی دهبرد بو ئه و شوینه، له وی وازی لی ده هینام تا لهدهورو بهرى ئهو ديوارانهدا بۆخىزم يارى بكهم و سهرقال بم، خۆيشى لەسەر پارچە حەسىرىكى بچووك لەو زەويە چۆلەو لهنيّو ئـهو چـوار ديـواره ړووخـاوه دادهنيشـت و ړودهچـووه نيّـو قورئان خويندن، پيم شك نايه له و خه لوه تانهيدا حاليكم ليي بینیین هاوشیوهی نهوهی دایکم باسی کرد، من نهو کات -وهك دواتر زانيم- تهمهنم لهنينوان دوو بـ قسـي سـالان بـوو، شـتيكي وا سەرنجنږاكنشى ئەو رۆژانەم نايەتەوە بىر، جگە لەو كاترمنىرەى نیو گیرفانی که جار جاره سهیری ده کرد، جاریکیان بینیم میله کمه دهسوراند بغ تموهی دووباره پسری بکاتمهوه، منیش پرسيارم ليکرد بۆچى وا دەكات؟ پنى گوتىم: كاتژمنرەكە برسيەتى، ئەمىـش لەســەرى پيويســتە بــەم شــيوەيە خواردنــى بــۆ ئامــادە بكات، ئىم وەلامىمى باوكىم لىه بىرو ئەندىشەمدا ماوەتموه تىا ئەمىرۇ، بىن ئەوەى ئەو كاتە شىتنىك لەماناى قسىمكەى تىبگەم.

من ئیستا پرسیار ده کهم: ئایا چ شتیك نهو گورانكاریهى له ژیانی باوکم رہ حمه تی خوای لیبن درووست کرد؟ چ شتیك وای لیکرد بهم شیوه یه قوول بیته وه به نیو شهو ههست و شعوره بەرزو ناسىكانە، كە پىشىتر حالى لەم جىزرەى بەخىزوە نەبىنى بوو؟ له گه ل تهوه ی که باوکم وه ك پیشتر باسم کرد له ژبانی قوتابیتی خوی جیا بوو له زوربهی قوتابیه کانی تر، بهوهی که زور لای کردبووه وه بهلای خوا پهرستی و تهزکیه و دیراسه کردنی ته صهووف و گرنگی دان به لهبهر کردنی قورنان، بهلام مهبهستم نه و حاله غهریب و نامزیانهیه که دهم نا دهم بهسهری ده هات له ههست کردنی به حزووری خوا، که دایده براند لهدهورو بهرى، ئهوهى من بهدواداچوونم بۆ كردبى ئهم جۆره حالانـــهى پێــش ســـهفهرى حـــهج لـــى نهبيــنراوه.

ئایا خالٰی گۆړانکاریی بریتی بوو له حهج کردنهکهی؟

له وانه یه وردترین وه لام بـ ق ئـ هم پرسـیاره له نیو نه و بهسـه رهاته بی که باوکم زیاتر له جاریک بنی گیراومه ته وه، ده یگوت: (رۆژیکیان وانهم به يه كيي له قوتابيه كانم ده گوت، له پر حاليْكم به سهرداهات، كه يهكهمجار بوو حالمي لهم جنورهم بهسهربي له زياني خومدا، واى ليْكردم تواناي بهدواداچووني وانهكه لهدهست بدهم، نهك نهمیننی، دوای کهمین ههستم کرد شتیك وهك تاوی سارد ده پرژیته نيو دلم، لهو رۆژه بهدواوه كهوتمه بهر ئهو تيشكه خواييه كه ههموو ههست و هوشی داپوشیم و دهم نا دهمیکیش کاریگهری لهسهر دلم پهيدا ده كرد، دواى تهم حالهش كه له كاتى دهرس گوتنه وه که تووشی بووم نه خوش که وتم و توشی ئیش و ئازاریک بووم وای لیکردم چهند پۆژنیك لهسهر جینگادا بمینمهوه .

لهوه بهدوا تهم نهخؤشيه شاراوهو پهنهانه ماوه ماوه دووباره تووشی باوکیم دهبوویهوه، بهتایبهت ئیهو کاتانهی ههست و شعوری مهوجی دهدا به هنوی تنرس و خشوعیکی زور كـ زال دهبـوو بهسـهر ههمـوو بوونيـدا، بيـرم دى دواى جيْگيـر بوونمان له شاری دیمه شق بو تهم مهبه سه دانی هه ندی له پزیشکانی کرد، دکتور پنی داگهیاند که هیچ چارهسهریهك شك نابات بـ تـ مو نه خوشيهى ئـهو، نه خوشيهك كـه نه ده تو انــي روونی بکاتهوه چی بهسهردیت و نه ناویکیشی ههیه، دکتور هــۆكارى نەخۆشــيەكەي گەرانــدەوە بــۆ ئــەوەي كــە: بەھــۆي خــۆ گرتنهوه یه تسی لهزوربسه ی خواردنسه کان، وه پیسی راگهیانسد تسهم نهخوشيه له گه لمي بمرده وام دهبي تا مردن (۱)!

⁽۱) دکتۆرهکه کورد بوو، ناوی دکتۆر نافذ بوو.

له پاستیدا باوکم به رسه رسه مردنی به زیات رسه سی سال له و نه خوّشیه ی چاك بوویه وه که جار جاره ده یگرت، ثهمه سه ره پای ئه وه ی ئه و حاله ی بوی درووست ده بوو دواتر ده بووه هوی نه خوش که وتنی وه ك خوی مایه وه، واته الله که ی هه ربو درووست ده بوو به لام نه ده بووه هوی ماله که که وتنی به م شیوه یه ئه م نه خوّشیه په نهان و شاراوه یه نه خوش که و تنی به م شیوه یه ئه م نه خوّشیه په نهان و شاراوه یه ماوه یه کی زوّر له باوکم دا مایه وه بی نه وه ی هوّکاره که ی بزانری، پاشان لینی جیا بوویه وه به هه مان شیوه بی نه وه ی هوّکاری چاك بوونه وه که ی بزانری.

کۆچ کردن بەرەو شام

ھۆكارەكانى كۆچ كردنەكە:

لهننسو ئمه و قوتابيانمدا كم وانهيان لاي باوكسي رهحمه تيم دەخوينىد گەنجىكى صالىح ھەبىوو بەنساوى (مىھلا يوسىف) رِوْرُيْكِيان هات ههوالْيْكى بـۆ باوكـم هينـا (بـهلام قسـهكانى زۆر به كاريگه ريهوه ده كردو به شيخ ه يه ك له كاتبى قسه كردنه كهيدا دەستى كىرد بەگرىلان) گوتىي: (پنغەمبەرى خىوام ﷺ لەخمودا بینی، پنی فەرمووم: بىرۆ بىھ شىنخەكەت بلىنى: بنىت و خىزى بگەيەنىتــه مــن، منيــش ھاتــم ئەمــهم پــنى گوتــى، تــنۆش ھاتــى و لەگــەل پىغەمبــەرى خــوادا ﷺ رۆيشــتن بــۆ شــويْنىـْك نازانــم بــۆ كوي دەچوون، منيش زۆر ھەولمىدا پيتان بگەم نەمتوانىي، بۆيلە بهتهنيا لهشويني خيوم مامهوه }.

نازانم ئاخـۆ ئـەم خەونـە بـوو (كـه دەلالەتىكى روونـى تىدايـه) یان نا، وای له باوکم کرد بیر له کوچکردن بکاتهوهو ئارهزووی ئەوە بخاتە دەروونىي كە بەيەكجارى نىشىتيانى خىزى جېبېلىي و جاريکي تـر بــۆي نهگهريتهوه.

هەرچۆننىك بنىت ھۆكارى دىكىدى زۆر ھەببوون واپان لە باوكم كرد مانهوهي لهم شارهدا لهلا پهسند نهبي، له گرنگترين هـ فرکاره کان ئـ مو زنجيـره خراپه کاريـ ه پــ لـ مړق و کينهيـ ه بــ وو کــه ئهتاتـورك بـه ئهنقهسـت ئاراسـتهى ئيسـلامى كـرد، مهبهستيشـى لـهم كاره دا ئهوهبـوو سـهرچاوه كانى ئيسـلام وشـك بـكات و پاشـان بهتـهواوى لهنـاوى ببـات لـهو شوێنه دا كـه كۆتـا شوێنى خهلافهتى ئيسـلاميى بـوو، دياريشـه لهسـهرهتاى كارهكهيـدا خهلافهتـه ئيسـلاميه كهى لهنـاو بـرد، پاشـان بانگـى بهزمانى عهرهبـى قهدهغـه كـرد، دواتـر وشـه عهرهبيهكانـى گـۆرى بـه وشـهى لاتينـى، دواتـر قورئـان خوێندنـى لـه شـوێنه گشـتيهكان قهدهغـه كـرد، پاشـان قورئانـى وهرگيـردراوى زمانـى توركـى لهشـوێنى قورئـان دانـا، دواتـر پياوانـى ناچـار كـردن كلاوى پۆژئاوايـى لهسـهر بكـهن، وه ئافرهتانـى ناچـار كـردن واز لـه نيقـاب و حيجـاب بێنـن.

شتنکی زانراویشه نهم زنجیره خراپه کاریه ترسناکهی شه تاتورك به پنیی پهیاننامه ی لوزان بوو به رامبه ر به ریتانیا، له ماوه ی که متر له چوار سال هه لسا به جنبه جی کردنی، هنشتا سالی (۱۹۳۶) نه ها تبوو شارو دنها ته تورکیه کان که و تنه به ر تیسری نه و دو ژمنکاریه ی سه ر نیسلام له لایه ن نه تا تورکه وه.

گوندی (جیلکا)ش که پری بوو له مزگهوت و ژمارهیه کی زوری زانستخوازی تیدا بوو، بهبهر شالاوی تهم دژایه تی کردنه کهوت به و هزیه و هزیه و هزیه و هراسان بوون و تووشی بینومیدی و پهشبینی بوون، ماوه ماوه ژمارهیه کی زوری سهربازان و پولیسی تورك له پریکدا خویان ده کرد به گونده که، به چهك و جبه خانه ی زورو به و په پی ناماده کارییه وه بو کوشتار کردن ده هاتنه ناوچه که.

ههر کاتیکیش نه و سه ربازانه ده رکه و تنایه ده بو و بانگبیش که ده نگی خویان کپ بکه ناسه بانگدانی شه رعی به زمانی عهره بی، هه روه ها مزگه و ته کانیش خالّی بکریّن له قورتان و هه در کتیبیّکی دیکه به زمانی عهره بی، هه روه ها ده بو و خالّی بکریّن له هه مو و کتیبیّکی دینی، وه هه در کاتی نه و سه ربازانه ده رکه و تنایه پیویست بو و قوتابی و فیر خوازان بلاوه ی لی بکه ن و هه ریه که یان بچیته وه ماله که ی خوی، یا خود گونده که ی خوی، هه روه ها پیویست بو و هم مو و پیاوه کان سه ریان نه وی بکه ن به له سه در کردنی کلاوی پوژاناوایی، نه ده بو و میزه رو جامانه له سه در بکری .

ئه و سهربازانه ههر خانوویکی بیانویستایه له گونده که داگیریان ده کرد بق نهوه ی ماوه ی مانهوه یان له گونده که لهو خانووه به سهر بهرن، ههر که سیکیش پیچهوانه ی پنهاییه کانی نهوان بجولایاته وه به توند ترین و سه ختترین جوری سزا، سزایان ده دا.

جا له حالیّکی ئاوادا چنون وینا ده کری باوکم بتوانی له کهش و ههوایه کی له مجنوره دا بژین، چنون بتوانی له دووکه ل و غوباره پهشه دا گوزه ران بکات له کاتیکدا له ته نیشتیه و هوناکیه کی پروون و ناشکرا هه بنی؟

باوکم زور پابه ند بوو به مزگهوت بو نه نجامدانی نویدژو دهرس و دیراسه ت، فهرمانی به قوتابیه کانی کرد که ههرچی په شته مالی نویدژو حهسیر ههیه لهزهوی مزگهوته که هه لی

بگرن و بیپیچنه وه، له به رئه وه ی عاده تی سه ربازه کان وابو و به به به مرزگه و ته کنی الله وه هه روه ها باوکم گویی پی نه نه دان پرووی ده کرده لایه کی مزگه و ت و سه رقال ده بو و به خویندنه وه ی قورئان، یا خود به خویندنه وه ی به شیک له کتیبی (دلائل الخیرات)، بی ئه وه ی ئاوپ به لای پاست و چه پیدا بداته وه، گوینی به هیپ قسه و ده نگیک نه ده دا که ده یبیست، یان له ماله وه ده مایه وه و نه ده هاته ده ره وه تا سه ربازه کان وه ک په له هه وریکی تاریک ناوچه که یان جیده هیشت، به بروای من نه مه یه که مین هی خوش نه بی و به په سندی نه زانی مانه وه ی که مانه وه ی که مه و لاته پی خوش نه بی و به په سندی نه زانی د.

سهره پرای نهمه چهند هۆکار پکی دیکه شههبوون، یه کئی لهوانه جههالهت و نه زانین زور بلاو بو له نیو گونده کان له و سهرده مه دا، ههروه ها پیاو ماقولانی گونده کان به هه واو هه و سی خزیان بریاریان له سهر شته کان ده دا، واته: به شوین هه واو تاره زووه کانیانه وه بوون، نهمه ش وای لیکردبوون خزمه تی پیاوانی نه تاتبورك بکه ن، جگه له وه ی خزمه تیان ده کردن و باک ناگاداریشیان ده کردنه وه له هه ر زانیاریه که پیاوانی نه تاتبورك پیویستیان بووایه له کارو باری ناو گوندو چالاکی و جم و چولی دیندارانی ناوچه که.

باوکم په حمه تی خوای لیبن باسی یه کینك له و که سانه ی بن كردم که خزمه تى پیاوانی ئه تا تورکیان ده کرد و جاسوسیشیان بن ده کردن، ئه م پیاوه به ناغا ناوزه ده کرا، باوکم په حمه تى

خوای لیّبی لهباره ی نه و پیاوه وه بوّی گیرامه وه: {پیاویکی زوّر خوّبه زلیزان و خوّپهسند بیوو، عاده تی وابوو کلاوه که ی سهری به خواری لهسه ر ده کردو لایه کی ده م و چاوی خوّی پی داده پوّشی، به م شیّوه یه به و په پی خوّپهسندی و خوّبه گهوره زانینه وه ته ماشای خه لکی ده کرد، پوّژیک که به م شیّوه یه لهسه ر پشتی و لاخه که ی دانیشتبوو ته ماشای منی ده کرد، بانگی کردم و گوتی: فه قیی! په رداخیک ناوم بو بیننه، منیس پیه و گوتی: فه قیی! په رداخیک ناوم بو بیننه، منیس پیه به تو په یه وی یه و گوتی: باشه، که وایه منیس ده تکه مه نامانج و به تو په یاگری چه که که ی ده ستم، به لام مردنی خوّی بواری نیسانه ی ناگری چه که که ی ده ستم، به لام مردنی خوّی بواری نه دا من بکوژی، له سه ر پشتی و لاخه که ی بوو، و لاخه که فریی دایه خواره و و و پیی له گه ردنی ناو کوشتی!}.

عاده ت و ته قالیدی خه لکسی شهم لاد نیسه وه ک زورسه ی لاد نکانسی تسر نه وه بسوو نافره تسان ده چوونه ده ره وه ی لادی بس فله وه ی ناو به نین بن ماله وه ، چه ند پوژ نکسی دیساری کراویسان هم بسو و بن چوونه سهر پووبارو کانسی ، بن نه وه ی هم خویسان بشون و ههم به رگ و پوشسا که کانیان ، نهم کاره شیان پوژ نکسی ته واوی ده خایاند نه و پوژه یان ههم به گال ته کردن و ههم به باس و خواسسی جددی به سهر ده بسرد ، کاره قو پسه کانیان له و پوژه دا به گال ته و گه پ نه نجام ده دا ، شوینه که شیان خال ی نه بو و له گه نجان که به ویدا گوزه ریسان ده کرد و له دو ورو نزیکه و چاود یسری نافره تانیسان ده کرد.

باوکم په حمه تی خوای لیبی زور پقی له مه بوو، زور درایه تی ئه و نه ریت خراپه و هه ر نه ریتیکی دیکه ی له م شیوه یه ی ده کرد، له گه ل نه وه شدا له غهیری قه ده غه کردنی خیزانه که ی خوی هیچی تری له ده ست نه ده هات، بو نه مه مه به سته ش خزمه تکاری کی خستبووه به رده ستی بو نه وه ی که بینیازی بکات له و کاره ناپه سنده، نه و خزمه تکاره یارمه تیده ریکی باش بو و بو دایکم له جیبه جی کردنی نه و کارانه ی که له گه ل نادابه شه رعیه کان در ده وه ستان.

یه کنکی دیکه له هۆکاره کانی شهم کنچ کردنه که خنوی بخوی باسکردم بریتیی بوو له وهی هه ندی له شیخانی ته ریقه تی ناوچه که که خاوه نسی شخره ت و ناوبانگ بوون باوکمیان ده ناسی، ده یا نزانی گه نجیکی تیگه پیشتووه، له لادی نزیک و دووره کانی خویانه وه به شوین باوکمیان ده نارد له وه رزی زستاندا داوایان لی ده کرد موریدانی ده وری خوی پاسپیری تا کو لکه داریان بو کوبکه نه وه بو خوگه رم کرد نه وهیان له وه رزی نستان، دوای شهوه ش موریده کان شهو کولکه دارانه یان کو ده کرده وه ده بو و باوکم به هه ره وکاریک که له توانایدایه کولکه داره کان بو شهو کاره ی نه بو و باوکم به هم ده کاریک که له توانایدایه کولکه نه نجامدانی شهو کاره ی نه بوو، له گه ل نه وه شدا زور به شه ده بوو له گه لیان، هه مو و جاریک بوی ده گیرامه وه و ده یگوت: از ده وی نه وان پیوستیان بو وایه له کولکه دار به پاره ی خوم بوم ده کریان و پاشان به ولاخ بوم ده ناردن بی شه وه ی به پیلی ده کریان که کریومه!}.

پرس و راوێژ کردن و، پهيمان بهستن

باوكم گوتى: (كاتى بيسرم لى كىزچ كىردن كىردەوه، ترسى زورم که و ته سه ر، شتیکی ئاسان نیه ئینسان خاك و نیشتیانی خۆي جنبنلخ و بەيەكجارىي كۆتاپىي بەھەمبوو ئىەو يەيوەنديانىە بننتی که بهزیدی رهسهنی باوکو باپیرانی دهبهستنهوه، روزیکیان که قورِئانم دهخویند گهیشتمه ئایهتیك زور رایگرتم، بووه هنری ئىدوەي ھەرچىي تىرس ھەيبە لەسبەرمدا نەمىنىنى، نبەك ھبەر ترسىي نه هیشتم به لکو ئه و ره غبه ت و ئاره زووه ی زور له لا زیاتر کردم كـه هەرچــى زووتــرە نىشــتىهانەكەم جێبێڵــم، ئايەتەكــەش ئەمــە بــوو، خــواي بــهرزو مــهزن دهفهرمــووي: ﴿ وَمَن يُهَاجِرُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدُ فِي ٱلْأَرْضِ مُزَغَمًا كَنِيرًا وَسَعَةٌ وَمَن يَغْرُجُ مِنَ بَيْتِهِ. مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِ. ثُمَّ يُدّرِكُهُ ٱلمُّوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى ٱللَّهِ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا (﴿ النساء.

(۱) واته: جا ئهوهي كنوچ بكات له ينناوي خوادا لهو زمويهي كه کۆچى بىز دەكات سەربەرزىدك بىز خىزى و رىسواييدكى زۆرىك بىز دوژمنانی درووست ده کات، بهره کهت و فراوانی پزق و پۆزی پووی تین ده کات ههرکه سنکیش مال و حالی خنری جنی بهنالی له پنساو خواو پنغهمبه ره که یدا ده ربچنت، کوچ بکات، پاشان مردن یه خه ی پن بگریت ئەرە ئىلتر ئەر كەسلە ياداشلتەكەي كەرتۆتلە سلەر خلوا (ھلەر خلۇي دەزانىت چىزن پاداشىتى دەداتموه) خىوا ھەمىشىم بىەردەوام لىخۇشىبوو به هـ قى ئـ م ئايه تـ ه و گهيشتمه ئـ ه و قه ناعه تـ ه ى ئه گـ م ركـ ق چ بكـ م يه كيّ كـ لـ ه و دوو ئه نجامـ م دهستگير ده بـ ق و سـ نيه مى بـ ق نيـ ه ، يـ ان ئه وه تـا ده رگاى پرزق و پرقزييـ م بـ ق ده كريّ تـ ه وه ، يـ ان ئه وه تا وه فـ ات ده كـ م و خـ واى گـ ه و ره ش پاداشـتى ئـ ه و كه سـ انهى لـ ه و پريگه يـ ه دا وه فـ ات ده كـ م ن خسـ تق ته سـ ه ر خـ قى ، جـ ا هـ م ر يه كيّ ك لـ ه و دوو ئه نجامـ م ده سـ تگير بـ ق هـ م ر خيّ رو خو شـ به ختيه ، بويـ ه لـ ه و كاتـ ه بـ ه دواوه به ده روونيكـى ئـ ارام و ئاسـ و ده و بـ ي دوود لـى بريارمـ دا خـ ق م ئامـا ده بكـ م بـ ق ئـ م كـ ق چ كردنـ ه .

بىزى گېرامىدوەو گوتى: {بريارى كىۆچ كردنەكىدى بەدايكىت راگەياندو، راويىرى لەسەر ئەم كارە پېكىرد، خوا كارەكدى ئاسان كىرد بەوەى دلى ئەويىسى بىز ئەم كارە كىردەوە بەپېچەوانەى ئەوەى مىن چاوەرىخىم دەكىرد، واتە: باوەرى نەدەكىرد وا بەئاسانى رازى بىخ، ئەم خۆى بەلەى لىخ دەكىردى بىز ئەوەى ھەرچىي زووتىرە نيەتەكەمان بخەينىيە بىوارى جېبەجىي كردنىدوە، بېسى گوت: ئافىرەت! كارەكىد بەدە قورىسترە كەتۆ ويناى دەكەي، بېويىستە ئەوە لەبەر چاوى خۆت دابنىلى لەوانەيە تووشى ناخۆشى و نەبوونى بېيىن، وە ئەگەرى ئەوە ھەيە ھەر خۆشى و بەخشىنىك كە ئېستا لەبەر دەستانە لىلى مەحىروم بىن و لەدەستى بدەيىن، لەبەر ئەوە بەوەندە وازت لىخ ناھىنىم ھەر بىلىنى رازىمە و با بېرىن، بەلكو دەبىي پەيانىم بىخى بىدەي و دىنىم بىكەيەدە كە ئارام دەگرىت و تاكۆتايى لەگەلمدا دەمىنىتەدە، دەلىيام بىكەيەدە كە ئارام دەگرىت و تاكۆتايى لەگەلمدا دەمىنىتەدە، ھەروەھا دەبىي پەيانىم بىخى بدەيت كە لەسەر ناخۆشى و زەحمەتيەكان

ميهرهبانه (بهتايبهت بۆ ئەو جۆرە كەسانه).

سەرزەنشىت و لۆمــەم ناكەيــت و پەشــيان نابيتــەوە، پێــى گوتــم: خــوا رزق و روزی کافرو فاسیقان دهدات، نایا رزقی نیمه نادات؟ منیش ينم گوت: لهوانه به خوا به هه در شتنك له ناخوشي و به لا كه بيه وي تاقیان بکات موه، هیچ گرهنتیه ك نیه لهوه ی که تو دهیلنی، له به رئهوه ينويسته لهسهرمان خرايترين ئهگهرهكان لهمنشكي خومان دابننين، به يه كهوه يهيان و به لنناندا لهسهر كۆچ كردن بهرهو شام، واته: بهرهو دیمهشق(۱)، بهرازی بوون و بهرگهگرتنی ههرشتیك له چاك و خراب كه لهو ريكايهدا ديته ييشان}.

بەلام پرسىيارەكە ئەوەپ بۆچى بەرەو شام، بۆ ناوچەيەكى ديكه نهبئ بـ وينه: حيجـاز؟

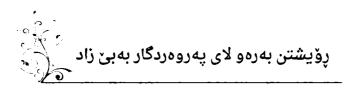
پنے شك نايه پنشتر ئەو پرسيارەم لەباوكم رەحمەتى خواي ليبسي كردبسي، بـه لام واده زانـم دواتـر هۆكاره كهيـم بــــ روون بــــ وه، ئەوەي مىن لىە باوكمىم زانىبىتى ئەوەپە كىە (شىام)ى زۆر بەگەورەو بەرىخىز دەگىرت، بەزەوى پىرۆزى دەزانىي، باوكىم فەرمىوودەي زۆرى ئەزبەر بوون لەبارەي فەزل و گەورەپىي شام، لەوانەپمە هەنىدى لىەو فەرموودانى بىھىزىش بووبىن، بىەلام بەدلىيايىلەوە فهرموودهی صهحیحیشیان تیدا بوو، رهنگه (صهحیح)تریانیان ئەو فەرموودەيەبىن كە ئەحمەدو حاكىم ريوايەتيان كىردووەو، حاکم له (مستدرك)ى خۆيىدا به صهحیحى داناوه، زەھەبيىش

⁽۱) عەجەمــەكان كاتێــك دەڵێــن: شــام زۆبــەى كات مەبەســتيان شــارى دیمه شقه، وه ك ئهوه ي دیمه شق له لاي ئه وان كروّك و كاكله ي ناوچه ي شام بنت، بؤیه تهم وشهیه تهنیا بغ شهم مهبهسته به کار دینن.

دانى پيدا ناوه، فەرموودەي ئەبو دەردائك له فەزل و گەورەيىي دىمەشىق، بەتايبەت غوتسەي دىمەشىق، بېژەكسەي بىم جۆرەسە: پنغهمبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: [يوم الملحمة الكبري فسطاط المسلمين بأرض يقال لها الغوطة فيها مدينة يقال لها: دمشق خير منازل المسلمين يومئـذ}، واته: رۆژى داسـتانه گەورەكــه كۆمەلــى مسولْمانان، یاخود بارگ و بنهی مسولْمانان، لـ زهویه کـ پنی دهگوتىرى غووتىه، شارىكى لىيىم يىتى دەگوتىرى: دىمەشىق، ئىمو رۆژە ئەو شوينە باشترين جنيگاى مسولمانانە.

باوكم راو بۆچوونى وابىوو چوون بىۆ ناوچەي حىجاز بەمەبەستى زیارهت و عومره هینانهوه، باشترو چاکتره لهوهی مهککه یان مهدینه بکهیته شوینی نیشته چی بوون و تیدامانه وه، لهبه رئهوهی زور مانه وه لهم دوو شوينه واله ئينسان دهكات پاراستني ئهده ب و حه ياو حيشمه ت لهبير بكات و دهقي پيوه بگري.

دواتس ههقیقه تسی پهیوه سست بسوون و خوشویسستنی شسامم بسو دەركەوت لەلايەن باوكمەوە، بەتاپبەت بۆ دىمەشق، ئەو رۆژەي كە زۆرنىك لـه زانايـان و گەنجانـى ئەو شـارە سـەردانيان كرد، لەسـەرەتاي هه شــتاكان، لهســهرو بهنــدي فيتنــهي ئيخوانــهكان، يهكيّكيـان بــه باوكمي گوت: پيان گەيشتووه ئيوه بيرتان لـهوه كردۆتـهوه كـۆچ بكهن بهرهو شارى مهدينهى منهوهره؟ ئهويش وهلامي دايهوهو پيي گوت: (پهیوهست بوون و بهسترانهوهی من بهشام، وهك پهیوهست بوونىي بەردېكىي رۆچىووى نېيو چياپىد، كىد ناتوانىرى بجولېيىزى و لەشىوپنى خىزى لابىرى مەگەر بەھەلگرتىن ھەلبگىرى].

ئهوه نده ی من بیرم بی باوکم بیستانیک و باخچه یه کی بچووکی ههبوو، نازانم چی دیکه ی ههبوو لهمالهوه یاخود نا، ئهوه ی گرنگه باوکم په حمه تی خوای لیبی ئهوه ی ههبوو به له کوچ کردنی ههمووی بو براکان و نزیکانی جیهیشت، دهسته کانی خوی خالی کرد، به نهینی خوی بو پویشتن ناماده کرد، ئه گهر باشم لهبیر مابی و زاکیرهم فیلی لی نه کردبم ههموو نهوه ی پیی بوو بریتی بوو له هه شت لیره ی زیر.

لهسهر باوکم پیویست بوو بهنهینی و لهتاریکی شهودا ئهندامانی خیزانه کهی له پوباری دیجله بپه پینیته وه بهره سنووری تورکیا - سوریا، چاودیره تورکه کان به رده وام له کهمین و چاودیری کردنی نهوانه دا بوون که دهیانویست سنوور ببین، ههریه کیکیش دهست بهسهر بکرایه به هی هی سیداره ده بردرا، کاره که زور ترسناك و مهترسیدار بوو، نه گهری سهرکه و تیدا زور لاواز بوو.

خیزانه که ی نیمه پیك هاتبوون له دایك و باوكیك، له گه ل كو په تاقانه که یان موحه ممه د سه عیدو، خوشكی گهوره زهینه ب، له گه ل خوشكی بچووك پوقیه، من شهو كاته به گویسره ی شهوه ی باوکم په حمه تی خوای لیبی ده یگوت: ته مه نم چوار سالان بووه.

من ئیستا مه سهه دیکی ئه م کوچه م به سیوه ی تابلویه کی کون که ته مه نیکی زوری هه بی دیشه وه یادو له زیها و میشکمدا ماوه: چه نه نافره تیک له نزیکان و خزمانمان له سه رکه ناری دیجله دانی شتبوون، له نیوانیاندا نافره تیک هه بوو زور به توندی ده گریا، گریانه که ی نهوه نده توند بوو خه ریک بوو سینگی له گه ل شه ق بیی، دواتر زانیم که نه م نافره ته پورم (سینم) بوو په حمه تی خوای لیسی، کاتی خوا حافیزی کردنی بوو له خوشکه که ی خوی، خواحافیزی و ده ست لیبه ردانیک که دووباره یه کتر بینینه وه ی تیدا نه بوو، له به رئه وی که خوشکه که ی و منداله بچووکه کانی به ره و چاره نووسیک ده پورن نازانین ناخی پزگار ده بین یان مردن.

سمه ختی و دژواری شمو کات و ساته کرد کمه چه نده شمتیکی قورسمه نینسان زیدو نیشتیان و نزیکانی به یه کجاری جیبیلین.

زیاد لهوه شتیکی نهوتیم بیر نهماوه لهباره ی په پینه وه مان له سنوور، باوکیشم شتیکی نهوتی له به باره وه بی باس نه کردووم، دواتر قوناغه مه ترسیداره که مان تیپه پاندو سنووری ولاتی خومان جیهیشت و به سهلامه تی گهیشتینه زه ویه کانی ولاتی سوریا، سهره پای زه حمه تی پیگاکه و مه ترسیه زوره کانی، به لام نه وه ی ده یزانم نه وه یه گهوره ترین پاریزه ر باوکم په نای بو بردو خوی و خیران و منداله کانی پی پاراست بریتی بوو له: بردو خوی و خیران و منداله کانی پی پاراست بریتی بوو له: زور قو پان خویندن، وه زور زیکرو یاد کردنی خوا، به دریژایی سه فه ره که مان هیچ کاتیک له م دووانه بیناگانه ده بوو.

باوکم په حمه تسی خوای لیبی دوای برینی سنوور ئیمه ی له یه که مدینی سوریا دابه زاند، ئه ویش دینی (عهین دیوار) بوو، چه ند پر ژیک له و دینه ماینه وه، موختاری گونده که خوشحالی خوی ده رب پی به هاتنی باوکم و پیزیکی زوری لینا، زور سه رسام بوو به و چاونه ترسیه ی باوکم له برینی نه و پیکا سه خت و مه ترسیداره، هه روه ها زوریش سه رسام بوو به و ویست و نامانجه ی که باوکم له بیناوید! بریاری جیهیشتنی زیدی خوی دابوو، به هه مان شیوه نه و پیزه شکه پولیسه سوریه کان له باوکمیان گرت که متر نه بووله پینای موختاری گونده که، سه ره یا که متر نه بووله پینای باوکمیان نه ده ناسی و هی شیخ یشینان له باره یه وه نه ده زانی.

لهدایك بوونی ههموومان به سیّوه یه کی (فهرمی) له ته سکه ره که و ته نه و دیّیه، له وی وه که هاولاتی سوری ناومان تومار کرا، به له دایك بووی دیّی (عهیت دیوار) هه ژمار کرایت، باوکیشم ههموو نه و وه سیقانه ی ته سلیم کرد که له سه ر نه و بنچینه یه گه شته که مان نه نجام دابو و بو ولاتی سوریا، نه و پوژانه ی که له ویّدا ماینه وه بووینه میوانی پیاویّکی زور به پیّزو نه هلی عیلم، دواتر هه ر نه و پیاوه بوو به موفتی شاری قامیشلی، ناوی: مهلا نه حمه دی عهیت دیواری بوو.

ئەو فیتنەپەی كە خاوەنەكەی ھەستى پى ناكاو گرنگى پى نادا:

باوکم په حمه تی خوای لیبی بوی باس کردم له ناو ئه و پاسه ی که سه رنشینه کانی به ره و دیمه شق ده برد له گه ل پیاوی کی کورد یه کتر ده ناسن، ئه و پیاوه پرسیار له باوکم ده کات له باره ی هو کاری جیهی شتنی زیدو نیشتیان و مال و حالی، هو کاری خو هاوی شتنه نیو نه و سه فه ره دو ورو دریژو تاقه ت پروکینه به خو و به م منداله بچووکانه له باوکم ده پرسی ؟ باوکم گوتی: (نه و کاته که نه و پیاوه قسمی له گه ل ده کردم دایکی شت گویی له قسم کانی بوو، تو و دو خوشکه که شه و کات بچووك بوون له نیو باسه که دا ده تاننالاند به ده ست برسیتی و نه خوشی ا

باوكيشم بهكورتي وهلامي پياوهكه دهداتهوه.

به لام پیاوه که قسه کانی خوی نابری و ههر بهرده وام ده بی له سهر قسه کردن، باوکم وریا ده کاته وه و تاگاداری ده کاته وه

لـ دوه ي زيـان لـ ديمه شـق وا ئاسـان نيـه وهك ئـ دو تنيگه يشـتووه، به باوكم ده لني: ته گــه ركهسين لــهم شــاره دا خـاوه ن بير يكــي بازرگانی یاخود خاوهن فیکریکی باشی کارکردن نهبی و مال و سهروه تنكي نهبئ خديال يلاوه بير لهوه بكاتهوه بتواني لهم شارهدا نیشتهجی بنی، پاشان بهباوکم ده لی: دوایس تنو زمانسی عەرەبىيىش نازانىي چىزن دەتوانىي كارنىك بۆخىزت بدۆزىتىموەو مامه أنه له گه أن نه و خه أكه ي نه وي بكه ي (١)؟ كهي هه أوكارت دەبنىت بىز دەسىتەبەركردنى برنىوى ژيانىت؟ باوكىم بەپياوەكىه دەلْكى: خىوا دەسىتبەردارم نابىخ، دىمەشىق شىارىكى گەورەپمە، كارو كاسبى زۆرى تىداپ، كارىك ھەر دەست دەكەوى بتوانىم بژيويه كى پىنى پەيىدا بكەم.

پیاوه که وه لامی باوکم دهداته وهو ده لنخ: یاسته کاری زوری تيدايه، بهلام لهبهرامبهردا كريّكاري شارهزاشي زوّر تيّدايه، تـوّ لەنپىو ئىمو ھەمبوو كريىكارە زۆرە ناتوانىي شىوپنى خۆت بكەيتىموه.

باوکم به کابرا ده لین: تهوریک بهدهست ده گرم و کاری برینه وهی کو لکه دار ده که م (۱).

⁽۱) باوکم شهو کاتبه بهزمانی عهره بی فوصحه قسمی ده کرد، به هه مان ئەو شىنوەيەي لىد كتېپەكان فنىرى بووبىو، وە دەرسىي لەسىدر دەگوتىدوە، خەلكىي عەوامىي عەرەبيىش زۇر بەقورسىي لەزمانىي فوصحىە تىدەگەن، لـەو بارهوه باوکم بهسهرهات و رووداوی خوشی ههیه.

⁽٢) لـهو سـهردهمه دا كۆلگـه دار وهكـو سـوتهمه ني ئـهورو بـه كار دههـات، خەلكىي لىھ مالەكانىيان ھەلپيان دەگىرت بىن ئىدوەي لىدوەرزى زىستاندا به کاری بهینس.

· . . . . . . _ _

پیاوه که وه لامی باوکم ده داته وه و ده لنی: له پشت نه و کومه له که سه که باری کو لکه داره کانیان له سه ر پشتی و شتره کانیان داناوه بن فروشتن، بیست پیاو ده بینی که پیشت که و تیون و پیشبرکیت له گه ل ده که نهموویان چارو گه پر له کولکه کانیان پر کردووه بن نهوه ی بیفروشن و داهاتیك بوخویان دهسته به ربکه دا...

باوکم بوی گیرامهوه و گوتی: (کاتی پیاوه که نه و قسانه ی ده کرد دایکت گویی له قسه کانی بوو، قسه کانی پیاوه که وای له دایکت کرد ترس دایبگری و په شیبان بیته وه، رووی تیکردم و تکای لیکردم که بگه رئینه وه، پنی گوتم: له وانه یه ره شبینی و زه حمه تیه کی چاوه رئیبان بکات توانا و هیزی به رگه گرتنیبان نه بی، منیش پیم گوت: تو په یانت پیدام له بریاره که مان پاشگه زنه بینه و زه حمه تیه کان گه وره بن، نه مه سه ره رای نه وه ی تیمه تا تیستا هیچ شتیکی وا زه حمه تمان نه هاتوت بیشش و به رده وام هه ستیان به یارمه تی و ته و فیقی خوایی کردووه .

وا دەردەكەوى باوكم قسەكانى ئەو پياوە كە وەك مامۆستاو چاوساغىك قسەى لەگەل باوكىم دەكىرد بەگەورەترىىن تاقىكردنىەوەى خوايى دانابىي لىە كۆچ كردنەكىەى بىەرەو دىمەشىق، قسەكانى ئەو پىاوە بىووە ھۆى ئەوەى بۆچوونىى خىزانەكىەى پىچەوانىە بكاتىەوە، لىە كاتىكىدا پىشىتر بەھەمىوو شىتىكى كۆچ كردنەكە رازى بوو، كەچى دواى ئەو قسانە دەبىتە بهرهه لستیکارو ناپه زایی ده رده بین، به پادده یه که زور ئیلحاح له باوکیم ده کات بی نه وه ی بگه پینه وه، له به رامبه ردا باوکیم به م جوره سهیری کاره که ی ده کرد که تاقیکردنه وه یه کی خواییه بو که شف کردنی ئه ندازه ی متانه بوونی ئه و به په حم و به خشش و به زهیی خوا، متانه بوونیش به خوا ته نیا ئه و کاته ده رده که وی که کوسی و له میه رو زه حمه تی و ترس بیته پیگا.

دیاره باوکم په حمه تی خوای لیبی دووباره هه قیقه تی کاره که ی به بیر هیناوه ته وه کاره که ی بو دایکم پروون کردو ته وه و، نه وه ی به بیر هیناوه ته وه که خوای په روه ردگار گره نتی پاراستن و چاودیری شه که که سانه ی کردووه که له پیناو خوادا هیجره ت ده که ن و زیدو نیشتیانی خویان جیدیلن، په روه ردگار ده فه رمووی: ﴿ وَمَن يُهَاجِرً فِي سَبِيلِ اللّهِ يَجِدٌ فِي الْأَرْضِ مُرَغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَن يَغُرُجُ مِن بَيْتِهِ مُهَاجِرًا فِي سَبِيلِ اللّهِ وَرَسُولِهِ عَنْ بَدُرِدُهُ المّوتُ فَقَدٌ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّهِ وَكَانَ اللّهُ غَفُورًا رَحِيمًا اللّهِ وَرَسُولِهِ عَنْ بَدُرَدُهُ المّوتُ فَقَدٌ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّهِ وَكَانَ اللّهُ غَفُورًا رَحِيمًا اللّهِ وَرَسُولِهِ عَنْ اللّهِ وَرَسُولِهِ عَنْ اللّهِ وَرَسُولِهِ عَنْ اللّهِ وَرَسُولِهِ عَنْ اللّه وَرَسُولِهِ وَاللّهِ اللّه وَرَسُولِهِ وَلَهُ اللّه وَرَسُولِهِ وَلَهُ وَلَا اللّه وَرَسُولِهِ وَلَهُ اللّه وَرَسُولِهِ وَلَهُ اللّه وَرَسُولِهِ وَلَهُ وَلَا اللّه وَرَسُولُهِ وَلَهُ اللّه وَرَسُولُهِ وَلَهُ وَلَه وَلَهُ وَلَهُ وَلَيْ وَلَهُ وَلَا اللّه وَرَسُولُهِ وَلَا اللّه وَرَسُولُهِ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَيَعْ اللّه وَلَوْلَهُ وَلَهُ ولَهُ وَلَهُ وَلَهُ ولَهُ ولَلّهُ ولَهُ ول

نیشتهجی٘بوون له دیمهشق و ههوڵدان و ماندوو بوون لهپێناو بهدهست هێنانی ږزق و ږۆزۍ:

شــتیکی ئهوتــقم بیــر ناکهویتــهوه لــه گهشــتی نیــوان عهیــن دیـوارو دیمهشـق، بـهلام باوکـم ههمـوو جـار دهیگـوت: {گهشـتیکی تاقــه ت پروکیـن بــوو، ســی منالــه بچووکه کهشــم نهخوشــی دوای نهخوشــی پرووی تــی ده کـردن}، هیــچ گومانیشــی تیــدا نیــه دهبـوو باوکــم ههمـوو ئــهو ناخوشــی و زهحمه تــی و بهرپرســیاریتیانه لــه ئهســتو بگــری.

ئه وه ی گرنگ بوو به سه لامه تی گهیشتینه دیمه شق، یه که م شوینی نیشته جی بوونیشان یه ک ژوور بوو له خانووی کی چه ند ژووریدا، خانووه که ش له کوتایی گه په کینک بوو به ناوی گه په کی کوردان (ئه کراد)، وابزانم ئه و خانووه تا ئیستاش وه ک خوی ماوه.

باوکم سهره تا چه نه شه شینگی پیویستی وه ک پایه خ و که ل و په لی دیکه و پیویستیه کانی خواردن بو کرین، که مین ناسیاره تی له گه ل خه لکی گه په که که و نه هلی عیلمی نه و شوینه بو پهیدا بو و به لام زور به که مین که مینکیس دلنیایی و نارامی بو درووست بو و سه باره ت به و خه لکه ی که له گه ل نیمه دا له خانووه که ده ژیان، پاشان ده ستی کرد به گه پان به دوای کارو کاسبیه ک همرزوو پیگای کارو کاسبی کردنیشی بو ناسان بو و به رچاو پوشنی پین درا.

تاکه کاریکیش بو باوکم لهو کاته دا که لهوه باشتری پی شك نهده هات و لهوه زیاتریشی نهده زانی بریتی بوو له کرینی

ئەو كتيبانىدى كى لەنپو كوردەكان زۆر بايەخىي يىخ دەدرى وەك كتيبه كاني: زانستى ئالهو، زانسته كانى شهريعه تى ئىسلامى، ياشان بردني كتنبه كان بـ ناوچـه كورديه كانـي جهزيـره، لـه نيـو سنووری سوریا، بۆ ئەوەي لەوى كتنبەكان بە قازانجىكى گونجاو بفرؤشي، له راستيدا خاوهن كتيبخانه كاني ديمهشق، شارهزای تهوه نهبوون که کورده کان له ناوچه کانی خویان بایسه خ بسه چ جسوره کتیبیسك دهدهن لهبواره كانسى شسه ریعهت، شهو كتيبانـهش كـه كـوردهكان گرنگيـان ييـدهدا لـهو كتيبانـه بـوون كــه گرنگيهكــي ئەوتۆپــان نەبــوو لاي عەرەبــهكان، لەبــەر ئــەوه نرخه كانيان ههرزان بوو.

باوكم شارهزاي كتنبخانه گهورهكان بسوو ئمهو كتنبخانانهي که گرنگی به زانست و زانباریی ئیسلامیی دهدهن، خاوهنی كتيبخانه كانبي ناسي، ئـ هو كتيبخانـ ه گهورانـ هش سـي كتيبخانه بـ وون، يه كيْكيان كتيبخانهي خوا ليني خوش بي تهجمه دعهبيد بوو، وه كتيبخانهى (القصيباتي)، وه كتيبخانهى شيخ ئيساعيل صهبباغ، رەحمەتىي خوا لە ھەمووپان بىخ، ھەموو ئەو كتېبخانانەش دەكەوتنە نیو بازاری حهمیدییه، لهسهر ریگای مزگهوتی نهمهوی، باوکم هـ در لهجاري په کـ هم کـ د سـ درداني ئـ دو کتيبخانانـ دي کـرد شـارهزاي زۆربەي كتنبەكانيان بوو، ياشان كۆمەلنىك لەو كتنبانەي ھەلبرارد که به پیویستی دهزانین، وادهزانم پر به کیسهیه کتیبی کری.

باوكم رەحمەتىي خواي ليبي دەيگوت: (كاتىي بريارى ئەوەمدا بچمه ناوچهی جهزیرهو دهورو بهری بـۆ مەبەسـتی فرۆشـتنی ئەو كتيبانه، راويدرم به دايكت كرد لهبارهي كاره كهمهوه، بهلام تهو ترسی زوری خوی لهم کارهی من پیشاندا، رووی تی کردم و گوتى: تىز لىەم شارە لەچەنىد لىرەپىەك بىترازى ھىچى تىرت لىە گیرفاندا نیه، نایا ده ته وی به م سه رکیشییه نه و کهمه پاره په ش لەدەسىت بدەپىت؟ ئەمبە سىمرەراي ئىموەي ھەمبووان دەزانىن تىق لـ مكارى كريـن و فرؤشـتندا شـارهزا نيـت؟ بـ ملام مـن كارهكـهم ئەنجامىداو بەم بىرە پارە كەمە كتىبەكانىم كريىن، دايكىت پىسى گوتے: ئەگەر ئەو كەمە يارەشت نەيەتمەۋە دەست چ لەمىن و ئەو منداڭ بچووكانە دەكەيت؟ منيش ھيىچ قسەيەكم نەببوو پیّے بلّیہ تەنیا ئەوە نەبىي بیگیرمەوە بىر سىقەو متمانە بىوون بهخوا، پیم گوت: خوا زایهمان ناکات لهکاتیکدا ئیمه لهپیناوی ئەودا زيدو نيشتياني خۆمان جيهيشتووه، برياري دەرچوونمدا بـــق كارهكــهم و نهفهقــهو مهسرهفـــى ئــهو چهنــد رۆژهشــم پێــداو جيه هيشت، بهمهبهستي فرؤشتني كتيبهكان، وه پيم گوت: كه دراوسيكان ئاگادار دەكەمەوە لەرۆپشىتنم، گەشىتەكەم ئەنجامىداو كتيبه كانيشم له گه ل خوم برد بو شارى جهزيره).

دواتر زانیم، باوکم که گهیشتبووه ناوچهی جهزیره لهوی ببوه میوانی شیخ ئیبراهیم حهققی شیخی تهریقهتی نهقشبهندی له جهزیره، شیخی پایهداریش له گوندی (حلوا)ی سهر به شاری قامیشلی بوو، دوای نهو میوانداریه نیوانی شیخ و باوکم زور خوش بوو هاورییهتی و خوشهویستیه کی زور لهنیوانیان درووست بوو.

لـ موی زانایان و قوتابیان لـ ه همیوو لایه کـ موه پرووده که نـ ه باوکـم و لهچه نـ د پۆژیکـدا ههمیوو کتیبه کان ده فروشی، ههمیوو ئـ مو کتیبانـ ه شیردیـ که باوکـم بـ ق ئـ مو ناوچـه کوردیـه ی بردبیووو له عورفی ئهوانـدا له کتیبه ده گمه نـ مکان بـ وون و گرانبه هـا بـ وون، له بـ م نـ نهوه زیاتـر له سـی هینـده ی مایه کـه ی خـ قری پـی برایـه وه، دوای چه نـ د پوژیـ که پرایـه وه دیمه شــق له ها تنه وه شـیدا به شـیك دوای چه نـ د پوژیـ که کونجـی و په نیـرو، خوارده مه نـی لـه وی بـ قیناینـه وه.

لهدیمه سقیش کومه آنیك له و پنویستیانه ی که له جهزیره ده ستی نه که و تبوو بخ کریبوین و بخی هنناینه وه، ثهمه ش بووه هخی شهوه ی دایکم ثارام بنته وه و موتمه ثین بی له وه ی خوای گهوره زایه مان ناکات و و نلهان ناکات، دوای ثهمه باوکم ثه و کاره ی کرده پیشه ی خوی، له سالنکدا گه شتیك یان دوو گه شتی بخ ناو چه جیاجیا کانی جهزیره ده کرد، له دیمه شهوه شه و کتیبانه ی له گه ل خوی ده بردن که له وی داوا کاریان له سه ربوو و په واجیان هه بوو، له و نشه و به و پاره یه ی که قازانجی ده کرد شه و شتانه ی ده کری که ده یتوانی بیکری وه ك کونجی و جوره ها خوراکی وه ك نیسك و نوك، له و کاره شیدا خوای په روه رده گاره شدا خوای

به لام گه شته که ی له سالانکدا ته نها دووجار بوو، کاته که ی دیکه ی ههموو بن زانست و ده رس و دهور دانابوو، خوای پهروه ردگار کومه لنی قوتابی بن باوکم په خساندو لهوی وانه ی

پئ ده گوتن و چاودیسری ده کسردن، بهوینسه ی قوتابیانی خنوی له لادیکهمان و لهپیش هیجره تمان، بنو شهم ژیانسه تازه یسه ی دیمه شقیش به سهرهات و پووداوی جنوراو جنور ههن، بهیارمه تی خوا له به شبی داها تسوودا دیینسه سهر باس کردنسی.

ژیانی نوێ له دیمهشق

ههمبوو نهو زانیاریانه ی که ههبوون لهسه ر باوکم له ماوه یه که له تورکیادا ژیابوو، له زاری خویه وه رم گرتبوو، به پنچه وانه وه ههمبوو زانیاریه کانی دواتر و دوای نیشته جی بوونی له شاری دیمه شق خوم تیاندا ناماده بوومه و حال و بارودو خه کان له لایه ن خومه وه بینراون، چونکه دوای نیشته جی بوون له دیمه شق تهمه نم گهیشته نه و قوناغه ی که توانای وه رگرتن و تیگهیشتنم ههبی له پووداوه کان.

له شاری دیمه شق و له گه په کی نه کپاد، که تیدا نیشته جی بووین، باوکم ناشنای کومه لیک له زانایانی باش و دیار بوو، نه و زانایانه له نیو خه لکا به زانستی زوّرو نه هلی ته قوا ناسرابوون، نه به همه نیخ نه به به مابی: مه لا عه بدوله جیدو، مه لا عه لی و، شیخ موحه ممه د جه زو، مه لا سه عیدو، مه لا عه بدولجه لیل و، مه لا خالید، نه و یه کترناسینه ی نیوان باوکم و نه وان له چه ند بونه و عادید که درووست بوو، وه ک یه کتر بینین له مزگه وت، یان بادید که درووست بوو، وه ک یه کتر بینین له مزگه وت، یان به یه که که شهر به یه که که به دوکانیک دا، یا خود له به دوکانیک دا، یا خود له بال ساس و خواسی مه سه له یه کی زانستیدا، نه و شته ی که هه در له سه دره که دره و ه که سیکی ناسایی ده رکه وی، له میشکی له سه ده کرده وه نه وه بو و وه ک که سیکی ناسایی ده رکه وی، له میشکی به وه ی که باوکم دا نه بو و سه درنجی نه وان بی لایخی دی را بکیشی به وه ی که

ئهمیش یه کنکه له زانا ئاینیه کان، به تایبه ته هه ر دوای ئه وه ی که گهیشتین به م شاره باوکم ده ستی کرد به کرین و فروشتن و مامه له کردن له بازار.

ههموو شتنك له رواله تى باوكم ئەوەى پنشان دەدا كە كەسنكە وەك عاممەى خەلكى، بىن ئەوەى ھىچ پەيوەنديەكى بە ئەھلى عىلىم ھەبىن و ھىچ رواللەت و مەزھەرىكىشى وەك ئەھلى عىلىم بەديار نەدەخست، ئەمەش لەبەر ئەوەى لەيەكەم ساتى گەيشتنان بە دىمەشق واى پىن باش بوو جىل و بەرگ و جوببەو عەمامەى زانايان لەبەر نەكات، بەلام لەبەر ئەوەى شەرعناسان بەمەكروھى دادەنين كەسنكى بازرگان يان خاوەن پىشە، يان جوتيار بەرواللەت و پۆشاكى زانايان خىزى ديار بخات، ھەروەك چىزن مەكروھىشە زانايان بەبەرگ و پۆشاك و پوشاكى رانايان دەربكەون.

ئه و شته ی سه رنجی ئه و زانایانه ی بو لای باوکم پاکیشابو و وای کردبو و پنی سه رسام بن، ئه و زانسته وردو زانیارییه فیقهیه فراوانه بو و که له باوکمدا به دیان کردبو و، ئه م به دی کردنه ش له چه ند بونه یه کدا به دیار که وت که پنویست به باسکردن ناکات.

که واته: ئه مه بووه هنوی ئه وه ی پهیوه ندیه کی هاو پنیه تسی گهرم و گور له نیسوان باوکم و ئه و زانایانه درووست بن، زور به خیرایی باوکم له نیسو گهره که که مان که گهره کسی (ئه کراد)یان پنی ده گوت به فه قیه یکی پله یه کسی شافیعی ناسرا، سهره تا

قوتابیانی دهورو بـهری خــۆی رووپـان تێکــرد، پاشــان لهههمــوو لایه کے دیمه شعه وه قوتابیانی زانستی شهرعی ج ثهوانه ی لەناوەنىدە ئەكادىميەكان دەيانخوينىد، ج ئەوانىەش لەلايىەن زاناو مامۆســتايانى تــر دەيانخوێنــد ړوويــان لــه باوكــم كــرد.

بـهم شـێوهيه ويسـتى خـوا لهسـهر ئهوهبـوو كـه باوكـم بگهرێتهوه ههمان ئەو بارودۇخەي كە پىشىترو بەر لە كۆچ كردنمان بۆ دیمه شق تنیدا ده ژیا، له سه رقال بوونی به زانست و چاودیری كردنسي قوتابيان و دەرس پيكوتنيان، وانهكانسي تەفسىيرو فيقه و توصول و هەروەها زانستى ئاللەي بەھەملوو جۆرەكانىلەو، ده گو تبه و ه.

به لام له ههمان كاتدا وازى لـ كارو كاسبيه كهشي نه هينابوو، هـ در کاتنے کے پنویستی بکردایه سه غلهت و ناچار نه ده بوو، که واته: باوكم وهك دوو كهسايهتي بهدهرده كهوت يهكيكيان كهسايهتيه زانستیه کهی بوو، کهسیکی زاناو شهرعزان، کهسایهتی دووهمی وهك بازرگان و خاوهن پیشه دهرده کهوت.

بــهُلام ئايــا خهلْکــى چــۆن پێشــوازيان لــهم دوو كهســايهتيه دهكرد له هه لس و كهوتى باوكمدا؟

ئیمه ته گهر بگهرینده وه بن زیانی زوریک له زانایان تهم دوولايەنىە لىە يەك كەسايەتىدا دەبىنىن، بەلگو ئەمپە بەكتكپە لپە پٽويسـتيهکاني کامـلُ بـوون، کهسـێ بيـهوێ کامـلُ بـێ دهبـێ بـهم شیوه یه بی، به شبی هه ره زوری ته و زانایانه ی که باسی تاکاری جوان و زانستی فراوانیان ده کری و ستایش ده کرین تهماشا ده کهی خاوه نی پیشهیه که بوونه چ کشتوکال کردن بووسی، چ کرین و فروشتن.

لهسهردهمی تیستاماندا عورف و عادهت گوراوه، تیستا وای لیهاتووه زانا له چاوی زوریک له خه آکی به زانا هه ژمار ناکری مه گهر خوی به گهوره ترو به رزتر بزانی له که سابه ت و کارکردن، کارکردن و که سابه ت بی زانایان به نزم بوونه وه بی ناستی خه آکی بازارو زه حمه تکیش سهیر ده کری، وای لیهاتووه نه گهر زانایه ک کارو که سابه ت بکات وه ک بوشایی و درزیک له زانسته کهی هه ژماری ده که ن، واته: پییان وایه نهم کار کردنه کهم و کوری و بوشاییه، جا چ بوشاییه ک؟ به آلام نایا زاست و زانیاری وا له که سی زانا ده کات به فریشته و پیویستی به خواردن و خواردنه وه نه بی ؟

به لنی زانا ده توانی نه چنته نیو کار کردن و پیشه وه ری، به لام ناتوانی ده سبت له پیویستیه کانی له خواردن و خواردنه وه و خیزانداری و شوین و جیگا هه لبگری، نه گهر وا بکات یان ده بی به و به خشینه ی که ده و لهت پنی ده دا بژیی، یان ده بی چاوه پنی چاکه و خیری چاکه کاران بکات، باشترین شتیش به پنیوه ری شهرع له نیوان نهم دووانه دا نه وه به: زاسته که ی نه کات و هسیله و هی کاری پهیدا کردنی پزق و پوزیی، نهمه ش نه نیا به پشت به ستن به سهر چاوه یه کی سهر به خوی (داهات) دیته دی، وه ک هه رخه لکنکی دیکه که به کاسبی کردن بژیوی

خویان دابین ده کهن، نه گهر واشی کرد واته: بوخوی دهستی کرده نه نجامدانی کاسبییه کی حه لال، ئه واله سه غلهتی رووبه پو بوونه وه له گهل ئاره زوو ویستی خه لکی ده پارینزری، ئازاد ده بی له وه ی له پیناو بریویه کهیدا مو پاعاتی ئه وان بکات، جا ئه و که سانه هه رکییه که بن و له هه رچین و توین و لایه نیك بن.

هـهر ئهمـهش واى لـه باوكـم كردبـوو كـه هـهردوو لايهنهكـه بهیه که وه کو بکاته وه، ههم دهست به زانست و زانیاریه کهیه وه بگری، همه به چه نبد لیره یه کی کهم و لمه کومه لگایه کی تازه و غەرىبەدا كەسابەتىش بىكات، كىۆ كردنەوەى ئىم دووانمەش (كەسابەت و عيلم) بەنسىبەت باوكىم شىتىكى نىوى نەببوو، ئىمو لهزیّـدی رەسـهنی خۆشـیدا نیـوهی کاتهکانـی بـه دەرس و دەورو سهریهرشتی کردن و چاودیری کردنی مزگهوت و ناموژگاری کردنی خهلکی و بانگهوازی کردنیان بن لای خوا دهبرده سهر، نیوه کـهی تریشــی بــه کارکـردن لــه کێڵگــهو ئهنجامدانی ههمــوو ئهو کاره جــۆراو جۆرانــهی کــه جوتیــار ئەنجامیــان دەدا دەبـرده ســهر، یه کی له و وینه ده گمهنانه ی (ییش هیجره ت کردنمان) که تا ئیستاش لـه یادهوهریمـدا مـاوه ئـهو دیمهنـه جوانـه بوو کـه ههرگیز لهبيري ناكمه: دايكم لهنيو رهزو باغدا دانيشتبوو مهنجه ليكي گەورە ئاوى كولاوى لەينىش خۆي دانابوو، كۆمەلنىك وشىوى تریّبی ده هینا له مه نجه له ناوه کولاوه که ی نقوم ده کرد، پاشان له تەنىشت خۆپەۋەو لەسەر زەۋپەكە پەرتى دەكىرد، باۋكىشىم زۆر مانىدوو بوو بە لىكردنەوەى ئەو وشوە ترىيانە لە لىوارى

دار میوه کان، ورده ورده لینی ده کردنه وه و ده یخسته نیو ته شتیکی زور گهوره و لهسه ر شانی خوی ده یه ینان و له به دوه م دایک دایده نا، بو ئهوه ی دایکم و شوه تریکان ده ربینی و بیخاته نیو ئاوه کولاوه که و پاشان له ته نیشت خویه و هرتی بکات (ئهمه بو نه وه به و که تریکان و شك بکرینه وه و بکرینه میدووژ).

ئه و کات هیے شتیکم لهباره ی ئه و کاره وه نه ده زانی، واته: نه مده زانی له به رچی وا ده که ن دواتر که گهوره بووم زانیم که ئه وان خه ریکی وشک کردنه وه ی تریکان بوون بو نهوه ی بیانکه ن به میّوژ، له کاتی کار کردنیشدا ده بوو مناله بچووکه که یان له نزیک خویانه وه دابنیّن بو نهوه ی تاگایان لی نه بیری و چاودیّری بکه ن!

ثهمه نه وحاله سرووشتیه بوو که باوکم تینی گهیشتبوو، وه لهسه ریشی پاهاتبوو لهباره ی به به که وه گونجاندن و کوکردنه وه ی زانست و که سابه ت، پینی وابوو که ده بین هه لس و که وت و سلوکی پیاوی زانا به م شیوه بین، نه م تیگه یشتنه شی له گه ل خوید اهینایه شام، له سه ر هه مان نه و شیوازه پویشت، نه گه رچی له شامدا سه رقالی جوتیاری و کشتوکال کردن نه بوو، به لام نه یه یشت به و پاره که مه ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که مه ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که مه ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که مه ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که مه ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که مه ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که ی که له لایه تی کارکردنی له ده ست به ی پیاره که ی که داده ست به ی که داده شده ی که داده ست به ی که داده ست به ی که داده ی که

ههروه ها و ننه یه کی دیکه له بیرو خهیا لمدا ماوه که ده لاله ت له ههمان شت ده کات، به لام نهمه یان تایبه ته به ژبانه تازه که ی له دیمه شق، دوای سالیّك یان زیاتر له نیشته چی بوونمان له دیمه شق و له ژوور یکی نه و خانووه ی که پیشتر باسم کرد له گەرەكى (ئەكراد-كوردان)، مالىان گواسىتەوە بىز كۆلانتكى دىكە به ناوی عدره فات، بدرامبه رئه و گزره پانه ی که تیستا پیسی ده گوتىرى: گۆرەپانىي (شىممدىن).

بيرم دي باوكم سهفهري كردبوو بـ و جهزيره، بهمهبهسـتي بريوي پەيىدا كىردن، رۆژنىك پنيان گوتىم: ئەمىه باوكتىه گەرايىموه، بەپەلىه رامكرد بىز ئىدو كۆلانىدى نتىوان مالىي خۇمان و گۆرەپانەكە، ئىدو كاته هيشتا تهمهنم ههشت سالى تيپه و نه كردبوو، عارهبانه يه كم بینی ناژه لیک رایده کیشا، لهلای نیمه پییان ده گوت: (تهنبهر) (مەبەسىتى كىەرو عارەبانەيمە)، تەنەكمەي روونىي لىم كىمرو عارهبانه که بار کردبوو، رنگاکه ههورازو بهرده لان بوو، باوکم لهگه ل خاوه نے عاره بانه که له پشته وه خوی خوار کردبنووه و بهههموو هينزي خنوي پالي به عارهبانه کهوه دهنا.

زۆرنىك لىە خەلكى مامۇستاي ئاينىي و كەسابەت كردنيان پىي باش نییه، به لام له راستیدا نهمه شیوازه راست و درووسته کهیه، ئەممە ئەو حالەتەيمە كىم لىم كۆتاييىدا قىمەم و مەبدەئد دەيخوازى.

باوکے بنوی گیرامہوہ کہ رۆژپکیان پهکن لیه خاوہن بیگھو كەسايەتيە ديارەكانى گەرەك پنى گوتىم: لەو رۆژەوەى كە ھاتيە ئەم شارە وا گومانمان بىرد تىۆش يەكتىك بىي لەو پياوە ئاينيانەي كـ چاوەرنىي خنىرو جاكـى چاكـەكاران دەكـەن، جونكــ ئەمــە پیشمه ی زوریکه لموان، بهلام بهراستی تن سمری ئیمهو همموو ته هلی (عیلم)یشت به رز کرده وه، به وهی که هه رزوو رووت

كرده كار كردن و خنوت به گهوره تىر زانى لىهوهى لهسىهر خنىرو سىه ده قهى خەلكى بريت.

ثهوهی گرنگه سهرقال بوونی باوکم به کهسابهت و کارکردن، وه ثهنجامدانی ههندی هه لسوکهوت له و پیناوه دا که له بیرو خهیالی زوریک له خه لکی لهگه ل ثههلی عیلم ناگونجی، ههرگیز پیگه و مه کانه تی باوکمی وه ک زانایه کی بواری شهریعه ت کهم نه کرده وه له چاوی خه لکیدا هه تا له چاوی ثه وانه شدا که پییان وابو و ثه نجامدانی که سابه ت و کاری دونیایی لایه ق نیم به زانایانی ثاینی.

یه کتر بینین و چاوپیکه و تنه کان له نینوان باوکم و زانایانی گه په ك نه وانه ی پیشتر ناوم هینان به رده وام بوو، زوّربه ی دانیشتنه کانیشیان بریتی بوو له گفتوگو و قسه کردنی زانستی، هه ندی له و یه کتر بینینانه له دوای نویدی عیشا ده ستی پی ده کرد، هه ندی جاریش دوای نویدی مه غریب، زوّربه ی کاتیش منی ده کرده هاوه ل و هاوده می خوی و له گه ل خویدا ده پیردم بو نه و دانیشتنانه.

هینده ی نهبرد باوکم ناووده نگی ده رکرد به وه ی که زانای یه که مه له نیّو زانایانی گه په که فیقهی ئیمام شافیعی، لهبن ده ستی ئیمام شافیعی، لهبن ده ستی ئیمودا قوتابیانیّکی جوّراو جوّر له زانستی شهرعی ده رسیان ده خویّند، هه ندیّک له وانه له ناوچه ی جهزیره وه ده هاتن بو زانست لی وه رگرتنی، هه ندیّکیش له و قوتابیانه کورد بوون و خه لکی هه مان گه په کی خوّمان بوون، هه ندیّکیشیان عه ره بوون و له پهیانگا شه رعیه جوّراو جوّره کان قوتابی بوون.

هـهر لهسـهرهتای نیشـتهجی بوونمـان لـه دیمهشـق تـا مـاوهی هه شت سال باوکم بهم شیوه یه مایه وه، بی ته وه ی پهیوهست بىي بەھىلىچ وەزىفەيەكىي ئاينىي وەك پىيىش نويىئ ياخبود وتاربىيىر، ياخود مامۇستاى ئاينىي لىه مزگەوتنىك.

نويْژه كانىي بەكۆمـەل ئەنجـام دەدا لــه مزگەوتىكــي بچووكــي خــوار گەرەكــى كــوردان نزيــك ئــەو خانــووەي كــه پيشــتر لــه ژوورێکيدا نيشتهجي بووبوين، به ناوي مزگهوتي مهلا قاسم، دوای ئے وہش کے مالیان گواستهوہ بنز ئے و خانووہی نزیک گۆرەپانىي شەمدىن نوپىۋە بەكۆمەلەكانىي لىھ مزگەوتىي (روكنو ددین) نهنجام دهدا، لهسهر نهو حالهی مایهوه بن مهاوهی نزیکهی حهوت سال، ههموو سالیکیش لهمانگی رهمهزانداو له (۱۰) دەي كۆتاپىي ئېعتىكافىي دەكىرد تىا بەيانيەكلەي رۆژى جلەژن نەدەگەراپەوە، بەلام ئەو چەنىد سالە رۆژانىي ھەينىي دەچووپە مزگەوتىي خەنابىلەو لىموى نوپىژى ھەينىي ئەنجام دەدا، بەھەمان شنوه ههموو زانایانی گهرهك ههر له ههمان مزگهوت نویدی هەينيان ئەنجام دەدا، بوونىي ھەمووشىيان بەيەكموە كارىگەريەكىي زۆرى دەكىردە سىەر دەرونى خەلكەكيە، لەوانەشيە ھىەر لەپبەر ئەو رووپان دەكردە ئەو مزگەوتىە بىۆ رۆژانى ھەپنىي(١).

⁽۱) هــؤكاري تهمــهش وهك دواتــر ته تكيــدم لــه باوكــم و تهوانــي ديكــهش كردهوه ئەوەببوو مزگەوتى حەنابىلى بىەر لىد دەپان سال يەكىي بوو لەو شىەش مزگەوتىدى كىە نوپىرى ھەينيان لىخ ئەنجام دەدرا، ھەرچىي مزگەوتەكانىي دىكە بوون تەنيا موصەللا بوون و نويدرى ھەينيان لىي ئەنجام نەدەدرا.

لەكۆتاپىدا... پەيوەست بوون بە مزگەوتى رىڧاعى:

لەسمەروو ناوچمەى گۆرەپانىي شمەمدىن بەلاي رۆژئاوا، بەدوورى نزيكەي دووسەد مەتىر، گەرەكىكى مىللىي ھەۋار ههبسوو بهناوي (الحارة الجديدة) زؤربهي ههره زؤري خهلكي ئهم گهرهکه لهپال ههژاری و نهداریاندا بهدهست بهدرهوشتی و بـلاو بوونـهوهی نهزانـی و لادان لـه ریگـهی راسـت دهیاننالانـد، لهناوه راستى گەرەكەكەدا گۆرەپانىكى بەردىن ھەببور خەلكى کردبوویانه شوینی کوکردنه وهی زبل و خاشاك.

رۆژنكىان دووكەس لە خەلكى گەرەك كە لەكارى بىناسازىدا كاريان دەكىرد ئەۋەپان بە خەيالىدا دى كىە شوينەكە ياك بكەنەۋە لـه پیسـی و زبـل و خاشـاك كـه ببـووه سـهرچاوهي نهخوشـ، و ئەزىلەت بىز گەرەكەكلە، يەكىكىلان يىشلىنارى ئلەۋە دەكات كلە لەسەر ئەو گردۆلكە بەردىنە مزگەوتنىك درووست بكرنىت، ئەمە هـهم كاريكي باشـهو هـهم دهبيتـه پاريزهريكي باشـيش بـۆ ئـهوهى ناوچه که دووباره پیس نه کریتهوه.

بۆچۈۈنەك بوۋە جنگىدى قەببورل، خاۋەنانىي بىرۆكەك به شوين كهسيك ده گهران بالبشتى ماددى بير وكه كهيان بكات، بير ۆكەكبە لەنباو خەڭكىيدا بىلاو بووپلەۋە گەيشىتە يەكىي لىە كەسبە دەولەمەندەكانىي گەرەكىي ئەكسراد كسە پنيسان دەگسوت: (ئەبسو سوله یان قهره جولی)، ناوی خوی: موحیه ددین بوو، پیاویکی دیندارو ئەھلى تەقبوا ببوو، بەخبۆى چبووە شبوينەكەو ببۆى دەركەوت شوينەكە زۆر ييوپستى بەۋە ھەپە مزگەوتىكى لىخ بىنا بکری، بزیه پرۆژه کهی تهبهننی کردو پارهی پیویستی بی تهرخان کردن کرد، ههردوو کهسه خاوهن بیروکه کهش که وهستای بینا کردن بوون هه لسان به کاره کهی خویان و ههوله کانی خویان خسته گهر بینا کردنی مزگه و ته که.

ئەوەى بىرم بىن بەماوەيەكى كەم درووست كردنى مزگەوتەكە تەواو بوو، خەرەمى مزگەوتەكە بچووك بوو ھەر جىڭسەى پەنجا نويىژ خوينىك دەبوويەوە، لەپشىتەوەيدا مەجالىكى كەم ھەبوو ژوورىكىان بىز بانگېنىژ ياخود پىشىنوىژ درووسىت كردبوو.

دوای تـهواو بوونیشی ئـهو کهسانهی دهستیان لـه درووست کردنـی مزگهوته کـه ههبـوو بهشـوین پیشـنویژیکدا گـهران بـۆ ئـهوهی پیشـنویژی بـۆ نویژخوینانـی مزگهوته کـه بـکات، هـهرزوو ئـهو ئهبـو سـولهیانهی کـه پاره کـهی بهخشـیبوو بـۆ دروسـت کردنـی مزگهوته کـه پیشـنیاری ئـهوهی بـۆ کـردن کـه شـیخیکی زانـاو بهریـز ههیـه نـاوی مـه لا پهمهزانـه!

موحیه ددیس نه بسو سوله یان باوکمی ده ناسی، زور سه رسام بوو به زانست و زوهدو بی نیاز بوونی باوکم له دونیا، هاته لای باوکم و کاره کهی بو پیشنیار کرد، ئاره زووی زوری خوی پیشاندا له سهر ئهوه ی که حه زده کات باوکم پازی بی، له وانه شه حالمی گه په که که شمی بو باوکم باس کردبی که چه نده پیویستیان به مزگه و تیکه بو ئه وه ی بیته شوینی کو کردنه وه ی خه لکه که بو نویش کردن، هه روه ها چه نده پیویستیان به وه هه یه که زانایه که بی نام و ریگای هه قیان پیشان بدات.

وکے بے ماوہ ہے کے بیےری لے پیشنیا

باوکسم بنو ماوه بسه که بیسری له پیشنیاره که کسرده وه، نویسژی ئیستیخاره ی ئه نجام دا، سهره پای ئه وه ش پاویسژی به هه ندی له هاو پی زاناکانی خوی کسرد، پیش هه موویان شیخ موحه مه مدور، که له هاو پی تایبه تیه کانی باوکم و خوشه و پستترینیان بوو.

له نه نجامدا خوای پهروهردگار دلّی باوکمی بو قه بولّ کردنی پیشنیاره که کرده وه، ئه وکات ماله که مان له کولانی عهره فاته وه گواسته وه بو خانویکی تر که زوّر نزیك بوو له مزگه و ته نوییه که، به م شیوه یه چووینه ئه و ناوچه یه که پیّی ده گوترا: (الحارة الجدیدة)، ئه و کات ناوچه یه کی پر له ئاژاوه و مهترسیدار بوو، کومه لیّك خه لکی جاهیل و نه فام له و گه په که دا نیشته جی بوون، وه کومه لیّك گه نجی ئه و گه په که له و په پی مینو تو توانایان بوون، کاری پیگرییان ده کرد بو ئه مه مهه سته شدا دامینی چیای (قاسیون) یان کردبووه مه لبه ندی کاره که یان، ئایا له توانای باوکمدا هه یه بتوانی نه م خه لکه په وشت خراپ و شه یانگیزه لغاو بکات و بییته مایه ی هیدایه تیان؟

باوکم وهك ئيبهام و زوربهى كاتهكان وهك بانگبيريس دهست به كار بوو له مزگهوته که، وه ئه و كات موصه للى زور نهبوون بيز ئه نجامدانى پينج نويره فه وزه که، ئه و دهولهمه ندهى که مزگهوته کهى به پارهى خوى درووست کرد په تى کرده وه (هيچ مووچه يه که بدات به پيشنويرو بانگبير) ته نها کريسه که نهبى که پيدانى چه ند عه ربه گهنميك بوو سالانه له كاتى دروينه کردندا، ئه مه ش سالى (١٩٤١) بوو، له و سالانه شدا خه لکى

گهنمیان خهزن ده کردو ده شاردهوه، وه پشتیان به گهنم ده به ستا بن نان و بن زوربه ی ههره زوری خواردنه کانی تریان.

مزگهوته که له زوربه ی کاته کانی عه سرو مهغریب و عیشاو به یانیانیش له (ده) نویی خویی زیاتر تیپه پی نه ده کرد، به لام زویه ی پوژه کان بو نوییژی نیوه پو هیچ که سیک نه ده هات بو نوییژ کردن له مزگهوت، له و حاله ته دا باوکم بانگه که ی ده دا بو تهوه ی خه لکی گه په که بزانی کاتی نوییژ کردنه، دوای بانگ دانه که شی به په له به پی ده که وت بو مزگه و تی (روکنو ددین) بو نهوه ی له وی نوییژه به کومه له که ی نه نجام بدات.

بهم شیوه به باوکم نویژه کانی نه نجام ده دا، چه ند وانه یه کیشی ریخ کست له ناو مزگه و ته که و وانه یه کیان دوای نوییژی به یانی بوو، نهوه ی تریان هه موو پوژانی هه ینی بوو دوای نوییژی عهس، من له زوربه ی ده رسه کان ناماده ده بووم، ته ماشای ناماده بووانم ده کرد ژماره یان زور که م بوو، به په نجه کانی ده ست ده ژمیر دران له ناو مزگه و ته که به رت ده بوون و لیره و له وی پشتی خویان به دیواره کاند ا ده دا، زویه یان خه و ده یبردنه وه و باویشیان ده دا.

وهرگرتنی ئیامهتی مزگهوت بوه پنگر لهبهرده م باوکم لهوه ی بچنته جهزیره بو کاری کرین و فرزشتن، لهبری نهمه پرووی کرده گهپان بهشوین نهو نامیلکه بچووکانه ی که پهواجی ههیه لهلای کورده کان و داوای ده کهن، نهو نامیلکانه ی که تاببهته بهزمان و میرووی نهوان، یاخود بابهته کانی بریتین له نادابه گشتیه نیسلامیه کان، ههروه ها نهو کتیب و نامیلکانه ی که

بنشتر حاب نه کے اون، وہ ك ئے و نامبلكانے ي له نتے ان خؤ باندا ئالوگۆرىيان يىن دەكىردو ئەزبەرىيان دەكىرد، ھەلسىا بىھ چاپ كردنيان لهسهر ئهستزي خنزي، باشان لهرنگهي بهريد بووايه باخود لەرنگەي چەنىد كەسىنكەوە بواپە نامىلكەكانىي دەنياردن، یه کی لهو کتیبانه ی که چاپی کردو بالاوی کردهوه، رهواجیکی باشي لهلايهن كورده كانهوه يهيدا كرد كتيبيكي بجووك بوو به ناوی (نهج الأنام)، که به زمانی کوردی نوسرابوو، کتیبه که هەنىدى لىه برگەكانى عەقىدەي ئىسىلامى تىدا بوو كىه يۆرىسىتە هدموو مسولهانتك بيانزاني، هدروهها هدندي تاداب و بنچينهي بابهته ئەخلاقيەكانى لەخىز گرتبوو، يەكىكى دىكە لـەو كتيبانـە کتیبی (نهوبههار) بوو واته: بههاری نوی، وا دهزانم نهمیش ينشتر چاپ نه کرابوو فه رهه نگنگي بچووکي عهره بي - کوردي شاعیرو تهدیبی گهوره تهحمهدی خانیبی بیوو، خاوهنی چیروکی (مهم و زین)(۱)، شهو کتیبانه بایهخیکی زوری ههبوو لهلایهن ئه و کوردانه ی که له سوریا داده نیشتن و ، ته و کوردانه ی تریش که لهسه ر سنووری تورکیا نیشته چی بووبون، نهم کارهی باوکے روحموتی خوای لیبن بای نهوونده هوبوو که بینیازی بكات له سهفهر كردن به مهبهستى كهسابهت و برينوى پهيدا کردن، پارمه تی ده ریش بوو بن نهوهی به ریرسیار پتیه نوییه کهی که (ئیامه تی و وانه گوتنه وه بوو) به جوانترین شیوه به ریدوه ببا.

⁽۱) شهم به سه رهاته چیرو کتکسی سوزدارییه، تیسن و تاوو گهرمیه کسی سوفیانه ی تیدا بهدی ده کسری، من له سهر داواکاری و ناماژه ی باوکسم وهرمگیراوه ته سهر زمانی عهره بی.

لادان و .... رێگای چاکسازی:

قورسی و زهحمه تی کاره که ی باوکم به ته نیا به ریدوه بردنی مزگهوت نهبوو، به لکو بریتی بوو له شتیکی تر، نهویش نه فامی و نەزانىي و كەمعەقلىي زۆربەي ھەرە زۆرى خەلكىي گەرەكەكمە بوو، بهتهنیا نهوهنده بهس نهبوو باوکم نارام بگری لهسهر نهو واقیعه ی له گهره که که دا هه بوو، به لکو خوی به به رپرسیار ده زانی بهرامبهر رینهایی کردنیان و چاکسازی تیدا کردنیان.

ئەگەر زاناو بانگخواز وابزانى يارمەتىي دەرى بىز ئىەم رىكايە که ریّگای ئیصل لاح و چاکسازییه بریتییـه لـه: زمـان پـاراوی و خۆش رەفتارى و ئارامگرتىن و دلفراوانىي، ئەوا لەوانەپ زۆربەي کات بکهویته ره شبینی و بی نومید بوون.

باوکم سهرهرای پشت بهستنی بهزانستی زور و زمانه عهرهبیه پاراوه که ی و تارامی و دلفراوانییه که ی، پشتی به زوریک لهوانه ش دەبەست كە دەسەلات و حوكميان بەدەست بوو، كەچى ھەموو ئەمانــه هیـــچ بەرهـــهم و بەروبومنككــى نەبــوو لەســـەر هيدايـــەت و چاکسازی کردنی ههندی له و نهفام و کهم عهقلانهی گهرهك که پیشتر باسم کرد.

بەلام دواي گرتنـه بـەرى ئـەو ھۆكارانـەي سـەرەوە، ئـەوەي زۆر بههانایـهوه هـات و پارمهتیـدا بـۆ ئـهم كارهي، جێـگاي ههمـوو ئـهو هۆكارانەي پېشېشىي بىر پركىردەوە بريتىيى بىوو لىە: ھاناو ھاوار بردن و گهرانهوه بنو لای خوا، زور ملکه چی و پاراناوه و خو زهلیل کردن لهبهر دهستی خوای گهوره، بهتایبهت له تاریکایی شهوو، کاته کانی سه حه ر، خوزگه بانگخوازان به هاو نرخی ئه و چه که سه رسو په ننه ره یان ده زانی بو نیص آلاح کردن و پاست کردنه وهی نه و خه آلکانه ی که پاسته شه قامی خوایان به رداوه و به خوار و خیچی یی ده که ن.

بهیه نموونه شهوه پوون ده کهمهوه که باسم کرد... شهو نموونهیهی که باوکم وه ک فهزل و بهخششیکی خوایی بهسهریهوه، ههروهها وه ک پیبازو مهنهه جیک که پیویسته زانایان و بانگخوازان شاگاداری بن، لهزور یادو بونه دا باسی کردوه و دووبارهی کردوتهوه.

باوکے دهیگوت: (یه کی کے دراوسینکانی گهره که له له له له تنیشتهه بوو، ههموو جوره گوناهینکی گهوره ی نهنجام ده دا، شه پاب خور، زمان پیس، کاری فاحیشه شی ده کرد، له ههمووی خراپ تر نه وه بوو نافره تیکی به دبه خت و سه رگه ردانی هینابوویه ماله که ی خوی، پیشوازی له که سانی خراپ و به دپه وه ده کرد بو نه وه ی بیخته لای نافره ته که و کاری خراپی له گه له دا که من، هیچ شهویک نه بوو له مالی شهو دراوسینیه ماندا ده نگی گورانی و هات و هاوارو مؤسیقاو گالته و گه پ به رز نه بیته وه، پوزیک یان له باره ی شهو پیاوه له گه ل نوید خوینانی گه په که قسه م کرد، نام و ژگاری شهو که سانه شم کرد که لیه وه نزیک بوون و ده سه لاتیکیان به سه ریه وه هه بوو بو شهو ی نه وه ی ناگاداری به دوای شهوه ی نه و به رپرسانه شم لی ناگادار کرده وه که کاریان بریتی بووله نه نه هیشتنی کاری به د په و شتی، به لام هه و ل و تیکوشانه کان هیچ نه نه و نه به ای که کاریان بریتی بوله له نه هیشتنی کاری به د په و شتی، به لام همول و تیکوشانه کان هیچ نه نه و نه به که کاریان لی نه که و ته و هه و نه که و تویان لی نه که و ته و هه و نه که کاریان به نه که کاریان به نه کان هیچ نه نه و نه که کاریان به کان هیچ نه نه و نه به کاری به د په و که و ته و نه کاری به د په و که و ته و که و ته و که کاریان به کان هیچ نه نه که و ته و که کاریان کان هیچ نه نه که کاریان کان نه که و ته و که کاریان کاری نه که و ته و که کاریان کاری نه که و ته و که کاریان کاری نه که و ته و که کاری که کاریان کاری نه که و ته و که کاری که کاریان کاری نه که و ته و که کاریان کاری نه که و ته و که کاریان کاری کاری که کاریان که کاریان کاری که کاری که کاریان کاری که کاری که کاریان کاری که کاری که کاری که کاری کاری کاری که کاری کاری که کاری که کاری که کاری

سـەرەراي ئـەوە پياوەكـە بـۆي گەراپـەوە كـە مـن دەمـەوي بەھـەر جۆرنىك بىن رنگىرى لىن بكەم لەو كارەي، ئەمەش واي كىرد هەرەشـەي كوشــتنم لــي بــكات، خۆيشــي بياوێكــي شــەرانگێزو سهر به کیشه بوو، له په کنی له شهوه کان به راله نویدی بهیانی له ماله که ی خویدا به سه ر خوشی هاته ده ره وه و به به ردی گەورەو بەھەموو ھنىزو توانايەكىمەوە لىە دەرگاي مالى ئىممەي دا، له گـه ل له ده رکـه دانه که شــی هه رچــی جوینــی پیســه پیــی ته دایـن، هـ هـ ر له هه مـ ان روز ياخو د روزيك دواي ئـ هوه له كاتبي ئه نجامداني نو پُـــژی بەیانىــی كاتــــێ كــه خەڭكەكـــه ریز پـــان بەســتبوو لەنـــاو نوپژدابووین پهنجهره کانی مزگهوتی داییه بهر بهردان و بهردی گەورە گەورەي بە يەنجەرەكانىي مزگەوتەكەدا كۆشا.

دوای ئهوهی تهواو بینومید بهوم لههمموو نهو پیگایانهی پیشتر گرتبوومه به ربخ هیدایه تبدان و نیصلاح کردنی، به و پهري ملکه چي و زهليلي و پاړانه وه ړووم کرده خواي پهروه ردگار هیدایه تی بدات و نیصلاحی بکات، نهم کاره شم کرده پیشهی سه حدرو هدموو بهره به پاننیك به و پهرې ملكه چې و پنداگير په وه له سوجده دا له خوای پهروه ردگار دهپارامه وه، موناجات و رازو نیازم له گهل خوادا ده کرد لهبارهی نهو پیاوهو داوام ده کرد که رننهایی بکات.

چەنىد رۆژىكى نەبىرد ئافرەتەكم لەمالەكمەدا نەمماو رۆيشت بەلاي كارى خۆيـەوەو، چەنـد رۆژىكـى كەمىـش دواي رۆشـتنى ئافرەتەكــە، يياوەكــه دەســتى ھەلگــرت لــه شــەراب خواردنــەوە، دواتر سهیرم کرد بینیم وا نهو پیاوه له مزگهوته! بهو پهپی دل شکاوی و زهلیلهوه پوی تنکردم و پپی دایه دهسته کانم بو نهوه ی ماچیان بکات! سوپاس بو خوا نهو پیاوه به شیوه یه کی ته واو نیص لاح بوو .

قەدەرى خوا وابوو باوكم لەو سالەدا كە ئەو پياوە ھىدايەتى، وهرگرت بن جاری دووهم سهفهری مالی خوا بکات بهمهبهستی به جنگه یاندنی فه ریزه ی حهج، به یاوه ری و داوه تی (حهسه ن ئەلبەحىرى) رەحمەتىي خواي لېيى، كە ئەو كات ناسىبووي، باوكم بهر له رؤیشتنی ناموژگاری هموومانی کرد له کاتی گهرانهوهیدا هیچ جوانکاری و پیشوازیه کی تایبه تمی بـ فریدك نه خـری، تـ هو كات وا باو بوو خهلكي خانوو كۆلان و بهردهرگاو ههيوانه كانيان دەرازانىدەوە كاتىن نزىكىكىان دەگەرايەوە لەسەفەرى حەج، دواى ئەوەي خەلكى گەرەك بىستىان گەرانەوەي باوكىم نزيىك بۆتەوە ئه و دراوسي تهويه كارهمان سوور بوو لهسه رئهوهي ههيوان و بهرده رگاک برازیننته وه بن پیشوازی باوکم، تیمه ش پیان راگەيانىد كى باوكىم وەسىيەتى كىردووە ئىەو كارەي بى نەكىرى و بىھ ئەنجامدانىي ئەو كارە تىورە دەبىي، بەلام ئەو گويىي بە ئامۆزگارى کهس نهدا، پیشتریش لهو کهسانه بوو که سهرکیش و نکولیکار بوو لهنیو هاوه لانیدا، ئهو كاته هیشتا سهره تای تهویه كردن و گەرانەوەشى بور بىز لاي خوا.

ئه و پیاوه هه لسا به پازاندنه وهی ههیوان و بهرده رگای مال، به دارو دره خت و گه لا، ته نیشته کانی ههیوانه که شی به

پاشان نهو گه په که ورده ورده ده بو ژایه وه و ده گه شایه وه به نیستیقامه و پار نیز کاری و ته قوا، نو نیز خوینان که م که مه ژماره یان زیادی کسرد، تاوای لیهات له ماوه یه کی که مسدا جینگایان نه ده بی وه له مزگه و ت، دوای ماوه یه ک خه لکی گه په که هه لسان به فسراوان کردنی مزگه و ته که به شیوه یه که هینده ی پرووب مری خوی فراوانیان کرد، خوای په روه ردگاریش ویستی وابو و دوای نه وه خه لکینکی زورتر پروویان له مزگه و ته کرد، خه لکینک له گه په کورد، خه لکینک له گه په کورد، که و وانه خویندن له مزگه و ته که دو و ره کانه وه ده هاتن بو نویش کسردن و وانه خویندن له مزگه و ته که ی باوکم، نه مه ش وای کرد پیویست به وه بکات

جاریکی تریس فراوان بکریّت، پاشان ناوی نرا مزگهوتی ریفاعی، زوّربه ی کاتیش پنیان ده گوت: مزگهوتی مهلا پهمهزان، لهشاره که ده نگی دایه وه، وای لنهات خه لکی به کوّمه ل پوویان تنده کرد به تایبه ت پوژانی ههینی و جهژنه کان، نهمه ش وای کرد بوّ جاری سنیه م پنویست به وه بکات فراوان بکریّت، به لام ده رفه تی نهوه نه مابو و به شنوه یه کی ناسویی فراوان بکریّ، بویه به ناچاری قاتی دیکه یان لهسه ره وه بوّ مزگه و ته که زیاد کرد، و اته به شنوازی کی ستوونی فراوانیان کرد.

ئهوه ی شاره زای ئه و گه په که بی و حال و بارود و خی گه په کی (الحارة الجدیدة) بزانی به رله چل سال، که چون چاکسازی و حاله تیدا گهشه ی کرد، زوّر به جوانی له مانای خه وه ده گات چون خوای په روه ردگار ئیسکی پزیو زیندوو ده کاته وه له کاتیکدا بوته خول و وردو خاش بووه، هه روه ها له به هاو نرخی ئه و ئارام گری و کار له سه رخو کردنه ده گات، له به ماه رسه ختی و دژواریه کانی بانگه وازی بولای خواو د پل و دال و به ربه سته کانی ئه و پیگا دوورو دریش.

کیشه و موعاناتی زور ههیه باسی بکه م و باشم لهبیر ماوه، که چون باوکم بهسه ریاندا زال بوه، به و پهری دلنیا بوون له وه رگرتنی پاداشتی خوایی و نومیده وار بوون له هیدایه ت درانی خه لک، نهمه سه ره پای نهوه ی هیدایه ت درانه که به زور زیات رو چاوه پواننه کراوت رله وه یاوکم نومیده واری بوو روویدا، ریگای هانو هاوار بردن بو خواو گه رانه وه و رازو

نیاز کردن لهگه لیدا تاکه رینگای کراوه یه بن ههموو نهوانهی راستگویانه نارهزووی هیدایهت درانی خه لک ده کهن و خه لکی بن لای خوا بانگ ده کهن.

یارمهتی دان و تهوفیق لهخواوهیه ، نهك ئازایهتی و زیرهكی بهنده:

باوکم په حمه تی خوای لیبی کاتی باسی کومه و یارمه تی خوای پهروه ردگارو ژیانی غهریبی خوی ده کرد له دیمه شق زور ئه پسته یه ی سهره وه یان نزیک لهم پسته یه ی دووباره ده کرده وه.

بهردهوام دهیگوت: {من نهو زیره که نهبووم که پشت به خوی دهبه ستی له پوژه سه خته کان و مهترسیداره کان، به لْکو من زیاتر له دهرویِسی و ساده بیه وه نزیب بووم له ههموو کارو باریِکا، نه و کاته شکه خه لْکی ناوچه کهی خوّم له جهزیرهی بوتان نهوانه ی منیان ده ناسی قسه بان بو گه پابوویه وه مه لا پهمه زان توانیویه تی له شام کاره کانی خوی پایی بکات و نیستا به ناسوده بی و بی کیشه له و ولاته دا جیگیر بووه، زوّر سهیریان پیها تبوو تووشی سهرسوپمان بووبون! هینده ی نه مابوو که باوه پیها تبوو تووشی سهرسوپمان بووبون! هینده ی نه مابوو که باوه پیها نه کهنه وای له زوّر به بان کردبوو نه وانیش نه و شته تاقی بکه نه وه و بین بو ولاتی شام، به و بیرو هوش و خه باله ی که نه وان توانایان زوّر زیاتره له من له بونیا تنانی ژیان یکی خوش و شایسته له شاری دیمه شق، چونکه نه وان له لایه کی باره بان زوّر بوو، له لایه کی دیکه شاره زایبان زیاتر بوو له من ا.

باوكم يه حمه تمي خواى ليبعي دهيگوت: (ئهوان نهوه يان نه ده زانی که: سه رچاوه ی جنگیر بوونی ژیانی من له و شاره نه زیره کیمی بو، نه شارهزایی، به لکو بریتیمی بوو له چاودیدی و رەحم و بەزەيسى خوا، كە بەردەوام لەگەلمىدا بوو بۆ ھەر كوييهك بجوومايه، جوومه بازار بي تهوهي هيج شتيك له کاروباری بازار بزانم، کهل و پهلم ده کری و دهمفروشته وه بی ئەوەي ھىلىج زانسىت و زانياريەكىم لەسلەر بازرگانىي و كريىن و فرؤشتن ههبئ، بئ تهوهی هیچ شارهزاییه کم له سرووشت و هه لس و کهوتی خه لکی هه بی له بواری کرین و فروشین، بی ئــهـوهـى شـــارهزاييم لـــه فێـــل و تەلەكــه جـــۆر بەجۆرەكانــى كړيــن و فرؤشتن هەبىخ، چەندىن جار پنيەكانىم ھەڭخلىسىكان لەكاسىبى كردن تا ئاستى موفليس بوون و تيكشكان، پاشان هيچ شتيك منی رزگار نهده کرد جگه له چاودپری و پاراستنی راسته وخوی خوايسي}.

زۆر جار لەو بارەوە ئەو نموونە سەرسىورھىنەرەي بىز باس دەكردىن دەيگوت: (رۆژېكىان دەمەو ئېوارەيەكى زستان لىه كەش و هەوايەكىي تاريىك، لىه قەرەبالغىي ننىو بىازاردا لەپشىت مزگەوتىي (السنانية) بووم، پر بوو له خه لنك، دهمويست ههندي لهو جوره پۆشاكانە بكىرم كەلەسەر كىراس لەبەر دەكريىن، بىز ئەوەي دواتر له ناوچه ی جهزیره بیفروشه وه، چونکه شهم جوره پوشهاکانه لەنپىو كورددا پەسىند بىوون، ئەنىدازەي پيويسىتم لىەو جىۆرە پۆشاكە دەست كەوت، ھەنىدى دراوم لە گيرفانىدا بىوو، ھەندىكيان فرەنىك بوون، فرهنکه کان زور نوی بوون لهبهر نویتیه کهیان دهبریسکانهوه،

لهههمان ئهو گيرفانهمدا ههندي ليرهي زيريشم هه لگرتبوو، ليره زيره كانم لهنيم كاغهزيكي لموول دراودا هه لكرتبوو بن تموهى جيايان بكهمهوه له فرهنكه كان و لهگه ل يه كتريدا تيكه ل نهين، دياربوو ليره زيرهكان لهنيو كاغهزه لوول دراوه كهدا كهوتبوون و له گه ل فره نکه کاندا تیکه ل بووبون بی شهوه ی بزانم، منیش به حیسابی خوم له فره نکه کان همقی خاوه ن پوشاکه کانم دا، لهبهر ئــهوهش كــهش و ههوايهكــه تاريــك بــوو، زۆريــش قهرهبالــهغ بــوو وامزانی فرهنکه کانم پنداوه، دوایی کابرام جنهنشت و رؤیشتم، (ده) مهتريدك زياتر دوور نه كهوتبوومهوه گهنجيكي ريكينوش كه نهمدهناسی منی وهستاند، سهلامی لی کردم، پاشان پیی گوتم: ئەي شىخ چىت بۆ كرپوين؟ بەر لەوەي وەلامىي بدەمەوە، دەستى گرتىم و گوتىي: وەرە! لەننىو ئەو قەرەبالەغيەي خەلك منىي گەراندەوە بن لای فرؤشیاری پؤشاکه کان، هاواری بهروودا کردو پنی گوت: لیره کانی پی بدهوه، پیاوه که هیشتا لیره کانی لهنیو دهستی دابوون، ينده حوو هنشتا نهويت نهيزانيسي لهنيو فرهنكه كاندا لیرهی زیر همهن، به نکولی کردن و سهرسام بوونهوه دهسته کانی خوّى كردهوه بوّ ئهوهي ليرهكان لهنيو مشتى خوّيدا ببيني! لهو حالهتهدا لهلايمك شـۆك بووبـوم و سـهرم سـورمابوو، لهلايهكـي تـر خەرپىك بىوو لىرەكانىم لىە كابىراي فرۆشىيار وەردەگرتىموە سىمىرى لای راست و چهپی خوم کرد، گهنجه ریکپوشه که لهبه ر چاووم ون بوو نهمبينيهوه! }.

باوکیم ده یگوت: (ئهوه ههموو ئهو شارهزایی و زیره کیهی من بوو که منی پاراست و کاره کانی بۆ ئاسان کردم، به

پاشان باوكم دەيگوت: (هەنىدى لىمو خەلكانىمى ناوچەكىمى خۆمان چاوپان لەمىن كىردو بەدواي منىدا ھاتىن، لىه توركپاوه بهرهو دیمه شق، به راوورد بهمن که سهرکه وتوویوم له کار کردن له كاتيك دا نه ياره و يولم هه بوو نه شاره زاييم له پيشه په كدا ههبوو، ئەوان سەرەراى ئەوەى خاوەن بيرۆكەي بازرگانى بوون و کهسانی زیره ک بوون له کاری پیشهسازی، پارهی زوریشیان هەببور لەگبەل خۆپانىدا ھېنابوريان، بىه تەماحىي ئىهوەي كىه مالي زياتر بهدهست بهينين و دونيايان خوشتر بكهن، دوو لهو که سانه ی کمه چاویان لهمین کرد په کیکیان زیرینگرو تموه ی دېكەپيان بازرگاننىك بىوو، ھەردووكپيان ھاتىن بۆ دىمەشىق بىە فەخر كردن و يشت بهستن به يارهو يلوول و بيشهو سهرمايه كانيان، بەلام ھەر يەكتىك لەوان ھەولىي زۆرى يەك لەدواي يەكيانىدا، لهزور دەرگاپانىدا، ھىممەت و ھەول و كۆششى زۆرپان بەخەرج كردن دا، پشتيان به تواناو شاره زايي زوري خويان بهست لهو پنناوهدا، به لام هه ول و ماندوبوونه كانيان هيچي ليي شين نهبوو، ئەمەش واى كىرد بگەرىنىموه بىز ئىمو شىوينىمى كىم لىنى ھاتبوون، په کنکے دیکه لهوانه ی که ویستیان چاو لهمن بکهن کهسنگ بـوو بازرگانـی مەرومالاتـی دەكـرد، لـه كارەكەيــدا تووشـی زەرەر بووبو، منى بىنىبوو ھاتومەتەوە ناوچەي جەزپىرە بىۆ مەبەستى کارو کهسابهت، زانیبووی که هدندی نیسك و نزکم هیناوه و به قازانجيّكي ماقولْ فرۆشتوومه، بۆيـه لهگـهلْ شـهريكيّكي برياريـان دابسوو ههمسان کار تهنجسام بسدهن، واز لسه بازرگانسی کسردن بسه مەرو مالات بىنىن، بەلام ئەوان بە پارەيەكى زۆرتىر كە لەگەل دەوللەمەندىەكەيان دەگونجا ھاتنىھ ننيو كارەك، كەچىي دىسان ئەوانىيىش سىەركەوتو نەببوون لىەو ئەزموونەيان}.

باوكم رەحمەتىي خواي لنبىتى گوتىي: (شەويْكيان ھەردووكيان هاتنه لام و سکالای نه و زهره رو زیانانه یان کرد که پنیان که وتبوو، ئەوەيان بىز پىشىنيار كىردم بەشىنك لىه پارەكىەى خۇيان بخەنىه پال پاره کنهی من، دواتر لههه ر شنتیك که دهیکرم یان دهیفروشم ئەوانىش بەزدارى پى بكەم، منىش تىكاو پىشىنيارەكەي ئەوانىم قەببول كىرد، پارەكمەم لىن وەرگرتىن، گەشىتەكەم ئەنجامىداو بارىكى قبورس و زؤرم له دانهویله کری، باشان خوای بهروهردگار یارمه تمی دام و فروشتم، بهوینه ی شهو قازانجه ی کمه دهستم ده کموت بمو مالم کهممی کم همبوو، بمالام نهوجارهیان لهبمر ئەوەي بارەكە زۆر بوو قازانجەكەش زۆر زياتىر بوو لەجارانى پیشوو، دوای تهوه حیسابه کهم پیشاندان نهوه نده دلخوش بوون دهم و چاویان گهشایهوه، ماله کهم پیدانه وه چاوه پنی نهوهم ده کرد بهشیك له قازانجه كهم پن بىدەن، به حوكمى ئهوهى كاره كه من ئەنجامىم داوە، بىملام توشىي شىزك بىووم كاتىنى لىيسان تىكەبشىتم، ئەوان واپان يېشاندا كە ئەو مالەپان وەك ئەمانەتنىك لاي مىن دانیاوه، نهو کارهش که مین به ماله کهی تعوانیم کردووه غهیری

کاریکی ئینسانی هیچی تر نیه، بهم شیّوهیه ههموو ماله کهیان برده وه ههم سهرمایه و ههم قازانجه کهش، بی تهوهی شیّك له قازانجه که بهمن بدهن، جگه له پاداشتی لای خوا چی ترم بو نهمایه وه، ههر بو پهندو وانه وهرگرتن تهوه ده لیّم: تهو دوو شهریکه هیچ سودیکیان لهو ماله نهبینی که لای من بردیانه وه، زهره ر دوای زهره ریان تووش ده هات تا وای لیهات تیفلاسیان کرد، خوای گهوره په حم به ههمو و لایه کهان بکات و وامان لی بکات پاستگویانه په ندو وانه له ههمو و ته و شتانه وه ربگرین که به چاوی خومان ده یانبینین و به گویکانمان ده یانبیستین).

کوت است لهباره ی دیمه نبی شه و فه زلّ و به خششانه ی که خوای پهروه ردگار له گهلّ باوکمی کردبوو له و ژیانه نوییه یدا له دیمه شق، دوو شت بوون پیویسته باسیان بکه م: یه کیکیان: جیگیر بوونی فه رمانه ریتیه که ی بسه ناوونیشانی پیشنویژو و تار خوین له نه وقافی دیمه شق، که نه هه ولّی بی دابوو نه به خه یالیشی داها تبوو، به لام دوای چه نبد سالیک له خرمه ت کردنی مزگه و ته که خوای پهروه ردگار پیاویکی بی و رام کرد که ناوی شیخ حه سه ن مهزیک بو و ره حمه تی خوای لیبی شه و پیاوه باوکمی ناسی، پیشتر یه کتریان نه ده ناسی، سوور بوو له سه ر نه وه ی مزگه و ته که بخاته سه ر میلاکی نه وقاف و باوکی شم به فه رمانبه رو مووجه یه کی مانگانه له هه مان مزگه و ت دابمه زرینی، دواتر کاره که شه در به م شیوه یه ی لیهات.

دووهمیان: باوکم له خانووی ئهوقافهوه مالهکهی گویزایهوه بو خانویک که مولک بوو، زهویهکهی به پارهیهکی کهم له نهوقاف

کپیهوه، پاشان خانوویّکی لهسهر درووست کرد به گویّره ی نه و توانا کهمه ی که نه و کات ههیبوو، بیرم دی له پیناوی نهمه دا به کروری له کتیبه کانی نیو کتیبخانه کهی فروّشت، ههروه ها بیرم دی (عومه رئاغا شهمدین) که دیارتریس پیاوماقولّی نه و کاتی گهره کی کوردان بوو بهره و پووی نه و فهرمانبه رانه ده بوویه و که تاو ناتاوی له لایه ن پاریّزگاوه ده نیّردران بو تیکدانی خانووه که مان، به پاساوی نهوه ی که به شیوه یه کی سیسته تیک به به ر نه کراوه ته وه، نه که هه ر نه وه نده و به س به لکو نه و پیاوه به پیریزه (عومه راغا شهمدین) ببوه پاسه و ان و نیشکگر له به رانبه رهه مه رمه ترسی و هه په شهیه که له هم رکات و ساتیکدا رووبه وی کار کردن و بینا کردنی خانووه که مان ده بوویه وه.

عومه رئاغا شهمدین به ته واوی متانه ی به زانست و پیاو چاکیی باوکم هه بوو، سهره پای ته وه باوکمی ئیکجار خوشده ویست به و شیوازه هه لس و که و تبی له گه ل باوکم ده کرد که موریدیک له گه ل شیخه که یدا ده یکات، په حمه تبی خوا له عومه رئاغا و هه موان بیت، خوای گهوره ثیمه و ته وان بخاته ژیر چه تری به زه یک و لیخوشبون و به خششی خوی.

منداڵهکانی و ، شێوازو ڕێبازی باوکم له پهروهرده کردنیان

ئه و کاته ی باوکم کوچی کرد بو دیمه شق خوشکیکم هه بوو نزیکه ی سی سال له خوم گه وره تر بوو، ناوی (زهینه ب بوو، خوشکی کی دیکه م هه بوو نزیکه ی دوو سال له خوم بچووکتر بوو ناوی (پوقیه) بوو، من تاقانه کوپی باوکم بووم وه کیشتریش باسم کرد.

روقیهی خوشکم دوای چهند مانگیک له گهیشتنهان به دیمهشق وه فاتی کرد، زهینه بیشهان دوای نزیکهی پینج سال له گهیشتنهان به دیمه شق وه فاتی کرد، نهو کات نیمه له خانوویکی کولانی عدره فات نیشته جی بووین، به رامبه ر مزگه و تی (روکن الدین).

له و ماوه یه دا خوای په روه ردگار کچنکی به باوکم به خشی ناوی نا (نه عیمه)، به لام نه ویش له تهمه نی حهوت سالی وه فاتی کرد، له سالی (۱۹٤۲) دایکیشم په حمه تی خوای لیبی دوای چه ند سالیّل له نیّش و نازار به ده ست نه خوشیه وه فاتی کرد من تهمه نم سیّزده وه فاتی کرد من تهمه نم سیّزده سالٌ بوو، دوای نه وه خوای په روه ردگار ویستی وابو و باوکم سالٌ بو وه دوای نه وه خوای په روه ردگار ویستی وابو و باوکم نافره تیک بخوازی له خیزانیکی تورکی خاوه ن پیگه و مه کانه ت، خوای په روه ردگار له و نافره ته دا دوو کچی به باوکم به خشی، خوای په روه ردگار له و نافره ته دا دوو کچی به باوکم به خشی، کچه گه وره که ی ناونا زهینه ب و بچووکه که شی ناونا خه دیجه، نه وان سوپاس و ستایش بو خوا ژیان و نه مردن، تا نه و کاته ش که هم ردووکیان ژیانی ها وسه ریان پیکه ینا باوکم له ژیاندا

مابوو، تاکو ئیستاش سوپاس بۆخوا بەتەندروستیەکی باشهوه لهژیاندا ماون، کەواتە: باوکم له غهیری من هیچ کوپیکی دیکهی نهبوو، لهخیزانی دووهمیشیدا دوو کچی ههبوو.

رێبازی باوکم له پهروهرده کردندا:

باوكم يني وابوو مالهوه سهرجاوهي يهكهمه بر يهروهرده كردن، دايبابانيش بهرپرسي يهكهمن له پهروهرده كردني منداله كانيان، مندال چ كچ بئ چ كور، پيويسته يه كهم وشهيهك که به گویّیدا بدری و فیّری نهوه بی قسمی یی بکات ناوی (الله) ہے، کاتیکیش ہای نهوهنده گهوره دهہے که بتوانع رستهیهك دەربېرى پىويستە ئەو رستەيە بريتى بىي لەد: (شايەتمان)، دواى ئەوەى قۇناغ بەقۇناغ گەوەرە دەبىئ عەقلى دەكرىت موەو فام ده کات و شته کانی دهورو بهری لیک ده داته وهو ده توانیخ ئەزبەريان بكات، ئەوا پيوپستە ئاگادار بكريتەوەو زانيارى يى بدري به ههستيارترين و گرنگترين حهقيقهت که بريتيه له خواناسسی، زانیاری پنی بندری و ئاگادار بکریتهوه لهوهی ئهم گەردوونـه پەرسـتراوێکى ھەيـه مشـورى دەخـواو بەرێـوەي دەبـا، ههموو ئینسانیک به نیده و مولکی خوایه، ههروهها پیویسته فیری ناوی کۆتا په پامېدري خوا بکري که موحهمده ﷺ، فيري ناوی دایك و باوك و شوينی لهدایك بوونی پنغهمبهری خوا ﷺ بکری، فیری تهوه بکری که بن چ شاریك كۆچى كردوه، له گــه ل كورتهيــه ك لــه ژياننامه كــهى، دواى ئهوانــه قورئانــى فيــر بكرى له يهكهم سورهت تا كۆتا سورهت. بهم بنه ماو بنچینه گرنگانه وه باوکم ده ستی ده کرد به پهروه رده کردنی منداله کانی هه ر له بچووکیه وه، پاشان باوکم پینی وابوو نه گهر بکری و بگونجی نه وا پهروه رده کردن و فیرکردنی کچ له ماله وه باشتره، گرهنتی زیاتر ده دا له سهر نیستیقامه و دینداری کچان، هه ربه م شیوه یه شه دروو خوشکه که می زهینه و خدیجه پهروه رده کرد.

ههروهها پنی باش بوو که (دوای نهوه ی کچ بای خوی له پوشنبیری و زانیاری ئیسلامیی وه رگرت) پوو بکاته فنیر بوون و ورده کاری له یه کنیك له کاروباره کانی تایبهت به نافره تان، هیچ هه لویستنکی پنچه وانه شی نه بوو له سه ر مه سه له ی فنر کردنی نافره تان، به لام به مه رجی ده گرت که ده بی پیگای فنیر کردنی نافره تان پیگایه کی خاوین و دوور له ده ردو به لاو سه رئیشه بین.

 ده ربی، لهبه رامیه رئه و ده ستکه و ته گه و رهیه شدا با و کیم چوار لیره ی زیری به خشی به نافره ته که، با وه پناکه م نه وه نده پارهیه ی به نافره ته که ی دا نه وه نده ی له ماله و مابی.

پاشان منی نارده به رخویندن له قوتابخانه یه کی سه ره تایی تایبه تی ناحکومی (ئه هلی)، قوتابخانه که له شه قامی (قرمانی) بوو، نزیك بازاری ساروجه، باوکم به ریوه به ری قوتابخانه که ی ده ناسی و متانه ی پی هه بوو، ئه م قوتابخانه یه گرنگی زوری ده دا به فیر کردنی ئایین و بنه ماکانی زمانی عه ره بی و بیرکاری (۱)،

(۱) ئەمە دەڭيم، بەلام پيويستە ئاگادارى لەبارەى ئەوەوە بدەم زۆربەى ھەرە زۆرى مەعارىفەكان كە پيشتر مندالان دەرسيان تيدا دەخوينىد لە قۇناغى سەرەتاييدا، پر بوون لە ئايين و فيركردنى پەوشت و ئاكارى بەرزو مرۆقدۆستى، بەتايبەت لە بارەى سەو بابەتانەوە كە تايبەت كرابوون بۆ خويندنەوە، بابەتەكان ھەم فيركارى بوون، ھەم پەروەردەيسى، بى وينە ئىمە ئەم بەيتە شىعرانەمان ئەزبەر دەكرد:

مَن عَلِم العُصفور أَن يبنى عِشاً في الشجر الله قد علَّمه ذاك وأعطاهُ الهدى مَن علم النَّحلة أَن مَّص أَزهار الثمدر الله قدد علَّمها ذاك وأعطاها الهدى، ......الخ.

ئیمه کاتی خوی نه و سیعرو پهخشانانه مان نه زبه رده کرد که ههست و سوزی مروّفبوونی له ده روونی مندالاندا ده چاند، به رزی ده کردنه وه بو ناسیانی ناکارو پهوشتی به رزو پهسند، نهمه جگه له وهی نه و ده قه شیعریانه پر بوون له پهوانبیّری و زهوقی نه ده بی، هه مدیسان نه و زهوقه نه ده بی و په وانبیّریه کاریگهری نه ریّنی له سهر منداله کان درووست ده کرد، هه ربو نموونه سه یری نه و به یته شیعرانه ی خواره وه بکه ن، من بن گهیشتن به قوتابخانه که م رینگه یه کی دوورو درینژی خولم ده بسری، رینگاکه که و تبسوه نیسوان چه ند باغ و بیستانیك پیسان ده گوترا: (عین الکرش)، به پی بن قوتابخانه ده چووم، بیرم دی له به رئه وه ی رینگاکه ههم دوورو درینژ بوو، ههم خولیش بوو زور ماندوو ده بووم و ده هاتمه وه.

دوای ئـهوه باوکـم تاکـه ماموٚسـتام بـوو، سـهرهتا بنهماکانـی عهقیـده ی ئیسلامی فیّر کردم، پاشان کورتهیـه ك لـه ژیاننامـه ی پیغهمبـهری خوا را الله سوزگه ی نامیلکهیه کـی بچـووك بهناوی (ذخیرة اللبیب فی سیرة الحبیب)، پاشان بنهماکانـی زانسـتی ئالـه ی فیّر کردم لـه نه حـوو صـهرف، لـه زانسـتی نه حـودا ئهلفیـه ی ئیبن مالیکـی پـی ئهزبـهر کـردم، پورژانـه پینـج بـو شـه شـه سهیتـی لـه ئهلفیـه ی ئیبن مالیـك بـو وون ده کردمـه وه، منیـش لهسـهرم بـوو

به داخه وه ناوی شاعیره کهم له یاد نه ماوه، ناوونیشانی شیعره که بریتیه له (طفل ضریر):

يا أم ما شكل السما وما الضياء وما القمــر بجمالها تتحــدثو ن ولا أرى منها الأثـــر أمشي أخاف تعـــــــرا وسط الضياء أو السحــــر عكازتي هي ناظري هل في جماد من بصــــر يا أم ضميني إليـــ ك عسى يزايلني الضجــر يا أم لا تبكى علـــ ـــــــي رعاك من خلق البشــر

ئەو شىعرانە لە قوتابخانە سەرەتاييەكان دەخويدىزان، ھەرچەندە لە قۇناغى سەرەتايى دەخويدىزان بەلام پىر بىوون لە ئاراستەكردنى ئاينىي و ئەخلاقى، كە قوتابىي لەو قوتابخانانەدا وەرى دەگىرت. بـ ق به یانیه کـه ی ئه زبه ریـان بکـه م، بیـرم دی ههمـوو ئه لفیـه ی پـی ئه زبـه ر کـردم لـه مـاوه ی کهمـتر لـه سـالیّك، سـه ره پای ئـهوه ی هیشـتا بالـغ نه بووبـوم.

شێخ حەسەن حەبەنكەلمەيدانى و پەيمانگەي ئاراستەي ئىسلامىي:

لـ و ماوه یـ ه دا باوکـم ناشـنایه تی لهگـه ل زانایه کـی پایـه بـ مرز لــه زاناكانــی شــاری ديمهشــق پهيــدا كــرد، ئهويــش حهســهن حەبەنكەلمەيدانىي بىوو، ئىەوەي بزانىم يەكىەم چىاو پېكەوتنىي ئىمو دووانه له کتیبخانهی عهرهبی بوو که خاوهنه کهی تهجمه د عهبید بـوو، لهنیوانــی شــیخ حهسـهن و تهحمـهد عهبیــد دوســتایهتیهکی قــوول ههبــوو، باوكــم زوو زوو ســهرداني ئــهو كتيْبخانهيــهي دهكــرد بــق ئــهوهى بزانــي چ كتيبيكــى نويــى بــق هاتــووه، دواى ئــهوهى باوكم شيخ حهسهن دهناسي بيزى دهرده كهوى شيخ حهسهن پهیهانگهیه کی شهرعی بهریدوه دهبات له ناوچهی (مهیدان)، یاشان دەرفەتنکے، تىر ھاتىه پېشىموه بىووە ھىزى ئىموەي باوكىم زانیاری زیاتر لهبارهی ئه و پهیانگهیه وهربگری، دوای ئهوهی بەرىڭكەوت يەكىي لىە قوتابپە زېرەك و بەرپىزو سەنگىنەكانى ئىەو پهیانگهیه دیّته لای باوکم و داوای لی دهکات دهرسی پی بلی، دەرسەكەش كتنبنىك بى لىه فىقھى ئىلم شافىعى، ئىهو قوتابيەش (شیخ مهحمود ماردینی) بوو خوای گهوره لهش ساغ و تهمهن درپدری بکات، ورده ورده پهیوهندی نهو شیخهو باوکم بههیر دەبىي بەھىزى دەرسىنكى ھەفتانە كە لەلاى باوكمى دەخوينىد، ئەممە بمووە ھىزى ئىموەى باوكىم زانىيارى زياتىر كىز بكاتىموه لهبارهی پهیهانگه که وه، که ئه و کات هیشتا ژمارهی قوتابیه کانی زور نهبوون و ناوی پهیهانگه شی لین نهنرا بوو.

پهیانگه که پنه هاتبوو له نزیکه ی هه ژده نوزده گه نجنه وانه ی شهرعیان ده خویند له لای شیخ حهسه ن حه به نکه په حمه تی خوای لیبی، شهو گه نجانه له وه رگرتنی زانست هه موویان یه ک تاست نه بوون و جیاواز بوون، هه موویان زنجیره زنجیره ده رسیکی یه که له دوای یه کیان وه رده گرت له سه ر ده ستی شیخ په حمه تی خوای لیبی، ته مه نیان له نیوان بیست بو سی سالان بوو، هه مووشیان وازیان له ماله و هینابو و به ته واوی خویان یه کلا کر دبوویه وه رو رگرتنی زانست، پوژانه له ژوریکی سه ر به مزگه و تی (منجه) له گه په کیی جزماتیه ی ناوچه ی مهیدان ده مانه و ، پنیان ده گوترا: قوتابیانی مزگه و تی منجه ی مودی و هی شیان ناوی پهیانگه ی لی نه نیرا بوو.

خوای پهروهردگار دلی باوکمی بۆئەم کاره کردهوه، واپیدهچوو باوكم وا گومان ببا منيش وهك هاوتهمهنه كانم حهز ده كهم له قوتابخانه فهرمیه کان دریده به خویندنم بدهم، روزیکیان بهر لهوهی وەك بچووكتريىن قوتابىي لىھ پەيھانگەي ئىسىلامىيى نىاوم تۆمسار بىكات دەسىتى گرتىم و ئامىۆژگارى كىردم، باسىي ئىەوەي بىۆ كىردم كىە چەندە ئوميدى لەسـەر منـدا ھەڭچنيـوه، لـەو قسـانەي پيـي گوتـم:

(روّله سهیری باوکت بکه، بزانه! نهگهر بمزانیایه ریّگای گهیشتن به خوا به کاری گسکده ری و هه لگرتنه وهی زبل و خاشاك لهزهوى بهدهست ديت ئهوا دهمكرديته (گسكدهر-كەنناس)، بەلام مىن قىول بوومەتمەوە سىمىرم كىردووە، بىنيومىه ریّگای گهیشتن به خوا بریتیه له شارهزا بوون به خوا خنری و بهدینه کهی، لهبهر نهوه بریارم داوه نهو رینگهو ریبازه بهتر ببرم که پیم گوتی}.

پاشان زۆر بەتوندى و جەخت لىن كردنەوە ئەوەى بىۆ دوویات کردمهوه له وهرگرتنی زانست و زانیاریی مهبهستم بهده ستهینانی هیچ بروانامه یه و فهرمانبه رییه ک نهبی، ده توانم بلیّم نیمچه پهیانیکی لئ وهرگرتم لهسهر ئهوهی بهوهنده رزق و پۆزىـ قەناعـەت بكـەم كـه خـواى گـەورە دەيـكات بـه قسـمەتم، هدروه ها بهو کاره قدناعه ت بکهم که خوای گهوره منبی تیدا به هرهمه ند ده کات و له سه ریدا جیگیرم ده کات.

بهوپهری کاریگهر بوون به قسهکانی رازی بووم بههموو ئەو شىتانەي كە فەرمانىي پىنى كىردم و پىنىي گوتىم، دواي چەنىد روزیک دهستی گرتم و منی برد بو ناوچهی (مهیدان) که تا ئه و روزه نه گویم لی بووبو، نه بینیبووم، منی برد بو مالی شیخ حهسه ن حهبنه که ره حمه تی خوای لیبی، ماله که ی نزیك مزگه و تی منجل بوو.

شیخ زور به گهرمی پیشوازی له باوکم کرد، نهم به و په پی پینو خوشه ویستیه وه پیشوازی له و که سانه ده کرد که ده هاتنه لای، کاته که ی چیشته نگاو بو و قوتابیه کانی له ده وری بوون، له پیشکه شکردنی زنجیره ی وانه کان به رده وام بو و، من و باوکم دانیشتین و تا کوتایی ده رسه که گوینان بو گرت، پاشان باوکم زور به دو ورو درینی باسی نه وه ی بو شیخ کرد که بوچی هاتوته لای، نیستا هیچ شتیکم له سه ر وورده کاریه کانی نه و قسانه له بیر نه ماوه، پاشان منی به نه مانه ت له لای شیخ له په یه یانگه که ی به جی هیشت و خویشی گه رایه وه.

له و پۆژەوە پەيوەندىم لەگەن مائەوە پچىرا، بوومە قوتابى بەشدە ناوخۆيى كە پەيانىگاى ئاراسىتەى ئىسلامىي، بەئكو قوتابىسەك كە مزگەوتىي منجىك، چونكە تا ئەو كات ناوى پەيانگەى بەسەردا نەدرا بوو، مىن لە ھەفتەيەكدا تەنيا پۆژانى سىخ شەممە دەچوومەوە مائەوە، بۆ بىنىنى باوكم، لە بەيانى سىخشەممە لەلاى دەمامەوە تاوەكو دەبوويە دەمەو ئىروارە، ئنجا مۆلەتىم كىخ دەخواسىت و دەگەرامەوە منجىك.

لهگه ل ئه و قوتابیانه ی که بهتهمهن بوون بهژداری دهرسه کانیانم ده کرد، سهره پای شهوه ی کهمیّکی کهم نهبی

لهدهرسه کانیان حالّی نهده بووم، به لام دواتر بوّم دهرکه وت که ناماده بوونم له و دهرسانه زوّر سوودی هه بوو بوّم، دواتر منیش له لای زیاتر له قوتابیه ک له و قوتابیانه ی که له خوّم گهوره ترو به تهمه نتر بوون دهرسم ده خویند و زانستم لی وهرده گرتن، ههریه که یان شیخ و ماموستایه ک بوو بوّمن، به رلههموویان شیخ مه حمود ماردینی، نهویان سهر پهرشتیاری پاسته و خوّی من بوو.

پۆژانى سى شەممە كە دەگەرامەوە وانەى زياتىرم لە باوكم وەردەگىرت، وانەكانى نەحوو رەوانبێرىم لەلاى خوێند، لەسەر دەستى باوكم مەتنى (عقود الجان)ى سىوتىم ئەزبەر كىرد، كتێبێكى تىرم لەبارەى زانستى مەنتىقەوە لەلاى باوكم خوێند، لەگەڵ (المقولات العشر)، ھەروەھا (شرح جمع الجوامع في الأصول) يشم لەلاى خوێند.

باوکم دلخوش بوو به پهیوهست بوونی من به و پهیانگهیه، سهره پای نه وه ی که دابرانی من نه رکی نه وی قورستر کردبوو، وای لیکردبوو ههست به ته نیایی بکات، نهمه شم دواتر زانیه وه، زوربه ی نه رکه کانی ماله وه ی که و تبووه سه ر شان که پیویست بوو من نه و کارانه نه نجام بده م نه ك نه و، نه وه ی زیاتر بو نه و ده بووه یارمه تیده ر تا بتوانی زیاتر نارام بگری، نه و پهیوه ندیه ی نه و به و له گهل شیخی پهیانگاکه شیخ حهسه ن حه به نکه و همه تی خوای لیبی، پهیوه ندیه کانیان پوژ له دوای روژ گهرم و گورتر ده بوو.

بهڵلو فيتنه، له ئامۆژگاريەكانى نزيكان:

له رۆژگاری مندالیمدا لهگهره که که ی خوماندا چهند هاورییه کم ههبوو، ههندی لهوان روویان کرده قوتابخانه فهرمی و حکومیه کان، ههندیکی تریان روویان کرده فیربوونی پیشهو وهستایی و کاری پیشهسازی، بهشیک لهو هاورییانهم کاتی منیان دهبینی و دهیانزانی که دوورکهوتوومه همالهوه و خهریکی وهرگرتنی زانستم له مزگهوت، ناموژگاریان ده کردم و ناگاداریان ده کردمهوه که نهو کاره ی من له کوتاییدا سهری له ههژاری و نهداریی و بوونه بار بهسهر خهلکیهوه دهرده چی، یه کی لهوان پنی ده گوتم: تو تهنها یه ک داهاتووت ههیه، نهویش یان دهبیه مهیت شور، یان بانگبیژی بهرده م جهنازه کان، یه کیکی دیکهیان پنی ده گوتم: نایا تو بای نهوه نده له دینه کهت شارهزانی که پنیسته چی بکهیت و چی نه کهیت، نهی کهواته بوچی ههموو پنیویسته چی بکهیت و چی نه کهیت، نهی کهواته بوچی ههموو

بیرم دی شهو به ناو ناموژگاریه ی شهوان ته نیا له دهرگای گوییان ده دام و هیچ ناسه واریکیان له دهروونی مندا درووست نه ده کرد، هه ر نهوه نده م پی ده گوتن که: شهوه پهیانیکه و خومم پیوه پایه ند کردووه به رامیه ر باوکم، نه ده یشکینم و نه لیدی لاده ده م.

ئیستا زورجار لهخوم دهپرسم ئاخوچ شتیك منی لهو پهیامه مهترسیدارانهی ئهوان دهپاراست كه هیشتا تهمهنم شازده سال

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

تنپه دی نه کردبوو؟ نه وه نده ی بیر ده که مه وه غهیری یه ك شت که خوای پهروهردگار منی لهناویدا پاراست هیچی ترم پی شك نایه:

يه كنى لهو ئامۆژگاريانهى باوكم به لكو دەتوانم بليم: يه كنى له فەرمانەكانىي باوكىم كى جنبەجنىم دەكىرد، دەبىوو ھەمىوو بەيانىان ســوړهتي (يـــس) بخوينــم، تهگــهر توانيــم تيوارانيــش بيخوينــم، ياداشتى خويندنه كهشى بكهمه ههديه بـ قريغهمبهرى خوشهويست ﷺ و هدندی له زانا پهببانیه کانی سه له فی صالح، به لنی، تهمهم ئەنجام دەدا، تا ئىستاشىي لەگەلدا بىنى بىەو پىەرى وردى و گرنگىي پندانهوه بهگونسرهي توانيا وهسيه ته کهي جنبه جيي ده کهم.

چۆن ھاوسەرگیریم کردو بوومه وڵٚڶۺ زاوای باوکم؟

دوای ئیهوهی بوومیه هیهژده سیال، باوکیم رهحمه تبی خیوای ليبسي سوور بوو لەسلەر ئىلەوەي ژنىم بىق بىنىنى، زياتىر لەگلەل ئىلەو بۆچۈۈنىـە بىوو كىـە دەلْــىن: بىلوك كاتىـىن دەبىنىــىن كورەكــەى گــەورە بووهو پیویستی به هاوسه رگیریی ههیه نهمیش له توانایدایه ژنی بـ فربننـ لهسـهرى واجبـه ژن بـ فروه كـهى بننـي، لهمه شـدا پشـتى بهو فهرموودهیه بهستابوو که له نهبو سهعیدی خودری و نیبن عەبباسىموە گېرراوەتمەوە كىھ بىغەمبەرى خىوا ﷺ فەرموويەتسى: إمن ولد له ولد، فلنحسن اسمه وأدبه، فإذا بلغ فليزوجه، فإن بلغ ولم يزوجه فأصاب إثما فإنما إثمه على أبيه \(\) واته: ههر كهسي خبوا کوریکی یم به خشی، با ناویکی خوشی لیبنی و فیری

⁽١) شعب الأيمان لأبو بكر البيهقي، ج٦، ص ٤٠١.

ئەدەبنىكى جوانى بىكات، ھەر كاتنىكىش بالىغ بىوو ژنى بىق بىنىخ، ئەگەر كوپەكەى بالىغ بوو ژنى بىق نەھىنىا بەھىقى ئەمەوە تووشىي گوناھىك بىوو، گوناھەكەي لىە ئەسىتۆى باوكيەتىي.

گوینی به و قسانه ش نه ده دا که ده رباره ی بیهیزیی فه رمایشته که ده گوترا، کاتیک له باره ی هاوسه رگیریه وه قسمی له گه ل کردم، توشی شوك بووم و چاوه پنی پیشنیار یکی له و جوره م له باوکم نه ده کرد، پیشتر نه بیسرم لی کردب ووه وه و نه زه مینه سازیشم بو کردب و ، داوای لیبوردنم لی کرد و بوم دووپات کرده وه که جه زبه هاوسه رگیری ناکه م، به لام باوکم سوور بوو لهسه ر بوچوونه که ی خوی، هه روه ها هه ندی لایه په ی له کتیبی ئیجیای بیام غه زالی بو خویندمه وه به باره ی پیویستی هاوسه رگیری و شوده کانی، گهیشتمه ئه و بروایه ی که سوور بوونی من لهسه ر شنجام نه دانی هاوسه رگیری به رامبه ر به پیداگیری ئه و لهسه ر به نه نبخام گهیاندنی پروسه که گهیشتوته جوریک له نه زیده دان و پیشیل کردنی مافه کانی ئه و، له به ر ئه وه ی زاری بووم.

چووه داوای خوشکی خیزانه که که چهند سالیکیش له خوم گهوره تر بوو، به لام هه ر پازی بووم له به ر گویپایه لیم بی حدرو ویستی شه و له لایه که له لایه کی تر وه ک جیبه جی کردنی فه رمانه کانی شهو، زور چاکیس ده مزانی باوکیم به قوناغیکی ده ستکورتیدا تیده په پی که مترین شه و پاره یه ی که بو هاوسه رگیری پیویسته شه م له ده ستیدا نیه.

بیرم دی که به شیکی زوری کتیبه کانی کتیبخانه گهوره کهی خنوی فروشت، بنو شهوه ی شهو بنره پارهیه دابین بنکات که

پنویسته بن ئەنجامدانى ھاوسەرگىرىەكەى مىن، بەم جىۆرە ھاوسەرگىرىم كىردو ھاوسەرگىرىەكەشىم بىووە مايىدى خنرىكىى گەورەو قەلايەكى باش بىز پاراستنم لىه گوناح.

له گرنگترین ئه و شتانه ی که دلّی منی کرده وه و تاسوده ی کرده له وه ی که گرزایه لّی باوکمیم کرد لهباره ی ئه و هاوسه رگیریه ئه وه بسوو که: (نزیکه ی دوای هه فته یه ک له هاوسه رگیری کردنیم به یانیه کیان دوای نه وه ی باوکیم له نویّری به یانیی گه پایه وه له ده رگای ژووره که ی دام، مین خه و تبووم، له به ده رگای ژووره که ی دام، مین خه و تبووم، له به ده رگاکه وه به ده نگیکی به رز بانگی کردم، نه وه تی تا نوستووی؟! له کاتیکدا نه و موژده دلخوشکه رانه ی هه ن له باره ی توه شایسته ی نه وه ن تا به یانی له سوجده بردن دابیت و شوکرانه بژیری خوای په روه ردگار بکه ی !!

له گه ل بانگ کردنه که ی نه و له خه و هه لسام، له ژوره که م چوومه ده ره وه و پرسیارم لهباره ی نه و میوژده دلخوشکه ره لیکرد که پهیوه ندی به منه وه هه بیوو؟ گوتی: (نه مشه و له خه و نمیدا پیغه مبه ری خوام ﷺ بینی به ره و پووم ده هات له گه ل کومه لیک پیاوی دیکه وا ده زانم له هاوه لانی به پیز بیون، پیی فه رمیووم: هاتوین پیروزبایی له سه عید بکه ین به بونه ی هاوسه رگیریه که ی ا

ته و موژده خوشه یه که م شتنك بوو لهباره ی هاوسه رگیری کردنه که مهوه د لخوشم بكات، دوای ته و به خششه و تا ته مووشی له گه لدابی خوای په روه ردگار خیری زوری به سه ردا باراندووم.

گەرانەوەم بۆ پەيمانگەي ئاراستەي ئىسلامىي:

تا سهره تای ساله کانی (۱۹۵۳) هه ر له و مزگه و ته دا مامه و ه دواتر ناوه که ی گورا بو په یانگه ی ئاراسته ی ئیسلامیی، بهرده وام خهریکی ده رس و ده ور بووم، به راستی له ماوه ی نه و چه ند ساله دا سوود یکی زورم وه رگرت، من نه و ماوه یه به بناغه و بنچینه ی خوم ده زانم له روی کاروانی زانستخوازیم، ناغه و بنون به و قوتابیانه ی له وی له من گه وره تر بوون بوون ماموستام، نه مه سهره رای هه ردوو ماموستاو مورشیدی گه وره که زانست و زانیاری و سوودی زور زورم لینان وه رگرت نه و انیان که زانست و زانیاری و سوودی خوایان لیبی خوایان لیبی خوایان لیبی خوایان لیبی د

به لام ئەندازه گیری شاراوه ی خوایی تووشی شۆکی کردم بهوه ی که له کوتاییدا منی گهیانده نیو ئه و چوارچیوه یه ی که نه ده توانرا ببردری، ئه و ئه ندازه گیریه خواییه ی باسی ده که م به م شیوه یه بوو:

ماوهی دهرس خویندنم له و مزگه و ته دا ته واو بوو که دواتر گۆردرا به پهیانگه یه کی شه رعی حکومی، راسته وخو دوای نه وه داوای خزمه تی سه ربازیم لی کرا^(۱)، هیچ ریگایه کم له به رده مدا نه بو و بو پاشخستنی نه و کاره جگه له وه ی له خویندندا به رده وام بم و له سه رئاستی زانکویه کی باوه پیکراو دریژه به

⁽١) ئەو كات تاكە كەسنىك نەبوو لە خزمەتى سەربازىي ببەخشرى.

خويندنم بدهم، ئهو كات هيشتا له زانكوى ديمه شقدا كوليرى شــهريعه نهكرابوويــهوه، بۆيــه تاكــه رێــگا بــۆ پاشخســتني ئــهو خزمەتىم سىمربازىيە ناچاركىمرە ئەوەبىوو پەيوەنىدى بىم كولىرىنىك له كۆلىزەكانى زانكۆى ئەزھەر بكەم!!

باوکم نویدری ئیستیخارهی کردو راویژیشی کرد، کارهکه لمرووى ئمهودا چەنىد تەگەرەيەكىي ھەبسوو، وريساي كردممەوه لـ ههولـدان بـ فر بهدهسـت هينانـي بروانامـه و گـهران بـهدواي وەزىفەيسەك واتسە: وريساي كردمسەوە لسەوەي نيەتەكسەم خلتسەي تى بكەوئ، يەكۆكى دىكە لەو شىتانەي باوكىم بە كۆسىپ و ته گهرهی دهزانی مهترسی ههبوو لهو شتانهی که دهیبیست لهبارهی بارودوخی ولاتی مصرو زوری خراپه کاریمی و فهساد لهو ولاته، بهلام تهي چاره چيه؟ بهرامبهر بهمه جگه له تاكه بژاردەيمەك هيىچ بژاردەيەكى دىكمەي لەبەردەمىدا نەبسوو.

له كۆتايىدا تېبىنى ئەوەم كرد رېكخستنېكى خوايى لەسەرووى ویست و ریکخستنی باوکمهوه کارهکه رایمی دهکات، بیگومان ئەو رۆكخسىتنە خوابيانىەش كە ئىنسان ھيىچ دەسىتىكى تىيانىدا نيـه خيريٚكـي گەورەيـان بــۆ ئينسـان پيوەيــه.

هيىچ رِيْگايەكىي دىكە نەمايەوە ئەوە نەبىي ئەو شىتە ھەلبريىرم که هیچ به دیلنکی دیکه م بـۆی نهبـوو، باوکـم رهحمه تـی خـوای لنبسی ماوہیہ کسی دورو دریّــژ ئامــۆژگاری کــردم، زۆر ئــهوہی بیــر دەخستمەوە چونىم بىز ئەزھىەر بىز بەدەستھىنانى بروانامى نەبىي، ههروه ها له پيناو به ده ست هيناني وه زيفه يه ك نهبي له داهاتوودا، منیش ئه و پهیانه ی که پیشتر بهباوکمم دابوو بوم دووپات کرده وه، دلنیاییم پیدا لهباره ی نیبه ت و مهبستم له چوونم بو نهزهه در، دواتر سهفه ره کهم نه نجامداو پهیوه ندیم کرد به کولیژی شهریعه ی زانکوی نهزهه در.

رۆژگار تێپەرى مۆلەتى كۆلتىرى شەرىعەي زانكۆي ئەزھەرم به دهست هینا له سالی (۱۹۵۸)، به پابه ند بوون به و پهیانه ی به باوكمم دابوو گەرامەوە دىمەشىق، لىه كۆتاپىي ھەمان سال وہزارہ تے ہمروہردہ پیشبرکتی ہو دہرچووان پیشنیار کرد ہو ئەوەي ھەلى دامەزرانىدن بىدات بەوانىەي كىە شاپسىتەپى ئەوەپان تیدایه وانه کانی ئاین بلینه وه له ناوه ندی و ناماده پیه کان، ههموو ئهوانهي منيان دهناسي و هاوريكانم به تايبهتي هانيان دام به ژداری ئه و پیشبرکنیه بکهم، جهختیان له وه ده کرده وه که ئەملە ھەلىكلەو بىزم ھاتۆتلە پىش پىرىسىتە بىقۆزملەرە، بلەلام مىن بني دوودلني داواكانيانم رەت كردەوه، پنيم گوتىن: من نامەوي به ژداری بکهم، له و لاوه باوکم ههستی به و فشارو داواکاری و پیشنیارانهی دوستان و هاورییانم کرد، پاساوی من بو رهت کردنهوهی داواکاریه کانیان ئه و پهیانه بوو که باوکم لیسی وه رگرتبووم له هیپ وه زیفه یه کدا پشک و به شم نه بنی منیش پابهند بووني خوم بهو پهيانه دووپات ده کردهوه، پيم ده گوتن كه هەرگىز پەيهانەكەم ھەلناوەشىينمەوە.

ئے دوہ ی کے زور نامنو بنوو به لامندوہ و تا ٹهمنوش هینچ لاکدانه وہ یه کنم بنوی نیم، ناشنزانم هؤکاره کمی چینی بنوو، باوکم په حمه تی خوای لیبی سالیک دوای ته وه بوچوونی خوی گوپی، موله تسی دام دابمه زریس، نه که هه ر ته وه به لکو داوای لیکردم به ژداری ته و پیشبپرکتیه بکه م که له و ساله دا پاگه یه نرابوو، منیش پاسته و خودوای مؤله ته که ی شه و به ژداری پیشبپرکتیکه م کردوو ده رچووم، هه ر له و ساله شدا ده ستم کرد به وانه گوتنه وه (۱).

پیویسته لیره ناماژه بهوه بکهم که خوای پهروهردگار ههرگیز منی زایه نه کرد، وازی لئ نه هینام بیم به بار به سهر خه لکی، وه ک نهوهی هه ندی له هاو پی و نزیکانم منیان پی ده ترساندو ده یانگوت: تی له داهاتودا نابی به هیچ، به پیچهوانه وه به به بینوازیک نیعمه ته کانی خوی به سهردا پژاندم که نه توانم سهرژمیریان بکهم، نه و شتانه شی پی به خشیم که خوم چاوه پیم نهده کرد، هیچ یه کیک له و به خششانه ش به پلان و به رنامه پیری من و باوکم نه بوون، هه رگیز چاوه پیی نه وه نه بووم نه و شتانه پرووبدات، به لام نه وه ی پرووبدا به رجه سته کردنی پاستی و

⁽۱) لهوانه یه حیکمه ت له و کاره ی باوکم نه وه بووبی بنیازیم له دلّ په یوه ست بوون په یوه ست بوون په یوه ست بوون به وه زیفه وه، واته: ویستبنتی ناره زووی په یوه ست بوون به وه زیفه م له دلّدا ده ربنتی، بق نه وه ی ناین و شه ریعه تی خوا نه کهمه هی کاری به ده ست هینانی دونیا، باوکم وای ده بینی نهم کاره تاوانیکی گهوره یه به برامبه ربه خوای گهوره، دوای نه وه ی به و باوه په ی لا درووست بوو گهیشتوومه ته نه و ناسته ی نه و ده یه وی، نه وکات وای به باش زانیوه نه بنت به ربه ست له وه ی وه زیفه یه کی ناینیم هه بی، وه زیفه یه ک که خوی به شهری بکه مه هوکار نه بو نه هوی سوین به ده ستی بننم.

درووستی ئه و ثایه ته بوو که خوای پهروه ردگار ده فه رموی:
﴿ وَمَن یَتَّقِ ٱللَّهَ یَجْعَل لَّهُۥ نَخْرَجًا ﴿ وَیَرْزُقَهُ مِنْ حَیْثُ لَا یَعْسَبُ ﴿ وَمَن یَتُ الطّلاق، ثهمه سهره پای تهوه ی هه ندی له و هاو پیانه ی منیان ده ترساند گوایه له داها توودا نابم به هیچ خویان زور خرابتریان به سهرهات له وه ی که بومنیان چاوه پی ده کرد!!

رِاهێنان و پەروەردە كردنى خێزان و منداڵەكان لەسەر زيكرو يادى خواى بەرزو مەزن:

لایه نی به هینزو جیاکه ره وه ی باوکم له په روه رده کردنی مال و منداله کانی بریتی بوو له وه ی له هه موو بونه یه کدا خوای په روه ردگاری بیر ده خستینه وه ، بو هه رحال و بارو دوخیك که پووی ده کرده مال و منداله کهی به پینی بارودو خه که خوای په روه ردگاری بیر ده خستنه وه ، هه ندی جار پیویستی ده کرد سیفه تی به خشه ریی خواو ، هه ندی جاریس به زهیمی بوونی خوای بیر ده خستنه وه به پینی بارو دوخه که .

کاتی خواردن لهسهر سفره داده نرا ئیمهش لهگه آنهودا بهده وری سفره که کو ده بووینه وه فهرمانی به ههموومان ده کرد به نهده به ده به نهده به داین به ده به داده به ده به ده به دارد به دارد به ده به داد به ده به داد به داد

⁽۱) واته: جا ئهوه ی له خوا بترسیّت و پاریّزکار بیّت، ئهوه خوا دهرووی لین ده کاتهوه، له شویّنیّکهوه پزق و پوّزی پی ده به خشیّت که حیسابی بوّ نه کردبیّت.

خواردنه کانبی بـۆ وەسـف دەكرديـن، دەيگـوت: ئەمەيـان رەنگێكـە، ئەملەرەنگنکى تىرە، ئەمەشلىان رەنگنكى تىر، يلەك يلەك رەنگىي خواردنه کانی پیشان دهداین و پاشان دهیگوت: تایا پرسیار ناکــهن؟ خــواي کاربهجــين چــي بــــق ئيمــه درووســت کــردووه؟ ئێمه کێین، بههاو نرخی ئێمه چیپه تا خوای پهروهردگار بهو ههمبوو بهخششبه زورهي خويبهوه ريزمان ليي بنيي؟ پاشان تهو ئايەتبەي دووبيارە دەكردەوە كبه خواي پيەروەردگار دەفەرمووي: ﴿ ثُمَّ لَتُسْتَكُنَّ يَوْمَهِإِ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ۞ ﴾ " التكاثـر، گـهورهو بچـووك كاريگهر دهبوون بهو قسانهي ئهو، چهنديـن جـار ههسـتم دهكرد بەلكىو ھەموومان ھەسىتان دەكىرد كىە ئىمىە نىان دەخۇيىن بىەلام لهههمان كاتدا لهنيو عيبادهت داين.

بـ فر مـاوهى دهيـان سـال باوكـم پهحمهتـى خـواى ليبـي ههمـوو به یانیانی روزانی دوو شهممه و پینج شهممه دوای نویدی بهیانی لەسەر چەنىد ويردنىك لىە زىكىرو پادى خواي پەروەردگار كۆي ده کردینهوه، دوای نویدژی به پانیان گهورهو بچووك لینی كۆ دهبوونهوه، دهستیان ده کرد به زیکری (لا إله الا الله) سهد جار، پاشان سهد جاري ديکه لهفيزي (الله)يان ده گوت (۲۰)،

⁽١) واته: پاشان سويند به خوا له و يؤژه دا پرسيارتان لي ده كريت دەربارەي ھەمبوو نيازو نيعمەتەكانىي دنيا (چۆنتان پەيىدا كىردووەو لەچپىدا به كارتان هيناوه).

⁽٢) با ئەو موناقەشەو دەو دەوانىيەي ھەنىدى خەلىك دەپكەن لەسارەي، درووستی و نادرووستی زیکری (الله) ساردت نه کاته وه له سافی و رونسی ئىمو ھەقىقەتىم كىم ھىلىج مسلولمانىكى راسىتگۆ لىم مسلولمانىتىمكەي

پاشان حیزبی ئیام نهوهوی دهخویندو ئهوانیش لهگه لیان ده گوتهوه، که بریتیه له کومه لیک دوعاو پارانهوه و هانا بردن و ستایش کردنی خوا، دوای نهنجامدانی نهو زیکرو ویردانه لەسلەر خىزى يۆرىسىت كردېلوو كى چەنىد درھەمنىك يان چەنىد حەلوايەكيان پىن بىدات ئەگەر كەمپىش بىن، ھەروەھا ھەموومانى ئامنۆژگارى دەكىرد واز لىم شىيوازەى خويندنىي ويسردو زىكرانىه نەھننىن، سوپاسىي خواي پەروەردگار دەكمەم تىا ئەمرۆش يارمه تي داوين ههم من و ههم منداله كاني ديكه ي و ههم نه وه کانی پایه ندین به و ناموژگاری و وهسیه ته.

ئەوانىەى دواى خوينىدنىەوەى ئىەم كتيبىم پابەنىد بوونىي خۆيان بهو زیکرو ویردانه پی پاگهیاندم، پییان گوتم: بهههمان شیوه ئــه و كاره ئەنجــام دەدەن، زۆر د لخۆشــيان كــردم، ئەركىكــى ئاســان و بنی ماندو بوونه، به لام سهره دای ئاسانیه کهی شوینه واری گەورە لەناخىي ئىنساندا جىدىلىن، ھەمبوو ئەوانبەي ئىەم زىكىرو ويْردانهيان كردووه، بهره كهتم كاره كهيان لـه نيْـو مـالْ و خيّـزان و منداله کانبی خۆیان هەسىت پىن كىردووه، شوينەوارە كەشىي بريتيىي بووه له دلخوشي و ئاسودهي لهنيو ماله كانياندا.

خزشهویستی خوای لهدلدا جنگیر بووبی لای شاراوه نیه نهم زیکره چ كاريگەريەكى، ھەيـە، ئـەو بەلگەيـە بەسسـە بـۆ ئـەوەى دلـت رزگار بـكات له و موناقه شه و قسم لوکه ماندووکه ره، که خوای په روه ردگار ده فه رمووی: ﴿ وَأَذْكُرُ أَسْمَ رَبِّكَ وَبَّبَتِّلْ إِلَيْهِ بَّبِّتِيلًا ﴿ أَنَّ ﴾ المزمل, يهكهم نباو لهناوه كانسي خواي بهرز له فری جهلاله (الله)یه، که ناویکی تاکه، سهرم سور دهمینی لهو که سهی که نکولی له فهرمانیك له فهرمانه كانبي خواي گهورهدا ده كات، ہے ئەرەي ھەستىشى يىخ بىكات.

وا ئەزانىم پۆويسىت دەكات ھەم وەك گەياندنى ئەمانەتنىك، ھەم بابەتەكەش ئەوە دەخوازى ئەم بەسەرھاتەى خوارەوە بىي كەم و زيادو وەك خۆى بۆ خوينەر بگيرمەوە:

باوکم په حمه تی خوای لیبی نزیکه ی سال و نیوید به به به وه فاتی که تازه له نه خوشیه که چاک بووبویه وه و هیشتا شوینه واری نه خوشیه کهی پیوه مابوو، چوو بو مالی براده ریکی له (بلودان)، منیشی له گه لدا بوو هه ر له مالی ته و براده ره یدا یه کمی له پوژه کانی دووشه ممه یان پینج شه ممه بوو، دوای یه کمی له پوژه کانی دووشه ممه یان پینج شه ممه بوو، دوای نویدژی به یانی به ده وریه و دانیشتین، ته و زیکرو ویردانه ی خویند که له سه ره وه باسم کرد، خانووه که فراوان بوو ئیمه له ژووریکی سه ره وه ی خانووه که بووین، دیار بوو کاتیکی زوو به رثووریکی سه ره وه ی خانووه که بووین، دیار بوو کاتیکی زوو به به خوره ه لات تافره تان بو پایی کردنی کاره کانی لادی ها تبوونه ده و خوره ه لات دونیا پوناک بوویه وی به کی له ده رگاکه ی دا، چه ند کچیکی دراوسیکان بوون ها تبوون پرسیار له شتیک بکه ن که که ی که به بینیبوویان و تووشی سه رسویمانی کردبوون.

گوتیان: له دوای نوینری به یانی له کاتیکدا دونیا تاریك و پروون بیو بالنده ی زورمان بینی پهش یا سپی بوون من بیرم نایه کامه یان گوت، له په نجه ده و ژووره وه که نیمه له و کاته دا زیکری خوامان تیدا ده کرد پول پول ده هاتنه ده ره وه، نیمه شرک گوتمان: هه ستهان به شتیکی له و جوره نه کردووه، به لام له و کاته دا که نیوه باسی ده که نیمه شموومان له ژووره که دا

خەرىكى زىكىرو يادى خىواى گەورە بوويىن، سەريان سوپمابوو لەوەى چىۆن ئىسە ئەو ھەمبوو بالندەيەمان نەبىنىيوە لەكاتىكىدا لەپەنجەرەى ژوورەكەى ئىمەوە بەرەو دەرەوە يۆيشىتوون!!

ئەو جــۆرە پــەرووەردەيە چ شـوێنەوار و كاريگەريەكى لەســەر ئێمە جێھێشت؟

له راستیدا هیچ یه کنیك له ئیمه نهبوو له رووی ههست و سۆزو هه لس و كهوته وه شوینه وارو كاریگهری ئه و پهروه رده جوانه ی باوکمی له سهر ده رنه كه و تبین، تا ئیستاشی له گه لدابی به رده وامین له سهر ثه نجامدانی.

ئیستاش زور چاکسم لهبیسره ئسه و پوژه ی کسه ههستم کسرد پنگهیشتووم و بالنغ بوومسه چ پوژیکی جیاوازو تاك بسوو لسه ژیانمیدا، بهیانیه که له خسه و هه لسام ههستم کسرد ئیستر گهوره بسووم و گهیشتوومه ته تهمه نیست ته کلیفی شسه رعیبه، ئیستر تهمه نسی بچووکی و منالیسم بهسسه رچوو، ئسه و کاتبه ههست و شعوریکی زور غهریب و نامو ههموو گیانی داپوشیم، شهپولیک شعوریکی زور غهریب و نامو ههمو گیانی داپوشیم، شهپولیک له ئهستو و مهنومه ته توناغیک ئیستا گهیشتوومه ته قوناغیک ئیستر بهرپرسیاریتیم له ئهستودایه، ئیستا گهیشتوومه ته قوناغیک ئیستر بهرپرسیاریتیم له ئهستودایه، بستر له تهمه نیک دام په پاویک به ناوی منه وه کراوه تهوه، بخری و له و په پاوه دا تومار بکرین، له مهودوا ده به خالی جاودیری دو و فریشته و وردو درشتی کرده وه کانم تومار ده کهن، چاودیری دو و فریشته و وردو درشتی کرده وه کانم تومار ده کهن،

ئەو رۆژە لەقولپەي گريانمدا، نەمدەتوانى بەسەر گريانمدا زال بم، چاريكم نهبوو جگه له هانا بردن بـ باوكم!!

به لُـــین تهوه بـــوو چوومـــه ژووره کـــهـی و ههوالْـــم پێـــدا له بـــارهـی ئه و شتهوه که بهسهرم هاتبوو، ههست و شعوري خوم پي رِاگەيانىد، بەشىيوەيەك گريان تىكىەل بىھ قسىمكانىم بووبىو لەبلەر گريان نهمده تواني بهجواني قسان بكهم.

باوکم ره حمه تم خوای لیبی هیمن و نارامی کردمهوه، نهوهی بـۆ روون كردمـهوه كاتــێ ئينســان دەگاتــه ئــهو تەمەنــه ئيــتر ئــهو خيرو ياداشتانهي لهسهر كردهوه كانبي وهري دهگري زؤر زياترن لـ و خراييانـ مي كـ نه نه گـ مرى نـ موه هه يـ م تووشـيان ببـي، هموالـي پندام بهوهی وهرگرتنبی پاداشت و رنگاکانبی گهیشتن بهخواو به دهست هینانی ره زامه ندی خوا له و کاته وه دهست پی ده که ن كه ئينسان دهگاته ئه و تهمه نه كه ئيستا تـ في تياي.

من ئيستا بير ده كهمهوه سهيرم بهوه دى ئهو پۆژه چون توانيومه له گه ل باوكم دابنيشم و ئه و بابه ته ى بـ قر بـاس بكـهم! له كاتيكدا تا ئيستاشي له گه لدا بين گهنجه كان نهو شبته له خيزانه كانيان ده شارنه وه؟! ئه وهي واي ليكردم ته و سنوري شهرمه بشکینم نهو تاگره بوو که لهناخمدا گلیهی سهند، هیے ریگایه کے نەببوو بىۆ دامركاندنـەوەي، جگە لــه پەنــا بـردن و ئاگادار كردنهوهى بى باوكم.

به لام پرسیاره که نهوه په نه و ههست و شعوره ی له و کاته دا بۆم درووست بوو له چىيەوه سەرچاوەى گرتبوو؟ كنى بوو ئەو ناگرهی له ناخمدا هه لکردبوو؟ به دلنیاییه وه ده لیّم نهمه نه و پهروه رده پهروه رده خواییه بوو له باوکمه وه وه رم گرتبوو، له و پهروه رده جوانه وه سهرچاوه ی گرتبوو که باوکم په حمه تی خوای لیّبی شهوو پوژ دریّخی لی نه ده کرد.

باوکے رہحمہ تے خوای لیبن بن پہروہردہ کردنے ئیمہ تەنپا پشتى بە ئەزبەركردنى زانست و فير كردنى ريوايەت و گیرانه وه نه به ستبوو، به لکو هه ولی ده دا نه و زانست و زانیاریانه ببنه هـۆكارى خۆشوپسـتن و لـئ ترسـان و تەعزىمـي خـواي پهروهردگار، باوکم ئه و جوره زانسته ی له تیمه دهویست که ببیته هـ وکاری به رجه سـته کردنــی ئیــان لهنیّــو هه سـت و شعورماندا، هدر لهبهر تهمهش تهوهنده گویدی بهوه نهدهدا كه هەنىدى جيار لەپيارەي منهوه بيزى دەگەراپهوه چەنىدە لىه خویندن و نووسیندا بهرهو پیش چوومه و بهرده وام گرنگی به زانسـتخوازی دهدهم و هـهوڵ و کۆششـــی زور لهپینـــاو بهدهســت هینانیدا خمرج ده کمه، تهمه زور بهلای تموهوه گرنگ نهبوو، له گه ل ئەوەشىدا بەردەوام وەسىيەتى ئىسەى دەكىردو ئامىزرگارى ده کردین دهست به زانست و زانیاریهوه بگرین، وهك پیشتر باسم كرد رۆژنكيان تازه منى دەبىردە بەر خوينىدن پنى گوتىم: روّله! بیرم کردوتهوه ریّگهی گهیشتن به خوا زانیاری و شارهزا بوونـه لهبـارهي خـواي گـهورهو پاشـان ئاينهکـهي، بـهلام پهيامـي باوكم ئەوەبىوو كە زانسىت لەگەڵ ئەو ھەمىوو گرنگىيەشىدا دەبىي وه كو هـ وكار سـ هير بكـرئ نـ هك ئامانـج. بهدلنیاییه وه نه و چاودیّری نیازو مهبه ستی نیّ و ناخی منی ده کرد له وه رگرتنی زانستدا، ئایا له خوّمدا به رجه سته م کردووه یان نا؟ بنو نه و مهبه سته پورژیکیان بانگی کردم داوای لیّکردم شتیکی بنو بنووسم له باره ی نه و خوشه ویستی و هه ست و شعورو لایه نه شاراوانه ی تا نیّستا پنی گهیشتووم به رامبه ر به خوا، جا به شیّوازی شیعر بی یان به چه ند پستیه ک بی بیرم نایه نه وکات ته مه نم چه ند بوو، به لام داوای لیّبورد نم لی کرد پیّم نایه پاگه یاند که هیشتا له باره ی نه و بابه تانه وه شتیکی نه و تو م نیه بینووسم، که نه مهم پیگوت زور تو په بوو له و داوای لیّبورد نه ی من، وا پیده چوو هه ست به وه بکات نه و داوای لیّبورد نه ی من به لگه ی نه و به ی که ههمو و نه و هه و ل و کوششانه ی له پیّناوی به روه رده کرد نی مندا داویه تی به با چووه.

پۆژگار تنپهری، به لکو سالان تنپهرین، دل و ناخیم شاوی خوارده وه لهباره شه ههست و سوزو خوشه ویستیه ی که باوکیم به شوین ناسه واره که یدا ده گه را له ناخی مندا، نه و ههست و سوزه ش پهلکیشی کردم بو نهوه ی هه لوه سته و تیرامانیک بکه مه له به رامبه ر نه و نومید و هیواو خوشه ویستیه ی له به رامبه ر خوادا بورست بووبو، دواتر نه و ههست و سوزو شعوره بای نهوه نده په نگی خوارده وه له ناخه دا تا بتوانیم توماریان بکه م و بیاننوسمه وه له ژیر ناوونیشانی: {رازو نیازی دلیکی شکاو}.

بهباوکمم گوت: بیرته پۆژنك داوای ئهوهت لنكردم لهبارهی ئهو خۆشهویستیهوه كه له ههست و ناخمدا ههیه بهرامبهر

به خوا شتیکت بو بنوسم، منیش دوای لیبوردنم لی کردی؟ گوتی: به لی لهبیرمه، گوتم: ئهوه تا ئهمرو ئه و هه لهم بو په خساو خوای پهروه ردگار ئه و ده رفه ته ی پیدام ئه و شته بنووسم که داوات لی کردبووم، پیم گوت که: (من چاوه پیی ئه وه م ده کرد بتوانم به پاستگویی و هه لیجوونیک که له ناخمدا درووست ده بی نه و شته بنوسم، نه که که سیکی تر داوام لی بکا، یان به خو خه له تاندن و فشار خستنه سه رخو ئه و شته بنووسم)، دواتر نووسینه که م بو خوینده وه، ئه وه نده پیی دلخوش بو و دواتر نووسیان پووی گه ش بووه وه چه مه تی خوای لیبی.

پەرستشەكانى، دونيا بەكەمگريەكەى، خۆپاراستنى لە قەدەغەكراوەكان

وهك پيشتر ئاماژهم پيكرد باوكم ههر لهسهرهتاوه زور بهلاى گــهران بــهدوای زانســت و زؤر ئهنجامدانــی پهرستشــهکانهوه دەچىوو، لەمەسەلەي ئەنجامدانىي پەرستشەكانىشىدا تىاك بىوو لەنپو ھاورىكانى.

لهراستيدا ئمه بمره وعيبادهت جوونهش ورده ورده لهدهرووني باوکمدا زیادی ده کرد له گه ل زیاد بوونی تهمه ن و زیاد بوونی ئەزموون و رووداوه كان، ئەو ژيانەي ئەو يېيىدا تېدەپەرى واي لىخ ده کرد زیاتر ههست و شعور به چاودیری و پاراستنی خوایی و فهزل و بهخششه کانی بیکات، زیات قول ده بو و پهوه بهوه دا کہ چنون خوای کاربہجن کہ پیشہاته خرایه کانیدا دہییارینزی و لەســەرى لادەبــا، ئــەو ھەســت و شــعورە زۆرەي ئــەو بەرامبــەر به منهت و فهزل و بهخششی خوای گهوره زیاتیر یالی پیوه دەنـاو ھانـي دەدا خـۆي پــه كلا بكاتــەوە بــۆ خــواي پــەروەردگارو خەرىكى عيبادەت كردن و وەستان بى لەبـەر دەستىدا.

ئەمبە لەگەل ئەوەدا كە بەندايەتى و يەرسىتش لەژپانى باوكمدا بهتهنها كورت هه أنه هاتبوو لهچه ند عيباده تنكي دياري كراو، به لکو حال و بارو دؤخمی ته و جوراو جور بوو، به گويسره ي جــۆراو جــۆرى عيبادەتــهكان، هەمــوو ئــهو كارانــهى كــه پۆژانــه ئەنجامــى دەدان پەنــگ كرابــوون بــه بەندايەتــى كــردن بۆخــواو خۆيــهكلا كردنــهوەو تــرس و ستايشــى خــوا.

لهوانهیه کهسانیک شهم قسانهی سهرهوه بخویننهوه وا گومان بیهن زیده پرقیی تیدایه، من تکا له و برایانه ده کهم که گومانیکی لهم جوره ده به نیشه کی شهم کتیبه بخویننه وه برانن له پیشه کیه که دا خوم به چ شتیک پابهند کردووه، لهوی ناماژه پیکردووه که: من خوم به دوور ده گرم له شیوازی پیداهه لگوتن و ناوونیشان و لهقهبی قهبه و بی ناوه پرقك و دوور له پاستی له وهسف کردندا، من شتیک نالیم و پروون ناکه مهوه غهیری شهوه ی که واقیعیکه و پروویداوه، یان دیمه ن و مهشهه دیک بووه تومار کراوه، له وانهیه تا نیره خوینه ر تیبینی شهوه ی کردبی من به هیچ شیوه یه لام نه کردوته و بیداهه لگوتنی تیدا بی، پشتیوان دهسته واژه یه که وره گرتن و پیداهه لگوتنی تیدا بی، پشتیوان به خوا تا کوتایی کتیبه که شهوره گرتن و پیداهه لگوتنی تیدا بی، پشتیوان به خوا تا کوتایی کتیبه که شهره شیوازو مه نهه جی نووسینم هه در ناوا ده مینیته وه.

باوکم په حمه تی خوای لیبی هه موو نوییژه سوننه ته جوراو جوره کانی نه نجام ده دا، هه روه ها زور قورتانی ده خویند، نه مه جگه له نه نجامدانی فه ریزه ی حمج و گهشتی عه مره، حالی پیوه گرتبوون، کاتیکیش له ژووره بچووکه که یدا ده چووه خه لوه ته وی ده بووی هینابووی، قوول ده بووی هووی ده کرده وه له و کوچه ی که خوای په روه ردگار تیدایارمه تیدا

ههروهها نهو بهخششانهی که بهسهریدا باراند، زیکرو ویردی زوری دهخویندو بهبهردهوامی خوی پیوه پابهند کردبوون، یه کیکی دیکه لهو عیباده تانهی نهنجامی ده دا زیاره تکردنی پیاو چاکان بوو، چ نهوانهی له ژیاندا بوون، چ نهوانهش که وه فاتیان کردبوو، عیباده تیکی دیکهی بریتی بوو له و تنهوهی نهو ده رس و وانه نایابانه ی که خه لکیکی زور ناماده ی ده بوون.

لیسره وه لهسفنگهی چهند سهره بابه تیک، به کورتسی و به نه نه دازه ی نه وه ی که بیسرم ماوه و لینی دلنیام باسی عیباده ت و پهرستش و نه و حاله ده که تیسدا بسوو:

نوێژەكانى و، شەونوێژەكانى:

نوینژه سوننه ته کانی زور ئه نجام ده دا، چ ئه و نویژه سوننه تا نه که پیغه مبه ری خوا گله له سه ریان به رده وام بووه و وازی لی نه هیناون که پیان ده گوتری: (موئه ککه د) ه، چ ئه وانه ش که پیغه مبه ری خوا گله ئه نجامی داوون به لام به پچپ پچپی، له هه رئاماژه یه ک یان گیرانه وه یه ک باسی (کات) یک کرابی نویش کردنی تیدا خوش خواز (مستحب) ه ئیللا باوکم نویش تیدا ئه نجام ده دا، داوه و وازی لی نه هیناوه، زورترین په کعاتی تیدا ئه نجام ده دا، به شیوه یه کوتا دی و ده چیته به رزه خ.

بهم شنوه یه پنداگیری لهسه ر نه نجامدانی نویده کان ده کرد مهگه و عیلله تنگ هه بووبی و لهم پابه ند بوونه ی دووری

خستبیتهوه و نهیتوانیسی نه نجامیان بدات، نه گینا ئه و نویژانه ی که خوشخوازن نه نجام بدرین ههرچونیک بی نه نجامی داوون، گویسی به وهش نه ده دا ئایا ئه و نویش سوننه ته فه رمایشتی صه حیحی له باره وه هاتو وه یان زه عیف ی ئه و فه رمایشتانه ی زه عیفیش بو و بین له باره ی نویش سوننه ته وه با وکم هه رکاری بی کردوون، نه مه شه له ژیر چه تری نه و فه رمایشته صه حیحه و هی کردوون، نه مه شه له ژیر چه تری نه و فه رمایشته صه حیحه و که پیغه میه ری خوا گرد ده فه رمووی: {نویش کردن چاکترین پروژه یه }.

سوور بوون و پیداگیری کردنی لهسه ر نه نجامدانی شه و نویژه کانیش که متر نه بوو له ده ست گرتنی به نویزه فه پرزه کان، باوکم به وه نیکتیفای نه ده کرد به چه ند ده قیقه یه که به رله نویزی به یانی هه نسیته وه بو شه و نویژ، به نکو سوور بوو لهسه ر نویزی به یانی هه نسیته وه بو شه و نویژ، به نکو سوور بوو لهسه ر هه نسان له پیش نویدژی به یانی به دوو سه عات یا خود سی شه عات، سه ره تا دوو پر کعات نویزی سووکی نه نجام ده دا، پاشان نه وه ننده ی خوا و یستی له سه حه ر بوایه نویژه کانی دریز ده کرده وه، کاتیکیش ده گهیشته سه حه ر له سه ر به رما نه که ی داده نیشت خوی ده دایه ده ست و شعور یکی پر له حوزن و داخ و حه سره ت، داخ و حه سره ت له سه ر که م و کویه کانی، ترسیش حه سره ت، داخ و حه سره ت له سه ر که م و کویه کانی، ترسیش له داها توویک که چاوه پی ده کات، ده ستی ده کرد به مونا جات و پازو نیاز کردن نه گه ن خوا، هه ندی جار به عه ره بی و هه ندی جاریش به کوردی پازه کانی نه گیان و فرمیسکی به رده وام.

چەندىن جار لەگەڵ دەنگى گريان و رازو نياز گۆرىنەوەي ئەو لەگەل خوادا خەبەرم بۆتەوە، بەتايبەت رۆژانىي سەرەتاي گەيشىتنان بە دىمەشىق، ئەو رۆژانلەي كىھ ھەموومان لەيلەك ژوردا نیشتهجی بووین، چهندین جار له کاتی سهحهرو پیشی سمحهردا گویسم لیسی ده بسوو باسمی مسردن و دوای مسردن و شمو پیشهاتانهی دهکرد که ئینسان دوای مردن پیپی دهگات، دواتر به گریانه وه ئه و به پته شیعرانه ی لهبه ر خویه وه ده گوته وه (۱)، ئيستاش ئه و بهيته شيعرانهم لهياد ماوه، دهيگوت:

يا من يرا ما في الضمير ويسمع ... أنت الـمعد لكل مـا يتـوقع يا من خزائن ملكه في قول: كن ... أمنن فإن الخير عندك أجـمع مالى سوى قرعيى لبابك حيلة ... فلئن رددت فأى باب أقير ع مالى سوى فقرى إليك وسيلة ... وبالافتقار إليك فقرى أدفـع حاشا لمجدك أن تقنط علصياً ... والفضل أجزل والمواهب أوسع

ئه ی ئه و که سه ی نهینی و شاراوه کان دهبینی و دهبیستی، تے ئامادہ کاری ئے و شانہی کے من چاوہ ریسی روودانیان دەكمە، ئەي ئەو كەسەي گەنجىنەي بەخشىينت لە گوتنىي (ببه)یـه، منهتـی خــۆت بخــه ســهرم، ههمــوو چاكــهو خيريــك لەتىۆدا كۆبۆتلەۋە، جىگلەللە لىدانىي دەرگاكلەي تىق رىگايەكىي تىر نازانم، ئەگەر رەتم بكەيتەوە چ دەرگايەكى تىر بكوتمەوە، ھىچ شتنکم نیه بیکهمه وهسیلهو هنوکار بنولای تن جگه له نهداری و بندهسـه لاتیم، به پیشـاندان و دهربرینـی بـێ دهسـه لاتیم بوتـو بـێ

⁽١) ئەو بەيتە شىعرانە ھى ئىمام ئەبى لقاسمە خاوەنى (الروض الأنق).

دەسـەلاتى و نــهدارى لەخۆمــدا دەردەكــهم، حاشــا لــه ريزداريــى و بەخشىندەيىت كى گوناھبارىك بىتى ئومىلىد بكەيىت، فىدزل و بهخششى تىز زۆر لىەوە زياتىرو پيدانىي تىز زۆر فراوانىترە.

پاشان نویژه کانی ثمه و وهك نویدری هیچ یه کینك لمه تیممه نهبوو كه تەنھا بەزمان ويردەكانى ناو نويىژ بلى لەگەل جولەي ھەندى له ئەندامەكان، بەو شىزوەي كە ئىممە ئولفەتمان يىن گرتووە، زمان و لاشهمان دهجولی و دلیشهان لهلای دونیایه، دل ناگای لـهو شـتانه نييـه كـه زمـان دهيلـي، بهلْكـو ئـهو كاتيْـك دهـــووه نـاو نوپنژهوه دهبووه پهك پارچه له زهليلي و بچووكي لهبهر دهستي خوا، لهمه شدا دیمه نبی رواله ت و روخساری زهلیلی و بچووکی ناخی دەردەخست، بەروونى لېتى بەدپار دەكەوت كە خەرىكى رازو نیازو موناجاته لهگهڵ خوای پهروهردگار، چهندین جار بەتەنپاو لەناو نوپىژدا لـە ژورەكـەي خـۆي، ياخـود ھەنـدى جـار له نيو ميحرابي مزگهوت و به ناشكرا حالي ليي دههات.

شيخ خهير تهلعهلهبي يهكيك ببوو لمه قوتابي و دهرجبووه يەكەمىنەكانىي پەيمانىگاى ئاراسىتەي ئىسلامىي بىزى گۆراممەوە: به یانیه کیان ده چیته سهردانی باوکیم، باوکیشم داوای لی ده کات هەنىدى بەيتىم شىيعرى بىز بلىن، شىيخ ئەلعەلەبىي پياوينىك بىوو دەنگنگے حەزىن و رۆحانى ھەببوو، چەنىد بەيتىه شىيعرىكى بهده نگیکی خوش بو ده چری، باوکیشم به و په دی خشوع و ئەدەبىموە گويىسى بىق شىل دەكات، وەك ئىموەي گويىسى بىق قورئىان گرتبئ، پاشان حال ده يگري و بهجوريك هاوار ده كات شيخ

ئەلعەلەبى لىم دەنگى ھاوارى باوكىم تىرس دايدەگىرى، دواى ئىموه شىنخ خەيىر ئەلعەلەبىي و ئاوازەكىمى جىدەھىللىي و دەسىت دەكات بىم نويىش كىردن!.

زور جار باوکم پهخنه ی له قوتابیانی زانستی شهرعی و نهو ئیسلامیانه ده گرت که خویان له پیزی بانگخوازان هه ژمار ده کرد له وه دا که به جوانی پوو له نوینژ کردن ناکهن، نوینژ کردنه که یان ته نها جووله ی هه ندی له ئه ندامه کانی لاشه یه و چه ند له فزیکه ئه زبه ریان کردووه و ده یلینه وه، په خنه ی له وه ده گرت که هه ندی له و که سانه ته نانه ته له ناو نویژیشدا که به رامبه رخوا وهستاون به جوّریک ده وه ستن وه ک وهستانی که سیک که فه خر به خویه و به کات و سه رسامی خوی بی، سه ری لار ده کاته وه به لای سه ره وه دا، قاچیکی درینژ ده کاو نه وه ی دیکه پاست ده کاته وه، نه مه له کاتیکدا له بارود و خیکدایه که پیویسته له هم و کاتیکی دیکه زیاتر هه ست به زه لیلی و بچووکی خوی کات.

خوێندنهوهي قورئان و ئەزبەر كردني:

باوکم همر له گهنجیموه پووی کرده نهزیمر کردنی قوپئان، بملام بهتمواوی ههموی نهزیمر نهکرد، تا دوای نموهی له دیمه شق جیدگیر بووین، دوای جیدگیر بوونمان له دیمه شق به چهند سالیّك، نیستا لهیادم نهماوه چهندی خایاند قوپئانی نهزیمر کرد. ئه وه ی گرنگه نه وه یه قورئانی زور ده خویند، به رله وه ی هممو و قورئان نه زبه ربکات خویندنه وه که ی به و شیوه یه بو و بتوانی هممو وی نه زبه ربکات، دوای نه وه ی هممو قورئانی نه زبه رکرد به شیوه یه که ده یخوینده وه بتوانی پاریزگاری لی بکات و له بیری نه چیته وه، هه روه ها به شیوه ی نولفه ت پی گرتن و لی ورد بوونه وه و تیگه یشتن له مانا و مه به سته کانی ده یخوینده وه.

ئه و لهههمو و هه فته یه کدا قورئانی خه تم ده کرد، خوی پابه ند کردبو و به وه ی ههمو و پوژیک پینج جوزئ بخوینیته وه، خه تمی نویمی له پوژی شهمه ده ست پی ده کرد بو پوژی پینج شهمه واته: شهوی هه ینی ده گهیشته کوتایی و خه تمی ده کرد، پوژانی هه ینیشی ده کرده پوژی پشو و بو نه نجامدانی کاروباری دیکه.

ههر لهسهر نهو شیوازه و بهرنامهیه ی مایه وه و بهرده وام بوو تا پیش وه فات کردنی به چه ند مانگیک، جگه له و پروژانه شکه به به هی نه خوشیه وه نهیده توانی بیخوینیته وه، به تایبه ته نه خوشیه ی له ساله کانی کوتایی تهمه نیدا تووشی بوو، دوو نه خوشی هه بوو، له یه کیکیان چاك بوویه وه و بر ماوه ی چه ند سالیکی دوای نه خوشیه که شکه پایه وه سهر کاره کانی خوی و ساید گوتنه وه کانی، نه خوشیه کهی دووه میشی له گه لیدا مایه وه و انه گوتنه وه کانی، نه خوشیه کهی دووه میشی له گه لیدا مایه وه و جاریش له به وی و هاندی جاریش له سه ری سووك ده به و تا نه و روژه ی وه فاتی کرد.

بهشیوهی (حددر) قورتانی دهخویند، زورجار داوای لهمن یان یه کیکی دیکه له منداله کانی ده کرد چاودیری حیفزه که ی بو

بكات و له گه لمي بينت، هه ندى جار له كاتبي پيداچوونه وه دا ئايه تيك یان رسته یه کی قورتان ده یوه ستاند، به و په ړی پن کاریگه ربوون و خشوعهوه له دهلالهت و مهبهسته كاني ثايه ته كه رادهماو ورد دەبىروەوە، ياخىود بىەدواي لايەنىە شىاراوەكانى ئايەتەكىەدا دەگىەراو بهماناکهپدا قبوول دهبویهوه له سنونگهی کتیبهکانی تهفسیر.

کاتنکیش به ته واوی تنبی ده گهیشت و ماناکه ی دهستگیر دەبىوو، چەنىد رۆژنىك بەلكو چەنىد ھەفتەپلەك بىرى لىن دەكىردەوھو لەگەلى دەۋپاو قسىمى لەسىمر دەكىرد، ھەروەھا لىم دەرسەكانى و بۆنەكانى دىكەشدا باسى كارىگەرى ئايەتەكمى دەكىرد بىۆ خەڭكى،

لەننىو ئىدو ئايەتانىددا كىد زۆرينىي كارىگىدر بىوو زۆرپىش دوبارهی ده کردهوه نهم نایه ته بوو که خوای بهرزو مهزن دەڧەرمـــووى: ﴿ وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَالَيْهِ مُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ كُـلَّهُۥ فَأَعْبُدُهُ وَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَنْفِلٍ عَمَّا نَعْمَلُونَ ١١٠ ١١ هـود، ئـهم ئايەتىم كارى زۆرى كىردە سىمر دەروونىي باوكىم، بەتايبىمت ئىمو رِسته قورِثانيه كه دهفهرمووى: ﴿ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ كُلُّهُ, ﴾، لـهزور بۆنەكانىدا ئىەو رسىتە قورئانىيەي دووبارە دەكىردەوەو باسىي ئىمو ماناو مەبەستانەي دەكرد كە لەننىو ئايەتەكەدا ھەن.

⁽۱) واته: همر بۆخواپه نهيني و نادياره كانبي ئاسيانه كان و زهوي، ههموو کارو فەرمانیےش هے ریخ لای ئے و زاتیه دهگەریتیهوه، دهی کهواپوو ئے و بيەرسىتەو تەنھا يشت بەو ببەسىتە، ھەرگىيز خواي يەرۋەردگارت بىخ ئاگا نیه لهوهی که ئیوه دهیکهن و نهنجامی دهدهن.

نموونه ی هاوسیوه ی نهمه شهو پسته قوپانیه که خوای پهروه ردگار ده فه رمسووی: ﴿ أَلا لَهُ اَلْخَلْقُ وَٱلْأَمْنُ تَبَارَكَ اللّهُ رَبُّ الْمَالِمِينَ الْعَالَ وَ الْمَالِمَةُ وَالْأَمْنُ) عه قسل و بیسرو هوشی باوکمی داپوشیبوو، له هیچ حال و بارودو خیکدا له بیسری نهده کردو بیسرو هوشی شهوی جینه ده هیشت، چه نده ها جاریش له دانیشتنه کانیدا شهو پسته قوپانیه ی ده هینایه وه و دووباره ی ده کرده وه و له زه تی لی ده بینی، ناماژه ی به قولی و گهوره یی ماناو مه به سته کانی ده کرد.

هـهر لـهو بـارهوه ئـهم دوو ئايه تـهش دهيانخسـته نيّـو خـهم و خهفه تخهفه تيكـي بـهردهوام و دلّ و دهروونـي ئهويـان تووشـي شــۆك ده كـرد، كـه بريتـي بـوون لـه ئايه ته كانـي (١٣-١٤)ى سـوره تى (الحديـد)، كـه خـواى پـهروه ردگار ده فه رمـووى: ﴿ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقُونَ لِلْهَ يَهُ لَا الْمُنْفِقُونَ لِلْهَ يَهُ لَا الْمَنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقُونَ لِلْهَ يَهُ لِللّهِ اللّهُ عَلَى الرّجِعُوا وَرَاءَكُمُ فَالْتَيسُوا وُلُا فَلُورَا نَقْنِسْ مِن فُرِكُمْ قِبَلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمُ فَالْتَيسُوا وُلَا مَشْرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابُ بَاطِئْهُ فِيهِ الرّحْمَةُ وَظَلْهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿ اللّهُ الْمُورُدُ ﴿ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَعَرَكُمُ بِاللّهِ الْعَرُورُ ﴿ اللّهِ الْعَرُورُ ﴿ اللّهِ الْعَرُورُ اللّهِ الْعَرُورُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَعَرَكُمُ اللّهُ الْعَرُورُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ

ئەم ئايەتانە حاللى (دوپوو)انمان پېشان دەدات كە لەپۆژى قيامەتىدا لەچ بارو دۆخىكدان، مونافيقان لەو پۆژەدا ھەول

۱۱) واته: ناگاداربین و بزانین و تنفکیرن که: هدرچی درووست کیردن و بریاردانیه همهر بنق شهوه، (کهواته: دهبا ههمووان فهرمانیهرداری نهوبیین و لهفهرمانی دهرنه چیسن)، موباره ک و پیسروزو گهورهیمه زاتی (اللمه) بمهروهردگاری جیهانیان.

دەدەن ھەميان ئىھو فنىل و تەلەكانىھ بكىەن كە لەدونيادا دەبانكرد، لەوپىش دەيانىدوى بچنىد ريىزى ئىپانىدارە راسىتگۆكان، بەھەمان سیفاتی ئیانداران خۆپان دەردەخلەن بۆ ئلەوەي ھەملوو ئلەو دەستكەوت و ياداشتانەيان يى بىدرى كىه بىه ئىيانىداران دەدرى، به لام له ئيهانداران جيا ده كرينه وهو لهريزي ئهوان دهرده هينرين، پنیان ده گوتسری: بگهرننه وه بای پنویستی خوتان ته و چاکانه به دهست بهننن که له دونیادا پشتتان تیده کردو نه تانده ویست، به لام ئەوى قيامەت، خۆ دونيا نيە كە خەلكى لىپىچىنەوەيان له گه ل بکری به گویرهی روالهت و لایه نه دیارو ناشکراکانیان، ئەممە سمەرەراي ئمورى لموي ئمو دەرفەتمش نەمماوه تا دورووان تـۆوى نيفاقـي تێـدا بچێنـن، ئەمـرۆ دادگـەرى و لێيێچينـەوە هـەر بن خوایمه و بهتهنها خنوی بریار لهسمر چارهنوسی شنهکان دەدات، ئەمىرۆ بريارو حوكىم لەسمەر ئىمو شىتانە دەدرى كىم ئينسانه كان له ناخي خۆيانىدا شاردوويەتيانەوە، نىهك لەسلەر ئىمو شــتانهي بهزمــان و ئهندامه كانــي تــر دهرده خريّــن و بهخه لكــي پيشان دهدرين.

باوكىم رەحمەتىي خواي ليبىي لەزۆربىدى بۆنىدو يادەكانىدا ئەم دوو ئايەتلەي دوبارە دەكىردەوە، تېشىكى دەخسىتە سلەريان و مهترسی ئه و دیمه نه ی ده خسته روو، چهندین جاریش به ویه ری ملکه چی و زهلیلیموه ده پاړایموه خوای گموره نهیخاتم ریزی ئەو كەسانەوە كەلە قيامەتىدا يىيان دەفەرمىووى: بگەرىنەوە بىز دونياو نورو روناكي بـ فرنيره تان بينـن، دواتـر يشـتيوان بهخـوا كۆمەلنىك لىەو دوعاو موناجاتانى دەھنىيىن كى ئەنجامى دەدان. ئیه و نمونانیه ی هینامیه وه لهباره ی پهیوه نیدی باوکیم بیه قورتانیه وه دلّوپیّن بیوون لیه دهریاییه کی بیاس و خواسی تیّرامیان و ههلّوه سیته کانی تیه و لهبهرامبیه ر تایه ته کانی قورتان کاتیّکی دوورو دریّری دهوی، که چوّن تیه و تایه تانیه کاریگه ریان لهسه ر دهروونی تیه و همبیووه، به هه میان شیّوه ته گهر بمانیه وی باسی ورد بوونه وه ی تیه و بکه یین لیه مانیا و مهبه سیتی تایه تیه کان کاتیّکی زوری ده وی.

ويـردو زيكـرەكانى:

کات و ساته کانی باوکم پر بوون له ویردو زیگرو یادی خوای پهروه ردگار، جگه له و کاتانه ی که خهریکی نویدژ کردن و نان خواردن و خهوتن بوو، ده بی نهوه شیان له بیر نهجی که قوپتان خویندن و سهرقال بوون به زانست له پیر وزترین و گهوره ترینیی زیکره کانی، باوکم له ههموو کاتیکدا زیکری خوای پهروه ردگاری ده کرد ته نانه ت نه و کاتانه ش که به پیگه دا دپر قیشت، به پیی توانا ههموو کارو باره دونیاییه کانیشی تیکه ل به زیکرو یادی خوای پهروه رگار ده کرد، نه گهر بیناگاییه ک پووی تیبکردایه له هه رکاتیکدا، نه وا زوو به خویدا ده ها ته وه و دووباره و سهرله نوی سهرقالی خویندنی زیکرو ویرده کانی ده بوو.

باوکم باسی یه کیّك لـهو پۆژانـهی ده کـرد کـه بـۆ ماوهیـهك بـێ ناگایـی پووی تـێ ده کات، دواتـر خوای پـهروهردگار بیرخهرهوهیه کی بۆ دهنیّـرێ و لـهو بـێ تاگاییـه خهبـهری ده کاتـهوه، تـا کۆتایی تهمهنیشـی ئـهو بهسـهرهاتهی لهیـاد نه کـرد، بـهم شـێوهیه بـۆی گێراینـهوه:

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

[گوتى: من له شويننك بووم لهدهورو بهرى شارى بهيروت بەمەبەستى سەردانى كردنى نەخۆشىنك كە ناسىاويكى خۆمان بوو خەلكى جەزىرە بوو، لـ باخچەيـەك رامابووم پـر بـوو لـ ه دارى ليمـۆ، باخچهكـه زور جـوان بـوو، گولْـي تـازهى دەركردبـوو، به جۆرنىك ئىەو ناوەي پىر كردبوو لىه بۆنىي خۆش، منيىش دەستم له پشتی خوم گرتبوو به ویدا تیده په ریم و خهیالم ده کرد، هیندهم زانى دەستنك له پشتەوە قۆلى گرتىم، منيىش ئاورم دايەوە بىنيىم پياويكهو نايناسم، پيشم وانهبوو پيشتر بينيبيتم، سهلامي ليكردم باشان گوتی: ئایا دەتوانى ماڭى ئەو كەسەم يېشان بدەي كە ئەم لىمۆيانەي بۆيە كىردووه؟ منيىش پنىم گىوت: مىن كەسىنكى غهریبم له و ناوه کهس ناناسم، تهماشای کردم و گوتی: منیش وهك تــق غهريبــم! پاشــان راچله كيــم و وهك تــهوه وابــوو لهگــه ل قسمه که ی تمه و له خمه و خهبه رم بنته وه، زانیم تمه و پیاوه چمی دەوى و مەبەسىتى چىيىـە، پىــم گــوت: دلــى ئىيانــدار!}..

نازانے دوای ئے وہ گفتوگؤکه یان به کے وی گهیشتووہ بے لام باوكم رەحمەتىي خواي ليبنى واي دەبينىي پرسىيارى ئەو بياوه (پندهچن په کني بووبي له پياوچاکان) به ناگاهننانهوهي نهوبووه لــه بنتاگایــی، بیــرو هۆشــی باوکمــی لهســهر جوانــی رهنگــی ليموّكان و بوّني خوّشي گولهكان لابردووهو بهرهو بير كردنهوه لـه بهدیهیّنـهرو خالقـی ئـهم جوانییـهی بـردووه.

جاريکيان په کن له ناسياواني له ماليزياوه داوا له باوکم ده کات ههوالی یعی بیدات ده ریاره ی ئیهو زیکرو ویردانه ی کیه ئەم لىه شىموو رۆژنكىدا ئەنجامپان دەدا، بىز ئەوەي ئەوپىش چاوی لنی بکات، باوکیشم ئهو زیکرو ویردانهی بن دهنیری که له شهوو رۆژىكىدا ئەنجاميان دەدات، لەگەل ئەو زىكرانىدى كە لـهدواي نويده فـهرزهكان و، ههلسان لهخـهوو، دواي دهستنويژو، ....هتد، كه له كتيبه كانبي سووننه تهوه هاتوون.

ئه و زیکر و ویردانه شتانیکی زانراون و له کتیبی ئهزکاری بنشموا نهوه ویدا ره حمه تمی خوای لنبی هاتوون، به لام جگه لهو زیکرانه، من لیره تهو زیکرانه دهنووسم که باوکم خوی ينوه يابهند كردبوون و تهنجامي دهدان، بـ تهو يياوهشي نارد که له مالیزیاوه داوای لی کردبوو:

- خويندني سورهتي ياسين ههموو بهيانيان و ئيواران.
- خويندني سوره ته كاني (السجدة، الواقعة، الملك) ههموو تيوارهيهك.
- زيكري (سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم، أستغفر الله) سهد جار، بەر لە نوپژى بەيانى.
- زيكري (لا إله إلا الله، سبحان الله، الحمدلله، أستغفر الله) ده جار، لهنيوان بانگ و نويزي بهياني.
- زيكري (أستغفرالله الحي القيوم وأسأله التوبة) سهد جار، ههموو به یانیان و ئیواران.
  - خويندني سوړه تې ئيخلاص سهد جار بهيانيان و ئيواران.
  - زيكري (لا إله إلا الله) سهد جار ههموو بهيانيان و تيواران.

- زيكرى (اللهم صل على النبي الأمي محمد وعلى آله وصحبه) سهد جار هدموو بهيانيان و تيواران.
- زيكرى (سبحان الله والحمدلله ولا إله إلا الله والله أكبر) سهد جار همموو روّريّك.
- زيكرى (لا إله إلا الله، وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير) سهد جار ههموو بهيانيان و تيواران.
- ئهمه سهره راى ئهو زيكرو نزايانه ى ههموو به يانيان ده يخويند كه ئهگهر بيهينين بابه ته كه زوّر دريّر ده بيّته وه، وه ك ويرده كانى ئيام نهوه وى، له گه ل ئهو زيكرانه: (سبحان الله العلي الديّان، سبحان الله شديد الأركان، سبحان من يذهب بالليل ويأتي بالنهار، سبحان من لا يشغله شأن عن شأن، سبحان الله المسبح في كل مكان)، ههروه ها: (اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم، وأستغفرك مها لا أعلم، إنك علام الغيوب) سي جار.

پاشان دهيگوت: (بسم الله ما شاءالله، لا يسوق الخير إلا الله، بسم الله ماشاءالله لا يصرف السوء إلا الله، بسم الله ماشاء الله، ما كان من نعمة فمن الله).

هـهروهك ههمـوو بهيانيه كيـش بـهردهوام بوو لهسـهر خويندنهوهى قهصيـدهى بوصهيـرى موضـهرى، كـه دهسـت پـێ دهكات بـه: {يـا رب صـل عـلى المختـار مـن مـضر .... والأنبيـاء وجميع الرسـل مـا ذكـروا}.

لهگه ل هاتنی بهیانیدا دهستی ده کرد به خویندنی ویرده کانی بهیانیان، به لام ویردی ئیوارانی دوای نویدی عهسر ده خویند،

.....

نه گهر دوای نویدی عهسریش سهرقال بووایه به وانه گوتنهوه، باخود همه ر شتیکی دیکهی نزیک لمه وانه گوتنهوه، تهوا بهوپهدری گرنگی پیدانهوه ههولی دهدا دوای سهرقال بوونه کهی ئەو ويىردو زىكرانىه بخوينىن كىه لەدەسىتى چىووە.

به كورتىي: به هيے شيوه په ك له ژوره بچووكه كه نه ده بينرا سهرقالی شتنك بنت غهیری قورثان خویندنهوه، یاخود گهران بهدوای مهسهلهیه کی زانستی، یاخود تهسبیحی بهدهستهوه بوو زیکره کانی ده خویند د^(۱).

(١) باوكم رقمي لمدوه بموو تەسمبيح بگريّت دەسمت بەمەبەسمەتى خمق بەدپار خستن پان كات بەسەر بىردن، تەنپا بىز ئىەو مەبەستە تەسبىحى دهگرته دهست که زیکرو ویرده کانی خنوی پن نهنجام بندات، لهوانهیه پرسیار بکمی هه ندی لم خه لکی ده لین: به کارهینانی ته سبیح بیدعه یمو درووست نيه، ئەملە چۆنلە؟

لەوەلامىدا دەلئىم: پېغەمبەرى خىوا 斃 ئامىۆژگارى كردوويىن رۆژانىە سىەد جار خوای پهروهردگار به پاك بگرين، وهك ئهوهی له صهحيح (موسليم) دا هاتووه، بـهو خهلُکـه دهلُنِـم کـه پێيـان وايـه بهکارهێنانـي تهسبيح بيدعهيه: رِنگایه کے پیشان بندہن بنو شہوہی شہو سند جنارہی پنی بڑمیسرم؟ ہندر رنگایه کیش که تو پیشنباری بکهی بو سهرژمیری کردنی زیکرهکان دەبىن بىدعـ بىن، چونكـ لـ فەرمايشـتەكەدا نەھاتـوە بەچـى ئـەو ژمارەپـ دەبـى ســەرژمێر بكــرێ، جيــاوازي خســتنه نێــو هۆكارێــك لهگــهڵ هۆكارێكــي تر بهوهی په کیکسان درووسته زیکری پن بکهیت و شهوهی دیکهسان درووست نیه، حوکمیّکی باتـل و پووچه، نهوانـهی دهلّین: بیدعهیـه نهگـهر بير بكەنبەرە دەزانىن لىھ شىھرىعەتى ئىسلامىدا بنجىنەپلەك ھەپلە دەلىخ: إهدر شتيكي داواكراو تهكم يهكي كهوتبين لهسهر شتيكي ديكه، شهوا شته کهی دیکهش دهبیشه داوا کراو)، بن ویشه نهگهر له توانامیدا نهبوو

بهجوانی پیشوازی له و میوانانه شی ده کرد که ده هاتی بنو شهوه ی سوودیکی قیامه تی به ده ست بهینی، یا خود پیویستیه کی دونیاییان هه بو به گویسره ی توانا ده ستی یارمه تی بی دریش ده کردن، هه رکاتیک کاره که شی بن شه و که سه ته واو بکردایه، دوباره ده گه پایه وه سه ر نه نجامدانی زیکرو ویرده کانی.

پارانەوەو موناجاتەكانى:

باوکم په حمه تمی خوای لیبی شه و دوعایانه ی له کتیبه کانی سوننه تدا هاتوون له به ری بوون و به رده وام نه نجامی ده دان و دووباره ی ده کردنه وه، جگه له و دوعایانه ش، چه ند دوعایه کی دیکه ی هه بوون، هم رکاتی هه ست و شعوری ترسان له خواو به گهوره گرتن و ستایش کردنی خوا هیرشیان بو ده هینا پیان ده پارایه وه.

کات و سه عاتی زوری به سه ردا ده چوو شه مه و خه ریکی دوعاو پاپانه وه بوو، دوعاکانی دریّر ده کرده وه، بو ماوه یه کی دوورو دریّر ستایشی خوای په روه ردگاری ده کرد، له تایبه تترینی شه و کاتانه ی که شه و دوعایانه ی تیدا ده کرد شه وی هه ینی بوو، دوای شه وه ی له خه تم کردنی قورشان ده بوویه وه، زوریش

هه لبستمه وه بنو نویدی به یانی مه گهر به به کارهینانی زه نگی شاگادار کهره وه نهبین، شهو کاته زه نگه شاگادار کهره وه که شده داوا کراو وه نویدی به یانی، که سی خاوه نی بیرو هنوش بی له و بوچوونه ی نیمه ده گات و پالپشتی ده کات، نه گهر بینیت دوای شهو پروونکردنه وه شهر خنوی نه زان ده کات شهوا بزانه شهو که سه ده لالی که ل و پهلی فیتنه و ناشوو به، بویه شاگاداری نیوان و خنوت و نه و به و

وابوو كه لهسهره تاي ههفته، واته: لهروزي شهممه دهستي یے دہکردو لے ناوہراستی شہوی ہمینے ہمسان ہمفتہ خەتمەكـەى تـەواو دەكـرد، ئەمـە لـە كاتنكـدا خـۆى بەتەنيـا لـە ژووره بچووکه کهی دهبوو هیچ کهسێکی بهدهورهوه نهبوو، دوای تمواو بوونى خەتمەكم ئەوەنىدەي خوا بيويستايە دەپارايموه، زۆر جاريش له كاتبي پارانهوه كان حاليكي سهيرو ناموي لي دههات، چەندىن جار بەھىۋى ئەو حالانەي لىنى ھاتوون خەبەرم بۆتەوە، له كاتيك دا كه به ته نيشت ژووره كه ي ئه وه وه نوستووم.

چەنىد شىپوازېكى ھەببور بىۆ پارانىەرە لەخبوا، موناجبات و رازو نیازه کانیشی جوراو جور بوون، ههمووی بهدهست و خهتی خوی لـه پەراويْكـى بچـووك تۆمـار كردبـوو، وا پيدەچـوو لەچەنـد كاتيْكـى تايبه تىدا دەگەراپموه سىەر پەراوە بچووكەكمەي و دەپخوينىدەوە.

لــهو بــارهوه، لهوانهيــه هينانــهوهي چهنــد نمونهيــهك لــه پارانەوەكانىي كى لەكاتىي تايبەتىدا رازو نىازى يىن لەگەل خوادا كردوون بهينينهوه باشتر بي لهوهي باس له ههست و شعوری ئه و بکه ین، من وه ك خوى و بن ده ستكارى هه ر له و دەستنوسىەى خۆيەوە كە خۆم خويندوومەتەوە چەنىد نموونەيەكى بـ فرينــهر لــي دههينمــهوه كــه پــرن لــه ديمهنــي به گهورهدانانــي خواو، رؤچوون بهنيو ستايش كردنيدا.

ئەمە يەكىكە لە دوعاكانى:

[خودایه! ستایشی تو ده کهم، ستایشیک به نهندازه و ژمارهی ئەو ستايشانە لە ئاسانەكان و زەوى بۆتى دەكىرى، لە ئەزەلەوە تا ئەبمەد، چىزن ستايشت نەكم لەكاتىكىدا تىز كاربەرجىي و بهبهزهییت، بنی نیازو بهخشهریت، زاناو نهرم و نیان و لهسهر خۆيىت، پىدروەردگارا! ئەگىدر ئەندامەكانىي لاشىدم ھەمبووى ببونایه ته دهم له هه ر دهمین کیشمدا به نه ندازه ی دروست کر اوه کانت زمانے ههبووان، ئەگىمر هەمبوو ئەندامەكانے دەست بوونايم، دره خته کانیش ههمووی قهلهمی من بووناییه، ده ریاکان ههمووی مەرەكەپىي مىن بو وان، ياشيان بەھپەر زماننك لپەو زمانانە سپوياس و ستایشی توم بکردایه، به هه ر دهستنك له و دهستانه ش قه له منكه بگرتايــهو بمنوســيايه، بهلكــو نهگــهر چــاوهكان ههموويــان چــاوي من بووان، پاشان بههموو ئەو چاوانە سەيرى سىفاتەكانى بچووکترین و نزمترین پلهی ستایش کردنی تۆ، ئهی ئهو کهسهی غەيىرى خىزت نەبىخ ھىچ كەسىي دىكە بىەو شىنوەى كە شايستەتە قىمدرو پينزت نازانىي، ھىنچ كەسىنىك لەوانىمى پىتىدا ھەلدەلىنى و وهسفت ده کهن نازانین چون سبویاس و ستایشت بکهن و پهو شيوهيهي كه شايستهيت بتناسن، لهكاتيكدا خوّت درووستكهرو بهدیه پنه رو سه ریه رشتیاری هه موو شتنکیت، من بیتواناو بی دەسەلاتم، خودايـه صـەلات و سـەلام بنيّـره بـۆ سـەر خۆشەويسـت و يالفتــه كــراوو خەلىلــى خــۆت پىغەمبــەرى نەخوينـــدەوارى هه لبژیردراوی خوت، په پامېه ري پیشه واي نزيکان و چاکان، صهلات و سهلامیّك كه هین په كیّك له ههلبژیردراوانت بهو بسانهوه تا روزی پهسلان، صهلات و سهلامیک پسر به پیست

و شاپستهی ئے و ماناو دولاله تانه ہے کہ ناوہ کانے موجه ممهدو ئەحمەدو ناوەكانىي تىرى دەيگەيەنىن، صەلات و سەلام لەسەر صەلات و سەلامت رژانىد بەسەر خەلبىل و خۆشەوپسىتى خۆت ئيبراهيم و شوينكهوتوواني، ئهو پنگهو مهقامه ي پي ببهخشه کہ لەنزیکے خۆتەوەپ لە رۆژى قیامەت، لەسـەرووى پنگـەو مهقامی چاکان و پاکان}.

[پاکی و بنگهردی بۆتـۆ ئىلاھـی، سـوپاس و ستايشـي بـێ ھەژمار بۆتــۆ، مــن بــاوەرم پێــت هێنــاوه، وه بــاوەرم بــه گەورەيــى و هێــزو دەسەلاتت ھێناوه، بەلام تەمەنىم گوزەشىت لـ مېنىرخىي و نەزانىي، ئيستاش نازانم چى بكهم؟ هيچ هينزو تواناو ههولدانيك نيه بۆ گۆړانكاري و باش بوون و نيصلاح بوون جگه له تـۆ، مـن هيـچ سوودو زیانیکم بر دهرونی خوم بهدهست نیه، نیوچهوانم بهدهست تۆيە و چۆنى خۆت مەيلىت لەسەر بىن و بتەوى ئاوا رەفتارى پن دەكەيت، بۆيلە پەروەردگارا! ئەمىرۆ ھۆشىتا ئەو رۆژە نەھاتووە که به نه هلی دوّزه خ ده لُنیت: بیّده نگ بن و به زه لیلی و ریسوایی تيدا بميننهوه، ئيستا ئيمه لهدونياداين تهويهو گهرانهوهي تيدا وهرده گیری، تهویهم لی وهربگره ئهی خودای تهوواب، بنهنزی و بیده سه لاتیم بگوره بنو به هینزی و به توانایی له دینداری، بمخه ريـزى ئياندارانـي بههێـزو حهكيانـي پارێـزگارو بهتهقـوا.

پهروهردگارا! غهیری تو هیچ خالق و سوود گهیهنهرو زهرهر گەيەنەرىكى دىكــە نىــە، نيوچەوانــى مــن بــەم شــيوەيە ئاراســتە

بكه كه خوّت يني رازيت، يهروهردگارا! ههموو چاكهيهك هي تۆپىمو لەتۆوەپىمو بۆتۆپىم، پىمروەردگارا! ئىمى جىڭلىمى ئومىلىدو هیـوام! نهگـهر تــق بهزهییــت ییمــدا نیتــهوه ئــهی کــی بهزهیــی پیمدا بیتهوهو کی وهك تو بهبهزهیه ؟ پهروهردگارا! تهگهر تق دامنه پوشی و سترم نه کهی کی دامپوشی و سترم بکات و كيى وەك تىز دايۆشىەرە؟ پەروەردگارا! بەناوەكانىي لېبوردەپىي و ليْخوشبويي و داپوشــهريت ليّــت دهپاړيمــهوه، ليّــم ببــوري و ليّــم خۆشىبى و ھەمـوو ھەڭخلىسىكان و ھەڭـەو پەڭەكانىشـم داپۆشـيت.

پەروەردگارا! مسولمانان ھەم چاكەو ھەم خراپەيان ھەيە، به لام من هيچ چاكييه ك لهخومدا نابينم پيشكه شي توى بكهم و بۆتى بىنىم، خراپەكانىم ئەوە دىارە كىه خراپەن، كىردەوە چاكىه روالهتیه کانیشم لههه قیقه تدا همه خراپهن، من بهو شیوهی پٽويسته بهندايهتيم بۆتـۆ نهكردووه، بـهو شـێوهيهي پێويسـته تـۆم نەناسىيوە، ھىپ شىتىكم لەدەسىت نەماوەتمەوە (دلىم يىسى خىۆش بے) جگه له بهزهیے تق، بهزهیت پیمدا بیتهوه، بهزهیه ك له تاریکیهوه پزگارم بکات بهرهو پوناکیی، ئهو پوناکیهی نه دهبريتهوهو نه ده کوژيتهوه }.

{پـهروهردگارا! مهمخـه ریـزی نهوانـهی لـه قیامهتـدا بـه ئيانىداران دەلىنى: ئەي ئىمە لەگەل ئىدە نەبورىن؟ ئەرانىش پنیان ده لنین: با، به لام ئیوه خوتان تووشی ئاشوب و خرابه کاری كرد دلتان پهيوهست كرد بهدونياوهو پشتتان ههلكرد و ئوميدو خۆزگەو ھىـوا دريــژى بېئــاگاو مەغــرورى كــردن، يــەروەردگارا! ههرچهند سهیری دهروون و عهقلی خوم ده کهم دهزانم له ئەھلى ئاگىرم، ھەرچەنىدە سەيرى بەخشىش و چاكبەو لوتفىي تۆش ده که مه له گه ل به نده کانت، ده بینم کاره که تاسانه و به م شیوه یه نیه، پهروهردگارا! ئهگهر وهرمبگری و قهبولم بکهیت، یان رهتم بكەيتەوەو قەبوڭم نەكەيىت، دڭى مىن بىز ھيىچ كەسىي دىكە ناگونجئي غەيىرى تىز، ھىچ كەسىي دىكەم پىي شىك نايە بتوانىي رزگارم بکات و سوودم پن بگهیهننی و زهرهرم پنی بگهیهننی جگه لەتىز، دەرگاكىدى خۆتىم بەسىدردا دامەخىد ئىدى ئىدو كەسىدى دەرگا بەرووى كەسىدا داناخەي، ئەي بەزەييترىنىي بەبەزەييان، ئەى بەزەيىترىنى بەبەزەيسان، ئەى بەزەيىترىنى بەبەزەيسان).

ئەمەش يەكىكى دىكەپە لەو موناجات و رازو نيازانەي باوكم له ستایش و به گهوره گرتن و پارانهوهی پهروهردگاریدا: (خوایه! سویاس و ستایش بوتو، سویاس و ستایشی عارفیک عیرفانه کهی بووبیّته هـۆكارى لال كەوتنى لـه قسـه كـردن، خوايـه! سـوپاس و ستایش بۆتىز سوپاس و ستایشى ئەو كەسەى خەرىكى سەرژمير كردنى گوناح و بنشهرميه كانيهتي لهئاستي تـوّداو دهبينـيّ گونـاح و بیشه رمیه کانی نه وه نده زورن ناسهان و زهویان پر کردووه، کاتیکیش سهیری گهورهیی و بهخشندهیی و بهخششه کانت ده کات کے هیے سے سنوریکیان نیے، شے رمینك دایده گری هے در مهیرسه، خهریکه لهشهرمهزاری خوی و لهترسی تودا لاشهی پارچه پارچه بنی و دلیشی شمق شمق بنت، پاشان که سمیری بهزهیمی و نمهرم و نیانی و لیخوشبوون و داپوشینی تو ده کات ههموو ناسهانه کان و زهوی و گشت دروستکراوه کانی گرتزتهوه ئاهیکی بهبهردا ده کری و پووحی دهرچووی ده گهریتهوه نیو لاشهی).

(پهروهردگارا! ئهگهر من و ههموو درووستکراوانی دیکه شت ههتا ههتایه بهههموو ثهو شتانهی پنویسته تؤیان پی بناسری، هناسین و بهههموو شیوههای مهدح و ستایشت بکهین، هیشتا به ئهندازهی دلوپیکه له دهریایهای ئهمه سهره پای ئهوهی نهم دلوپیهیه ههر چهنده دلوپیهیه ههر لهلایهای تؤیهو تی دهیبه خشی، ههر چهنده شوکرانه تبکهین پنویسته دووباره شوکرانه تبکهینهوه لهسهر شوکرانه تبکهین پنویسته دووباره شوکرانه بکهینهوه لهسهر کردنی تو یه بهدوای یه ده ده پهینو تهواو نابی، له کوتاییه کهشی ده گهینهوه نه و خاله ی که بیهینو بیتواناین له ستایش کردن و شوکرانه بژیری تو، ههر خوتیت دروستکهری سوپاسگوزاری و شوکرانه بژیری و نهو بیتره و لهفزو قسانه ی که تیمه ده یکهین، خوایه صه لات و سهلام بنیره بو به نه به نیمه ده ده یکهین، خوایه صه لات و سهلام بنیره بو به نه به ده ده یکهین، خوایه صه لات و سهداه و دروستکراواندا، بو شوینکهوتوان و ههموو دروستکراواندا، بو شوینکهوتوان و هاوه لانی به پینکهوتوان و نه نصاری ا

 له چاو تروکان کدا له ناویان به ریت و ته فرو تو نایان بکهیت، لیبورده یی و لیخو شبوونت له پال نه و گهوره یی و هیزو ده سه لاته زوره ته و په په په که مال و ته واویتیه، ته واویتی و که مالی تو کوتایی نایه تو که م نابیت نه ی خودای به خشه رو گهوره و کوتایی نایه تو که م نابیت نه ی خودای به خشه رو گهوره و خاوه ن پیزو پله و پایه، گوناهه کانم همرچه نده گهوره ن و زورن و ناژمیر درین، به لام به راورد به ده ست کراوه یی و لیبورده یی و ناژمیر درین، به لام به راورد به ده ست کراوه یی و لیبورده یی لیبورده یی تو نه له پووی عه قلیه و بیبورده یی تو نه له پووی عه قلیه و هستیکی مه حال نیه، تو هه رشتیکی به ویت و ویست له سه ر بیبه جی کردنید اهه یه، په روه ردگارا وا بیست توانات به سه ر جیبه جی کردنید اهه یه، په روه ردگارا وا به یه په روه ردگاری کی دیکه ی غهیری توم نیه و هیچ به زه یی و میه ره بازه یی و میه ره به خه به دی به به خه به دی به دی به دی به دی به دی به دی به خه به دی به دی

هـهر کاتیکیش زمانی بوهستایه لـه ویـّردو زیکره کان ئـهوا دلّی دهستی ده کرد بـه بیـر کردنـهوه و تیرامـان، سـهرقال دهبـوو بـه بیـر کردنـهوه و تیرامـان، سـهرقال دهبـوو بـه بیـر کردنـهوه و تیرامـان لـه ژیانـی رابـردووی، هـهر له کاتـی مندالیّتیـهوه، تـا چوونـی بــو کاری کشــتوکالی و جوتیـاری و پاشـان وهرگرتنـی زانسـت، دواتـر کـوّچ کردنـی لهیینـاوی خـوا بـو و لاتـی شـام، بیـر کردنـهوه و تیرامانـی ده کـرد لـه و یارمهتـی و چاودیریـه خواییـهی کـه یـاوهری بـوو، پوژیّـك لـه پوژان لیّـی جیـا نهبوویـهوه، نـه کـه هـهر پوژیّـک لـه پوژان به لکـو هیـچ کاتیـک لـه نهبوویـهوه، نـه کـه هـهر پوژیّـک لـه پوژان به لکـو هیـچ کاتیـک لـه

كاتبه كان لنيبي جيبا نهبو ويبهوه و خبواي يبهروه ردگار نبهو يارمه تبي و چاودیسری کردنه ی لهسه ر هه لنه گرت، دوای نه و تیفکرینه دوورو دریدهش لهبیدهنگی و تیرامانهکهی خنوی دههاته دهرهوهو بهههموو ههست و شعورو کیان و بوونیهوه دهیگوت: (سویاس بـ ق نـ ه و خوایـ ه ی منـ ی لـ ه دایـك و باوكیکـ مسـ ولمان درووسـت كرد، فيرى قورئان و دينيان كردم، باشان كۆچكردنى لـه ييناوى خۆپىدا بەرەو ئەو زەوپىدى كى خىزى بى موبىارەك وەسىفى دەكات پنی به خشیم، پاشان ته وفیقی دام و دهستی گرتم له شوینیك كه تيدا غهريب و نامؤو بيكهس بووم، بني ئهوهي خوم هيج دهستینشخهری و دهستکهوت و دهسه لات و مشور خواردنیکم تنيدا ههبئ، پاشان ريزي ليگرتم به پيداني خانوويك ههر لهو شاره، بني ئەوەي خىزم چاوەروانىي ئەوە بكەم رۆژنىك لەرۆژان وا بەئاسانى دەبمـە خاوەنـى خانووپـك، بــى ئـەوەي ماندوبـوون و هەولدانىكى ئەوتىۆش لەپنناويىدا بەخمەرج بىدەم}.

ئمه جنوره تيرامان و بيسر كردنه واندى باوكم لمه همموو به خشـش و نبعمه تــه زورانــه، ههرگيــز لــه خه لوه ته كانيــدا جيــا نه ده بوویه وه ، واته: به شیکی دانه براو بوو له و عیباده تانه ی باوکم لەخەلوەتەكانىلدا ئەنجامىي دەدان، بەبلەردەوام بلەش بلەش، ئلەو ههمبوو دیمه نه زورهی فهزل و به خششی خوای پهروهردگاری دەھێناپەوە نێـو خەيـاڵ و ئەندێشـەي خـۆي، ھەنـدێ جـار ئـەو بير كردنهوانه دهگهيشته راددهيهك حاليان بهسهر بابمدا دههينا، هـ در ئـ دو حاله ش كـ م به سـ دريدا ده هـ ات واى ليده كـرد هه نـ دي جار بهدهنگی بهرز ناوازی ستایش و سویاسگوزاری خوای

گهوره بچری دهمی بهزمانی کوردی و دهمی بهزمانی عهرهبی لەنتىــو ئاوازەكانىـــدا ستايشـــى خــواى يـــەروەردگارى دەكــردو بنتوانایی خوشی له ناست شوکرانهبریری نهودا پنشاندهدا.

ئەممە ئەگمەر بەتەنىيا بووايمە، بىملام ئەگمەر لەگمەل يەكىنى لىم نزیکان و ئەندامانىي خىزانەكىمى بوايىم ھىسچ چارىك نەبسوو هـهر دهبوو باسي ئـهو چيرۆكـهى بـۆ بـكات كـه چـۆن خـواى يـهروهردگار فـهزل و بهخششـی خـۆی بهسـهردا بارانـدووه، چـۆن له كاتيكدا منداليك بووهو بيرى لههيج نه كردوتهوه، باشان چون بۆتــه قوتابــى و فێرخــوازى زانســت، ياشــان چــۆن خۆبهخشــانه چۆتىە شارەكانى وان و بەتلىس بىز جىھاد كىردن و چىزن خواي يهروه رگار لههه ندى لهو كورده گهم انهو پۆلىسه توركانهى ئەتاتوركىي ياراسىتوۋە، ياشان چۆن ئەۋ بەخششىيە گەۋرەپلەي له گه أحدا كردووه و هيجرهت كردني له ينناوي خويدا به قسمه ت كردووه، چــۆن لــهدواي كــۆچ كردنــي بــهرهو ديمهشــق خـواي پهروهردگار دهستی گرتووهو رزق و روزی پیداوهو فیری تهوهی کردووه بژینوی ژیانی خوی و خیزانه که ی دابین بکات لهریگه ی کرین و فروشتنهوه، له کاتیکدا پیشتر هیچ شتیکی لهبارهی کرین و فروشتنهوه نهزانیوه، پاشان چون خوای پهروهردگار دوای تاقمه کوړه کمهی ريسزی زياتسری لينهاوه و مندال و نهوهی باشىي پىنى بەخشىيوە.

ههواللي ههموو نهو فهزل و بهخششانهي خواي پهروهردگاري لهباس و خواسى دريدرو تولانيدا بـ وده گيراينهوه، ئيمهش بـ و په دی ه نوش و زهینه وه گوینهان لینی ده گرت، کاتیکیش ده گهیشته کوتایی باسه که له نینو حه مدو سوپاسگوزاری و ستایشی خوادا جوریک له مهستی و بیناگابوون ده یگرت، پاشان پینی ده گوتین: به خوا، به خوا نه گهر هه و هه موومان سهرمان بخهینه سهر زهویه کی خول بو خوا، پاشان به رزی نه کهینه وه تا گیانمان ده رده چین، نه وا هیشتا شوکرانه بریسری که مترین به خشش و نیعمه تی خوای په روه ردگارمان نه کردووه.

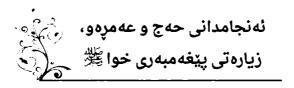
پاشان ده گه پایسه وه نیسو ده روونی خسوی و له گسه آن خویسدا ده که و تمه قسمه کردن، به و په پی داخ و ته سه فه وه ده یگوت: ناهی ناهد نیستا لیره بوومه ته شستیك و باسم ده کری، به یانیس خه آلکی پیم ده آیین: شیخ مه لا، شیخ مه لا..! که چسی شستیك نه بووم جگه له کورد یکی نه دان (ده رویشیک) له نیسو ها و پی و نزیکانم (۱).

هیچ گومانی تیدا نیه شهم جوره تیرامان و قول بوونهوانه ناواخن و کاکلی زیکرو یادی خوای پهروه ردگارن، نهگهر

⁽۱) با خویند دروستکراوو چه ند قسه یه کی ده یند دروستکراوو چه ند قسه یه کی وه هم و پازینراوه نین له خه یالی خومه و درووستم کردبی وه ک نه و که سانه ی شبت له خه یال و نهندیشه ی خویانه وه درووست ده که ن و به سه رهاتی پی ساز ده که ن، به لکو نه وه ی ده ینیم وه سف کردنی که سیکه که باوکمه به و په پی شمانه ته وه، به و په پی وردی و دیقه ته وه باسی قسه و وشه و حالی باوکم ده که م، تا تیستاش زوربه ی قسه کانی و دیمه نه کاریگه ره کانی و نه و حالانه ی که به سه ریدا ده هاتن له زیهن و میشکی مندا خه تم بووه، باوکم په حمه تی خوای لیبی سوپاسگوزاری و شوکرانه بریری خوای په روه ردگاری زور بی دووباره ده کردینه وه و به گوییدا ده داین خوی به سه رهات و چیر و کی ژبانی خوی .

ئه وه ی ده گوتری زیکری خه فی (ساراوه) باشترین جوری زیکر کردنه، ئایا مهبه ست له زیکری شاراوه چییه؟ ئه و جوره بیر کردنه وه و یاده وه ریه یه کاتی هه مو د ل و ده روونی خاوه نه که ی داده پوشی، پاشان وه ریده چه رخینی به ره و شهود و هه ست کردن به حزوری خوا و ته نیا بینینی خوا.

ئیمه تیبینی نهوهمان ده کرد ههرچهنده باوکم تهمهنی زیاتر دهبوو نه بیر کردنهوه به زیاتر له دهروونیدا نه ش و نمای ده کرد، به لکو وای لیهاتبوو نه و تیپامان و بیر کردنهوانه ی کردبووه به شیک له زیکرو ویرده کانی ژبانی، له نیوان پوژیک و پروژیکی تردا له گه لی ده ژبا، کاتیکیش ده چووه نیو نه و جوره زیکره و بیرو هوشی خوی ده برده سهر به خشس و نیعمه ته زوره کانی خوای پهروه ردگارو له گه لیاندا ده ژبا، زیکرو یادی نه و به خششانه ی خوای پهروه ردگار ده بوونه پهرده به له له نیوان خوی و دونیا، له دونیای داده براندو بی ناگای ده کرد، پر ده بوو له شوکرانه بریری و ستاییشکردنی خوای پهروه ردگار.

يهكم بهجيهيناني فهريزهي حمج لهلايمن باوكمهوه دەگەرىتەوە بىز سالى (١٩٣٠)، ئەوكات مىن تەمەنىم يەك سال بوو، دوای ئەوە تا كۆتاپى چلەكان ھەلىكىي دىگەي بۆ نەرەخسا بگەرىتەوە مالىي خواو حەجىك ياخود عەمرەيەكىي دىكە ئەنجام بدات، ئەممە لەگمەل ئىموەي ئومنىدى زۆرى ھەبموو خمواي پهروهردگار ئهو رينزهي ليبنني و بن جاري دووهم سهرداني مالي خوا بکات، بۆ ئەوەي ياداشتى ياخود قەبول بوونى جەجەكەي يەكەمىي تۆكمەتسرو تۆخستر بىي، وەك چىۆن بۆخسۆى زۆر جسار تهمهی ده گوت، به لام دهست کورتی و هه ژاری پنگهی نهده دا ئەو ئومىدو ھىواپەي بىتە جىن.

رۆژېكىيان گەنجېكىي شىكل و شىپوه جىوان ھاتىـ خزمــەت باوكم، پيشتر زيارهتي باوكمي نهكردبوو، پهكتريشيان نهبينيبوو، خــۆى بــه باوكــم دەناســيننى و پيــى دەلــى: مــن نــاوم حاجــى حەسمەن ئەلبەحرىم، كارى ئىمو گەنجمە بەكىرى گرتنىي كەشىتى بوو له وهرزی حدج کردندا، بن تهوهی حاجیه کان لهسهر یشتی که شتیه وه بگه په ننت مالی خوا، هاتیو و بن تهوهی میوانداری باوکم بکات و داوای لین بکات گهشتیکی مالی خوای له گه ل نه نجام بدات له و ساله دا، باوکم به سوپاسه وه

ئے و میوانداریہ ی ئے وی قه بول کرد، بے ٹے وہ ی بزانے کے ئەو گەنجەي راسپاردووه بىز ئەو مىوانىدارى و ريىز لىنانە، لە كاتيكدا ههر ناشيناسي.

ئەممەش يەكتىك بوو لەو بەخشىش و نىعمەتانمى ھەرگىز لهبیری باوکیم نهده چوهوه، له کاتی زیکر کردن و تیراماندا بهردهوام سوپاسی خوای لهسهر ده کرد، باوکم زور دهروون نارام بوو له ناست ئه و حهجه ی دووهمی که بن هیچ ناماده کاری نيوان ئەوو حاجىي جەسەن ئەلبەجىرى تونىدو تىۆل بوو، بيىرم دێ چەندىن جارى دىكـ بـەو پـەړى پێـزو پێزانينـەوه ميوانـدارى باوكمي كرد لهو گهشته دهرياييانهيدا بـ فر مالـي خـوا.

ياشان حاجي حهسهن له يه كيك لهو گهشتانه يدا تووشي رووداو پکے ترسناك بوء، له رووداوه كهدا بهشيوه په كي زور سەرســورھێنەر رزگاري بــوو، لەگــەل ئــەوەش كــه رزگاري بــوو بهلام به هـ قى رووداوه كـ هوه تووشى نه خۆشـيهك بـ وو لـ ه لاشـ ه يدا، واي ليْكرد لهههموو چالاكيه كانيدا بوهستى، بهچهند ساليّك دوای ئے وہ وہفاتے کے د.

لەسەرەتاي حەفتاكانىداو دەسىتىپكى مانگىي رەمەزانىدا ھەلىكى دیکه بن باوکم هاته پیشهوه بن تهوهی سهردانی مالی خوا بكات، مانگيكى تەواو لەوى دەچىتە ئىعتىكاف و دواى ئەو مانگهش روو ده کاته مهدینهی منهووه ره، له ته ک پیغهمههری خــوادا ﷺ دەمنىنىتــەوە تــا كاتــى ھاتنــى وەرزى حــهج، باشــان

ده گهریّته وه بو دیمه سق، باوکم شهوه ی پی باشتر بوو شهم گه شتانه له سه رحیسابی خوی و به پاره ی تایبه تی خوی ثه نجام بدات سه ره پای شهوه ی پاره یه کی ته و توی نه بوو، به لام بو چوونی وابوو شهم شیوه سه فه رکردنه (واته: به پاره ی خوی) له لایه ک زیات رده بیت می جیگه ی په زامه ندی خوای گهوره، له لایه کی دیکه گونجاو تره بو شه دا کردنی مافی په روه ردگاریّتی به سه ردیکه گونجاو تره بو شه دا کردنی مافی په روه ردگاریّتی به سه ربه نه ده کانیه وه، به لام هیچ بانگهیشت کردنیکی بو نه نجامدانی به ده ل حه چه به چه ند مه رجیّکی تایبه ت که هه ردوولا پیّوی پایه ند بن په ت نه ده کرده وه.

بهدریژایی ئه و سالانهی که باوکم چهند جاریک حمج یان عومرهی تیدا ئەنجامدان هیچ ھەلیکے بۆ نەرەخسا حەجیك يان عومره يه كي له گه لُ تهنجام بدهم، له گه لُ تهوه ش زور تينوو بىوم بىز سىمفەرىكى لىەو شىنوەيە لەگەل ئىمودا، بەتايبەت كاتىخ دەمبىنىي خەلكىي چىۆن پېشىبركى دەكمەن لىموەي بەھاورىيەتىي ئه و سهفهریکی حهج بکهن، دواتریش که ده گهرانهوه لیه دەبىسىتن چەنىدە دلخىرش و ئاسىودە بوونىه لىھ سىمفەرەكەياندا له گه ل باوکم، وهسفی بهندایه تمی و زیاره ت و حالمی باوکمیان ده گیرایه وه له حهجدا منیش گویسم بنو ده گرتن، هنوکاری ئەرەش كە بىزم ھەڭنەكەرت سەفەرىكى لەگەل بكەم ئەرەبىرو كاتىخ جنيدەھنىشىتىن ھەمبوو كارەكانىي خىزى بەمن دەسىيارد، ئەوكاتىش ھىچ بەدىلىكى دىكەي نەبوو كارەكانىي بىز ئەنجام بدا غەيرى من، دياربوو ئەوپىش ھەستى بەو خۆزگەو ئاواتىدى من کردبوو، پاخود رهچاوی ته و داخ و تهسه فهی منبی کردبوو بهرامبهر ئهو گهشته نایابانهی دهیکردن، بیستبووی چیزن ئەوانىەي لەگەلىي دەبىرون لەسىەفەرەكانىدا خۆشىحالى و دلخۆشىي خۆيان لەلاى من دەردەبىرن، بۆم باس دەكەن چەنىدە سووديان له باوكم وهرگرتووه، لـ هو ســۆنگەيەوه جارێكيــان نامەيەكــى بــۆ ناردم، نهو کات گهشته کهی لهسهره تای مانگی و مهزانه وه كردبوو، نامه كمه ئمه و ئيش و ئازارانه ي هه ندى كم كردمهوه كه لهبيبهش بوونم له ته ك تهودا دهمچه شت، له كاتيكدا كهساني نامنوو بنگانه که لنك و سوودیان له بوونی باوکم وه رده گرت له گەشتەكەيان بىز مالى خوا، لە نامەكەيىدا نوسىبووى: (مىن ليىرە

عيباده تنك ئەنجام دەدەم شىتنكى تاكە كەسىيەو تەنيا بۆخۈمە، بهلام ئنستا تـــق لهشــويني خۆتــدا خــواي پــهروهردگار لهكاريكــدا به کارت ده هیننی همه خوی پنی رازیه، هم سوودو قازانجه کهی بـ فرزرنـ ك لـ خه لكيه، مـن ليره كاتـي وهزيفـ هى خـ فرم ته نجـام دەدەم وەك (فعلى لازم) وام لەزمانىي عەرەبىي كىه تەنيا بۆخۆيەتىي و تايبهته به خوى، به لام تو له شويني خوتدا كاتى وه زيفه كهت ئەنجام دەدەي وەك (فعلى موتەعمەددى) واي لەزمانىي عەرەبىي، که کار بۆ غەيىرى خۆي دەكات).

بيْگُومان يەحمەتىي خواي ليبسى ئىمۇ قسانەي ۋەك دلدانىمۇمۇ رازي كردني من نوسيبوو، ته گينا لهراستيدا ئهو لهو سهفهرانهيداو لەكاتىي ئەنجامدانىي مەناسىكەكان يېشىموايەتى زۆرېك لىە خەلكى ده کردو دهبوویه سهرچاوهی خیرو بیر بو نهوانیش نه که ههر بۆخــۆى، بەرچــاو روونــى پێــدەدان و فێــرى دەكــردن، دواتــر زانيــم لهنيّوان هـهردوو جـهژن لهحهرهمـي مهككـهدا دادهنيشـت و وانـهي بهوكهسانه ده گوت كه دهيانويست باوكم وانهيان پي بلي، لهههر بابهتنك له بابهته كانسى زانستى شهرعى، بهتايبهت ئهو بابهتانهى پەيوەندىان بە مەناسىكى حەج ھەيـە.

ئەو كەسانەي بۆيان رەخسابوو لەگەل باوكىم سەفەرى حەج بكــهن -موحهممـه د تؤفيقــى كــورم يهكيّــك بــوو لهوانــه- بؤيــان گيرامهوه باوكم ههر لهو كاتهوه له ديمهشق بهرئ دهكهوت تا کۆتاپىي سەفەرەكەو گەرانەوەي زۆر بەوردى و بەدىقەتەوە گرنگى به جنبه جي كردني ههموو سوننه تنكي مهناسيكه كان دهدا. لهباره ی ئهوه ش که تایبه ته به وهرچه رخان و پوو وه رگیزانی به فیکرو به زمان له خودی دونیا سه میکرو به زمان له خودی دونیا سه میباده ت به ته واوی و ههروه ها خو یه کلا کردنه وه و پووکردنه عیباده ت به ته واوی و به به به دره وامی، به جوریک بوو ده توانیم بلیم ده گمه ن بوو، که می که سهیه له وه دا وه ک باوکم بووبی، له سه فه ده که که ناید اهم کاتی ده وروبه ده که که باسی دونیایان بکردایه، یا خود بکه و تنایه ته نیو هه ندی خوشی موباح و پیگه پیدراو، یان خواردن و خواردنه وه نه وا یه کسه ربیری ده خستنه وه: که ده بی ناگادار بن! ئه وان ها توونه ته به و شوینه بو نه وان ها توونه ته نه و شوینه بو نه وان ها توونه ته نه و شوینه (وا ته: ها توونه ته بیری ده خستنه وه نه وان ها توونه ته و شوینه نه و سه رقالی و بی ناگاییه کانی دونیا دوور بکه و نه وه نه که خویانی پی سه رقال بی که نه و باسی بکه ن و باسی بکه ن.

دوعیا کرن و ههست کردن به حاودیّری خوای بهروه ردگار، دەپانگوت: دوعاكانى لەپەك وەستاندا لەدواي نپوەرۆوە دەستى پن دەكىرد تىا كاتىي رۆزئاوا، بىن ئىدوەي گىوى بداتىد تىشىكى سوتندری خورو ئه و گهرما زورهی ئه و روژه، بن ئه وهی هه ست به ماندوو بوون بكات، يان چهتريك بخاته سهري، جاريكيان يه كين لهوانه ي له گه لي بوون چه تريك له سهري باوكم نزيك دهخاتهوه بن نهوهی سنبهری بگاتی و تیشکی روز لنی نهدا، بـ الله تــهم به تامــاژه داوای لــن ده کات چه تره کــهی لــن دوور بخاتهوه.

باوكم واي دەبينىي بەكارھننانىي چەتىر لىدو رۆژەدا جۆرنكىد له خۆشگوزەرانى و زېدەرۆپىي، ئىەو خۆشگوزەرانيەش لىە رۆژى عەرەفبەدا يېچەوانبەي ئىەو وەسىفەيە كىە يېغەمبەرى خىوا ﷺ لهبارهی وهسفی حاجی فهرموویه تی: تـۆزاوی و قـژو ریش تێـك ئىاللاو، ئەمىـە سىەرەراي ئىـەوەي چوونــە نيــو خيمــەو ژيــر چەتــر پنچهوانهی زهلیل بوون و خو بهبچووك زانینی ئهو كهسهیه که دهسته کانی درید کردوون بن لای خواو داوای لی ده کات.

دەيانگوت: ئەو لەدوعاكانپىدا يان ئەوەتيا غەرقىي ھەسىت و شعوري بەندايەتىي بەندەپەك دەبوو كە لـە چارەنووسى خـۆي بترسين، يانيش غهرقي ههست و شعوريكي پير له خوشهويستي دەبوو شەوق و تامەزرۇپى بۆ خۆشەوپستەكەي خۆي دەردەبرى، هه نندي جاريش غهرقي ههست و شعوريك دهبوو وهك تهوهي لـ دو رۆژەدا بارانــى رەحــم و بەزەيــى ئىلاهــى بىنىبــــــى، ئەمــەش واي لنده کرد په نا بن په حم و به زه یم خوای گهوره بیاو بیکاته هن کارنگ و پنی بپاریته وه بن خنوی و منداله کانی و نهوه کانی و براکانی و ههمو و مسولهانان، ده پارایه وه بن شهوه ی خوای په روه ردگار ئیصلاحی حالیان بکات و خوارو خنچیه کانیان پاست کاته وه و له گوناهه کانیان خوش بن.

وهك پیشتر ئاماژهم پسی كرد تهنانه ت بس جاریکیس بسوم هه لنه كه وت حهجیك یان عوم په یکی له گه ل ئه نجام بده م، بس شهوه ی وه ك بینه ریک به شیوه یه کی دریژ ترو زیا تر باسی بکه م، شهوه ی باسم کرد له و باره وه له و برایانه م بیستبوو که خوشحال بووبون به له گه لَدابوونی باوکم، له کهسانیکم بیستووه که له زوربه ی هه ره زوری مهناسیکه کان نامینیان بو دوعاکانی شهو کردووه و له گه ل گریان و دوعاکانی شهودا نه وانیش گریاون.

لهباره ی نه ده ب نواندنیشی له کاتی زیاره تی پیغه مبه ری خوا

و مزگه و ته که ی و شوینه و اره کانی له مه ککه و مه دینه و زیاره تی
گزیستانی به قیع و شوینه واری غهزاکان، ناتوانری وه ک نه وه ی
شایسته یه وه سف بکری مه گهر که سیک نه و وه سفه بکات که
به چاوی خوی باوکمی له وی بینیسی، مه حاله قه له م بتوانی
ته عبیر له و جوش و خروشه ی دلی باوکم بکات و هه قی خوی
له باسکردنی نه و جوش و خروشه بی بدات.

باوکم سوور بوو لهسهر ئهوهی بچنی بۆ ئهو خانووهی که پنغهمبهری خوای ﷺ لنی لهدایك بووه، بۆ ئهوهی تهبه پووك بهو شوينه بكات، ئهوهی چووبنی بۆ سهفهری حهج یاخود عوم په

ئەو خانووەى بىنىوە لەمەككە، ئىستا كراوەتە قوتابخانەيەك بىۆ لەبەر كردنى قورئان، بەلام لەكاتىكىدا كە تەبەروك كىردن بە شوينەوارەكانى بىغەمبەرى خوا للله لەوى قەدەغەيەو رىگىرى لىى دەكىرى چۆن ئەم كارە بىكات؟

ده چیته لای به پیوه به ری قوتابخانه که له و کاته دا که له نووسینگه کهی خویدایه خوی پی ده ناسینی و پیی ده ناسینی و پیی ده ناسینی مهبه ستیه تی ببیته یه کیک له و که سانه ی ده یانه وی ببیته قوتابی له و قوتابخانه یه به به به به به به به ستی ته زبه ر کردنی قورئان، به پیوه به ره که شده و او که یاوکم قه بو ن ده کات، مو نه تی ده دا بچیته ژووره وه به و په پی خشوعه وه به مهمو و کون و که له به ره کانی شوینه که ده گه پی و کارلیک له گه ن شوینه که ده که ده کات، پاشان داده نیشی و پیویستی خوی پیشان ده دا بو نه و که سه ی قورئانیان پی نه زبه رده کات.

ده لیسم: چه نده جیسگای داخ و نه سه فه مسولهان ناچار بسی کاریکی له مسیوه به بکات که چی له ولاتیکی مسولهان و له نیسو مسولهان نیکدا بسی که شانازیش به مسولهانیتیه کهی خویان بکهن- ناچار بکری نیه تی خوی بشاریته وه که ده یه وی ته به دوك به و شوینه پیروزه بکات که پیروز بووه به له دایك بوونی پیغه مبه ریسی تیایدا.

باوکم هه در جاریّك چووبیّته شاری مهدینه، له خانوویّکی ساده و ساكاردا نیشته جی بووه، خانووی یه کی له پیاو چاكان که ناوی موحه مه د زه که ریا ته لبوخاری بوو، یه کی له

توفیق گوتی: تووشی دله پاوکی بووم و نه و قسه یه ی باپیرم زور منی ترساند، ترسام وه فات بکات، خیرا خوم گهیانده مزگه وتی پیغه مبه ری خوا گرد، پاشان هه لسام و پیغه مبه ری خوومه لای نارامگه ی پیغه مبه ری خوا گرد، به به په پی نه الله و داوای یارمه تیه و له به رامبه ری دا وه ستام و نه وه نده ی له توانامدا بوو پیداگیری و ئیلحاحم کرد، ته وه سسولم به پیغه مبه ری خوا گرد که خوای په روه ردگار شیفای باپیرم بدات و له ش ساغی کرد که خوای په روه ردگار شیفای باپیرم بدات و له ش ساغی بخ بگه پینیته وه، دوای نه وه ی گه پرامه وه بینیم باپیرم له حالیکی باشدایه، گوتم: باپیره سوپاس بوخوا وادیاره باشتر بوویته، گوتی: به لنی، تازه له خه و مدا که سانیک هاتنه لام جامیکی پ پ له ناویان به لنی، تازه له خه و مدا که سانیک هاتنه لام جامیکی پ پ له ناویان به پیر و و روستیان له جامه که ناوم پی بده ن، منیش پیم گوتن: به پروژووم، (به فعلیش به پروژوب و و) یه کیکیان هاتو ناچاری کردم

دهمیم بکهمهوه، پهکیکی دیکهشیان هات و ناوهکهی بهسهر دهمم وه کرد، تۆفىقىش پنى دەلىي: تىق نەتھىنشىت بچىم دكتىۋرت بىق بانگ بكهم، هيچ چاريكى ديكهم نهما تهوهنهبن بچم سكالاى خۆم ببهمه لای پیغهمبهری خواﷺ، رؤیشتم و بهو پهری ملکهچی و زەلىلىموە تەوەسسولم بى پىغەمبەرى خوا ﷺ كىرد بىز ئىموەي خواي یه روه ردگار شیفات بدات.

ئەو پياوە صالحه كە ناوى موحەممەد زەكەريا بوو روو لە باوكم دەكات و ليمى دەپرسىن ئىسىتا تەندروسىتىت چۆنــە؟ باپيــرم پنے ده لي: خوشه ويسته کهم شيفاي دام!

شنخ موحهممه د زه كهريا به هنؤى نه و قسميه ي باوكم حال ده يگرئ و هاوار ده كات: الله، الله، دواي ئهوه هو شي له خوي دهبري و ماوه په ك له و حاله پيدا دهمينيته وه، كاتيكيش به هنوش خوّى دېتهوه باوکم پيي ده لين: ئهي شيخ موحهمهد! خاوهني مەقبام پلىەي گەورەتىرە لىە خاوەنىي حيال، شىپخىش پېيى دەلىن: ئيمه لهسهر ريدگادا دهرؤين و له رؤيشتنداين، داوا له خواي گەورە دەكەيىن ويصالىان يىن ببەخشىن و بمانگەيەنىن.

زيارەتى باوكم بۆ لاي پياوچاكانى زيندوو، مردوو:

باوكم بۆچوونىي وابىوو وەك چىۆن بەزەپىي خىوا دادەبىەزى له كاتبي باس كردني پياوچاكان، به ههمان شيّوه لـ هو شويّنانهش بەرەكسەت و بەزەيسى خسوا دادەبسەزى كسە ئەوانسى لىيسن، جساچ بەزىندوويتىي لەوپىبن، ياخود بىھ مردوويتىي. هـهر لهبـهر ئـهوه زور گرنگـی ده دا بـه زیـارهت و سـهردانی کردنی پیاو چاکان، بـهو پـهری ئـهدهب و خاکـی بوونـهوه ده چووه دانیشـتنه کانیان، وای دهبینی ئهمه لـه گرنگترینی گویٚپایه لیه کانـهو پنِـگای نزیـك بوونهوه یـه لهخـوا، زوّر جاریـش بـو ئـهم مهسـه له نـه و فهرمایشــته قودســیهی ده هینایــهوه کـه پیغهمبـهری خـوا گله ده فهرمـووێ: (ئهگـهر سـهردانت بکردایـه ئـهوا منـت لـهوێ دهبینـی).

......

هه ندی له و پیاو چاکانه ی که باوکم سه ردانی ده کرد و چاوه پنی په حم و به زه یی خوای گهوره ی ده کرد به هنی نزیك بوونه و لنیان، له و که سانه به ون که له نیو کومه لگرنگیان پی نه ده درا، له چینی نه و زانا دیار و تایبه تانه نه بوون که خه لکی ده یانناسین، به لک و له وانه یه له و که سانه بوویس نادیار و شاراوه ن.

ههندی جار هاورییه تی نه وم ده کرد له و زیاره ت و سه ردانانه، سه رم سورده ما له نه ده بی زور و نه و په پی خاکی بوونی له گه لیاندا، له کاتی دانیشتن و سه ردانی کردنیان به هیچ شیوه یه ک شتیك له زانست و زانیاریه کانی خوی به دیار نه ده خست، نه مه سه ره پای و نه وی که سیری فه قته بوو ناوبانگی ده رکردبوو که شاره زایی و زانیاری فیقهی وردی ههیه، به لکو به شیوه ی قوتابیه کی بیده نگ که بیه وی سوود له ماموستاکهی وه ربگری له خزمه تیاندا داده نیشت، مه گه رپرسیاری لی بکرایه یان شه رعه نیویستی بکردایه قسه یه ک بکات نه گینا بیده نگ ده بوو.

تاو ناتاویک رووی ده کرده شاری (حیمص)، بهمهبهستی سهردانی کردنی ههندی له زاناکانی تهوی و زیاره ت کردنی هەنىدى لەپپاوچاكانىي شاراۋەۋ نادپارى ئىھۇ شوينە، چاكىمۇ راسـتگۆيى لــه خۆشوپســتنى پەكــترو ئولفــەت بوونيــان بەيەكــتر لەنپىوان خۇيانىدا ئالوگىۆر بىنى دەكىرد.

ههروهها دهچووه چپای (جیبله) بهمهبهستی زیارهت کردنی ئيبراهيمي كورى ئەدھەم رەحمەتىي خواي ليبين، ھەروەھا سهردانی کردنی ههندی لهو پیاوچاکانهش که لهژباندا بوون هـهر لـهو شـويّنه.

چوویه شاری (پەققە)، بەمەبەستى زيارەت كردنىي ئوەيسى قەرەنىي، توشىي ھەنىدى ئاسىتەنگىش بور لىھ چورەنە كەپىدا، موحهممه د توفیقی کورم له و سهردانه دا له گه لی بوو، سهردانه که له مانگی شوبباتی سالی ۱۹۷۲ بوو، موحهمه د توفیق بوی باس كردم باوكم دواى ئەوەي زيارەتى ئوەيسى قەرەنى دەكات له گۆرەپانتكى نزيىك ئەو شوپنە دەوەسىتى و كەمنىك باس لە ژبانی ئے ویپاو چاکہو گەورەپپەکەی بىز ھەنىدى لے خەلكى ئه و شوينه ده كات، ههم قسه كاني و ههم رواله تمي دهبيته هوي راكيشاني سەرنجى زۆرنىك لىه خەلكىي ناوچەي رەققە، سەرنجى دەخەنىھ سىمرو دەورى دەدەن، بىزى باس دەكمەن كىھ ئىموان لىمو ساله دا تووشی بین بارانی و وشکه سالی بوونه ته وه، داوای ليده كهن و ئيلحاحي لي ده كهن دوعايان بـ فر بـ كات تـا خـواى پهروه ردگار پزگاریان بکات و بارانی په حمه تیان بنو بباریسی،

وهك ئهوهى پنيان وابئ باوكم پزگاركهريكه بغ ئهوان و خواى گهوره بغى پهوانه كردوون.

ئه و ساله که سالی ۱۹۷۲ بوو شاری په ققه به ده ست وشکه سالیه کی زور ترسناك ده ینالاند، ئه وانه ی له و ساله دا له وی بوون ده یانگوت: ته ماشای لای پاست و چه پی خوت بکردایه پارچه سه وزاییه کی بچووکیشت نه ده بینی، ترسناکترین دیمه نی ئه م و شکه سالیه ش مه پو مالاتی مرداره وه بوو بوو که که له شه کانیان لیره و له وی که و تبوون.

توفیق بوی گیرامه وه گوتی: {باپیرم زور زگی پییان سووتا، وه لامی داواکه دانه وه و پیی گوتن: به دوای شوینیکی گونجاودا بگهرین بو نه وه ی تیدا کو ببینه وه و داوا له خوای گهوره بکهین و لیی بپاریینه وه، نه وانیش ئاماژه یان به گوره پانیکی فراوانی مزگه و تیکی کون کرد، ههموویان به یه که وه و وویان کرده گوره پانه که، هه واله که به په له به نیو خه لکی په ققه دا بلاو بو وه گوره پانه که، هه واله که به په له به نیو خه لکی په ققه دا بلاو بو وه له همه و لایه که وه به په له و هم واری له و شوینه کرد، باپیره م به و په په ی و زه لیلی و هم واری داوای له خوای په روه ردگار کرد، همهروه کاده تی خوی له دوعا کردند ا هم به و شیوه یه به و ویان له په می گریانیانداو پاستگویانه به وویان کرده خوای په روه ردگار .

تۆقىسى گوتىى: (ئەو شەوە باوكىم بىووە مىوانىي ھەنىدى لە خەلكىي پەققەو منىشىي لەگەل بىوو، ھەر لەو شەوەدا باران بارىن دەسىتى پىكىرد، پاشان بارانەكە تونىدى كىرد، پاشان زياتىر توندی کردو به هیزتر باری، وای لیهات سه قفی نه و خانووه ی که لینی دانیشتبووین ده ستی کرد به دلوپه کردن و، دلوپه ی باران له سه قفه که دا ده هاته خواره وه، خاوه ن ماله که به پهله نیمه ی برده ژووری کی تری خانووه که ی، دوای که مین ک سه قفی ژووره که ی تریش دلوپه ی کرد، له و ژووره ش به هه مان شیوه دلوپ ی بارانمان به سهردا ده باری، خه لکی شاره که یه کجار دلخوش بوون دوای نه و هه مو و دلته نگی و غه م و خه فه ته زوره ی به ده ست بی بارانیه وه خوارد بوویان داده و دارد بوویان داده بارانیه و خوارد بوویان داده بارانیه و دارد بوویان داده بارانیه و خوارد بوویان داده بارانیه و خوارد بوویان داده بارانیه و خوارد بوویان داده بارانیه بارانیه بارانیه داده بارانیه بارانی بارانی بارانیه بارانیه بارانی بارانی بارانیه بارانیه بارانی بارانیه بارانیه بارانی بارانیه بارانی بارانیه بارا

لهیه کنی له سهردانه کانیدا بن لای شیخی ناوبراو منیشی له گه لّندا بنوو، له ژووری کنی سهره وه ی خانووه که پیشوازیان لنی کنرا، خانووه کهی لهیه کنی له شهقامه به رزه کانی گه په کنی موهاجرین بنوو، ژووره که پر بنوو له خه لّنك، دوو په نجه ده ی بهرامبه ریه کنی تیندا بنوو.

وا پر ککه وت من لهبهرامبه رئه و دوو په نجه ره به دابنیشم، پهرده کان هه لدرابوونه وه و تیشکی پر وژ ده هاته ناو ژووره که، ئه وه ی لهیادیشم بی کاته که ی کوتاییه کانی وه رزی زستان بوو، منیش له پر گه ی ئه و دوو په نجه ره وه چاوم که و ته سه ر چه ند ئافره تیک که له سه ربانی خانووه کانی ده و رو به ری ئه و خانووه دا کاریان ده کرد و جل و به رگیان هه لده خست، هیچ یه کیکیش له ئاماده بووان ئه و دیمه نه ی نه ده بینی که من ده مبینی.

ئیمومم بهبیرداهات که مسولهان له واقیعیّکی لهم شیّوهیه پیّویسته چی بکات؟ لهدهروونی خوّمهوه پرسیارم ده کرد، دهبی کهسیّك ههبی له ژووره که پیّی خوّش بی پهرده که دابخری و تیشکی پوّژ نهیه ته ژووره وه، له کاتیّکدا هاتنه ژووره وهی ئه ههتاوه له و کاته دا زوّر پیّویست بوو، یا خود ده کری داوا له و نافره تانه بکری سهربان و دیواری خانووه کانیان بوّ شهك نافره تانه بکری سهربان و دیواری خانووه کانیان بو شهك هه لخستن یا خود هه ر پیّویستیه کی تری هاوشیّوه به کار نه هینن یا خود چاره سهر نه وه یه هه ر کاتیک چاوه کان که و تنه سهر نه و شتانه ی که نابی سهیر بکریّن، یا خود لیّیان بروانری، دابخریّن؟

هاته خهیالمهوه ههموو نهو چارهسهرانهی سهرهوه لهشوینی خویاندا قورسن، من لهو قسهو گفتوگویسانه دابووم لهگهل خومدا شیخ صه لاح کیوان دهستی کرد به گیرانهوهی بهسهرهاتیک بووی بهسهرهاته که دا رووی لهمن کردو گوتی:

(رۆلــه! پنویســتان بهصهبـرو ئارامییــه پنویســتان بهصهبـرو ئارامىيە)، ئەمە لەكاتنىكا شىنخ صەلاح لە گۆشەيەك دانىشتبوو هيے شتيكى نەدەبينى لەو شتانەي من دەمتوانى بيبينم، پاشان دووباره رووی کردهوه باوکم و گهرایهوه سهر گیرانهوهی بهسهرهاته كه!!.

ســهرهتای یهکترناســینی باوکــم و شــیخ صــهلاح کیوانیــش بەسـەرھاتىكى زۆر غەربىب و دەگمەنىي ھەيـە، بـەلام دەمـى خـۆم ده گـرم لـه باسـکردنی، چونکـه وا گومـان دهبـهم ههردووکیـان رەحمەتى خواپان لۆپىخ باسىنەكردنى بەسەرھاتەكەپان يۆخۆشىتر بى، پنىم وايىه باس نەكردنىي دەبنت جنگەي رەزامەنىدى ههردو و کیان.

پیشهوا نهوهوی (موحیه ددین په حیای کوری شهره ف ئەلنەواوى) رەحمەتىي خواي لېيىن لىھ ديارترينىي ئەو كەسانە بـوو باوکـم زور بهگـهورهی دادهنـان و خوشـی دهویسـتن، ههمـوو ئەوانىدى باسىي ژيانىي پېشىدوا نەوەوپشىيان كىردووە كۆكن لەسىدر دەولەمەنىدى ئەو زانا پايىه بەرزە لىە زانسىتى فىقھو فەرموودەو زمان و ریجال، ههروهها پنگهیان زور بهرز راگرتووه لهرووی چاکسی و وه لسی بسوون و ته قسواو پاریزکارییسهوه.

باوكم هـ دريخي نهده كرد بروخسايه دريخي نهده كرد له زیارهت کردنی گوره که ی له گوندی نهوای باکوری شاری دىمەشىق، لەيەكەم سەردانىدا بىۆ زيارەتىي ئىلام نەوەوى لەگەلىدا بووم، ئەوكات تەمەنىم دە سالىنك زياتىر نەدەببوو، درەختىكىي زۆر سه یرو نامن له ناوه وه ی گزره که دا به رز بووبویه وه سیبه ری له گزره که کردبوو، پیم شک نایه داریکی له و شیوه یه بینیسی له له پووی گهوره یی و فراوانیی، کاتی دوای چه ند سالایک بومان په خسا جاریکی تر سه ردانی گزره که ی بکه ین سه یرم کرد داره که و شک و زهرد هه لگه پاوه.

کاری باوکم له زیاره ت کردنی شهم مردووانه له وه کورتهه لاتبوو که به و په پی نهده به وه وه کشه وه ی له ژیاندا بن سلاوی لی ده کردن، هه ندی جار دوای سلاو کردنه که میک قورئانی ده خویند، پاشان نه وه نده ی خوا ویستی له سه ر بووایه دوعای بوخوی و مسولهانان ده کرد(۱).

(۱) نهمپر هدندی لهخه لکی نکولی له خویندنی قورنان ده که نه له له له مردوو، زیاره ت کردنی مردووان به شتیکی سووك و بی بایه خ سه یر ده که نه همندیک هه نه له گه ل نه وه ش که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی کردووه به م کاره که چی نکولی لی ده که ن، پیم وایه باشترین و وردترین قسه لهباره ی خویندنه وه ی قورنان له سه رگور، یا خود له کاتی مردن، قسه ی ئیام قه پافی بی له کتیبی (فروق)، کورته ی قسه کانیشی به م شیوه یه، ده لی:

(ئەو شىتانەى ئىنسانى پىن لەخبوا نزيىك دەبىتىدوە سىن بەشبە، بەشبى يەكەميان: ئەو شىتانەن كە لەسەر خاوەنەكانيان كورتھەلاتىووەو حوكمەكەى و پاداشىتەكەى تەنيا بى ئەو كەسانەيە كە بەكارەكە ھەلدەسىتن و ئەنجامى دەدەن، نە حوكمەكەى و نە پاداشىتەكەى بى ھىچ كەسىنكى تىر ناچىن، وەك ئىيان و ئىسلام، بەشبى دووەميان: ئەو شىتانەن كە زانايان لەسەرى كۆكىن كە خوا مۆلەتى داوە پاداشىتەكەى بى مىردوو بچىن، ئەمەشىيان ئەو خىرو چاكانەيە كە بە مال و سامان دەكرىت، ياخود وەك ئازاد كردنى كۆيلە، بەشبى سىنيەميان: ئەو پەرسىشانەن كە زانايان لەبارەيەوە پاجيان، ئەوانىش

خۆ دوورگرتنی له قەدەغەكراوەكانى 🔻 💮 خوای پهروهرگار و دونیا بهکهمگریهکهی

باوكم رەحمەتى خواى ليبنى لـ پەيوەندىـ كان و مامەلەكانىـدا زۆر خــۆى دوور دەگـرت لەو شــتانەي خواي پــەروەردگار قەدەغەي كسردوون، زور ئساگاى لسه زمانسى خسوى بسوو، زور چاوديسرى

بریتیس له: پۆژوو، حهج، خویندنهوهی قورتان، لهلای مالیك و شافیعی پەحمەتىي خوايـان لێبـێ پاداشـتى هيج يەكێـك لەوانە ناگاتــه مـردوو، ئەحمەدو ئەبو حەنىفەش پەحمەتى خوايان لنبىئ پنيان وايى پاداشتەكەي دەگات مردوو). دوای ئەوەي (قەرافىي) بەلگەكانىي ھەردوولا دەھنىنىتەوە، دەلىم: (ئەو مەسەلەيە ھەرچەنىدە راجيايى لەسەرە، پيويسىتە ئىنسان پشىتگويى بخاو گوپنی پینددا، لهوانه به راسته کهی نهوه بی پاداشتی نیم کارانه بگاتیه مردوو، چونکه ئەو كارانى بەنسىبەت ئىمەوە شىتانىكى غەيبىن، ئەمە راجياپى نىيە لەسـەر حوكمنيكـي شـەرعى، بەلكـو راجياييـه لەبـارەي واقيعنكـەوە كـه ئايـا بهم شيّوهيهيه ياخود نا)، منيش ده ليّم: ئهو قسهيهي قهرافي لهو پهري وردیمی و رینك و پیكیداید، هدرچونتیك بینت خویندندوهی قورئان ندك هدر درووسته به لکو عیباده تنکی گهوره شه، شهوهی داجیاییه کهی درووست كردووه خويندنمهوهو نهخويندنمهوه نبيمه، بهلكو گهيشتن و نهگهيشتنيهتي به مردوو، بنگومان لهو حاله ته دا _ نیحتیات و درگر تین پنویست ده کات قورئانه که بخوینریتهوه، باشان کوتایی به خویندنه وه که بهینری به دوعایهك که خوای پهروهردگار ئه ندازهی یاداشتی نهو خویندنه وه په مردووه که ببه خشين، لـ هو كاته شـ دا توميّـ د وايـ ه خـ واي پـ ه روه ردگار دوعاكـ ه قه بـ ولّ بكات و پاداشتي خويندنهوه كمه بمه مردووه كمه بگهيهنسي. ئەوەى دەكرد ئاخۆ لە دانىشتنەكانىدا چى دەگوزەرى، ھەرگىز نەيدەھىنشت زمانىي لە غەيبەت كردنىي خەلكىي بگەرى، رىلى بەھىچ كەسىنىك نەدەدا لەوانەي لە مەجلىسەكەي دادەنىشتن غەيبەت بكەن، چ ئەوانەي وەك مىوان دەھاتنە لاي، چ ئەوانەش ئەم وەك مىوان دەچووە لايان، ئەو كەسە ھەر پلەو پايەيەكى ھەبووايە ئەگەر بيويستايە غەيبەتىي يەكىك بىكات باوكىم لىلىي قەدەغەي دەكىرد.

ههرگیز خوی بیده نگ نهده کرد لههیچ خراپهیه که ههرچه نده نه و خراپهیه بچووکیش بووایه، به لام له قهده غه کردنی خراپه دا نهوپه پی نه رمی و حیکمه تی به کار ده هینا، نهگهر بینیباشی نه و کهسه ی که نهم به نهرمی و حیکمه تیه و مامه له ی لهگه ل ده کات که چی نه و به فرو فیل لهبه رامبه ریدا ده وه ستی، زور لیبی تو په ده بووه گویشی به وه نه ده دا نه و که سه ی نیم لیبی تو په بووه کیسه و کی نیبه و

جاریکیان له گه ل هه ندی له و که سانه ی به پواله ت به نه هلی عیلم هه ژمار ده کران، ده چیته مالیک، کاتی داده نیشین له گوشه ی ژووره که وه چه نید په یکه ریکی له بپونیز درووستکراو ده بینی که بی جوانی دانراون، باوکی خاوه نی ماله که ناگادار ده کاته وه له وه ی دانانی نه م په یکه رانه به نیتیفاقی زانایان شیتیکی قه ده غه کراوه، ناموژگاری ده کات نه و خراپیه له ژووره که یدا لابدا، به رله وه ی کابرا به په له بچی بی نه وه ی په یکه دران و وه لامدانه وه یه بی په یکه دره ی وه یکه دره ی وه یکه دره کان له وی لابیا وه که وه کی وه یکه دره کان ده و وه یکه دره کان دره ی کابرا به یه که دره ی که دره کان دره ی کابرا به یه که دره کان دره ی کابرا به یه که دره کان دره کان دره ی کابرا به یه که دره که دره کان دره ی کابرا به یه که دره کان دره ی کابرا به یه که دره کان دره ی که دره کان دره یکه دره کان دره ی که دره کان دره یکه دره کان دره ی که دره کان دره ی که دره کان دره که که دره کان دره که که دره کان دره کان دره کان دره که که دره کان دره که که دره کان دره که که دره کان دره که که دره کان دره که که دره کان در کان در کان دره کان در کان دره کان در کان دره کان در در در کان در در در کان در کان در در در در کان در در در کان در در در کان در کان در در در در در کان در در کان در در در در در در کان در در

نامۆژگاریهکانی باوکم- یه کئ له و زانایانه ی له گه ل باوکم له ماله که ده بین، ده لی: (نه و ستانه یاری مندالانن، وه ك ده شزانین شینک بی یاری و دلخوش کردنی مندالان بین پینگه پیدراوه و کیشه ی نییه)، باوکم به و قسه یه زور تو په ده بین، یه که م: له به ده به کیشه ی زانایه ک ده یه وی به درو و باتل حه رامیک دابپوشی که به نیتیفاقی زانایان حه رامه، شتیکی ناشکرایه په یکه ری له برونز درووست کراو یاری مندالان نییه، یا خود شتیک نییه مندالا یاری پی بکات، دووه م: له به و کاره گوم پاکه دووره له و یاری پی بکات، دووه م: له به و کاره گوم پاکه دووره له و وای گومان برد فیل له باوکم ده کات به وه ی که دووره له عاده ت و عورف نوییانه و شاره زای نه و شته سه ده مییانه نییه، سییه م: له به ر نه وه ی نه و زانایه، له بری نه وه ی بیته یارمه تیده ر له سه ر و شه یه کی هه ق که خاوه نی ماله که قه بولی کردو وه ریگرتنی هه ق که خاوه نی ماله که قه بولی خی دا به به به به به ساله که و دو رگرتنی هه ق، به وه ی هه لیخه له تاند تا هه مو و خیون ماله که و وه رگرتنی هه ق، به وه ی هه لیخه له تاند تا هه مو و شته کان له شوینی خی دا به پلیت هه و نینه گرینت.

باوکم په حمه تی خوای لیبی زورجار باسی نه و به سه رها ته ی ده کرد له سونگه ی نه وه ی که چه ند نازاری پی ده گات که حالی مسولهانان گهیشتو ته نه و نه ندازه یه وازیان له وه هیناوه دینی خوا سه ربخه ن و ناموژگاری یه کتر بکه ن له سه رده ستگرتن به هه ق و پاستی، پاشان به خه فه تیکی زوره وه پرسیاری ده کرد: نیمه له کویی نه و فه رمایشته ی پیغه مبه ری خواین گاکه فه رموویه تی: {مسولهان برای مسولهانه، سته می لی ناکات، بچووکی ناکاته وه، خه جاله ت و شه رمه زاری ناکات ؟!

ده گهریّمه وه سه ر باسی خو پاراستنی له حه رام.. شتیکی زانراوه خوّپاراستن و خوّ دوورخستنه وه ی مسولّهان په نگدانه وه ی چاو دریّری کردن و سه رزه نشت کردنی نه فسی خوّیه تی، شه و وه رع و خوّپاریّزیه ی ته ویسش په نگدانه وه ی شه و گرنگیدان و چاودیّری کردنه تونده ی بوو به سه ر هه لسوکه و ت و ته ندامه کان و هه سته کانی، زوّریش چاودیّری شه و مالّه ی ده کرد که ده چیّته گیرفانی و شه و خواردنه ی ده چیّته گهرووی، به وه ی که تایا شه و مالّه و شه و خواردنه له چیّگه یه که رووی، به وه ی که تایا شه و مالّه و شه و خواردنه له چیّگه یه که وه پیّی گهیشتووه؟

ئەگىەر قسىم كردنىم لەسىمر ئىمو مەجلىسس و گفتوگۆپانىمى كه رويانداوه لهنينوان باوكم و نهواني تسر به چاك و بهسوود زانيبوايه بـ ق ديـن، ئـهوا ههنديٚكـم بـه نموونـه دههيٚنايـهوه، بـه لام دەترسىم پېچەوانەكلەي دەرچىنى.

ديمه سهر قسم كردن لهسمر چهند ديمهنيك لمه وهرع و خوپاريزي تونىدى باوكىم بەرامېمەر ئىمو پارەو مالىمى بەدەسىتى دەكىموت، وە بهرامبهر ئهو داوهت و خواردنانهی بانگهیشت ده کرا بـۆی، رهنگـه ئەم دووانە قورسىترىن جۆرەكانىي وەرع و خىزدوور گرتىن بىي لە حــهرام، ههروهها پهنگــه زوربــهي خه لکــي ئهمــرو بــه پيچهوانه کــهي واته: به خنق نهپاراستن له حهرامه که ی موبته لا بووبن.

زۆر سےوور بوو لەسـەر ئـەوەي نـەك ماڵـى حـەرام بەڵكـو ھيــچ مالْيَكى گومانليكراويش نەچنتە نيو گيرفانى، مالْينك جينى گومان بى وهك زانايان ده لَيْن: ئـهو مالهيـه كـه حـه لال و حدرامـي تيـدا تيكـه لُ بووه، بنچینهی حوکمی شهرعی لهو بارهوه بهم شیوهیهیه: مندال دەتوانىي بە ئەنىدازەي يۆپىسىت ماڭىي باوكىي بەكار بھينىي ئەگەر ماله كه گوماناويش بين، به ههمان شيوه باوكيش ده تواني ماليكي لهم شــنوه یهی کوره کــهی به کاربینــن، ههروه هـا نافره تیـش به نســبهت مالــی پیاوه که ی به ههمان شنوه، به لام خنو دوور گرتن و خوپارینزی تهوه په ئينسان له ههموو حالهته كاندا خوى له ماليك بپاريزي كه گوماني لیّے هەیـه، باوکیشـم یەکـێ بـوو لەوانـهى ئەوپـەرى تواناي خـۆي بەگر ده خست بـ فرخوياراسـتن لـ ه مـ ال و سـاماننك كـ حنيـ گومـان بـي.

بۆيــه هيــچ شــتێكى نەدەخــوارد بەمووچــەى مــن كړابووايــه، بهردهوام ئاموزگاری منی ده کرد که ته و پارهیهی وه ك مووچه وهری ده گرم له و شتانه ی خه رج نه که ده خورین و ده خورینه وه به لککو پاره که له و شتانه دا خه رج بکه م که خواردن و خواردنه وه نیسن، به لّنی باوکم فه توای ئه وه ی نه دابو و خواردنی ئه و پاره یه حه پامه ، به لام له به رزوری وه رع و خوپاراستن و وه رگر تنسی (ئیحتیات) خوی پابه ند ده کرد به شتانیک که خه لکی خویانی پی پابه ند به ده نو و گوینی پی ناده ن، بویه هه مو و جار ده یگوت: (ئه و شتانه ی به ده ستی خوم په یدام کردوون و هه لمگر توون به سمه بو ئه وه ی خومی پی بی بریننم)، هه روه ها ده یگوت: (له وانه یه مالیک گومانم له سه ریه تی بیخه مه سه رئه و ماله که به ده ستی خوم په یدام کردووه له و شته زیادانه بی که پیویستم پیی نیه).

ههر کاتیکیش یه کنی داوه تنی بکردایه بنی نان خواردن، له سهرچاوه ی ماله که و چونیه تنی بهده ست هینانی ده کولیه وه! نه گهر گومانی حه پرام بوونی له شتیك له سهرچاوه ی دارایی که سه که بکردایه یا خود بیزانیبایه له و جنوره ماله یه که گوماناویه، نهوا چه نده ی له توانایدابوایه عوزری ده هینایه وه وه لامی داوه ته که یه ده دایه وه.

له شهسته کان له گه ل کۆمه لنن که زانایان چوون بن پاریزگای حه له به در بن هه لبراردنی موفتی کوماری عهره بی سوریی (۱)، له گه ل زانایانی حه له بین هاتن که ههموویان یه که قسه یان هه بی بن نه م پرسه.

⁽۱) پشتیوان به خوا له به شه کانی داها توودا به شینکی تاییه ت ته رخان ده که م له باره ی په یوه ندی باوکم به زانایانی دیمه شق و نه و پر وژانه ی که چالاکی تیدا نواندن و نه و پر وژانه ش که گوشه گیری و دووره په رینزی هه لبرارد.

دوای ئەوەي گەراپەوە دىمەشىق لايەننىك لىە لايەنبەكان يەنجا ليرهي وهك تنجووي گهشته كه له ديمه شقهوه بـ ق حهلـهب، بـ ق باوكم نارد، بـه لام باوكم زور به توندى ره تـى كـرده وه و گوتـى: (من لهو گهشتهمداو له تهنجامدانی نهم کارهم خزمهتی هیج كەسىپكىم نەكىردووە، كارەكەم بى ھىنانىھ دى بەر ژەوەندىەكى تاكە كەسىي نەببووە، تا شايستەي ئەوە بىم لەبرىدا ئەو پارەيەم پىي بدري، به لكو من لهم كهشتهو لهم كارهمدا واجبيكي شهرعيم جیبه جین کردووه که خوای پهروهردگار منبی تیدا بهرپرسیار كردووهو پهيهانى خىوام لەگەردن بىووه، ئەگەر دەسىتكەوتىكى، لەلاى خواوە تىدا بووبى ئەوە بۆمنەو، ئەگەر سىزاو تۆلەيەكىشى تيدا بي ثهوا لهسهر منه .

لەراسىتىدا دەلىلىم: لەم سەردەمەي خۇمان ھىچ مسولمانىكم نەبىنىـوە بەوينـەى باوكـم رەحمەتـى خـواى لىبــى ئەوەنـدە خـۆى بپارینزی له و شتانه دا که حه رامن و له و شتانه شدا که گومانیان لەسمەرە، ھىچ مسولمانىكم نەبىنىوە بەوپنىدى باوكىم ئەوەنىدە ورد بى له خواردنی لوقمه نانیک که پنی دهدری، یان لهچهند قرشیک که دهچیته گیرفانی پرسیاری لهبارهوه بکات له کوی هاتووهو چــۆن ھاتــووه! لــهم ســهردهمهى خۆمــان ھيــچ پياويٚكــم بهويٚنــهى باوكم نهبينيوه ئهوهنده ئيحتيات و وهرعيي ههبي له ديندارييدا.

لهو بارهوه رووداويكي (باوكم)يان بو باس كردم له ههندي لەسسەفەرەكانىدا بەرەو شارى جەزىرە، بە پىويسىتى دەزانىم بیهینم، کورتهی رووداوه که بهم شیوهیه بووه:

الهوي دوينته ميواني ههندي لهو كهسانهي ديارو خاوهن پنگ من ل مو شاره دا، رۆژنك ل مو رۆژان م ده چنت م مالنك پياونك كـ كندۆرەى لەلايـ لەمالەكـ دەبـي، كاتەكـەش نيوەرۆيەكـي وهرزی هاوین بووهو دونیا زور گهرم بووه، کابرا دوای کهمیک دانیشتن گندورهیه ک بر باوکم کهرت ده کاو دهیخاته سهر سفرهی خواردنه كه، باوكم گوتى: پارچهيهك يان دوو پارچهم لني خوارد، پاشان مۆلەتىم لىە خاوەن مالەكمە وەرگىرت بىز ئىدوەي بچىم بخەوم، لهخهونمدا بینیم قاپیکی پر خواردنی پیس و بیزلیکراویان بر هننام و لهبهردهمیان دانام، منیش ههندیکم لیبی خوارد، لهپریکدا به ترس و دلهراوكي و ئازارهوه له خهوه كنه خهبه رم بنووه، به په لنه هه نسام و به سوین خاوهن گندوره که دا گهرام، دوای تهوهی بينيمه وه سويندمدا به خوا دهبي ههوالم بي بدهي لهبارهي سـهرچاوهی ئـهو گندۆرەيـهی بـۆت هێنابـوم؟ دوای پێداگيريهکی زۆر كابرا گوتى: لەرنىگاى ھاتنىم بىز لاى ئىدە بىەزەوى فىلان كەسىدا تپپەرىم كــه گنــدۆرەي تێــدا چاندبــوو، لەنێــو گندۆرەكانــدا ئــەو گندۆرەيـەم پىنى جـوان بـوو لەگـەڵ خۆمـدا ھێنـام].

دوای ئهوهی باوکم گویمی لهو قسانهی کابرا دهبی پهنجه دەخاتــه گــەرووى بــۆ ئــەوەي ھەرچــى خواردوويتــى بيهينيتــەوه! لهوانهیه ئهو رووداوهو ئهو خهونهش که بینیبووی تسرس و دله راوکیسی شهوی زور زیاتسر کردبسی لسه مسال و سسامانیک کسه بهریگهیه کی شهرعی و خاوین بهدهست نایهت، بهردهوام گرنگے دودا به سهرحاووی ئه پاروو مال و خواردنانهی که نوي دههات. ئەگەر يەكى دياريەكى بىز بهنناپە ئىمو ديارىيە خواردننىك یاخود مالنک بووایه، ئەو گومانەی لا گەلالىه دەبور كە لەوانەپە ئەو مالەي بەنپەتى زەكات بۆ ھاتېچ، بۆپە ھەر بەيەلە دەپگەرانىدەوە بىز خاوەنەكىەى، ئەگىەر بۆشىي نەگونجاپىە بىزى بگەرنننتـەوە ئـەوا دەپـدا بـﻪ كەسـنك كـﻪ يەقىنـى ھەبوواپـﻪ لـﻪﻭ كەسانەيە زەكاتيان پىي دەچىي.

جاريكيان بيني ده گوتىرى: ئايا تىزش لىهو كەسانە نىت كىه شایستهی ئهوهن زه کاتیان یی بدری، واته: ئایا خوشت زه کاتت يم ناشم ؟ تهميش لهوه لامدا ده لم: (ته گهريياو گهيشته قوناغي پیری، بای نهوهنده مالی ههبوو بهشی سالیکی تهواوی بکات ئەو كات شاپستەي ئەۋە نىيە زەكاتىي يىخ بىدرى، دەولەمەنىدى بـ فر كەسـنىك كــ لەتەمەنـى مندابـى بريتىيــ لــ او بــاى ئەوەنــدەى ههبئ تاسال دهسوريتهوه بهشي بكات، منيش يهكيكم لهو كەسسانەي مالەكسەم بەزىسادەوە بەشسى پيويىسستيەكانى سسالىكم ده کات].

زۆر ئازارى يىن دەگەيىي ئەگەر ھەسىتى بكردايىيە لەننىو دەولەمەندەكانىدا كەسانىك ھەن دەيانەوى بە پىدانىي بىرە يارەپەك به زانایانی وینهی تهم، ههم خویان نزیك بخهنهوه، ههم تهو قەرزەي لەسەريانە وەك زەكات لەسەر خۆپان لاببەن، رەحمەتى خـوای لیبــــین وای دهبینـــی ئــهم کاره جوٚریٚکــه لــهو فیلُــه قَیــزهون و ناشيرينانهي دهيانهوي لهخواي بكهن، پهو كارهيان دهيانهوي بهرده بهسهر ئهو بهشه مالهدا بدهن كه ينويسته زهكاتي لين بدری، دهیانهوی ماله که بان بکه نه هنوکاری به ده ست هینانی پنگه و پنزیک له لای زانایان، یا خود بن ته وهی بنده نگیان بکه ن له تاست کاره کانیان، یا خود بن ته وه ی لای ته وان مه دح و ستایشیک به ده ست به نند.

نه مه ی باسکرا لهباره ی وه رع و خو دوورگرتنی باوکم بوو له شته حه رام و شته گومانلیک راوه کان، هه رچی بابه تبی دونیا به که مگری و زوهدیشه نه گهر لهبه ر پاشه پۆژو به رپرسیاریتی خیزان و منداله کانی نه بووایه نه وا ده ستهه لگرتن له دونیای به پیش ده خست و وه ک زاهید ترین هاوه لی پیغه مبه ری خوا پیشد ده ژیا.

کاتیک لهماله وه لهسه رسفره ی نانخواردن داده نیشت شه و خواردنانه ی له پیش خویه وه ده بینی که هه ریه که یان پهنگیک و تامیخین، له ترسی تو په یی و سیزای خوا سه رزه نشتی ماله وه ی ده کرد، زور ئیش و ئازاری پیده گهیشت له وه ی که وا ناتوانی وه ک چون شایسته یه سوپاس و ستایشی خوای گهوره بکات له سه رئه و به خششانه، چهندین جار ئه ندامانی خیزانه که ی له سه ر لا کردنه وه و زیاد به کارهینانی خوشی و له زه ته کانی دونیا سه رزه نسست ده کردن و ده یترساندن، هه ندی جار به توندی و همندی جاریش به نه رمی، باوکم په حمه تی خوای لیبی وه ک پیشتریش باسم کرد ئه و خواردنانه ی ده و مرنجه، ئه وه گوشته، سفره که بوون، ده یگوت: ئه وه خواردنانی سه رسفره که ی ده ژمارد، ئه وه سه و زه واته، هه مو و خواردنه کانی سه رسفره که ی ده ژمارد،

______

باشان ده بگوت: {ئێمه له کوێ و شوکرانه بژێري خوا له کوێ؟ ئايا ئەمانىه ئىمو نىعمەتانىه نيىن خىواي پىەروەردگار لەبارەيانىموه پرسیارمان لی ده کات؟}

جاریکیان زور سهرزهنشتی کردم و بهسهرمدا رویی، نه که ههر ئەوەنىدەو بىەس، بەلكىو تەمبىلى كىردم لەسسەر ئىدوەي مىزىكى سادهم كريبسوو بن تسهوهى تهوراقه كانسى خومسى تيدا دابنيه و نووسيني خۆمىي لەسمەر بكمەم، ئەممەش لەسمەرەتاي كارى ماموّستایی و دهرس گوتنهوهم بوو له قوّناغیی ناوهندی، وابزانم سالی ۱۹۵۹ بوو، لهوه دهترسا به هنوی کاری ماموستاییم بهرهو خۆبەگەورە زانيىن بچىم و گرنگى بەو پوالەتانىە بىدەم كىه بۆنىي خۆبەگەورە زانىنيان لىن دى.

جاریکیان سورهیایه کم به دیاری بن هاورییه کم کری به بونهی ژن هێنان بوو، ياخود بۆنەيەكىي دىكە، باش لەبپىرم نەماوە، پلیتنکے بهناوی خومهوه دایه خاوهنی دوکانه که ناوی هاوريكهم و ناوونيشانه كهيم لهسهر نووسيبوو، ته كليفم ليكرد بـ ق ئــهو ناوونيشــانهي پهوان بـکات کــه ماڵــي هاوړێکــهم بــوو.

به لام خوای پهروه ردگار ویستی وابوو ئه و کابرایهی که راسے پردرابوو دیاریه که بگه یه نے ته نها سه پری نهو رووهی یسوله که ی کردبوو که ناوو ناونیشانی منبی لهسهر جیگیس كرابوو، لهبرى ناوى ئەو كەسە كە دەبوو دياريەكەي بۆرەوان بكري، بۆپ بەھەل سورەيياكە دەھننىت مالى ئىم، قەدەرى خوا ئەو كاتە منيش لەمال نەبووم، ئەندامانىي خىزانەكەشم

وایان زانیبوو بۆخۆمانم کړیوه، یاخود برادهریکم بهدیاری بۆی ناردووم، کابرا دیته ژوورهوه له سوینیکی گونجاوی ژووری پیشوازی دهیبهستنی و دواتر ده پوا.

باوکم ههواله که دهبیستی و دیته ژووره وه سهیری دیمه نه که ده کات، هیشتا من نه گه پابوومه وه ماله وه، نهمیش دوای نه وه ی سهیری سوپه بیاکه ده کات ده گه پیته وه و ده چیته ژووره بچووکه که ی خوی، ده رگاکه ش له سه ر خوی داده خا، به و په پی هه ست کردن به نیش و نازارو داخ و نه سه فه وه له ژووره که یدا ده مینیته وه، بیر ده کاته وه که کوپه که ی دوای نه و هه موو په روه رده دوورو درید ژو پاهینانه نیستا پووی کردوته زیده پوییی و گرنگی دان به دونیا و خوشیه کانی، هه روه ها پشتی کردووه له و نامانج و مه به سته ی که باوکی نه می له سه رپه روه رده کردووه.

کاتیک گه پرامه وه ماله وه، توشی شوك بووم به و کاره که هیچ ده ستیکی منی تیدا نهبوو، باوکم ده رسیکی پیدام هه رگیز له بیری نه که م، سه رزه نشتی زوری کردم و وازی لی نه هینام تا دوای نهوه ی که بوم پوونکرده وه و زانی نه و شته به هه له پووید اوه و من مه به ستیکی له و شیوه یه م نه بووه.

هەڵوێستى باوكم لەبارەى تەصەووف و بيدعە

تەصەوفى پاك خێراترين رێگايە بۆ گەيشتن بە بەروبوومى ئيمان:

باوکم په حمه تسی خوای لیبی باوه پی ته واوی به وه هه بوو ته صه وفی خاوی ناوه پوک و کاکله ی ئیسلامه، جه ختی له سه ر ئه وه ده کرده وه نه گهر مسولهان هه قیقه تسی ته صه ووف نه چینری، نه وا هه ر له چوارچیوه ی پواله تدا ده مینیته وه و ناگاته ناوه پوک وه ناتوانی له بازنه ی ئیسلامدا به رز بیته وه بو هه قیقه ت و پاستی ئیلان.

هدروهها پیداگیری لهسه رئه وه ده کرد ته صهووف چهند و شهیه که نیبه به میسرات جیابی و یه ک بو یه کی بگوازیته وه، هدروه ها زانستیکیش نیه ته زبه ر بکری، به لکو حالیّکه به به به مسولّهاندا ده کری و به رزی ده کاته وه تا ئه و ئه ندازه یه ی خوای په روه ردگار (به چاوی دلّ) ده بینی، ئه گهر مسولّهان به رز نه بیته وه بین ناستی نه و بینینه، نه وا ده قه کانی ئه حکامی شهری و همه مو و نه و شتانه شی که ده وری ده ده ن، به ته نیا ناتوانی گره نتی پابه ند بوونیّکی هه قیقی به فه رمانه کانی خوای په روه ردگاری پی به دوه ردگاری

پابهند بوونی ههقیقی به فهرمانه کانی خوای پهروهردگار له نهنجامی گهوره بوون و گهشه سهندنی بهروبوومی ئیمان لهدلدا

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

درووست دهبی، باوکم په حمه تی خوای لیبی ده یگوت: ئه و جوره ئیانه به روبوومه که ی بریتیه له: خوشویستنی خوا، به گهوره دانان (ته عزیمی)، لیترسانی، پازی بوون پیی، متهانه پی کردنی، پشت پی به ستنی، ههروه ها خو ون کردن له غهیری خوا له ههموو ئه و به روبومانه دا.

له نهنجامی نه و نمای نه و بهروبوومانه ی ئیبان که باسیان کرد بینینی خوا له لایه ن به بنده و ته حقیق ده بی به مهوره شهر وای لیده کات له قهده غه کراوه کانی خوای پهروه ردگار ببرینگیته وه و وای لیده کات پیک و پاستبی له سهر پابه ند بوونی به واجبه کان و ئادابه شهرعیه کان، به هیوی نه و ئیبانه وه وای لیدی له ههم موو حال و بارودو خیک دا له گه ل خوابی ههروه ها لیدی له ههم موو حال و بارودو خیک دا له گه ل خوابی ههروه ها له کاتی هه ست کردنی به چاودیری خوا به سهریه وه، له کاتی زیکر کردن هه ست و شعوری کارلیک ده که ن له گه ل : ترسان له خواو، خوشویستنی خواو، پازی بوون به خواو، متانه کردن به خواه نیموی که مسولیان ده گهیه نی به پله ی هه ست کردن به بینین به خوه و حزوری خوا، یا خود به هی ی ته صهووفه وه خوی ده گهیه نیت به بهروبوومی ئیبان، یا خود ده یگهیه نیت هه هقیقه تی یه کخواپه رستی، به روبوومی نیبان، یا خود ده یگهیه نیت هه هقیقه تی یه کخواپه رستی، نه وانه ی باسم کرد چه ند بیژه یه کی جیا جیان به لام ههموویان یه کو مانا ده گهیه نین.

باوکم په حمه تی خوای لیبن بوچوونی وابوو حه قیقه تی ئه و ته ته ته مه ووف پاست و درووسته له نیو کتیبی ریساله ی قوشه بریدا

به ئاشكرا دەبىنرى، ئەمەش بەھىزى زۆرىسى پەيوەسىت بوونسى كتيبه كه به قورئان و سوننه تهوه، ههر له بهر تهو هؤيه ش باوكم پيسالهي قوشمهيري زور دەخوينىدەوەو ھۆگىرى بووبىو، كاتيكيش لـ كۆتاييەكانـي تەمەنيـدا چاوەكانـي بيهيـز بووبـون و نەيدەتوانىي بىخوينىتەوە بانگى منىي دەكىرد بىز ئەوەي لەلاي دابنیشم و بهشیکی زوری کتیبه که ی بو بخوینمهوه.

ئه و كاتهش كه كۆمەلنىك قوتابى داوايان لىكرد كتىبىكيان بــق هەلبژێــرێ لەبــارەي تەصەووفــەوە بــق ئـــەوەي لـــەلاي ئـــەو بيخوينن، ريسالهي قوشهيري بـ فقه لبـ داردن، بيـرم دي زياتـر لـه جاریک ئەم كتیبەي بە ھەنىدى لە قوتابيان دەگوتەوە، منيش له زۆربەي دەرسەكان ئامادە دەبووم.

پەيوەندى تەصەووف بە تەرىقەتەكان:

ئىمە پېڭەيسەي باوكىم بىۆ تەصەووفىي دانابىوو بەمەرجىي نه گرتبوو کیه ئیلیلا ده بین نه و که سیه یابه نیدی په کیک له تەرىقەتەكانىي تەصەووف بىخ، ئەو پيويسىت بىوون و پېگە بەرزەي تەصەووف لەلاي باوكىم ماناي ئەوە نەببوو كە تەرىقەتەكانىش ههمان پیگهو پیویست بوونیان ههیه، به لکو شهو وای دهبینی تەصمەووف و پابەنىد بىوون بىھ تەرىقمەت دوو شىتى جيان.

كەواتە: تەصەورفىي ھەقىقىي ئەو تەصەورفەپ لە قورئان و سوننهت وهرگیرابی، لهبهر ئهوهی ههولدان بن گهیشتن به بهروبوومسی (ئیان به خوا) له دلدا، ئه و واجبه یه قورتان وینای كردووه و نهخشمى بى كىشاوه، سوننهتىش جەختى لەسمەر كردۆتمەوه.

به لام ههرچی تهریقه ته کانه زوریک له شیخه کان خویان نه خشه که یان کیشاوه وه ک پیگایه کی پهروه رده یی ته ماشا ده کری بو گهیشتن به هه مان مهبه ستی سه رهوه، بویه نه و تهریقه تانه نه له یابرودوو نه له نیستادا خالی نه بوونه له داهینان و بید عه.

لهسۆنگهی ئهوهوه باوکم زۆر پیداگیری لهسهر تهصهووفیکی پاك و خاویدن ده کرد، بۆیه زۆر سوور بوو لهسهر پابهند بوون به دهقه کانیی قورئان و سوننهت، زۆر توندیش بوو لهسهر بیدعهو وریایی زۆری ده دا له و باره وه، بۆیه به ده وام ئه وهی به پیویست ده زانی جیاوازی بکری له نیوان تهصه ووفی هه قیقی که ئیان به بی ئه و جوره ته صهووفه زیندو و نامینی، له گه ل ته ریقه ته کانی ته صهووف که زورجار ده بنه چالی کوبونه وه وی زوریک له بیدعه کان.

وهلامي ئهو داوايهي ئهوان دهداتهوهو تهريقه تنكيان يي دهدا، به لام تووشی سهرسورمان دهبوون کاتی له و بارهوه داوای لیبوردنی لے دہ کردن، ته گهر زؤر ینداگیریشیان بکردایہ پنے ده گوتن: (من شایستهی ئه و کاره نییم)، ناموژگاری ده کردن لهبري ئهوهي داواي ده کهن زور زیکري خودا بکهن، لهوانهشه بەرچاوروونى يېدابىن لەسەر چەنىد ويردېك بۆ ئەوەي لەسەرى بەردەوام بىن، ھەروەك چىۆن ئامىۆژگارى دەكىردن بەوەي خۆپان دوور بگرن لــه قەدەغــه كـراوەكان، بەتاپىـەت لەمەســەلەي يــارەو خــواردن، هــهروهك ئامۆژگارىشــى دەكــردن دەســت بــه قورئــان و سوننه تهوه بگرن و جنگير بن لهسهر پابه نـد بـوون پنـوهي.

زۆر جار ھەندى لە شىخ و ئوسىتادەكانى تەرىقەتمەكان لهههموو لايهكهوه سهردانيان دهكرد، قسهو گفتوگۆيان لهگهل ده کے د لهباره ی جور و نادایے تهریقه ته کان، نهویش زور بهروون و راشکاوی پینی ده گوتن: (تهصهووف لای زوریك له شيخه كاني تەرىقەت بۆتە يىشە، بۆنى ئامانجە كانى گەيشتن بە مالمي دونياى لئي بمرز دهبيتموه .

هەروەھا ينے دەگوتىن: {ئنيوە مورىدەكانتىان بىەرەو جەوھىەرو ناوەرۆكى تەصەورفىي ھەقىقىي ئاراسىتە ناكەن، بەلكو يابەندىان دەكەن بە پىدانىي ھەنىدى زىكىر، ئەوپىش رۆژانىە ئەوەنىدە زىكىرە ده کات که بـنوی دانـراوه، پاشـان ده گهرنتـهوه سـهر سهرکیشـی و ئارەزووە دونياپيەكانىي بەو شىپوەيەي خىزى جەزى يىخ دەكات، كەواتىە: دەردەكىمى چارەسەر نابىخ، دلىي ھەر بەنەخۆشىيە

زۆرەكانىيەوە دەمىنىنىتەوە، بى ئەوەى ھىچ گۆړانكارىيەكى بەسەردا بىن (۱۰)، ئەمەش پىچەوانەى ئەو شىتەيە كە تەسەووف دەيەوى).

ورده كاريه كانى، زۆر كارلېكى لەگەل تەصەووف كردبوو، بەلام لهههمان كاتىدا زؤر رقىي لهو بيدعانه دەبىزوه كه لەرنگەي تەصەووفەوە دزەپان دەكىرد، ئەو بىدعانىەي بەناوى تەصەووف و لهژیر چهتری ته صهووف قول بوونه تهوه به نیو ژیانی زوریک له شنخه کان و موریده کانیان، پیشتریش له کاتبی باسکردنی هۆكارەكانىي كۆچ كردنىي باوكىم بەرەو شام ئەوەم باسىكرد کے یہ کے لہھے کارہ کان ئے و کارہی ہدنے کی لے شیخہ کانی تەرىقەت بور كە راياندەسىياردن بەرەي كۆلگە دارى يۆرىست بـ ق شـنخه کانیان کـ ق بکه نــه وه بـ ق خوگــه رم کردنه وه یــان لــه وه رزی زستان، وهك گوتم: باوكم رهحمه تمي خواي ليبين كۆلكم داري به پارهی خوی ده کری و بو شیخی رهوان ده کرد، بی تهوهی بهيّليّ شيّخ ئهو شته بزاني، تهصهووف له ژياني باوكمدا ههول و ماندوبـوون بـوو، نـهك چهنـد قسـهو زاراوهيـهك هـهر بيلــي و بيلنت دوه، به ته نياو دوور له خه لکي دهمايه وهو ده رووني خوي رادەھننا لەسـەر نغـرۆ بـوون لـه بينينـي خـواو ھەسـت كـردن به چاودیدری خوا بهسهریهوه، بـ فر ئـهم مهبهسته خـ فری بـهدوور

⁽۱) مهبهستی له نهخوشیه کانی دل وه ک: خوبه گهوره زانین و حهسودی و به خو سهرسیام بسوون و مه غسروری و خوشویستنی دونیایه، ههروه ها حیقد و رق و کینه.

ده گرت له تیکه لاو بوون له گه ل خه لکی، مه گهر له سنووری مامەلەيەكىي شەرعيانە، بەردەوام بەم شىيوەيە تىدەكۆشا لەگەل نەفسىي خىزى، بىز ئىدوەي دلىي پاك بېتىدوە لىد ۋەنىگ و ۋارى ئــارەزووەكان و نەخۆشــيە شــاراوەكان كــه دەبنــه هــۆكارى دوور کەوتنــەوەي خەلكــى لــە خــواي پــەروەردگار.

زۆر بېزارىش دەبوو لەو كەسانەي تەصەووف دەكەنـە چەنـد قسمیه کی که له کمه بووی فه لسمفه ی که لامی، که سانیک قسم ده کهن لهبارهی وه جدو، قهبظ و، بهست و، فهناو، بهقاو، حال (۱۱)، ئەمىە سەرەراي ئەوەي لىە ھەقىقەتىي ئىەو وشانە دوورو بېشاگان، من زور جار ئەو خەلكانەي بەم شىيوەيەن بەو كەسە دەچوينىم كمه وهسفى عمرهق بـ خهلُك دهكات كمه چهنده بهتاممه و چــون دەتخاتىه مەسىت بىوون، كەچىي خۆشىي تامىي نەكىردووه.

ئیستا پیم وابی مهودای به پیروز زانینی ته صهووف و توند دەست پنوه گرتن و تەفاعول لەگەڵ كردنيم لەلايەن باوكمەوه شی کردهوه، نه که هه رقسه ی لهبارهوه کردین و دانی پیدا ناین به لكو له گه ليدا ژياوه، لهمه بهدوا پيويسته هه لويسته كاني رون بكهميهوه لهيارهي ههندي لهو شتانهي كيه گفتوگؤو موناقهشهي زۆر ھەلدەگرن، ياخود ھەلوپستەكانى روون بكەمەوە لەسارەي ئەو بىدغەو داھێنراوانەي كە بۆيەي تەصەووفيان لىن دراوەو هيچ پهيوهنديه كيان به تهصهووفهوه نييه.

⁽١) ئەمانىە چەنىد زاراوەيەكىن لىە زانسىتى تەزكىيەو تەسەووف ئاماۋەيان یمی کراوه، لهراستیدا ههموو مسولهانیکی تامهزروو دل پر تاسه پیویسته خۆيانىي لىخ بەھرەمەنىد بىكات (وەرگپىر).

رِابیته و ئەصـڵەكەى:

مانای رابیته که زوریک له شیخه کانی تهریقه تی نه قشبه ندی دانی پیدا ده نین و جه ختی له سه ر ده که نه وه بریتیه له وه ی مورید له سه ره تای پرووکرد نه خوا شیخه که ی خوی وینا ده کات، ئه و وینا کردنه ی شیخه که ی ده کاته ده ستپیکی زیکرو یادی خوای په روه ردگار، شیخه که ی ده کات ده ستپیکی زیکرو یادی خوای په روه ردگار، شیخه کان موریده کانیان وه سیه ت ده که نه به و کاره و تیبان ده گهیه نین که ته مه یه کیکه له پیویستیه کان و هم د ده بی به و شیوه یه بی، هو کاری پیویست بوونه که شی به بوچوونی وان نه وه یه: مورید ناتوانی نیلهام له زیکر کردنی خوا و مرگری نه گه ر له سه ره تاوه شیخه که ی خوی وینا نه کات، واته: شیخه که ی نه و توانایه ی پی ده به خشیت بی نه وه ی بتوانی به به زیکر و چاودیری خو کردن به پیته خزمه تی خوا.

باوکم په حمه تی خوای لیبی زور به توندی نکولی له و پایسته یه ده کرد که باسیان کرد، زور به توندی نکولی له و شیخانه ده کرد که بانگه شهی نه و کارهیان ده کرد، نه و موریدانه ش که موماره سه ی نه و کارهیان ده کرد.

جاریکیان له یه کسی له ده رسه گشتیه کانی خوّمدا وای پیّویست کرد باس له و جوّره پاییته یه بکه م، پوونم کرده وه نه و جوّره سلووك و ناپاسته کردنه درووست نیه، ناماژه م به وه کرد ته صهووف به رییه له و بیدعه یه به به ریدا کراوه.

ئەو قسەيەم گەرابوويىەوە بىز شىخىكى تەرىقەتىي نەقشىبەندى له جهزیره، تهویش سهردانی باوکمی کرد بوّ تهوهی سکالام لئى بكات لەلاي ئەو، لە سۆنگەي ئەوەي باوكى زۆر بەتونىدى دەسىتى بە تەصەورفەرە گرتبور بەرگىرى لىن دەكىرد، وا گومانىي برد باوکم به و قسانه ی من رازی نابی کمه گوتوومه رابیته بیدعه په و درووست نیپه، شیخه که لهلای باوکم داده نیشی بوی ده گيريتهوه من چيم گوتووهو چنون نکوليم له رابيته كردووه، خۆشم لـ اوێ ئاماده بـووم كـ اسكالاكەي ليكردم، بـ الام عادهتى خنزم وابنوو لنه مهجلیسنی باوکمندا قسنهم نهده کنردو بیده ننگ دەبسووم مەگسەر خسۆي داواي بكردايسە قسسان بكسەم ياخسود زۆر ينويستى بكردايه قسان بكهم.

دوای ئەوەي شىخەكە لـە قسـەكانى بووپـەوە باوكـم رەحمەتـي خواي ليبيي پيني گوت: ئەوەي سەعىد گوتوويەتىي راستە!

یاشان پنے گوت: مسولٰهان کاتبی داده نیشی بن شهوهی زیکے ری خوا بکات پیویست ناکات پیغهمبه ری خواش ﷺ لهبهر چاوی خوی وینا بکات ج جای شیخه کهی؟

یاشان قسه کانی له باره ی نه صل و بنجینه ی مهسه له ی رابیته درنده پنداو گوتی: (رابیته لهسهردهمی شنخانی پنشووی تەرىقەتى نەقشىبەندى شىتنك نەببوو غەيىرى خۆشەويسىتى موريىد بـ قسـیخه کهی، نهمـهش شـتیکی راسـت و درووسـتهو کـهس ناتوانئ نکولی لہوہ بکات کہ دہبئ مورید شیخه کهی خنی خـۆش بـوێ، چونکـه پهيوهنـدي نێـوان شـێخ و موريـد پهيوهنـدي

بــهروهردهو ســلووك گرتنــه بــهره، موريديــش ناتوانــي گويرايــه ل و ملكه چيى ئەو يەروەردە كردنىه بىن لەلايمەن شىنخەكەيەوە ئەگىەر خۆشىي نىھوى و متانىھى يىن نەبىخ، بىھلام ئىھو جىۆرە خۆشەويسىتيەش پيويسىتە تەنھا بىز ئىەو جىزرە شىيخە بىن كىه عیلم و سلوکی به یه که وه گریداوه، شیخیک بی که ئیستیقامه و بهردهوامیی ههبی لهسیهر بهرچاو روونیی و نیهو رهوشت و نموونهیی بن له دونیا به کهمگری و خن دوورگرتن له قهده غه كبراوه كان و تهقواو خير ياريزي .

پاشان باوکم به شیخه کهی گوت بن زیاتر ناشنا بوون و شاره زابوون لهو قسانهي كردم بگهريسوه بن مهكتوباته كانسي ئیامے رہبانے تەحمەدی سەرھەندی^(۱).

(۱) ئــهو شــوينهي كتيبهكــه كــه باوكــم بهشــيْخهكهي گــوت بيخوينيّتــهوه مەكتوپىي ژمارە سەدو نىز بوو، كە برىتىيىە لە: بابەتىي سوور بوون لەسەر زیکسر کردنسی بسهردهوام، له گسه ل چؤنیه تسی زیکسر کسردن، ج۱، ص۱۹۱، چاپى ئىستەنبول، دەلىم: بەلام (سادەي ئالىي خەزنەوي) لە ناوچەي جەزىرە سوورن لەسەر ئەوەي كە رابىتەي نەقشبەنى تەنھا بەو مانايەي به که می که باسیان کرد راست و درووسته، که بریتییه له وینا کردنی شيخ لهلايهن موريدهوه له كاتبي زيكر كردن، بن تهم رايهشيان يشت به قسه کانی شیخ: مهولانا خالیدی نهقشبهندی و شیخ تهمین نه لکوردی دهبهستن، خوای پهروهردگار پشت و پهنای ههموو لایهك بي و بمانخاته سهر ئهو رنگایهی که راست و درووسته، بمانیارنیزی له هه لخلیسکان له قسمو له کردهوه کانمان، پهنامان بدات له دهمارگیری بو نهفس و نارەز وومان.

ده لیم: نه و داهینراوو بیدعه مهترسیداره بن مهسه له ی رابیته هه ندی له و شیخانه ی تهریقه ت دایانهینا که بهم دواییه پهیدا بوون، بن نهوه ی که واله رووی به پیروز زانین و به گهوره زانینان سوودی لی ببینن.

(١) ئەوە دەقى قسەي شىخەكەيە:

(ھەتــا لــه كتيبەكانــى تەرىقەتىــش ئــەو عيبارەتــه ھەيــه، بــهلام پيويســته ئىنسـان پەلــه نــهكات، بەلكــو تيبـگات، عيبارەتەكــه دەلمى: خۆشويســتنى شـيخ لەپنــش خۆشويســتنى خواوەيــه، پەلــه مەكــەن تــا قســهكە شــى دەكەينــەوه،

هیچ گومانی تیدا نیه ئه و قسمیه قسمیه کی زور دووره له راستی، قسمیه که خراپی و خوارو خنچیه کمی رازننراوه تموه به باتــل و يووچــي، ههمــوو ئينســانێك لهخوارســكيدا خۆشويســتني خوای تیدا سرووشتینراوه، بهلام تا ئیستا کهس نهیگوتووه: خۆشوپستنى شيخى تەرىقەت لە ناخى ھەموو ئىنسانىكدا سروشتنيراوه، سيفاته جينگيرو نه گۆره كانى خواى بيوينه له

مانای ئەوەي لەينىش خۆشويسىتنى خواپە ئەوەنپە كە يۆوپسىتتر بىخ، يان گەورەتىر بىخ، يان باشىتر بىخ لىە خۆشوپسىتنى خىوا، نەخبىر، دەلىيىن: لەپىش خۆشويسىتنى خواپە واتە: مورپىد سەرەتا ناتوانىن بگاتىه خۆشويسىتنى خوا لهبهر ئهوهی دووره له خوا، خوای پهروهردگاری جیهانیان پەروەردگارىكى گەورەو مەزنـە، بەنـدەش بىھىنـزو بىدەسـەلاتە، ھىــچ بۆنەيەك و خالْيْكى ھاوبەش نىيە لەننوانيان، بەلام بەپنچەوانەوە بۆنەو تەناسىوب و هاوبه شی ههیم لهنتوان شیخ و مورید، لهبهر شهوهی ههردووکیان وهچمه ئادهمن، له به رئهوه يعه ده لنين: خوشويستني شيخ له پيشبتره، واته: موريد دەتوانىنى پەيوەسىت بنىت بە شىيخ، خۆشويسىتنەكەش لەبلەر خودي شيخه کهي نييه، نه خير شهوهي پيويسته خوشويستني خوايه، بهلام په يوهست ده بين به خوشويستني شيخه کهي بو ته وهي فيري خوشويستن بين، ئەگەر فيرى خۆشوپستن نەبىخ قورسە راستەوخۆ بگاتە خۆشوپستنى خوا، دوای تهوهی که پهیوهست دهبی به شیخه کهی و خوشویستنی تهو بهدهست دینی، ئه و خوشویستنهی شیخه کهی خوشویستنیکی مهجازیه، دوای ئەوەی شىخەكە لەنپوانىان –واتە لەنپوان خواو مورىد- ھەلدەستى به ته نيا خوشويستني خوا دهمينيتهوه).

منيش ده ليم، ئهم قسه يهى ئه و شيخه به راوورد بكه ن له كه ل فه رمايشتي، خوای به روه ردگار بنو نیانداران که ده فه رمووی: ﴿ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِتَهِ اللَّهِ اللَّهِ رَوْر جوان ههست بهوه دهكهي تُهو شتهي تُهو دهلني تەواوپىچەوانەيە.

عهزهمهت و گهورهیم و مهزنمی و تواناو دهسه لات و فراوانم، رەحمەتى، ھەمووپان ئەوەمان يىدەلىن: ئىنسان دەتوانىي بەرىكايەكى راستەوخۆ بەرسىتراوو درووسىتكراوى خىزى خىزش بوي، واته: ئهو سيفه تانه ئينسان له خوا نزيك ده خه نه وه نهك دووري بخەنـەوەو دەسـتەپاچەي بكـەن، ئەگـەر مورپـد شـێخەكەي به پنچهوانهوه وهك ئهوهي ئهو شيخه دهيلي.

خەلكى، دەچوونە مەجلىسى ئەبىو يەزىدى بەستامى (قىدس الله روحه) خۆشەوپستى زۆرى خۆپان بى دەردەبىرى، ئەمپىش رازو نیازی له گهل پهروه ردگاری ده کردو ده پگوت: پهروه ردگارا! تـۆ چـاك دەزانـي ئەوانـە ھاتوونەتـە لاي تـۆ، بـەلام منييـان لاي تـۆ بينيوه ليمي قهبول بكه.

ئــهوه قســهى راسـت و تــهواوه، كــه لهقولايـــ، بهندايهتـــ، و خۆبەكەمزانىنىكى راسىتگۆيانە سەرچاوەي گرتووە، نەك ئەوەي تر که شیخه که ده پلی، نه گهر نینسانیك ههرگیز خوای نه ناسیمی و خۆشى نەوپسىتىن مەحاللە بتوانىن ئەو شىخەي خىۆش بوي که نواندن له به رامیه رخه لک ده کات، وای پیشیان ده دا که خوای خۆش دەوى، مەگەر لەپەر دەستكەوتىك و سوودىكى دونيايى و شه خسي خوشي يوي. ئادابەكانى زىكر كردن و ھە<mark>لُوێستى باوكم لە خۆلاركردنەوە لەكاتى</mark> زىكر كردندا:

باوکم لههیچ شتیکی دیکه بهوینه ی زیگر کردنی خوای پهروهردگار خشوع و تهده ب و سهربادانی لی نهبینراوه، فهرمانی بهمه ده کرد و بانگهوازی بی ده کرد، باوکم ههمان پاوبۆچوونی جمهوری زانایانی ههبوو لهوه دا که خوبادان له کاتی زیکر کردنی خوا درووست نیه، زوربه ی کات ته خوبادانه پیی ده گوتری سهما، لهمه شدا به لگهی به قسه کانی عیزی کوپی عهبدوسسه لام له کتیبی (قواعد الأحکام) و قسه ی (نیبن حهجهری ههیته می له باره ی واز هینان له هات و هاوار له کاتی زیکر کردن) ده هینایه وه، له گه ل قسه ی زانایانی دیکه ش له و باره وه.

به لام له گه ل ئهوه شدا پیزی له بوچوون و هه لینجانی زانایانی دیکه شده کرد، ئه گهر له دیکه شده کرد، ئه گهر له مهجلیسه کانی زیکر نه و کاره بکرابوایه نهم له گه لیاندا به ژداری نهده کرد.

جاریکیان له دانیستنیکدا له گه لمی بووم، دانیستنه که کومه لیک له نه هلی عیلمی تیدابوو، ههروه ها خه لکیکی زوریس لهوی بیوون، گوییان له هه ندی له سروود بیران گرتبوو، چه ند ده قیقه یه کی پیچوو ههموویان هه لسانه وه سه ر پی و ده ستیان کرد به زیکر کردن به شیوه یه کی ریک و پیک و پیک و پیک

بهیه که وه سهریان به رز ده کرده وه و نزمیان ده کرده وه ته و جنوره ريْكخستنه يني ده گوتري: (الحضرة)(١).

باوكم له گه ل ئهواندا هه لنهستا، به لكو تهنيا له شويني خوى مايـهوهو لهگـهل ئهوانـدا زيکـري خـواي پـهروهردگاري دهکـرد، هـهر كهسينك تهماشاي بكردايه پارچهيهك له نهدهب و خشوع و ههست كردن به حزوري خواي تيدا دهبيني، ههرچه نده دواتر هه ندي كهس كه له دانيشتنه كه ناماده بوون دهيانگوت: كه باوكم رەحمەتىي خواي ليبىي دواي ئەوە ھەلساوەتەوەو حاليىك گرتوويەتى نه یتوانیوه لهسه ر ئه و هیمنی و ئارامیه ی به رده وام بنی، به لام من ئيستا هيچ شتيكى لهو شيوهيهم بهخايالدا نايه، بؤيه نه نكولى لئي ده كهم بليم وانيه، نه دانيشي پيدا دهنينم بليم وايه.

کاره کے هەرچۆننے کے بے، ئے وهی گومانے تندا نیے تعوہ کے له كاتبى زيكر كردندا هه أنهده ستاوه بـــ ســهما كــردن و لەخۆھەلىدان لەگەل ئەوانىدى دەورو بىدرى، واتىد: نىە خىزى ئىمو کاره ده کرد نه دانیشی پیدا ده هینا، به لام نه گهر حال گرتبیتی و لـــهو چوارچێوهيـــهى دوور خســـتبێتهوه ئـــهوه شـــتێكى تـــره.

رەحمەتى خواى لنبىن لەسەرەتاي حەفتاكاندا چووه عهمان، موحهممه د تؤفیقی کوریشم یاوهری بوو، گوتی: (له مزگهوتىي حوسمەين نويسرى بەيانىمان ئەنجامىدا، وا رىككىموت لــه مزگهوته کــه مهجلیســنکی زیکــر ههبـوو، نهویــش (باوکیشــم)

⁽١) دانيشتنه كه له مالّي خوا لني خوّشبيّ سه پيد مونته صيري كه تتاني بوو.

لەگەليانىدا بىەژدارى كىرد، دواي كەمپىك ھەمووپيان ھەلسانەوە بىق (الحضرة) به لام تهم له شويني خوى مايهوه بهو يهرى تهدهب و خشوعهوه له گه لیانیدا زیکری خوای گهورهی ده کرد، دوای كەمنىك ھەلسىايەوەو دەسىتەكانى خسىتە سىەريەك وەك شىنوەي ئەو كەسمەي لەنو يېردايى نىشانەكانى حال لىھاتنى تىدا دەردەكموت، حال لیهاتنه کهشی وای لیکرد له ههموو نهوانهی دهورو بهری خيزى بنشاگا بين، كاتنك خه لكه كيه دانيشتن و (الحضرة) كهيان كۆتاپىي ھات بايىرەم لەسلەر ئىدو حاللەي كىد بىزى درووسىت بووبو وهك خنوى و ههر بهينوه (بهوهستاويي) مايهوه، تهمهش بووه جینی سهرنجی خهالکه که، شهو دیمه نه ی باوکم که به ته نیا مايـۆوه واي لـه زۆرېەپـان كـرد بكەونـه نێـو شـەيۆلێك لـه تـرس و خشوع، ترس و خشوعيك له زيكرو يادى خواوه هه لقولابي، ئەو دىمەنەي باپيىرم بەدەم زىكىر كردنەوە كارىگەرى تەواوى لهسمهر تمه و خه لُكمه و تمه و شوينه درووست كردبوو).

يوختهي قسان لهو بارهوه نهوهيه كه: باوكم رهحمهتي خواي ليبي نكولي له بهينوه وهستان نهده كرد له كاتبي زيكر كردندا، هەروەھا نكوڭى لىەوەش نەدەكىرد كىه ھەنىدى جىار سروودو ئاواز ياوهري زيكر كردن بئ، به لكو نكولني له خوبادان و سهما كردن و لهخوهه لدانيك ده كرد درووستكراو (تصنع) بي، واته: كەسمەكە بە مەبەست و بەوپستى خۆي ئەو كارە بكات، نهك لهبهر كاريگهري زيكر كردنهكه ئاگاي لهخوي نهميني و حاله تنكي لهو شيوه يهي بهسهردا بي.

زانست و تەصەووف:

باوكم رەحمەتىي خواي ليبسى هيىچ نىرخ و بەھايەكىي بىز ئەو ته صهووف دانه ده نا که بناغه و بنجینه که ی له سهر زانستنکی ساغ و سهلیم نهبووایه به: (کتیبی خواو سوننه تی پیغهمبه ره کهی ﷺ)، ههروهها بۆچۈۈنىي وابىوو تىهواو كارلنىك كىردن لەگەل بهروبوومه کانی ئیان که ههقیقه ت و کاکله ی تهصهووف نایه ته دى بەبىخ ناسىنى خواو يېغەمبەرەكەي ﷺ، وە بەبىخ شارەزا بوون لـهو شـهریعهت و تهحکامانـهی کـه خـوای پـهروهردگار بهندهکانـی خۆي پى دەدوينىي.

هـ در کاتیک منے بینیبوایہ که زور لا ده کهمهوه به لای کتیبه کانے تهصه ووف و تهزکیه، پهخنه ی لین ده گرتے و سەرزەنشىتى دەكىردم، وەرىدەگنىرام بەلاي لنكۆلىنىدوە لىه فىقىه و زانستی حه لال و حهرام، به پنچهوانهوهش ههر کاتنك سهيري بكردايـه كـه زور روچوومـه بهنيـو ليكولينـهوه لـه فيقـه و تهفسـيرو فەرموودەو سىرەو زانسىتى كەلام، بەھەمان شىزوە بەرەخنىه گرتىن و سەرزەنشت كردنـهوه دەيگيرامـهوه بـۆ چەنـد كتيبيكـي ديـارى کراوی زانستی سلووك و تهصهووف و بـهرهو خواچـوون.

ئەممەش ماناي ئەوەپىم كىم دەپويسىت ئىاگادارم بكاتىموم لەوەي زانست وهسيلهو هۆكارنكه ههر دهبي پشتى پي ببهستري و نابيي دەستى لىي بەربىدرى، تەحقىق بوونىي تەصەووفىش كىه بریتیم له بهرو بوومی تیهان مهبهست و تامانجه کهیم، بهلام

ئینسان ناتوانی بهدهستی بینی و به ته واوی پیبگا مه که ر لهسهر در ایست و به رجاو روونی.

چەندەھا جار ئەو بەسەرھات و چىرۆكانەى بى گۆپاومەتەوە كە باس لىە چارەنووسى ئەو كەسانە دەكەن بەبىي بوونى زانسىتىكى ئەوتى بە شەرىعەت و حوكمەكانى حەلال و حەرام يىگاى بەرەو خوا چوونيان گرتۆتە بەر، لە كۆتايىدا سەريان لىە گومپاييەكى لەناوبەر دەركىردووەو نەيانتوانىوە خۆيانى لىي رزگار بكەن.

لهوباره وه زور ئه و به سه رهاته ی بو باس ده کردم که له شیخ عهبدولقادری گهیلانیه وه گیپدراوه ته وه، پوخته که ی نهوه یه: پوژیکیان له میحرابه که ی خوی داده نیشی و زیکری خوای گهوره ده کات، گویی له ده نگیک ده بی و پیی ده لی: ئه ی عهبدولقادر! موژده تا لیبی، تو ته کلیفی شهرعیت له سه ر لاکه وت، کاتی شیخ پاده مینی، بیر له خاوه نی ده نگه که ده کاته وه، بیر له وه ده کاته وه نایا چه نده ده گونجی خوای په روه ردگار ته کلیفه شهرعیه کانی خوی له سهر به نده یه هاوار ته کلیفه شهر میه کانی له دونیادایه، ئه و پرسیارانه ده خات ژیر تیشکی قوپئان و فه رمووده، شتیکی دیارو ناشکراشه شیخ عهبدولقادر زانایه کی فهرمووده، شتیکی دیارو ناشکراشه شیخ عهبدولقادر زانایه کی پایه به رزو فه قیه یکی شاره زا بووه، شیخ هاوار ده کات و ده لی: داورباره گهرایه وه گوتی: نه گهر زانیاری و شاره زاییت نه بووایه دووباره گهرایه وه گوتی: نه گهر زانیاری و شاره زاییت نه بووایه ده سه ریعه ته نه وا گومی ام ده کردی، نه م کاره م له گه ل چه ند

شيخيكي تر كردووه كه شارهزا نهبوونه به شهريعهتي خوا، لهناوم بـردوون و فرينـم داونهتـه كۆتـا خالْــى چالْــى گومړايـــى.

باوکے زور گرنگے به سهندي نهو چیروکهو پلهي راست و درووستیه کهی نهده دا، به لکو ینداگیری لهسه رتنگه پشتن لــهو مانــاو مهبهســته ده كــردهوه كــه بهســهرهاته كه دهيگهيهنـــي، به پیویستی دهزانی که پهندو وانهی لین وه ربگیری، شارهزا نهبوون به شهریعهت مسولهان دهخاته بارودوخ و ژینگهیه کیی وا كه شهيتان به ئاساني بتواني لهخشتهي ببيا، بـهلام زانسـتي راست و درووست و ساغ به حوکمه کانی شهریعه ت وهك قەلايىەك واپىم بىز مسىولمان دەتوانىي خىزى تىدا بيارىدى لىموەي شه پتان بیگاتی و له خشته ی بیات.

دەبىي خوينەر مۆلەتىم بىدات بىز يەكەم جار لەوەتەي دەستم به نووسینه وه ی نه و کتیبه کردووه لهباره ی یاده وه ری و ژباننامه ی باوکم ته عبیر له ههست و شعوری خوم بکهم و کهمیک دور بكهومهوه لهو مهنههجهى كه تا ئيستا پيادهم كردووه له نوسینی ئه و کتیبه که بریتی بووه له گواستنه وهی واقیعی ژیانی باوکم وهك خوى بي ئهوهي هيچ جوره ههست و شعوريکي خۆمىي تنىدا تنكەڭ بكەم لەبەرامبەر پووداوەكان، بەلام لىسرەدا بەپپوپسىتى دەزانىم كەمپىك لىەو (بابەتىي – مەوزوعىي) بوونىه دوور بکهومهوه و تهعبیر لهههست و شعوری خوم بکهم بهوهی که زور سهرسام بووم به باوکم لهبارهی ئه و هاوسه نگییه ده گمهن و نایابهی پیادهی ده کرد لهنتوان گرنگیدانی زوری به زانستی

شهرعیی له پیش ههموویانه وه حوکمه کانی حه لال و حهرام که لەكتىبىي خىواو سوننەتى پىغەمبەرەكىەي ﷺ وەردەگىرى، لەگـەلْ ئــهو گرنگیدانــه زورهی بــه خــو رازاندنــهوه بــه تهصــهووف کــه بریتیه له گهشه کردنی بهروبوومی ئیان لهدل و دهرووندا، له بهگهوره دانانی خواو لیترسانی و خوشویستنی و لی رازی بوونی و متانه پن بوونی و پشت پن بهستنی، نهمبینی باوکم له ژبانیدا لایه کیان به پیش نهوهی تریان بخات و گرنگی زیاتری بی بندا، به لکو ههریه ك له ته صهووف و زانست له لای باوکیم ته واوکه ری په کتر بوون و ههریه کهیان پارمه تی دهر بوون بۆ ئەرەي تريان.

هەڵیت و یەڵیت (شەتەحات)ی ھەندێ لە صۆڧیەكان:

ئەم بابەت يەكىكى لەو مەسەلانەي لىن دەرچوون و يەكلا بوونــهوهی شــتێکی قورســه، شــهتهحاتی صوٚفێتــی وای کــردووه زۆرنىك لىم مسولمانان بېنىم دوو گىرووپ لەبسارەي ھەلوپسىتيان بەرامىلەر بە تەسەروف، بورەتە ھۆكارى ئەرەي گروپنىك لە خەلكىي ھەمبور تەصبەروف بەشبتىكى بىرو پبووچ و زەندەقبەر دوور كەوتنەوە لـ دۆساو ياساكانى قورئان تەماشا بكەن، لـ د بهرامیدردا وای لے ههندیکے دیکهش کردووه بهشیوازیکی روالهتي له بابهته كه بگهن، ئه و عيباره ته پير له وه هم و پووچانه قەپبول بكەن لەسىۋنگەي متانبە بوونپان بىھ بېزەرەكىەي، ياخبود ئەو كەسەي قسەكەي دەخرىتە يال.

هـ مردوو گروپه كـ مش لـ مو برياره يانـ دا له هـ مق لايانـ داوه و كەوتوونەتــە نيــو ســـتەميكى گـــەورە.

ھەرچىي گروپىي يەكەممە دەسىتدرىۋيان كردۆتمە سمەر ته صهووف، له هه قلابانداوه به وحوكمه ستهمكاريهي كه لهبارهی تهصهووفهوه داویانه، گروویی دووهمیش کهوتوونه ته نیّـو سـتهم کـردن لـه شــهریعهت و دیـن، ئــهو گوناهــهی کــه ئــهو وشهو عیباره تانه ده یگه یه نین به هیچی نازانی، ئه و گروویه ی دووهم تهنها وشمه عيباره تمكان ده لننهوه بني تمهوهي هيچي ليي تنبگهن، تهنها لهبهر ئهوهي متانهيان به خاوهني ئهو وشهي عيباره تبه هه يه قهبولي ده كهن و ينيان وايه تهواو وهك تهوه يه كه گوتراوه، وهك ئەوەي پەكنىك خواردننىك بخاتىه گەرووي، قوتى بدات بن ئەوەي ھىچ تام و چىزىكى لىن بېينى.

ئاپا ھەلوپسىتى باوكىم لەپارەي ئىمو بابەتىموھ چىپى بىوو، بۆچۈونىي ئىەو لەگلەل كاملە للەو دوو گروپلەي سلەرەۋە بلوو؟

باوكم رەحمەتىي خواي ليبين زۆر بەتونىدى بۆچۈۈنى ھەردوو گروپه که ی رهت ده کردهوه، به و مهنهه جهی نه و ههیبوو نوینه رایه تی شهو کومه له په ی ده کرد که میانجی و مام ناوه ند بوون، واته: بهههردوو لايهكهدا ستهم لهخوّيان دوور دهخهنهوه.

باوکے روحمه تی خوای لیبن بهر له ههر شتیك نكولی لهو دەسـتەواژانە دەكـرد كــه ماناكانيـان گونجـاو نيـن، يێــي وابــوو له گـه ل پیوه ره کانـی قورئـان و سـوننهت و ئـه و بنهمـاو بنچینانـهی كه ينويسته ئينسان باوهري ينيان ههبي له عهقيدهي ئيسلامييدا ناگونجیّن، به لٚکو گوتنهوه و خویندنهوهی ئه و دهسته واژانهی به حدرام و قهده غه کراو ده زانی.

ههرگیز دانی به و شه ته حاتانه نه ده هینا که له کتیبی (الفتوحات المکیة)ی ئیبن عهره بیدا هاتوون و ماناکانیان له پیچه وانه ی بنه ما و بنچینه کانی عهقیده ی ئیسلامییه، له و سۆنگه یه شه وه خویندنه وه شه یه درووست نه ده زانی، چ جای نه وه ی باوه ی پیی هه بی و ته به ننی بکه ی.

دووه م شت له و باره وه نه ستۆپاكى و يزه ره كه يه تى، كاتىخ كه ده زانىرى ئىستىقامەى ھەبو وه له سه رهه ق و، پىگاى تەقبواو خۆپارىدى گرتۆت به به ر، دەستى به سوننه تىشه وه گرتووه، ئه مه لايه نىخكى زانراو و حاشا ھە لنه گره، له به رامبه ردا له باره ى پاست و درووستى ئه و شتانه وه كه ده خرىت ه پاليان شتىكى زانراو و جىلى دىنيايى نىيىه، ھەتتا ئەگەر ئه و عيباره تانه له كتيبه كانىشىياندا ھەبىن، يانىش له وانه يه مەبه ست ئه و مانا پووچه نهبى كه پواله ته كەي تىرى ھەبى لاى بىزه ره كهى دەيگە يەنى، بەلكو مەبه ست و مانايه كى تىرى ھەبى لاى بىزه ره كهى، ھەروە ھا دەبى كاتى گوتنى قسەكەش پەچاو بكرى، له وانه يه بىزه ره كهى ماوه يه كەتنى قسەكەش پەچاو بكرى، له وانه يە بىزه رەكە كى ماوە يەك ئە و عيباره تەكەت تەمەن كەربى لەبەر ھەر ھۆيەك لە ھۆيەكان، نەك تاكۆتايى تەمەن ئە و قسانەى كردبى، ئەگەر ئە و ئەگەرانە دابنىين ئە وا بەگويرەى ئە و ئەگەرانە پۆشاكى كوفىر ناخەينە بەر ئە و عيباپەتانە و لە و خوكم دەكەرى كە بىگوتىرى ئەمە كوفىرە و تەواو! ئەمە ئەو مانا ئوصولىدى كە بىگوتىرى ئەمە كوفىرە و تەواو! ئەمە ئەو مانا ئوصولىدى دانايان ئەسەرى كۆكىن، دەلىي : (إذا وقع الاحتمال مانا ئوصولىدى دانايان ئەسەرى كۆكىن، دەلىي : (إذا وقع الاحتمال مانا ئوصولىدى يەر ئانايان ئەسەرى كۆكىن، دەلىي : (إذا وقع الاحتمال

سقط الإستدلال} ئەگەر (ئەگەر) ھاتە گۆرى بەلگە پيھينانەوه لـه کار ده کـهوێ.

ئەمىيە سىمرەراي ئىموەي ھىمر كەسىي بىلموي دەتوانىي بىمر لـ و شـ ه ته حاتانه ی کتیبی فتوحاتی مه ککی و دوای کتیبه کـ ه ش شتاننکی تمواو پنچهوانهی ئهو شهته حاتانه ببیستن و ببینی، واته: بهر له نوسینی شهو کتیبهو دوای نوسینیشی تهماشه دەكەيىت كۆمەلنىك شىتى گوتىرون قسىەكان تىەواو كۆكىن لەگلەل ئەو قىسانەي يېشىپنەي ئەو ئۆممەتمە لەسمەرى كۆك بوون، واتمه: بهگویدرهی قورشان و سوننهتن و دژایهتیه کیان له گهل شهو دووانهدا نييه.

به لام باوکم ته و بوچوونه ی ههبوو که پیش ته و، تیبن حهجهري ههيتهمي ههيبوو، له فهتوا نويكانيدا ئامارهي يم، كىردووەو گوتوويەتى: (خويندنـەوەي كتيبـي فتوحـات درووسـت نیہ، لهگهل ئهو کتیبانهش که هاووینهی ئهون وهك (فصوص الحكم)) ئەم فەتواپەش لەسىۋنگەي تۆمەت خسىتنە پال دانەرى کتیبه کــه نهبــوو، به لٰکــو بـــۆ داخســتنی دهرگای ئـــهو تهشــویش و فیتنه یــه بــوو کــه شــه ته حاته کوفریاته کانیسی ده یگه یه نــن.

رِوْرْيْكِيان پيشنيارم بـوى كـرد كتيبـى فتوحـات بكـرى، رەتـى كردهوه بيكري، چهند بهشيك لهو كتيبه دزهي كرده لاي باوكم تەماشای بەشنىك لىە كتنبەكلەي كىرد ياشان لىە گۆشلەيەكى دووري كتنبه خانه كهى دايناو نه گهرايهوه سهري.

ههندی جار ده ببیست له نیو زانایانی شام هه ن داده نیشن و ئه و کتیبه ده خویننه وه له کاتیکدا زوریک له خه لکی ئاسایی و کهم عیلمیش به ژداری ئه و دانیشتنانه ده که ن، به مه تو وه ده بوو، خه می له و جو ره کارانه ده خوارد، ده یگوت: ئه وه کاریکی باش نیسه، به لام هیچ و شه یه کی نه شیاوی به کار نه ده هینا، غه یسری ئه وه که پنی خوش نه بوو وه نکولی لی ده کرد (۱۱).

ته مه له گه ل نه وه ی باوکم په حمه تی خوای لیبی به پیزه وه سهیری شیخ نیبن عهره بی ده کرد، نه گهر باسی بکردایه ته نها به سیفه ته گه وره کانی باسی ده کرد، له هیچ دانیشتنیکدا پیگهی نه ده دا که سیک قسه ی نه شیاوی له باره وه بکات و له پیگه و مه کانه تی بدات.

بەھەمان شىنوە بىق ئەوانسەى تريىش كى ھەنسدى لىمو شىمتەحاتانەيان لىن نەقىل دەكىرى وەك ئەبسو يەزىدى بەسستامى،

(۱) ده نیسم: ههمسوو نهوانسهی ژبانسی نیسبن عهرهبیسان نووسسیوه تهوه کوکن لهسسهر شهوهی: شستانیک دزه ان کردوت ه نیسو کتیبسی فتوحاتسی مه ککسی و غهیسری شهو کتیبسه ش، باتنییسه کان شهوه ی ویسستبیتیان دزه بان پسی کردوت ه نیسو شهو کتیبانسه، شهم زانایانسهی خسواره وه جهختیسان لهسسه ر شهو دزه پنکردنسه کردوتسه وه:

ئیبن و لموقری له (نفح الطیب)، ئیبن و لمعاد له (شذرات الذهب)، شهعرانی له (الیواقیت والجواهر)، حاجی خلیفه له (کشف الظنون)، ئهمه له گرنگرینی ئه و هؤکارانه یه پنویست ده کات پشت له کتیبی فتوحات و هاووینه کانی بکری، په حمه تی خواش له و کهسه ی که گوتوویه تی: (خذ ما صفا ودع ما کدر) پالفته و پاکه که وه ربگره، واز له بؤگه نه که بهینه، سهیری کتیبی (السلفیه)ی دانه ربکه لا ۲۰٤.

لنِي نەقبل دەكرى گواپىيە گوتووپەتى، (لەژنىر جوببەكەمىدا غەيىرى خوا شىتىكى دىكە نىيە)، گوتوويەتىم: (سېجانى ما أجل شاني) پاکسي بنو خنوم ج پنگهيه کسي بهرزم ههيم، ههروه ها وه ك (ئیبن و لفارض)، لههه ندی له و شتانه ی که له زمانی تهوه وه گوازراونه تــهوه، باوكــم يه حمه تــى خــواى ليبـــن زور يــزى لــن ده نان و به چاویکی گهوره سهیری ده کردن، به لام وازی له شهته حاته كانيان ده هيناو بهلاي ئه و قسانهي تريانه وه ده چوو ك هيج توزو غوباريكيان لهسهر نيه، بهبه لكه ده يهينانهوه.

ئهگهر به کښك بهاتايه لاي و په بنداگيري كردنهوه ههندي لـ و شـ ه ته حاتانه ی لـ ه لا بـاس بکردایـ ه و پرسـیاری لهبـاره ی ماناکهیان بکردایه و بیویستایه بزانی که ههلویستی باوکم چیپه لـ و بـ ارەوه، باوكـم وەلامـي دەدايــەوە بــەوەي كــه: (شــيْخ لــهو كاتبه دائيه و قسبه يهى كردووه كهوتؤتيه حالبي فهنيا بوونهوه و، زمانیشی له و کاته دا که و تؤته ژیر کاریگه ری نه و فه نا بوون و ون بوونسه، كهوتۆتسه حالهتسى بيناگايسى و عهقسل و ئيدراكسى لهلای خوی نهماوه، لهبهر تهوه ههر یهك لهو پیاو چاكانهی ئىدو شىدتەحاتانەيان لىن رووداوە دواي ئىدوەي ھاتونەتىدوە ھىۆش خۆيان و حاله كەيان لەسەر نەماوه پنچەوانىەي ئەوەيان گوتووەو خۆپان بەرى كردوو لەو شەتەحاتانه (١١).

⁽۱) ثيبن و تهيميه رهحمه تي خواي ليبي لهبارهي ته تويل و ليكدانهوه بۆ قسەكانى ئەببو يەزىدى بەستامى كە زۆر بە پىرۆزو بەرتىزى دەگرى

به لام حه للاج تهوه ی من بیزانم پاجیایی لهنیوان زانایان ههیه لهبارهیهوه، باوکیشم زیاتر لهوه ی باسم کرد شتیکی دیکهی لهبارهیهوه نهده گومانی ده کردهوه به لای گومانی باش پی بردنی.

به کورتی: باوکم رہ حمه تی خوای لیبن ریزی زوری بو شهو زانایانه ههبوو، به پیشهوای هه رمار ده کردن له رینیشاندان و چاکسازی کردنی دهروونه کان، ماوه، ماوه وریای ده کردمهوه لـ وهى قســه لهباره يانـ ه وه نهكـهم و گومانــي خراپيـان يــي نهبـهم، ههروهها لهو كتيبه بچووكهدا وهك پيشتر باسم كرد كه بەنرخترىنىي ئامۆزگاريەكانىي خىزى تنىدا بۆمىن نوسىيبۆوە ئىمو كاتمى كمه من بچووك بووم و ئەويىش تازە لەنەخۆشىيەكى قورســدا لهمــردن پزگاری بووبــو، تیایــدا ئامــۆژگاری کردبــووم بههیج شنوه یه ک گومانی خراب به و زانا دیارانه ی ته صهووف نهبهم، ههروهها بههیچ شنوه یه ک زمانیم به خراپه بهرامبهریان نه گــهرێ، گۆشــتى ئــهوان ژههراوپــه، لهوانهپــه ئــهوان لــه گــهوره دۆســتانى خوابــن (بەگوێــرەي لێكدانــەوەي ئــەو)، دەي ئەگــەر ئەوان لىھ دۆسىتانى خوابىن ئىھو كەسىھى گومانىي خراپيان يىخ دهباو عهيب و ناتهواوييان دهخاته يال، ئهوا خوى دهخاته نپو هەرەشـەكانى ئـەو فەرمـوودە قودسـيە كـە يېغەمبـەرى خـوا ﷺ له خوای پهروه ردگاره وه ده گیریته وهو ده فهرمووی: (هه در که سیک

قسمیه کی نزیك لهمه ده كات، بروانه (مجموع الفتاوی): ۳۳۷/۱۰، بروانه بهرتوكه كه ی من (السلفیة) ص ۲۰۶ و دواتری.

دو ژمنداری دۆستنکی من بکات ئەوا بریاری شەری داوه لەگەل مىن}.

ئەو شىتەش كە دەرت دۆنىي لىه ئىشىكالى ئىەو شىەتەحاتانە ئەوەپە: بىر لەو ئەگەرانى بكەپتەۋە كىە باسپان كىرد، لىەرۋوى عەقلىيەۋە دەشىي ھەر يەكنىك لەو ئەگەرانىە راسىت بىن، بەم كارە له گرئ دەروونيەكانت رزگارت دەبى، بىخ ئەوەي يېويست بەوە بكات به كافردانان له دهروونتيدا درووست بين يهنيا به خوا، دواي ئهوه لهسهرته لهو شهته حاتانه دوور بكهويتهوهو لهسهريان نهوهستی، دلنیاشبیت لهوهی لهرووی رواله تهوه، واته: تهوهی رواله تى ئەو قسانە دەيگەيەنىن كوفىرە، بىتى ئەوەي پيويسىت بكات بيزهره كانيان به كافر دابنيس كه به چاكس و تهقوا ناسراون، له لایه کی دیکه شهوه ئیمه نازانین چون و لهسهر چ حاليك گەراونەتەرە بۆلاي خوا.

یهکێتی بوون (وهحده تولوجود)و، پهکێتی بینین (وهحده تولشوهود)^{(۱)(۱)}

ههرچی یه کنتی بوونه به واتا فه لسه فیه کهی، باوکم په حمه تی خوای لنبی له همردوو پووی (بنیژه) و (باوه پ)ه وه پنی وابوو شتنکی پووچ و باتله و بیرو بزچووننکی کوفریه، به لام ههرچی یه کنتی بینینه، که بریتیه له بینینی سیفاته کانی خالیت له

(۱) وه حده تولوجود و وه حده تولشوه و دو و ده سته واژه ی زانسته کانی ته صه وف و فه لسه فه و که لامن، ئه وه نده ی من بینیی تسم له کتیب کوردیه کاندا بق یه که میان یه کیتی بیون و ، بق دووه میشیان یه کیتی بینین به کارها توون، به نده دان به وه دا ده نیم که شاره زاییه کی ثه و توم نیبه له و شه کاری و زمانه وانی، به لام زور ئاسوده نیم بق ده سته واژه کوردیه کان و پیم وایه پر به پیستی ده سته واژه عه ره بیه که نین، په نگه ده سته واژه ی گونجاو ترو مانا جوانتر هه بن ئه گه ر شاره زایانی شه و بواره لیکو لینه وه ی له باره وه بکه ن، نه مه بق چوونی خومه و له وانه شه هه له بم (وه رگیر). (۲) شم بابه ته بابه تیکی وردو هه ستیاره، باسه که په یوه سته به زانستی فه لسه فه و که لام، له به رشوه خوینه ر نه گه ر پیشتر له سه رشم بابه ته فه له سه رشم بابه ته

فه است فه و که لام، له به به بیات وردو هه سبیاره، باست که پهیوه سبه به راستی فه است فه و که لام، له به رئه و خوینه رئه گهر پیشتر له سه رئه م بابه ته زانیاری نه بووبی له وانه یه تیگه یشتن لیّی هه ندی قسورس بی به نه به ده وه کو وه رگیّر زوّر هه ولّم داوه بابه ته که به ناسانی دابریّن به به لام جاری و اهه یه زوّر هه ولّدان بو ساده کردنه وه ی بابه ته و مه سه له یه که باتاییه ته نه گهر بابه ته که وه رگیردراوبی، زیان به واتای بابه ته که و مه به ستی نووسه ده گهیه نی نه مه له لایه کی تره وه پیّم وایه بو نه م بابه ت و مه سه له فه له مهدنگی کوردی له و باره وه زوّر ده وله مه ندی یه فه له به و که لامیانه فه رهه نگی کوردی له و باره وه زوّر ده وله مه ند نییه، فه له به و نه و انه به ته توزی ماندووبی.

دروستکراوه کانیدا، جهختی لهسهر ده کردهوه که نهمهی دووهمیان یه کنکه له گرنگترین نه نجامه کان و بهرو بوومه کانی نیسان.

بيروباوهرو عدقيدهي يدكيتني بوون بدمانا فدلسدفيدكدي وهك چۆن لـه زۆربەي وانەكانىي و گفتوگۆكانىي روونى كردۆتـەوە بريتىيە لـهوهى: بوونے، دروسـتكهر (خاليـق) و درووسـتكراو (مهخلـوق) يهك بوونه، لهسونگهي تهمهوه لهههر كوي خاليق ههبي، دهبي مەخلوقىـش ھەبــــى، وەك بەشــــنىك لەبوونـــى خاليـــق، كەواتـــە بـــەو مانایه: ئهگهر دانمان بهمه نههیناو وامان نهگوت، ئهوا بوونی خالیق به ته نیا بو و نیکی ناته و اوه، چو نکه ئه و شیعی بو و نه که ی یه کیے له سهر غهیری خنزی که وتبیّ نهوا بهبیّ بوونی نهو غەيىرە، بوونىي ئەوپىش كامىل نابىخ، واتىە: ئەگەر غەيىرى خىزى بوونى نەببوو ئەمپىش بوونەكمەي دەبىتى بوونىكى ناتىمواو، ئىمم بيرو باوه رهش دهبيته هوى ئهوهى بليين: درووستكراوه كانيش سيفهتي (قيدهم)يان ههيم، واته: ئهوانيش لهگمل خوادا لـ سيفهتي قهديم بوونيان (ئەزەلى بونيان) ھاوبەشىن، لـهو حالهتهدا دەبىي بلنيىن بوونى خواو بوونى درووستكراوه كانى لەيلەك كاتىدا بـووه، بهههمان شـيّوه ئـهو بيـرو بـاوهره دهبيّتـه هـوّي ئـهوهي دان به حلول (ئاوێته) بوونيشدا بێنين.

هیچ جیاوازیه کنیه له نیوان پووچی و باتلی نه و عهقیده یه و کوفر بوونی، چ نه گهر هات و به و شیوازه ته عبیری لی بکری و دابریسژری، یاخود به شیوازی نه زه ریه ی فهیر ته عبیری لی بکری، واته: هه ردوو دارشتنه که یا خود هه ردوو ته عبیره که

هـهر پـووچ و كوفريـن، نهزهريـهي فهيزيـش بريتييـه لـهوهي كـهوا پنویسته بوونی خوا برژنته سهر ئهو شتانهی دوای زاتی خوی دين، واته: بوونه که ي بړژيته ههموو شتيکي ديکه ي غهيري خنوی (ههمنوو گهردوون و بوونهوهر).

عەقىدەي حلىول واتىه ئاوپتىه بوونىي زاتىي ئىلاھىي لەنپىو درووستکراوه کانیدا په کټکه له پڼو پستیه کاني عهقیده ي په کټني بوون (وه حدهت و لوجود) به و مانا وردو ده قیقه ی که باسهان کرد.

به لام عهقیده ی راست و تهواو نهوهیه: بزانین بوونی زاتی هــهق: بونێکـــي زاتيــي ســهربهخۆيه، ئــهو بوونــهش هــهر بوونــي خوایــه بهتهنیــا، پاشــان خــوای پــهروهردگار بــهو رێ و شــوێنهی که تهنیا خوی ویستویتی، به دهسهلاتی خوی به ویهری داهێنانــەوە بەدىھێنراوانــى خــۆي بەدىھێنــاون، ھەريەكەيانــى لــەو کات و ساته دا درووست کر دووه که خزی بزی دیاری کر دووه، بهتهنيا همهر بووني خوا بوونيكي ئهزهلي و قهديمه هيچ شتيك و هیج کهسینك له سیفهتی (نهزهلی بوون-ههربووی بوون) له گهل خوادا هاوبهش نييه، خواي پهروهردگار له نهزهلهوه ههر خوي ههبووهو شتتکی دیکه بوونی نهبووه، بهم شیوهیه ماوهتهوه تا ئەو كاتەي خىزى ويستوويەتى، ياشان تواناو قودرەتىي خوا پهيوهست بووه به درووستکردني ههموو تهو شتانهي که بریاریدا درووستیان بکات، ئه و کاته نه و درووستکر اوانه هاتوونه ته نیو بازنه ی نهو شته ی که پینی ده گوتری بوون (۱۰).

ئەمسەش ئسەوە دەگەپەنسى بوونسى زاتسى و ھەقىقسى بەتەنىسا هــهر بوونــي خوايــهو بــهس، ههرچــي بوونــي غهيــري خوايــه (بەدىھينراوان) بەبوونى خواوه بوونيان تەواو بووەو ھاتوونەتە بـوون، هـهر ئـهوهش بۆتـه هـۆكارى ئـهوهى زاناپـان لهبـارهى ہوونے ہوموو شتیکی دیکے ی غہیری خوا بلیّن: ہونیّکے (تەبەعىيە) واتە: بەھۆي شىتىكى دىكەوەيە، بوونى بەدىھىنراوان پەيوەسىتە بە بوونىي شىتىكى دىكمە، ھەنىدى جار بەبوونىكىم، (سيبهر)يي ته عبريان لي كردووه، (سيبهر ههرچه نده لهرواله تدا سەربەخۆپە) بەلام لەھەمان كاتىدا بەنەمانىي بنچىنەو ئەصلەكەي، خودي سنبهره کهش له ناو ده چن و نامنني، چونکه سنبهره که بريتييــه لــه شــوينهوارو ئهنجامــي ئەصلەكــهى(١).

لهوانهیه نزیکترین نموونه بو روونکردنهوهی قسه کهمان بریتے بین لے و پیاوہ ی کے بهده سته کانی خوی منداله کے می لهسهر پنيان راگرتووه، راسته له رواله تدا هه ردووكيان وهستاون بـ الله له ههمان كاتـدا وهسـتاني مندالهكـه بههيـچ شـيوازيك

بکرێ، بهلام وردترین پێناسهي وهسفيي بـۆ (وجـود) بـوون ئهوهيـه کـهوا بریتیه له (کینونه)ی شتنك له سنووری زهمان و مهكاندا، بهلان ئهم پيناسمه ته تهنها لهسمر بوونسي درووستكراوه كان دهجهسيي، نمك لهسمر بوونی خوای پهروهردگار، چونکه بوونی خوا پیشی زهمان و مهکانه. (۱) لەوانەپ ئەگەر بە بوونى تەبەعى تەعبىرى لىخ بكرى سەلامەتترو باشتر بن له بوونی سنبهریی، لهبهر شهوهی سنبهر بهناچاری بهشوین ئەصلەكەپىدا دەگەرى شىوپنكەوتنىكى ناچارىيىە لەھەموو كاتىكىدا، لېرە وەھمى نەزەريەي پووچىي فەيىز (رژانموه) دۆتمە ئاراوه، ئەممە دەلىيىن لەگەل تەسىلىم بوونمان بهوهى كه ويكچوون لهيمك ړووهوه نمك له ههموو رووهكان.

وهستانی خوی نیه به لکو به هوی هیری شاراوهی باوکیه وه له سهر پی وهستاوه، به هه مان شیوه قدی داریک به هوی په گه که یه وه وهستاوه، بیگومان قد جیایه له په گ، به لام بوونی قدد له په گهوه دریش بوته وه.

بیّگومان من له سوّنگهی تهوهی باسم کرد تهو ده قانه م نه هیناوه که باوکم په حمه تی خوای لیّبی زوّر جار لهبارهی نه و هه قیقه ته ته عبیری لیّ ده کرد، به لام ده توانم بلیّم: من به و په پی وردیه وه ته عبیرم له واتاو مانای قسه کانی ته و کردووه، که زوّر جار له ده رسه کانیداو له بونه کاندا له و

بارەوە گوتوويەتى، ياخىود لەكاتىي گفتوگىز لەگـەل كەســنكدا كه يرسياري لهو مهسه له لي كردووه گوتوويه تي، ده توانم بلّنِے: من به تــهواوي لــه هه قيقه تــي ئــهو بابه تــه نه ده گهيشــتم و نهمده توانی قسمی لهباره وه بکمه دوای شهوه نهبی کمه لمه بــارەوە زۆر گوێــم لــه قســـەو ړوونكردنەوەكانــي گــرت، دووبــارەو سے بارہ باسی دہ کر دہوہ بہ ہۆی ئے و کہ سانہ ی کے لے و بارہوہ ئیشکالیان همبوو داوای روونکردنه وهیان لی ده کردو پرسیاریان لے دہ کے د۔

لـه ســۆنگەي ئــهو روونكردنهوانــهي باوكــم جهختــي لهســهر ده کردهوه و دووبارهی ده کردهوه، لهبارهی پهیوهندی نیوان بوونی خواو درووستکراوه کانی، شیخه کانی نه هلی ته صهووف و ئەو يېشەوايانەي شاھېدى خېرو ئىستىقامەي بىۆ دەدان بەرپىي دەكىر لەمەسـەلەي يەكىتىي بـوون، بـەو مانــا فەلســەفيەي پىشــتر باسان کرد.

دەيگوت: ھەلەكە لـە خراپ حالْي بوونىي ئـەو كەسانەيە كـە گوپيان لهو دهق و وشانه دهبي، ياخود دهيانخويننهوه، بهتايبهت ئے و پنشے وایانهی نیامی قوشی ایری لے ریساله که یدا باسی ژیاننامه که ی کردوون و ستایشی کردوون، پیشتریش گوتیم که باوكم خۆشەويسىتيەكى زۆرى بىۆ ئىەو كتيبىم ھەبىوو زۆر پشىتى پي دهبهست و بنوى ده گهرايهوه.

بـ قر بەرائەتـــى ئــەو پیشــەوايانەش لــه مەســەلەي يەكىتـــى بــوون چەندىن بەلگەي دەھىناپەۋە لەو قسەۋ دەقانىدى كە خودى خۆیان کردوویانه و تۆمار کراون، بۆچوونی وابوو: ئه و دەقانه ی ئهوان که دەلالەته کانیان پوونن، بای ئەوەنىدە هەن وەلامى ئەو دەستەواژانه ی پىغ بدریته وەو تەنوبىل بکرین که لەشوینی دیکه بەناروونی هاتون.

لهو دەقانىەى شىخ موحىددىن ئىبىن عەرەبى بەرىسى دەكات لە عەقبىدەى حلول و يەكىتى بوون ئەو قسانەيەتى كە لەكۆتايى قەصىدەى (ئەلتائىمە) ھاتوون:

وجدت وجودا لم أجد ثانيا له وشاهدت ذاك الحق في كل صنعة وطالب غير الله في الأرض كلها كطالب ماء من سراب بقيعة (١١)

پوون و ناشکرایه قسه لهسه ر بوونیکی زاتی ده کات، که بریتیه له یه به بون به فیعلیی، نهویش بوونی خوای به رزو مهزنه، نهوهشی که ده بیته به لگه لهسه ر نهوه ی گوتمان دیری دووه می شیعره کهیه، له دیری دووه میدا هؤشیاری ده دا له باره ی داوا کردن له غهیری خواو متانه بوون به غهیری خوا، جهخت لهسه ر پشت بهستن ته نها به خوا ده کاته وه، ده لی: هه ر شتیکی دیکه ی غهیری خوا وه هم و سه پابه، نهمه ش هه مان نه و شته یه

⁽۱) نسه و بسوون (وجسود)هی مسن دوزیمسه وه (یسه که بوونسه و) دووه مسم نه دوزیسه وه، هسه رئسه و (حسم تی خوایسه و تاکسه وجسودی هه قیقیه) تاکه وجسوده و لههه مسوو صونعی کدا نه وم بینی، همه رکه سین کیش بمه دوای غهیسری خوادا بگمری لههه مسوو زهویسدا، وه ک نمو که سمیه لمه ده شستی کی چولی و شاک و گهرمه سیردا به دوای ناودا ده گهری، که چی نمه وی ده ستی ده که وی ته نها سمرابه نمه ک ناو.

که (لهبید)ی شاعیر دهیلنی و پنغهمبهری خواش ﷺ ستایشی ده کات و ده فه رمووی: (راستترین قسم که گوترابی نه و قسمیهی لهبيـده كـه ده لْـي: (ألا كل شيء مـا خـلا اللـه باطـل) تاگاداربـه ههمـوو شــتنکی دیکــهی جگــه لهخــوا پــووچ و باتیـــه.

لـ و قسانه ی دیکـه ش کـه ئیـن و لفاریـز بهریـی ده کات لـه عەقبىدەي حلوول و يەكىتى بوون ئەو دىرانەيـ كـ لـ (ئەلتائيەي كوبرا) هيناويهتي:

تكونُ أراجيفُ الضّلال مُخيفَتى بصورَتهِ، في بَدْءِ وحْــي النّبوءة لِمُهدي الهُدى، في هَيئة ِ بَشَريّة ماهية المرئيِّ من غـــير مرية يَرى رَجُلاً يُدْعـى لَديهِ بِصُحْبَة تُنزِّهُ عن رأى الحلولِ عقيدتي ولم أعْدُ عن حُكمَي كِتاب وسُنَّة^(١)

وكيفَ، وباسم الحقّ ظلّ تخلقي وها دحْيَّةٌ، وافي الأمـــينَ نبيَّنا أجبريلُ قُل لي كانَ دحية َ إذ بدا وفي علمه من حاضــــريهِ مزيّة ۗ يرى مَلَكاً يُوحــي إليه وغــيرُهُ ولى، مِن أتَم الرُّؤيتين، إشـــارَة ۗ وفي الذِّكر ذكرُ اللبس ليس ممنكر

(۱) كاريكى قورســه بتوانــرى ئــهم جــۆره شــيعرانهى لهبــوارى تەصــهوف و زانستی کهلام هاتبوون ده قاو ده ق بکرینه کوردی، لهبه ر تهوه ی ته و زاراوانهی له زانستی ته صهووف به کاردین ماناو مهدلولی تایبه تیان ههيمو ناتوانري تهنها بهروالمهت لينك بدرينموه، بؤيمه بهنده وهك ومركيرو به یارمه تنی چه نند ماموّستایه کی شناره زا، هه ولنم داوه به شنوه ی شنیکردنه وه شیعره که روون بکه مه وه نه ک به شیوه ی وه رگیران:

ده لني: من هدرچي ړه وشتنك و ئه خلاقتكم بووبي به رده وام به نياوي (حهق-الله) بووه، (واته: بهناوي الله من ههلس و كهوت و مامهلهم كردووه)، مادام وایم چنزن دهبنی و چنزن ده کسری ههوالی من له پینزی گومرایان

زور به پروونی ده بینین که ئیبن و لفاریز چون خوی به ریی ده کات له حلول و یه کیتی بوون، به لام سه ره پای ئه و خو به ریی کردنه شد دانیایه له وه ی ئه و تومه ته ی هه ر ده خریته پال، پینی خوش بی یان پیی ناخوش بی!

بنى؟ (ليره مەبەستى ئەوەپ چۆن دەبئى تۆمەتبار بكريم بە عەقبىدەى حلوول، واته: لنره ئهوانهى تۆمەتبارم دەكهن بهوهى كه گومىرا بوومه لنيان تنك جيووه)، تەوەتا دوحيه، (لەلايمك دوحيەپمەو لەلايمان ئەمپىن -جبريله- هاتۆته لاي ينغهمبهرمان ﷺ، جبريل بهشنوهي دوحيه هات بـۆ لاي ينغهمبه رمان ﷺ، لهسه ره تاي هاتني وه حيى، دهي كه واتبه پنهم بليخ: ثايا ئەوە جبرىل بور يان دوحيە بور كاتى بۆلاي يېشەراي رېنموييكاران هات لهسه ر شنوه ي به شهر، به لام پيغهمبه ري خوا ﷺ جيا له وانه ي لـەوىٰ حـازرو ئامـادە بـوون زانيـارى لەبـارەي ئەمـەوە ھەبـوو، ئـاگاي لـەو تاپیه تمه ندییه هه بوو، پیغه میه ری خوا ﷺ بیگومان و دوودلی زانیاری هه بوو به ماهیهت و جهوههری نهو رواله تهی دهبینی، رواله ته که دوحیه بوو، به لام ماهیهت و جهوهه ره که جو بریل بو و سه لامی خوای لیّبی، (مهبهستی ئيبن و لفارين ئەوەپ ئەواندى لەوى ئامادەبوون لىيان تىكەل بووبو، به لام ينغهمبهري خوا ﷺ چاك دهيزاني نهمه كنيه) ئهو دهيزاني نهمه فریشته یه و وه حبی بن هیناوه، به لام غهیری پنغه مبه ری خوا ﷺ پیاویکیان دەبینے کے دوحیہ بیوو، کے هاوه لئے خبری بیوو، (ئنجیا ئیبن و لفارینز ده لني:) منيش لهو دوو بينينه بينيني دوحيه و بينيني جوبريل ناماژه يه كم وەرگرتىووە، تېشىدەگەم مانىاي چېيىھ، ئىھو ئامىاۋەو تېگەيشىتنەي مىن، لىھو قەسىدەيەدا بەپاكىم دەگرى لەوەى تۆمەتبار بكريىم لە عەقبىدەى حلوول، وه له زیکرمیدا زیکری تهوهی که تیوه لیتان تیکه ل بووه، من دهزانم چى دەڭلىم، ئىرە دەڭلىن ئەمە ورتە ورتەو چى دەڭئ، بەلام مىن دەزانىم چیپه، شتیکی مونکه رو خراپ نییه هینابم، وه زیده رؤییشم نه کردوه بهسهر حوكمي قورئان و سوننهت، واته: ليم لا نهداوهو بهگويرهي تهو دووانه جولاومه تهوه. یوخته که ی نهوه په نه گهر سه پرې بووني خوا بکه پـن، پاخـود ئەوەي پنىي دەلنىن: (بوونىي زاتىيى)، دەبىنىن ھەر (يەك) بوون ههیمه لمه گهردوونمو دووهمی نیمه، په کخواناسی و تهوحیدیش به تنگهیشتنی ئه و ههقیقه ته نهبی نایه ته دی، نه گهر هه ندی له پیشهوایانی ته صهووف ته عبیریان له په کیتی بوون کردین مەبەستيان ئەوە بووە.

ئەگەر بەو ئىعتىبارەش باسى بوون بكەيىن كە بەچاوى ســهرمان دەببينيــن و دێتــه بهرچاومــان بههــهردوو جۆرهکهيــهوه، زاتی و تهبهعی، یاخود بنچینهیی و سنبهریی، ئه و کات بوون (وجبود) جوراو جورهو يهك بوون نيه (۱).

ئەگىمر بتىموى بەچاوى (لەبيىد)ى شاعير بروانسى ھيے چاریکت نیم گمردوون ههموو به پوچ و باتل دهبینی، ینغهمبهری خواش ﷺ تهمهی به روانیننکی پنکراوو تهواو داناوه، بهم شیوه روانینهیه که صوفیانی راستگو له گهردوونی دەورو بەرى خۆيان روانىوه.

⁽۱) جاریکی تر خویسه ر حهواله ی مهکتوباتی شیخ نه حمه د فاروقی سـهرههندی دهکـهم، باوکـم رهحمه تـی خـوای لیبــی زور دهگهرایـهوه سـهری و زانیاری لین وهردهگرت، دهتوانم بلّیم لهو کتیبانهی که باوکم زوّر گرنگے یے دودا لے دوای ریسالهی قوشه پری دووه مین کتیب ہے، سهیری مه کتوبی ژمیاره چیل و چیوار بکیه، لیموی به درییژی وه لامی نه وانیهی داوه تمه وه کمه لهباره ی یه کنتی بوون پرسیاریان لی کردووه، باسی هه لويستى شهريعهت ده كات لهو بارهوه ج٢ ص٧٢.

ئەگىەر بشىتەوى بەچاوەكانىي ئىەو كەسىە بروانىي كىە مامەللە له گه ل دونیادا ده کات و لای به لادا ده کات وه و متانه ی پین هدیمه، ئموکات هیچ جاریکت نیمه بموون (وجمود) بمه (۲) دوو بيوون (وجيود) دەبينى، لەو حالەتەشىدا زۆربەي جار بيوون (وجود)ه مهجازی و فانیه که دهبیته به ربه ست له به رده م بینینی بوون (وجود)ه باقمی و لهنیو نهچووه که.

هەرجى پەكىتى بىنىن (تەنھا خوا بىنىن)، (جياپە لـە پەكىتى بوون)، پهکێتي بينيـن بريتيـه لـهو دهرهنجامـهي کـه لـهو باسـهي سبهرهوه ییپی گهیشتین، دوای نهوهی مهسهلهی (پهکیتی بوون) مان یالفته کردو شهن و کهومان کرد، نهو بوچوونه فهلسهفیهی ھەنىدى لىـە فەيلەسـوفەكان ھەيانبـوو گواپــە بوونــى ھەمــوو گەردوون يەكسانە بىھ بوونىي خىواي بىەرزو مىەزن، ئەمىەش بريتييـه لــه فهلســه فهي خهرقائــ، كــه ههنــديّ لــه فهيلهســووفاني كــۆن بانگەوازىــان بــۆ كــردووه، ياشــان دووبــاره لەســەردەمى نویّدا پیشهوایانی مهزههبی وجودی له روزناوا بانگهوازیان بـ ق كـرد لەپنىش ھەموويانـ ەوە باوكـى رۆحـى مەزھەبەكـ ه (سـيرن کیرکجورد)، (۱۸۱۳-۱۸۵۵).

ئەم جۆرە بۆچۈۈنە فەلسەفيەي سەرەۋە ھەرگىلز لاي ھىلچ په کڼـك لـه پڼشـهوايانهي تهصـهووف بايهخـي نهبـووه، ئهوهشـي كـه دەخرىتى يال صوفىدكان بەوەي كىد دانيان بە يەكىتى بوونىدا هنناوه، باوکم ده یگیرایه وه سهر شهوه ی که پیویسته په کیتی بينينيان بخريّته يال نهك يهكيّتي بوون.

به لکو باوکم پنے وابوو نه و موسولهانهي ئيسلامه تيه کهي بەرز نەبۆتەۋە بۆپلەي يەكىتى بىنيىن، لەو كەسانە ھەژمار ناكىرى يننى بگوتىرى: مومارەسىەي ھەقىقەتىي يەكخىوا پەرسىتى کـردووه.

يوختمى ئموهي باوكم گوتوويهتي دهربارهي يهكيتي بينين بریتیه له: حالیک ده گاته ههست و شعوری ئینسان نهك بريارينك بينت له عمقلهوه دهرچووبين، همرچهنده لهرووي عەقلىشمەوە يەقىنى تەواوى ھەپمە كىم گەردوون شىتىكى بهدیهینزاوو، درووستکراوه، نوییه، واته: نهزهلی و قهدیم نییه، به لام نهو كهسه لهو حاله دا واته: له (يه كيتي بينين) دا هيچ شتنکی نهم گهردوونه نابینی غهیری رهنگدانهوهی سیفاته کانی خالیـق کـه لـه نـاوه جوانه کانیـهوه سـهرچاوه دهگـرن، ئـهو جـۆره كەسمە لىەو حالمەدا لەبسارەي زۆرى بەدىھى نراوەكان كى دلنيايم لهبوونیان هیچ شتنك نابینی جگه لـهو خالیقـهی كـه ههست و شىعورى ئەوى داپۇشىيوە.

باوكم رەحمەتىي خواي ليبنى جەختىي لەسلەر ئىەوە دەكىردەوه ملکمچ بوونی تمواو بن تموه ثایه تانمی کم خوای پمروه ردگار فهرمان ده کات به بیر کردنهوه له درووستکردنی ناسیانه کان و زهوی و ئهوهی لهنتوانیاندایه، نایه ته دیمی، مهگهر بهوه نهیم که نینسان بهردهوام بن لهسهر زیکرو یادی خوای گهوره، تا بەھىزى زىكىر كردنەوە ئاوپنەي سەر بەدىھينراوەكانى بىز پاك دەبنتەوە، بەردەوام خەرىكى پاككردنەوەيان بىخ، ئەو بەربەستە چرو پرهى بەرچاوى دللى ئىنسانى گرتسووه واى لىكسردووه بوونی خواو دهسه لات و کاریگهریه کهی نهبینی، به هنوی زیکر کردنه وه ده بنته ناوینه یه کی پاکری وا هیچ شتیکی دیکه ی تیدا دەرناكەوي و رەنگ ناداتەوە جگە لـه يەكتاپىي خـواي بەدىھينەر، ئەرە ماناي ئەر قسەيەي ئەرانىە كىە دەلنىن: ئىيانىي مسوليان كاملُ نابع تا يه كتابي خوا (وه حدهت) لهنيو (كه سرهت) انهبيني (واته: لهنيو زوري و بيشوماري درووستكراوهكان تهنها يهك شت ببینی ئەوپىش خواپە)، يەكتاپى مەبەست خواپە سېجانە و تعالى، (كـەسرەت) مەبەست بەدىھىنراوەكانيەتى، واتـە: ئىيانىي كاملُ نابئ تاوه كو لهنيو به ديهينراوه كاندا يه كتابي خوا نهبيني، ههرچهنده زیاتی زیکرو پادی خوا بکات زوری و زهوهندی گەردوون بەبەرچاوپەوە دەچىتەوە نىاو يىەك و بچىووك دەبىتەوە، تاوای لیدی به ته واوی لهبه رچاوی لاده چی، هیچ شتیك له دیارده کانبی صونعی خوای گهوره نابینی جگه له سیفاته کانی، ســهره رای تــهوه ی لــهرووی عهقلیــهوه دلنیایــه لــهوه ی گــهردوون بوونى هەيم، مامەلەشى لەگەلىدا دەكات، بەلام بېئەوەي بىبىنىخ.

رەحمەتىي خواي لێبئ چەندەھا جار بەدەستەواژەو دەربرينى يه كني له زانا رهبانيه كان ته عبيري له و حاله ته ده كرد كه ده لي: [هيچ شتيكم نهبينيوه مهگهر لهپيشي و لهبشتي و له گه ليدا خـوام بينيـوه}^(۱).

⁽۱) بهداخهوه نباوی شهو زانبا ره ببانیهم لهیاد نهماوه که خاوه نبهم رسته ناوازهیه.

دەڭتىم: بەئەنىدازەي ئىدو خۆشەويسىتيەي بىال دەكتىسىن بەسىدر دل، يەكىتى بىنيىن ياخود بەتەنھا خوا بىنيىن بال دەكىشى بەسمەر ههست و شعورو جاو، جا ئه و خوشویستنه هی هه رکیسی و لهههر كويبسي، يهكيتسي بينيان جافراو جافره به گويده ي جافراو جـۆرى مەحبـوب، كەواتـە: ئـەو شـتە بەسـەر بينينــى ئينسـاندا زال دەپىي كەبەسبەر دلىدا زال بووە.

ئەو كەسمەى دڭى پىر بىووە لىه خۆشەويسىتى كچنىك وەك مهجنونی کوری عامر، بـ قهه رکوی بچـی و لههه رکویبی هـه ر رهنگ و روخساری له پیلا دهبینی، حیه زبه لای کهس نیاکات جگه لـ و که سـ ه ی باسـ ه له یـ لای بـ فر ده کات، نیـ دی یاسـاو ده سـتوری خۆشەويستى ھەر ئەوەيە:

أقبل ذا الجدار وذا الجدارا أمر على الديار ديار ليلي ولكن حب من سكن الديارا وما حب الديار شغفن قلبي

بــهلای ئــهو گهرهکــهدا تیپهریــم کــه مالْــی لهیــلای لییــه، رووم دەكىردە ئەمىلاو ئىەولاي دېيوارى خانووەكانىي گەرەكەكىە، ئىەوە خۆشەويسىتى خانووەكانىي گەرەكەكىەي لەيىلا نىيىـە دلْـي داگيسر كردووم، بەلكو خۆشەوپسىتى ئىەو كەسىەيە كىە لەخانووەكەداپىە.

ئەو ئافرەتمەي دلىي رۆيشىتووە لەتساو شىھوق و خەنپىن بىق منداله ونبووه که ی که به به به چاویه وه نهماوه، یو شاکه کانی منداله که ی به سینگی خویه وه ده نین و بونیان ده کات و ماچیان ده کات، هیے شتنکی دیکه له پؤشاکه کانی منداله که ی نابینی، جگه له وینه ی خودی منداله کهی، نه گهر پهیام و نامه یه کی

لهلایسهن کسوره ونبووه کهیسهوه بسۆ بسی ههمسان مامه لسه لهگسه له نامه کسه ده کات کسه لهگسه له پؤشساکه کانی ده یسکا، پسهرو مهره کسه و نووسینه که نابینسی به لکو شستانه بسق شهو وه ك ناوینه یه کسن کوره کسه ی خسوی تیسدا ده بینسی.

ئەگسەر دل رووپكسردە خۆشوپسستنى خسواي پسەروەردگار -كسە بهدلنیاییــهوه پــهروهردگار لهههمــوو شــتێکی دیکــه لــه پێشــترو شايسته تره خوشه ويستييه كي له ئه ندازه به ده رخوش بويستري-ئنجا ئەگەر دل بەتەواوى رۆچووە ننو ئەو خۆشەويسىتيەي خوا، ئەوا خاوەنىي ئەو دلە بەھىزى خۆشەوپسىتى و شەوقى بۆخىوا ده کهویته نیو ههست و شعوری بینینی خوا، کاتی گولیک دهبینی و بۆنىي خۆشىي گولەك دەكات دەپخاتى ننىو خەيالىي بىنىنىي صه نعه تبه جوانه کانے خواو داهینانه کانے، کاتیکیش له نیوه شهودا ئەسىتىرە گەشاوەكانى ئاسان دەبنىتى كە چۆن ئاسانيان رازاندۆتـەوه، بەشـەوق و رووناكـى ئەسـتێرەكان دەچێتـە نێـو رامـان و ورد بوونهوه له گهورهیی و حیکمهت و جیدهستی بهدیهینهر، کاتے تعماشای خواردنه کانے سے سے سفره کهی ده کات، پاخود ئەو ئاوە سازگارە دەبىنى لەدەورو بەرى، بەلكو كاتى سەيرى خـۆى دەكات لـه ئاوپنـه بـۆ ئـەوەي شـكلْ و شـيّوەو لـەش سـاغى و هينزو تواناي جهستهي خنري بن دهرکهوي، ئهم شتانه ههمووي تووشی سهرسورمانی ده کهن و وای لی ده کهن بهو پهرې تهدهبهوه بهديار خواوه هه لوهسته بكات، هه لوهسته يه كي پر له شهوق و خۆشەويسىتى، واي لىن دەكەن بەم ھەسىتەوە لەگەل خوادا بريىن، چـۆن و بـهج شـێوازێك ئـهو ههمـوو شـتانهى سـهرهوهى بهوپـهرى حیکمه ت و جوانیلی و رهحمه تلی فروانلی خلوی به دیهیناوه!.

تایا ده گونجی ئینسانیک، جا ههر کهسیک بسی لهسهر خوشهویستی سهرزه نشت بکری، خوشهویستیه ک ناوا له خاوه نه کهی بیکات که باسهان کرد؟

ته گده روه لامه که مان به و شیوه یه بین که لۆژیك لیانی ده خوازی ده بین بلیس نه خیر، له بری شهوه ی په خندی لی بگیری ده بین به پیروز دابنری، به تایبه ت ته گه ر ته و خوشه ویستیه تاپاسته ی بکات بو سه رچاوه و ته صل، بیباته لای سه رچاوه که نه له پیچکه و لقه کانی جی بمینی، تیستا ده لیس نایا تیبن نه له له پیچکه و لقه کانی جی بمینی، تیستا ده لیس نایا تیبن و لفاری نه و باره وه چ شتیکی زیاده ی کردووه، یا خود چ شتیکی گوریوه، تا شایسته ی ته وه بی له لایه ن هه ندی خه لکه وه به و توندییه سه رزه نشت بکری؟ به دلنیاییه وه ته نیا شه و حاله ی به سه روه که باسیان کرد، کاتی ته عبیر له و هه ست و شعوره به رزه ی خوی ده کات و ده لین:

تراهُ إِنْ غابَ عني كلُّ جـــارحةٍ في نغمة العود والنَّايِ الرَّخيمِ إِذَا وفي مَسارِح غِزلانِ الخَمائِلِ، فـي وفي مَساقِطِ أنداءِ الغَمامِ، عــلى وفي مَساحِبِ أَذيالِ النّسيمِ، إذا وفي الْتِثاميَ ثَغْرَ الكاسِ، مُرْتَشِفاً لمَ أَدر ما غُربَةُ الأوطانِ، وهو معي

في كل مَعنى لطيف، رائق، بهِجِ تألَّقا بينَ ألحانٍ منَ الهزج برد الأصائلِ والإصباحِ في البلجِ بساطِ نَوْرٍ، من الأزهارِ مُنْتَسِج أهدى إلي، سُحيراً، أطيبَ الأرَجِ ريقَ المُدامَة، في مُستنْزَمٍ فَرِجِ وخاطِري، أينَ كَنّا، غَيرُ مُنْزَعِج(١)

⁽۱) واته: نه گهر به شنوه ی به رجه سنه و (ملموس) لیم ون بیت و نهیبینم،

ليرهوه لهوانهيه ههندي كهس سهرزهنشتي ثيبن و لفاريز بكات و رەخنىەي لىن بگىرى لەسىزنگەي ئىەوەي گواپىە لىەو درېرانىەدا باسمي يەكىتىي بوونىي كىردووە بەمانىا فەلسىەفيە باتلەكمەي كە يىشىتر باسمان كرد، بـ ه لام پيم وايـ ته گـ هر ئـ هو كهسانه وردو دهقيـق و شارهزا بن له زماني عهرهبي ههرگيز ناكهونه هه لهيه كي وا ئهو رهخنه یه لیه نیبن و لفاریز بگرن، یوختهی قسه کانی نیبن و لفاریز

ئموا لهنيو ههموو ماناو واتايه كمي جوان و ناسك و روون و دلخوشكهري (گەردوون) دەپبىنىم، لەنەغمەي عودو ناي-شمشال-داكەبە ھيواشى و نهرمي ديّته دهر، كاتي تولفه تبهيه ك ده گيرن و له و جوار چيوه يه دا ئاوازيكى خوش ديته دەر، (من لەوي مەحبووبى خوم دەدۆزمەوه)، ههروهها له چهندهها شانودا (نهو دهبینم وهك:) لهوهرگای ناسکه كان كه بعدهم گومه تاوه دهورو بهر سهوزه كاندا دهلهوهرن (تهو دهبينم)، هدروهها له كاتبه فينكه كانبي دهمه و بهيانبي و خورتا وابوونيدا (ته و دهبينم)، ئه و دیمه نانه ههمووی تیشک و رووناکی و شوین دهستی ئهون، ههروه ها له دلَّة به شهونمه كاني ههناوي ههوره كانهوه تهيبنم، ههروه ها تهو دلَّة به شهونمانهی دهمه و بهیانی بهسهر پهرهی گولهکاندا دلوپ تهدهن وهك بيسات (رايه خيكسي) لهنسوور چنراو (ئمهوم پيشمان دهدهن)، ههروهها له شمویّنی ههوه ره کانمدا (تمهو دهبینم) کمه دهولهمه نمده بمه شمنه بای پسر له دلْـوّپ، له كاتــى ســه حهردا جوانتريـن (گريـان -باران)م پيشــكهش ئــه كا، له و ههمو و شوينانه دا (دهيبينمه وه) و دهمي پهرداخه که ده خهمه سهر ليوم و لیك و خولاصه ی شهراب بهبهردهوامی و بهدلفراوانی و گوشادییهوه دەخۆممەوەو (سىەرخۆش دەبىم بىه جەمال و شىوينەوارى درووسىتكراوانى خـوا)، (لـهم حالـهدا) نهمزانيـوه غهريبـي و دووره ولاتـي چييـه (ئيـبن و لفاريـز يانـزه سـال ئەندەلوسـي جـێ هێشـتووه كـه شـوێني رەسـەني خۆيەتى، له مه ککه ی پیروز نیشته جی بووه)، ده لی: نازانم دووره ولاتی و غهریبی حِيبه، تُهو له گه لمهو له نيو دل و رازه كانمدايه، بؤيه ئيمه له ههر شوينيك بین ههست به دلهراوکی و بنیزاری ناکهین.

لمه ديرانمى سمرهوه تهوهيم ههموو شتهكان لهلايمن خواوه دەردەچن، نەك خوابن، شتەكان دەكاتە ئاوينەي ناوو سىفاتە موباره که کانی خوای بهرزو مهزن (۱)، تهمهش بو ههرکهسیک که کهوتبیته بهر شهوق و تاسهی خوای پهروهردگار ههروایه، هؤگری درووستکراوه کان نابع و لایان بهلادا ناکاتهوه، تهنها لـ و رووهوه نهبي كـ ه شويني دهركهوتني سيفاته كاني و ناوونيشاني په کتایی خوای پهروهردگارن.

دووباره ديمموه و دهليم: لمو باوه رهدام شتيكي ئاسان نهبي خوینه ر ناشنا بکهم به و وشه و دهسته واژانه ی که باوکم پهنای بــق دەبــردن لــه روونكردنــهوهى بارودۆخــى عاريفــان لەمەســهلەي يه كيتي بينيندا، باوكم رهحمه تي خواي ليبي ئه و حاله تهي زور بهتام و چیزهوه بن نهو کهسانه شی ده کردهوه که لهدهورو بهری بوون، دهخزایه نیو بابهته که و زور دریدهی به قسه کانی دهدا، هەنىدى جار لەناو قسىەكاندا ئەو جالە بەسبەر خۆپىدا دەھات که باسمی ده کرد، هه ندی جاریش وای لیده هات لهبازنه ی خـۆي دەردەچـوو ھاوارێكـي لـێ بـەرز دەبوويـەوە ھەمـووان لەگـﻪل هاواره که پیدا ترسیان لی ده نیشت، هه رچه نیده شهرچی بکردایه و درندوی یی بدابووایه دهگهرایهوهو دهیگوت: تهنها نهو کهسه لے و قسمیہ دہگات کے دلے سے وتابی ہے تاسمو تامہزر ق پے پیخ خواو، خۆشويستنى و، بەگەورە گرتنى، بەلام ئەو كەسەي كە بهديهينراوان بوونهته يهردهيهك بهسهر جاويداو بهديهينهر نابيني

⁽۱) سەيرى مەكتوباتى ئىمام رەببانى بكە: ٧٢/٢.

ههمسوو خوشهویسستیه کی هسه ربو خوشسیه کانی دونیایسه و لسه و پیناوه شدا خوی سه رقال کردوه بو به ده ست هینانی غهریره و ناره زووه کانی، نه و جوره که سه نه که هه ر تامی نهمه ناکات، به لاکو زه حمه ته لیشی تیبگات، چون که سیک شیرینی نه و یه کیتی بینینه ده چیری له کاتیکدا هیچ بوشاییه ک له دلیدا نه ماوه ته و بو خوشه ویستی و به گهوره گرتنی خواو، شهوق و تاسه کردن بوی، پیگهی نه و که سه له باشترین حاله تیدا هه ر نه وه نده یه بوشی، پیگهی نه و که سه له باشترین حاله تیدا هه ر نه وه نده یه پاشان قه ناعه ت به خوی بینی به و ها که دو و بایک که دو و بایک دیندا بکات و دو و باری خوی بکات، وه هه ر له سه ر بنجینه و بناغهی نه و دینداری خوی بکات، وه هه ر له سه ر بنجینه و بناغهی نه و دینداری خوی بکات، وه هه ر له سه ر بنجینه و بناغهی نه و هاند و شه و پسته یه شد و هه در به به و بناغه که نه و دینداری خوی به بکات، وه هه ر له به وه و نه یچه شتو وه مامه له له گه ل نه وانی دیکه بکات.

لهوانهیه له گرنگترین قسه کانی باوکم په حمه تی خوای لیبی دوای کوتایی هینان به پوونکردنه وهی واتای یه کیتی بینین ئه وه بووبی که: ئه گهر ئینسان که و ته نیو ئه و جوره حاله وه، واته یه کیتی بینینی بو درووست بوو حالیکی به سهردا هات هوشی به سهر درووست کراوه کان نه ما، ناتوانی خوی سه رقال بکات به دونیا و مامه له له گه ل دونیا دا بکات، ئه وه یه له ته صه ووف دا پیی ده لین نه نه ابوون، ئه و قوناغه ش واته قوناغی فه نایه کیکه له قوناغه کانی پیگا برینی که سی به ره و خوا چوو (سالیك)، دوای نه و فه نا بوونه باشتر وایه به لکو پیویسته سالیك نه و دوای شه و نه دیاریه وه نه وه ستی، ئه گه رحاله ش تیه رینی، ته سالیمی نه بی و به دیاریه وه نه وه ستی، ئه گه رحاله ش تیه رینی، ته سالیمی نه بی و به دیاریه وه نه وه ستی، نه گه رحاله ش تیه رینی به سالیمی نه بی و به دیاریه وه نه وه ستی، نه گه ر

توانی ئه و حالی فه نا بوونه ش ببین ئه وا به دلنیاییه وه دووباره ده گه پرنته وه هوش خوی و ئه و بنه و شهر و مهست بوونه ی نامینی، مامه له له گه ل دونیادا ده کاته وه و خیر و چاکه و به رژه وه ندی و پشک و به شی خوی تیدا به کاردینی، وه ک خه لکانی تر، هاوپی له گه ل بینینی وه حدانیه ت و یه کتایی خوا، له گه ل نه وه به رده وام به دیه ی نامینی خوایان تیدا به دیه ی نامینی خوایان تیدا ده رده که ون، نه وه ی دواتریان پنی ده گوتری: به قائی دوای فه نا، دورده که ون، نه وه ی دواتریان پنی ده گوتری: به قائیی دوای فه نا، یا خود خو پنک خستن له گه ل هه ردوو حاله ت، نموونه ی به رزی خاوه نانی نه م حاله تی به قائه ش بریتین له پنغه مبه رانی خواو خاوه نانی پنغه مبه رانی خواو ها وه لانی پنغه مبه رانی خواو ها وه لان نه ودو نزیک بوون له خوا له یه کتر جیا بوون ۱۰، واته: هه مه موویان له یه کاستدا نه بوون ده خوا

(۱) هەندى له خەلكى ئەم جياوازىكى پلەو پنگەيەى هاوەلان كە هيچ راجياييەكى لەسەر نىيە، لىن تىكەل دەبىن لەگەل ئەو بەگەورە گرتىن و پىنىز بىق دانانەى كە پنويستە ھەمبوو مسولمانىك ھەيبىن بەرامبەر ھەمبوو ھاوەلانى پىغەمبەرى خوا بىن جياوازىكى، ئەو پلە جياواز بوونەى نىوان ھاوەلانى پىغەمبەرى خوا بىنى جياوازىكى، ئەو ھەقە بەخۇيان بىدەن زمان ھاوەلان واى لە ھەندى كەس كردووه ئەو ھەقە بەخۇيان بىدەن زمان درنىژى بكەن بەرامبەر ھاوەلان، بە پەخنە لىنى گرتىن و قسەى ناشىرىن گوتىن بەوانەيان كە پنىگەو پلەيان لەوانەى دىكە كەمترە، ئەمەش وەھمىكى گورەيە، چونكە واجىب بوونى پىنى گرتىن لە ھاوەلانى پىغەمبەرى خوا كىلەبەر ئەوە نىھ ھەمبوويان پلە بەرزەكانى كەمال و تەواويتيان بەدەست ھىنابىي، بەلكو لەبەر ئەوەيە پىغەمبەرى خوا ئىلىنى ئەگەر ئەمە يەكەم ھۆكارى واجىب بوونى ئەدەب خۆتان لەدواى مىن ئەگەر ئەمە يەكەم ھۆكارى واجىب بوونى ئەدەب نوانىدن بىنى لەگەلىان، ئەوا سىنوور بەزاندنى ئەو واجىيە بەر لە ھەمبوو شىنىڭ بىرىدى خوا كىلى.

له كۆتايىدا... ھەڵوێستى باوكم بەرامبەر بە بىدعە بەشێوەيەكى گشتى:

هـهر کهسینگ لـه باوکـم نزیـك بووبـی و باوکمـی ناسیبی ههستی بـهوه کـردووه کـه چهنـده تونـد بـوو بهرامبـهر بیدعـه، ئـهو هه لویسته شـی له سـهر بناغـه و بنچینـه ی خوّمانـدوو کـردن و هه ولّدانـی زوّری پیشووتر بـوو، کـه بریتیـی بـوو لـه: گرنگـی دانـی زوّری بـه تیّگهیشتنی ورد لـه مانـای بیدعـه، ههروههـا گهیشتن به و جیاوازییـه زوّره ی له نیّـوان بیدعـه ی قهده غـه کـراوو مهصالیحـی مورسـه له ی پیّگـه پیّـدراو ههیـه، ههولّـی زوّری به خـهرج دا له پینـاو گهیشـن بـه جیاوازیـی نیّـوان بیدعـه کـه گومپایـی نهبـی هیچـی گهیشـن بـه جیاوازیـی نیّـوان بیدعـه کـه گومپایـی نهبـی هیچـی تـر نییـه، لهگـه ل داهینانـی سـوننه تی حهسـه نه کـه سـهرچاوه ی پاداشـت و خیّـرو چاکهیـه، هـهردوو داهینانه کـه شـ جیّگیـرو سـابتن پاداشـت و خیّـرو چاکهیـه، هـهردوو داهینانه کـه شـ جیّگیـرو سـابتن بـه بریاریّـك له لایـهن پیغهمبـهری خـواوه گی (۱۰).

له و بارهوه باوکم په حمه تی خوای لیبی دوای ته حقیق و لیکو لینه وه یه کی زور گهیشته شهوه ی بریار یکی زانستی بدات،

⁽۱) ئەوەى يەكەميان لەو فەرمايشتەى پېغەمبەرى خواوە گ وەرگيراوە كە پېشەوا موسىلىم لە جابىر خوالىكى پازى بىخ پيوايەتى كىردووە، فەرموويەتى: {خراپترينى كارەكان داھىنراوەكانىن، ھەمبوو داھىنراوىكىيش گومپاييە}، ئەوەى دووەمىشيان ئەو فەرمايشتەى پېغەمبەرى خوايە گ كە موسىلىم لە جەربىرى كوپى عەبدوللا پيوايەتى كىردووە، فەرموويەتى: {ھەر كەسىنك لە ئىسىلام سوننەتىكى چاكە دابەينىي پاداشتى داھىنانەكەو پاداشتى ئەوەشىي بى دەكىرى، بىخ پاداشتى ھىچ يەكىكىيان كەم بېتەوە).

لهبارهی خو دوور گرتن له بیدعه و وریایی و حهزه ر وه رگرتن، جا چ ئەو بىدعەپە لەرپىي تەصەووف و شىخەكانى تەرىقەتـەوە دزهی کردبی، چ به پالنهری نهزانین و چاولیکهری کویرانه

جاريکيان بهبؤنهي ئهو نهخؤشيهوه که دواتير بووه هـۆي وهفاتى چوويـه زيارهتى سـهييد موحهممـهد ئەلهاشـميهوه، يەكـێ بوو له شيخه كاني تهريقه تبي شازلي، به پياويكي چاك و خاكي ناوی دەرکردبوو، لهو کاتهدا په کین له موریدانی دیته لای ده کاته وه، دهستی شیخ ماچ ده کات و لهسه رنیوچه وانی خوی دادهنی، باوکم به هیواشی له شانی موریده که ده داو پینی ده لی: (سهرت بهرز بكهوه سوجده بردن لهسهر دهست درووست نیه، شیخ خودا بیبهخشی به هوی تهوهی نهخوشه تاگای لهتو نييه، نه گهر ناگاي ليبن قهده غهت ده كالهو كاره الهو كاته شيخ چاوه كانىي دەكاتەوە، بە باوكىم دەلىن: (خىوا پاداشىت بداتموه که بهرچاو رؤشنیان پندهدهی لهینناو پابهند بوون به ريْـگاو ريبـازي شــهريعهتي پــاك و خاويْــن}.

موحهممه د تۆفىقىي كورم گيرايه وه رۆژېكىان يەكىي لە شيخه كاني تهريقهت خه لكسي جهزيره بسوو هاتبه لاي باوكم، لـهو ژووره بچووکهیـدا کهتیایـدا پیشـوازی لـه میوانـان دهکـرد، سهلامي له باوكم كرد پاشان دهستي خسته سهر دهسته كاني و به پنوه به دیار باوکم وهستا، باوکم پنی گوت: دانیشه، شنخه که خنی تاخیر کردو ههر به پنیوه وهستا، باوکم هاواری به پووودا کردو پنی گوت: پنت ده آنیم دانیشه! ئایا ده تهوی به و شنوازه مامه آله ا بکهی که موریده کانتان مامه آلهی پن له گه آل نیوه ده که ن؟!

هدروه ها باوکم په حمه تی خوای لیبی زور پقی له و عاده ته بلاوه بوو که هه ندی له و تاربیژانی مزگه و ته هه نه به به و تاربیژانی مزگه و ته هه نه ویش ته وه یه که پوژانی هه ینی و تاره کانیان زور درید ده که نه وه نویژه کانیان زور کورت ده که ن، له بری ته وی به پیچه وانه و په نتار بکه ن، چونکه پیچه وانه که ی سوننه ته و موتته فیقه له گه ل پیسازی پیغه مبه ری خوا

⁽۱) له صهحیحدا هاتووه که ئیام موسلیم پیوایه تی کردووه پیغهمبهری خیوا ﷺ له پکعاتی یه کهم سیوپه تی (الجمعة)ی دهخویندو، له پکعاتی دووه مییش سیوپه تی (المنافقون)ی دهخوینده وه.

هەڵوێستى باوكم لەبارەى يادى لەدايك بوونى پێغەمبەرى خواﷺ (مەولوود) ٟ

تمه و لمه دانیشتنه کانی یادی لهدایك بوونی پیغه مبه ری خوا گاماده ده بوو، به مهرجی خراپه یه یان بیدعه یه کی کرداریی یان گوفتاریی تیدا نه کرابوایه، ته گهر -دوور بوایه له شتی ناپه سندو بیدعه - به مه جلیسی زیکری هه ژمار ده کرد، که پیغه مبه ری خوا گانه و جوّره مه جلیسانه ی به مه ندوب داناوه، باوکم په حمه تی خوای لیبی مه جلیسه کانی یادی لهدایك بوونی پیغه مبه ری گابه وه داده نا که ده چنانی یادی لهدایك بوونی پیغه مبه که ده فدرمایشته که ده فدرمووی: اهه رکومه آنه و فدرمایشته که به دوه در ده نام ده وی نه و افریشته کان دابنیشن و زیکرو یادی خوای پهروه ردگار بکه ن، ته وا فریشته کان ده وریان ده گرن و په حمه ت و به روه ردگارو سه کینه تیان به سه ردا ده باری، خوای به روه ردگاری فریشته کان باسیان ده کات ا، فه رمایشته که به آلگه یه له سه رگه وره یک کوبوونه وه و دانیشتن له سه ر زیکرو یادی خوای په روه ردگار، بیگومان کوبوونه وه ش له سه ر صه آلوات دان له پیغه مبه ری خواو گاستایش کردنی و پیدا هه آلگوتنی له باشترین جوره کانی زیکرو یادی خوای په روه ردگاره.

به لام ئه گهر دانیشتنه که شتنکی ناپه سندو خراپی تنکه ل بوو، بۆ وینه: وهك تنکه ل بوونسی پیاوان و ئافره تان، یا خود گوتنسی چەنىد گۆرانىي و سروودو شىيعرىك پېچەوانىەي رېبازو سىوننەتى يێغەمبەرى خواﷺ، ئەو كاتە جوكمەكلەي دەگلۆرى، بەلاي زیان و خرایه دا ده چین نه ک بهرژه وه نیدی و چاکه، به گویسره ی ئـهو بنچينـه شـهرعيهي كـه ده لـن: {دره المفاسـد مقـدم عـلى جلـب المصالح (۱۱)، دوور خستنهوه ی زیانه کان له پیشتره له بهدهست هننانى بەر ژەوەندىيــەكان.

لهبارهي بهينوه وهستان لهكاتي باسكردني لهدايك بوونهكهي ﷺ، ئەوەي لەيادم بىنى لەسالانى سەرەتاي نىشىتەجىي بوونمان لە

(١) دەڵێے: ئەگەر رىش سىپيانى بانگەشەكارانى وەھابىي ئەم جىۆرە تەفصپىل و روونكردنەوەپە بىدەن لىە مەسەلەي خوكمىي مەولىود ئىەوا ئىمەش يالْيشـتيان دەكەيـن، بـەلام ئـەوەي جێگـەي سەرسـورمانە ئەوەيـە ئـەوان نكولْي لـه كۆبوونـەوە لەسـەر خويندنـەوەي سـيرەو ژپاننامـەي پېغەمبـەرى خـواو 爨 صه له وات دان و ستایش کردنی ده کهن، ههرچه نده دانیشتنه که خالبش بی له خرایه کاری و شتی ناپهسند، ئهوهی جینی سهرسورمانه تهوهیه تهوان يادي چەنىد سىال تنيەربىن بەسمەر لەداپىك بىوون ياخبود وەفيات كردنىي موحهممه دى كورى عهبدولوه هاب ده كه نهوه له و ياده شدا لنكولينه وه له ژیاننامه که ی ده کهن لهرینگه ی به ستنی چهنده ها کورو سیمیناری جوراو جورو خدرج کردنی پارهیه کی زور، بهبیدعهیه کی قدده غده کراوی نازانن، بەلام ئەگەر ھەمان ئەو بۆنەو يادە بگۆرى بىز لىكۆلىنەوە لە ۋياننامەي پنغهمبهری خواو ﷺ ستایش کردنی و صه لهوات دان لهسهری، نهو کات راستهوخو ههممان كار ده گنوري بنو بيدعه يه كني قهده غنه كراو، لهههموو لايه كهوه هيرشى ده كريته سهر، باشه لهبهرچى بيدعه دهبيته كاريكى ريكه يندراوو شهرعي كاتنك لهبهرژهوه ندى موحهممه دى كورى عهبدولوه هاب بين، به لام به بيدعه و حهراميي دهمينيته وه كاتي له بهرژه وه ندي سهروه رمان ينغهمبهري خوا ﷺ بيخ؟!

دىمەشىق لەگەل خەلكەكە بەردارى نەدەكىرد لىە ھەلسانە سەر يئ، بۆچۈۈنى واپوو ئەملە بىدغلە و زيادكراونكلە چۆتلە ننبو ئلەو مهجلیسه زیکرهی که گوی گرتنه له سیرهو ژیاننامهی پنغهمبهری خوا ﷺ، لهمه شدا لهوانه یه پشتی به و فه توایه ی ئیبن حهجه ری هەپتەمىي بەستابى لـه (فەتباوا جەدىسىيە)كەيدا كـه دەلىي: (خودى هەلسانە سەرپى بىدغەپە)، بەلام دواتىر ھەلىنجانى لەو بابەتەدا گۆرا، لەگەل خەلكىدا بەژدارى ھەلسانە سەرينى دەكرد، ئەوەي بزانے پەشىيان بوونى لە بۆچۈۈنەكەي پەكەم لەبەر ئەوەبوو كە تپیپنے ئەوەي كرد مەبەست لە ھەلسانە سەرىخ بەگەورە گرتنے ينغەمىيەرى خواپ ﷺ، بەگەورە گرتنىي يىغەمىيەرى خواش ﷺ شتێکی رێگه پێدراوه، بگره داواکراوو پێويستیشه، ئهو شتانهش که خەلکى وەك ئالەتى بەگەورە گرتىن بەكارى دەھىنىن بريتىيىن لـه دوو شـت: په کهميـان: بهزمـان بهگـهوره بگيـري، دووهميـان: ئەر شىتەي كى خەلك رەكبو عبورف و عبادەت بەكارى دەھينىن بـ فر به گــهوره گرتــن، ئه گــهر ئــهو عـادهت و عورفــه له گــه ل ده قيْكــي شهرعی و حوکمنکی شهرعی جنگیر، تنك نه گیري.

باوکے زور حہزی بہو ناوازو سروودانہ دہکرد کہ لہارہی ستایشی خوای پهروهردگار، پاخود ستایشی پیغهمپهری خوا 🎇 دهگوتـران بهشـێوازێکی شـهرعی رێگـه پێـدراو، زوٚر جهختـی لهسـهر ئەوە دەكردەوە ئەوانىدى ئاوازەكە دەچىرن، ئەوانىدش كى گوى دەگرن لـه حالٰیکــی پــر لــه ئــهدهب و هیّمنیــدا بــن لهگــهلْ خــوای پــهروهردگارو ينغهمبهري خوا ﷺ، نهك وهك ئهوانهي هات و هاوار دهكهن و لهحن و ئاوازى بههات و هاوارو ناشايستهو بيزاركهر ده چرن.

ههندی جار نهگهر جووله و حهره کاتی ناشایستهی وه که یه کتر ناگادار کردنه وه به فیکه یا خود چهپله، یا خود هه و جوله یه کتری ناگادار کردنه وه به فیکه یا خود چهپله، یا خود هه و جوله یه کی تری له م شیّوه یهی بینیبوایه زوّر به توندی نکولی لی ده کرد، ههندی جار له وانه بو و زوّر تو په شروایه، له به ر نه و مه جلیسه که مه جلیسی زیکرو ستایشی خوای په روه ردگار و صفله وات دانه له پیخه مبه ره که ی گلاه فیکه و چهپله و نه و جوله ناشایستانه ش جمهوری زانایان نکولیان لی کردووه، نابی و ناگونجی دانیشتنیکی وا موباره ک و پیروز تیکه ل به شتیک بکری که پیچه وانه ی شهر عه، یا خود ناگونجی له گه ل نادابه کانی شهرعی خوای په روه ردگار.

بیرم دی جاریکیان ئاماده ی بونه یه کسی گهوره بیوو له گه آن هه ندی له زانایانی دیکه ی دیمه شق له یه کسی له مزگه و ته کانیک زاناکان هاتنه نیو مزگه و ت، باوکی منیشیان له گه له ابوو، کومه لیکی زور له خه لکه که به لای چه پ و پاستی ده رگاکه پیز بوون بو پیشوازی کردن لیبان، ده ستیان کرد به ده نگ به رز کردنه وه و فیکه و چه پله لیدان، باوکم زور لیبان تو په بوو، پووی تیکردن و قه ده غه ی کاره که ی لی کردن، نه که هه ر ثه وه نده و به س به لکو نکولی له و زانایانه ش کرد که له گه لیدا بوون له سه ر ثه وه ی خویان بیده نگ کردووه له م کاره گوناح و خرا په.

پوختهی قسان ئهوهیه باوکم په حمه تی خوای لیبی دهستی به گرنگترین دوولاکهی کهمالاتی دین گرتبوه، کهم کهس ههیه لهم سهرده مهی خوماندا وه ک باوکم په حمه تی خوای لیبی

هدردوو لایه نه که ی تیدا کوبووبیته وه، نه و دوولایه نه شریتین له: به توندی دهست گرتن به ته صهووفی پاك و ئادابه كانی، هدروه ها به توندی دوور که و تنه وه له و بید عه و خرا په کاریانه ی که خه نب نولفه تمی پی گرتوون و تیاندا بالاوه.

پەيوەندى باوكم بە زانايانى دىمەشق، كەنارگرتنى، پاشان چالاكيەكانى، كەنارگرتنى دواتر دووبارە كەنار گرتنى

نه وه ی باوکم په حمه تی خوای لیبی له و باره وه بنوی باس کردووم نه وه یه که یه کترناسینیان له گه ل یه که م زانای دیمه شق - جگه له و زانا کوردانه ی که پیشتر ناوم هینان و په یوه ندیان له گه ل باوکم هه بوو - بریتی بوو له شیخ نه بو لخه یر نه له یدانی په حمه تی خوای لیبی، نه م یه کتر ناسین و په یوه ندیه ش به چه ند مانگیکی که م دوای گه یشتنی به دیمه شق در ووست بوو.

بەسەرھاتى يەكتر ناسىنەكەيان بەم شۆوەيە بوو:

شیخ نهبولخه بسر له لایسه ن چه نسد پیاوی کسی گهره کسی نه کسراد بانگهیشت ده کس بو دانیشتنیک لسه باخی (مهزره عه)ی یه کیک لسه پیاوانی گهره که کسه، دیساره یه کسی لسه ناماده بسووان پرسسیاری له بساره ی حوکمی کسی شسه رعی لسی ده کات له مهزهه بسی شسافیعی، شیخ (نه بولخه یر) بسش حه نه فسی مهزهه ب بسوو، دوو دل ده بسی له وه لامه که و، وه لامی کسی دلنیا که ری پینابی، نه وانیش باسی زانایه کی کسوردی شسافعی مهزهه بسی بسو ده کسه ن و پیسی ده لیسی کسوردی شسافعی مهزهه بسی بسو ده کسه ن و پیسی ده لیسی کسی دواییانه هیجره تمی کسردووه و هاتو ته دیمه شسی شیخ نه بولخه یریس دواییانه هیجره تی پیشان ده دا له وه ی نه و زانایه ببینی و بیناسی.

باوكم رەحمەتى خواى ليبنى گوتىي: (هەر ئەو كاتە، ئەو كەسسەى باسسى منىي بىۆ شىيخ ئەبولخەيسر كردبسوو ھاتىـ لام و باسمی شہوہی بنو کردم کے زانایہ کمی بهرینز همیمه ناوی شیخ ئەبولخەيىرى مەيدانىيە، زۆر حمەز دەكات بتىينىن و بتناسىخ، باخه كـهش نزيـك بـوو، منيـش لهگه لْـي چـووم، شـيْخ تهبولخهيـرم ناسى و بەدرىزايىي رۆزەكە لەوى لەگەل خەلكەكە دانىشتم، ئەو مەسىەلەيدى كىه ئىموان يتشتر قسىميان لەسىمر كردبوو دووباره باسیان کردهوه و روویان لهمن کرد بن تهوهی وه لامه کهی بزانن، منيىش بۆچوونىي گەورە پياوانىي مەزھەبىي پېشىەوا شىافىعىم لىەو بارەوە بىز ھىنانىدوە (١١).

دوای ئەبولخەيىر، باوكىم رەحمەتىي خىواي ليبىي ئامادە دەبىوو له دەرسەكانى عەللامه شىخ بەدرەددىن رەحمەتى خواى لىبى، له (دار الحديث) و شويني ديكهش، چووه (دار الحديث)و تهواني ناسى، لەھەنىدى لـ دەرسـ كانى ئەو شـوينه ئامـادە دەبـوو، وە زۆر سەرسامىش بوو بە تايبەتمەندىيە دەگمەنەكانى شىخى ناوبىراوو.

نازانم داخوه شیخ (ئەمین سوید) و (شیخ مەحمود عهتتار) و (شیخ عەبدولحەكىم ئەفغانىي) ناسيون يان نا، زياتىر گومانىم شتیکی لهبارهی پهیوهندی خنوی و ناوبراوان بنو باس کردبم.

⁽١) باوكم رەحمەتى خواى ليبنى باسى ئەو مەسەلە فىقھيەى بۆ كردم كه بووه هنوى گريدانى پەيوەنىدى خۆشەويسىتى نيوان ئەوو، شىيخ ئەبولخەيىر يەحمەتىي خواي لنبىن، بەلام ئىسىتا لىه بيىرم نەماوەو نايەتموه يادم مەسەلەكە چ بىوو.

پنده چے هے کاری ئے م یه کتر نه ناسینه ش ئه وه بو و بے باوکم رەحمەتى خواى لېيىن لە (١٠) سالى يەكەمى گەيشىنان بە دیمه شق زیاتر مهیلی به لای که نارگرتویی و دووره به ریزیدا ده چوو، رووی به لای وانه گوتنه وه بوو به قوتابیانی گهره کی ئەكسراد، لەگسەل ئىمو گەشستانەي كسە دەپكسردن بەمەبەسستى پەيىدا كردنىي بريىوى، تىكەلاوبوونىي زياتىر كورتھەلاتبوو لىەو هاوريّيانه ي كه تولفه تم پيّوه گرتبوون و ده چووه لايان، واته: لهگه ل ئه و زانا كوردانه ى كه يهك گهره گ كۆى كردبوونهوه.

لهوانهیه گرنگترین هۆکاری لا کردنهوهی باوکم و سهرنجدانی بهلای ههندی له زانایانی دیمه شق ئه وه بووبی که ههندی له قوتابیه عهرهبه کانی گهره که جیاجیا کانی دیمه شق ده هاتنه لای باوكم بـ ق ئـ موهى دهرسـيان پــى بلــى، زۆربــ مى ئـمو قوتابيانــه ش قوتابی پهیهانگاکان بوون، قوتابی نهو شیخ و ماموّستایانه بوون که دیارو ناسراوو بهناوبانگ بوون، کاتیکیش دههاتنه لای باوكم باسى شيخ و مامؤستاكاني خؤيان لـ الاي باوكم ده كرد.

رەحمەتىي خواي لنبىن بىزى باس كردم ھەندى لەو قوتابیانه ی که زور جوان و ریک و پیک له دهرسه کان ناماده دهبوون لهپریکدا لیمی دابران، پاشان دوای ماوهیه ك دینهوه لای و داوای لیبوردنی لی ده کهن پینی راده گهیهنن که دوای تهوهی مامؤستاكانيان زانيويانه لهدهرهوه دهرسانيك دهخوينن جياله دەرسـه كانى پەيمانىگا، لەسـەر ئـەوە سـزايەكى زۆر تونديـان داون، پهیانیشیان لئی وهرگرتوون جاریکی تر لا نه کهنهوه بهلای ئهو شويّنه دا كه دهرسي لين ده خويّنن!

لـ و كهسانهى كـ ه باوكـم له پريكـداو له كاتيكـى زوو ناسـينى شيخ ئيبراهيم ئەلغەلايينى بوو رەحمەتى خواى ليبين، شيخ ئيبراهيم له (قهتنا) دادهنيشت و موفتي ئه و شوينه بوو، باوكم زوو زوو سبهردانی ده کرد، ههندی جار شیخ داوای له باوکم ده كرد لهلاي بمينيتهوه ئهويت جاري وا ههبوو شهويك يان دوو شهو لهلای دهمایهوه، باوکم زور سهرسام بوو به زیکرو وهرع و پهرستشي زوري ناوبراو، خوشهویستیه کې زور لهنیوانیاندا هەببوو، كۆتىا چاوپېكەوتنىي نيوانپان سىەردانى شىپخى ناوبىراو بوو بهچهند رِوْرْيْكى كهم بهر له وهفاتى (واته: وهفاتى شيخ ئيبراهيم خوى رەحمەتى خواى ليبنى) بۆلاى باوكم.

وابزانم دواي ئهو تهرتيبهي سهرهوه تنجا شيخ و مامؤستامان حەسبەن خەبەنكەلمەيدانىي دەناسىخ، يەكترناسىينەكەش بەرپكەوت درووست دەبىي لىه كتپېخانىەي ئەحمەد غەبىد، ھەردووكپان زوو زوو سهرداني ئهو كتيبخانهيان دهكرد وهك ييشتريش ئاماژهم پنکرد، پاشان ئەو ھاورنيەتيەي ننوانيان زياتىر دەبىخ زياتىر یه کتر دهناسن و نیوانیان گهرم و گورتس دهبی به تایبه ت دوای ئەدەى باوكىم مىن لىه پەيانىگا شەرعيەكەي ئەدو دادەنىن، كىه دواتر ناوی بوو به پهپانگهی تهوجیهی ئیسلامیی.

لا کردنهوه بهلای کهنار گرتن و دووره پهرێزيدا:

ئه و پهیوه ندیانه ی نیّوان باوکیم و ئه و زانیا به پیزانه ی له سهره وه باسیم کرد ته نها یه کتر ناسینیکی ئاسایی بوو، ته نیا له و چوار چیّوه یه بوو که جار جاره یه کتریان ده بینی و به یه کتر ده گهیشتن، بی ئهوه ی پهیوه ندیه کانیان زیاد بات و بهره و پیش بچی، بی نموونه: نه گهیشتبووه ئه و ئاسته ی له چوار چیّوه ی چالاکیه کی کومه لایه تی یان ثاینی یارمه تی یه کتر بده ن و هاریکاری یه کتر بکه ن.

لهبهر ئهوهی باوکم په حمه تی خوای لیبی هه رله و کاته وه ی هاتینه دیمه شق و له وی جیگیر بووین مهیل و ئاره زووی به لای که نارگرتن و دووره په رینزی ده چوه ، دوور له چالاکی و چوونه نیو بابه ته کومه لایه تیه کان ، یا خود کارو باره ئاینیه گشتیه کان .

بیرم دی ئه و کاته ی چالاکیه کانی رابیته ی زانایانی ئاینی زور بوون به تایبه ت له سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) و دواتریش، من وه ك فیرخوازیکی بچووك موتابه عه ی ناهه نگه کان و میهره جانه کانیانم ده کرد هه فتانه له مزگه و ته کان سازیان ده کرد، بی نهوه ی جاریک له جاران باوکم به ژداری تیدا بکات، به لکو هیچ پلهیه کی نه ندام بوونیشی نه بووله و رابیته یه.

من زور بهخوین گهرمیهوه گویسم بنو قسهو وتاره کانیان ده گرت، زور دلم پیخوش دهبوو، ههندی جاریش باسی قسهو وتاره کانی شهو میهره جانانهم بنو باوکم ده گیرایهوه، به لام شهم

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

خــۆى لەنێــو قســهكانى منــدا نەدەبىنيــهوه، لەســۆنگەى ئــهوەدا كـه دوورو نزيـك پەيوەنديەكـى بــهوەوە نەبــوو، هيــچ قسەيەكيشــى نەبــوو لەســەر ئــەو قسـانەى دەمكـردن، باســهكەم بــۆ تــەواو دەكـرد بـــى ئــەوەى هيــچ كۆمينتيكــى هەبــى لەســەر قســـهكانم.

باوکم لهسه ر ئه و دووره په ریزیه ی خوی مایه وه بر ارده یه اله زانایانی ناسی بینه وه ی له گه لیان تیکه ل بین، چالاکیه کانی کورت هه لهینابوو له ده رس گوتنه وه به هه ندی قوتابی که ده هاتنه لای، له گه ل هه ندی گه شت و گه پان به مه به ستی به ده ست هینانی پرزق و پرزی، پاشان هه موو توانا و چالاکی و تاقه تی خوی له خویندنه وه و نه نجامدانی عیباده تی جیا جیا خورج ده کرد به و شیوه یه یه له به شه کانی پابردوو باسم کردو لینی دووام.

لهسهره تای دامه زراندنی به موده پیس له شاری (حیمی) له سافه مانه وه میدا له مشاره له سافی (۱۹۵۸) تا سافی (۱۹۹۰) له مانه وه میدا باوکیم به شیخی زوّر له زانایانی حیمصی ناسی، خوّشی ده ویستن و ستایشی ده کردن له سهر نه و سیفاته باشانه ی ههینابوو، هه ر جاریک باسی بکردنایه نه و سیفاته باشانه شی باس ده کردن، زوو زوو ده هاته نه و شاره بو زیاره تی (خالیدی کوپی وه لید) و (عومه ری کوپی عهبدولعه زیبز)، وه زیاره تی زانایانی نه و شاره، ههروه ها بو گهیاندنی پهیوه ندی و سیله ی پهرم، نه و ههقیقه ته ی که هیچ گومانیک هه فناگری نه وه یه باوکم دل به یوه سینه فراوانی له و شاره دا به دی ده کرد.

دوای تهوهی وهك (موعید) له كۆلندری شهریعه دامهزرام لــه كۆتايــى ســالانى (١٩٦٠)، باوكــم زۆر گوێــى لــه هەوالْــى ئــەو مامۆســتاو سەرپەرشــتيارانە دەگــرت كــه كۆليژەكەيــان بەريــوه دەبىرد، لـه پېشـهوهى هەمووپان (د. موسـتەفا سـوباعى، موحەممـەد موبارهك، د. تەمىن ئەلمصرى)، بىن ئەوەي ھىچ كامىكىان بېينىن جگه له دکتور نهمین نهلصری که زور دههاته لای باوکم و زۆر باوكمىي خىۆش دەويسىت لەسىۆنگەي سىۆفى بوونىي و ليْكۆلينەوەي لە تەصەووف.

ئەو كاتبە دكتىۆر موسىتەفا سىوباغى تووشىي شەلەلىكى جوزئىي ببو لـ الشهیدا، تهمه ببووه بهربهست لهبهردهم زوربهی چالاکیه کانی، بـهلام ههلیکی باشی بـۆ رەخسـاندبوو کـه پیشـتر ھەلىي واي بىۆ نەرەخسىابوو، سىوودى لىھ نەخۆشىيەكەي بينيبىوو لموه دا که زیاتر گهشه به ههست و شعوری رؤحانی خوی بكات و قبوول بنتهوه لهو بهيوه ندييه يه نهان و ويژدانييهي كه پهيوهستى دەكات بەخبواوه، باوكىم دەيزانىي دكتبۇر موستەفا سوباعي نەخۆشەو تووشىي شەلەل بووە ئارەزووى خۆي يېشاندا ك دهيهوى سهردانى بكات، له كاتبكدا پيشتر نهيبينيبوو.

من له گه لني بووم له و زياره ته بندا كه بنو يه كهم جار يه كتريان بینے، موستہفا سبوباعی رەحمەتنی خبوای لیبنی نەپتواننی ئىەو دلخوشبوونه زورهی خوی بشاریتهوه بهو زیارهت و پهکتر بینینه، دوای تهوهی باوکم دوعهای تهوهی بن کرد خوای پهروهردگار شیفای بدات سوباعی به باوکمی گوت: من بهشایهتت دهگرم ئەگەر ئەو چاك بوونەوەم بېيتە ھۆي نەمان و لەناوچوونىي ئەو حاله نیمانییهی که تنیدام له گهل پهروهردگارم و به هنوی نهخوش كەوتنمەدە بىزم درووسىت بىودە، ئەدوا مىن ھىلىچ پيريسىتم بە شیفاو چاك بوونهوه نيپه، ئهو قسميهي سوباعي زور كاري له باوكم كرد، پني گوت: داوا له خوا ده كهم ههم شيفات بدات و هـهم ئـهو حالٰهتـه ئيهانييـهت لهسـهر بمێنـێ كـه خـواي پـهروهردگار ينے بهخشیوی.

کهواته: ئهوهی باسم کرد سنووری نهو پهیوهندیانه بوو که باوكم لهگهڵ زانايانيي شام و خهلكهكهي ههيبوو، لهو قوناغهدا ئەو پەيوەندىــە تاكــە كەســيانەي كــە لەگــەل ئەوانــدا ھەيبــوو سنوردار بــوو نەپەرىبــۆوە بــۆ ھىــچ جــۆرە چاڭاكيەكــى ئاينــى و كۆمەلايەتىي و ھەماھەنگىي، ئەممە جگە لەو فاكتەرو ھۆكارە شاراواندي كه هديوون.

ئىم بارودۆخمەي باوكىم بىم شىپوەيە مايىموە تىا سىمرەتاي شەستەكان، لەسەرەتاي شەستەكانەوە ئەم پەيوەنديانە لە ژيانى باوكمدا جۆرىكى تازەيان بەخۇوە بىنى لـ سىستەمى كۆمەلايەتى و يەيوەنديەكانىي لەگـەل زانايـان و ھـەم لەگـەل خەلـك.

سەرەتاي بەژدارى كردنى لە ھەندى چاڵلاكى ئايينى:

سهرهتای به ژداری کردنی له ههندی له چالاکیه کان نهو کاتے دہستی پیکرد کے شیخ حہسمن حمبهنکے لمهیدانی خـۆى ھەلبـد ارد بـۆ فەتوادانـي گشـتى لـە ھەمـوو ولاتـي سـوريا، لهو سنونگه يه وه زاناياني ديمه شق هه لسان به چالاكيه ئينتيخابيه كانيان، باوكم ئەو قەناعەتەي بىز درووسىت بوو كە گەيشىتن بــە برياريــك لــەو كارەدا كــه خــواي پــەروەردگار پيــي رازی بن و پاشان کارکردن له پناو جنبه جنی کردنی برپاره که بەرپرسپارىتيەكى ئاينيە راستەوخۆ دەكەويتە ئەستۆي زانا رېش سییه کان، که نهویش یه کنکه لهوان و نهو به ریرسیاریتیه ی ده کهویّت سهر شان، لهبهر تهوه پینی وابوو هیچ ریگایه کی تری لهینش نبیه جگه له کارکردن لهو چوار چیزههدا که مەســەلەي ھەلبراردنــە.

باوكم بۆچوونى وابىوو وەزىفەي وەرگرتنى فەتوادانى گشتى، لهسوريا وهستاوهته سهر رهچاو كردنى مهزههبى حهنهفى، بۆپى پۆرىسىتە ئىدو زانايىدى بىز ئىدم مەبەسىتە ھەلدەبرىسىردرى له شارهزایانی ته و مهزهه به بی، له به ر ته م هوکاره پیشنیاری يەكەمىي ئەوەبىوو شىيخ عەبدولوەھاب حافىز ھەڭبژيىردرى، كىه مه شهور بوو به (الزيت والدبس)، شيخ عهبدولوه هاب حهنه في مەزھەب بوو، يەكتىك بوو لەو كەسانەي كە باوكىم زۆر خۆشىي دەويست و رينزي لي دەنا بەھىزى ئەو زوھىدو وەرع و چاكىيەي که ناویراو ههیپوو. به لام شیخ عهبدولوه هاب زور به زه قبی شهوه ی په ت کرده وه خوی هه لبریس بو شهم پوسته، دوای شهوه ی شیخ عهبدولوه هاب داواکاریه که ی په ت کرده وه، باوکم پینی وابو و باشترین به دیل شیخ حهسه ن حهبه نکه یه، ههمو و زاناکانی دیکه شهمان بو چوونی باوکمیان ههبو و، شیخ حهسه ن حهبه نکه شافعی مهزهه ب بوو، به لام بای نهوه نده لیکولینه وه و خویندنه وه فراوانی ههبو و، زانیاری و شاره زاییه کی فیقهی هینده به هیز و فراوانی ههبو و وای لیکردبو و شایسته ی ههلسان به جیبه جسی کردنی شه و کاره بین.

باوکم لهسهری بوو لهگه ل زاناکانی دیکه ی دیمه شق بۆ پاوینژ کردن پهیوه ندی به زانایانی پاریزگاکانی دیکه بکهن، له پیناو نهوه ی بگه نه بریاریکی یه کلا کهره وه که ههموان تیدا به ژدار بن.

لیره پیویست ناکات باسی شهو مشت و مو پاگوپینهوه و پرس و پاوییژو تهنجامانه بکهم، که دواتر دهرکهوتن لهسهر شهو مهسهلهیه، واته: نامهوی بچمه نیو باسی پی و شوینه کانی جیبه جی کردنی شهو کاره.

مهبهستی من تهنیا نهوهیه سهرنجی خوینه ر رابکیشم که هه لسان به مهر پرسیاریتیه ناینیه سهره تای به ژداری کردنی باوکم بوو له ههندی له و چالاکیه ناینی و کومه لایه تیانه دا، له گه ل براکانی تری له زانایان.

ئسهم ههماههنگییه ئهگهر هییچ بهروبووم و ئهنجامیکیشی نهبی، ههلسانه به واجبیکی ئاینی که پیویست بوو زانایان بهبرداری تیدا بکهن بی ناینی که پیویست بوو زانایان بهبرامبهر بهخوا، ئهمه سهره پای ئهوهی بووه هوکاری لهدایك بوونی کوبوونهوه یه کی ههفتانه ی پر خیرو بهره کهت، کومه لیك بوونی کوبوونه وه کی ههفتانه ی پر خیرو بهره کهت، کومه لیك له زانا دیاره کانی دیمه شق پیك هاتن له سهر نهوه ی ههفتانه چاوپیکه و تنیک کوبوونه وه یه دانستیانه یان ههبی المه به کوبه وه بکهن، کوبوونه وه یه ایکو لینه وه له کتیبیکی فیقهی کوکهره وه بکهن، له مهزهه بی ایکولینه وه له کتیبیکی فیقهی کوکهره وه بکهن، بووان، له دیار ترین نهو که سانه ی که به ژداریان له و دانیشتنه ههفتانه به دیار ترین نهو که سانه ی که به ژداریان له و دانیشتنه نه وبوو، دیار ترین به ژدار بووانی تر: شیخ نه حمه ده قر، شیخ عهبدولکه ریم پیفاعی، شیخ دکتور نه مین نه لمصری په حمه خوای گهوره له ههموویان بین و له به هه شتی فیرده و سدا نیشته جیان بیکات.

شتیکی نهوت نازانی لهسه رئیه وه ی که نایا کوبوونه وه ی نه و زانایانه لهسه رئیه و ده رسه زانستیه پر له سوودو قازانجه چهندی خایاندو ماوه ی چهند به رده وام بوو، لهبه رئیه وه که که کات مین له قاهیره بووم له لایه ن زانکوی دیمه شقه وه نیر درابووم بو نهوه ی شایسته ی زانکویی به ده ست بهینیم، هه موو نیر درابووم بو نهوه باره وه ده مزانین باوکیم هه والّی پیده دام، دوای نهوه شوه خویندنیم ته واو کردو گه پامه وه دیمه شق نه و چاو پیکه و تنه و به وان له کوتاییه که یدا بوو.

له دیارترین ئه و هؤکارانه ی که بوونه هؤی کوتایی هینان بهم په کتر بینینه زانستیه ههفتانهیه، چهند پشیزوی و مقی مقویه ك بوو که لهپریکدا وهك كاریکی شورشگیری جددی و دوور له عادهت زهق کرایهوه، پاشان زوری نهخایانید نهم پشیوی و مقن مقوّیه وشک بوو توایهوه، بووه هوکاری توانهوهی نهو جهمعه موبارهك و بهسوودهش كه باسم كرد.

يه كـهم هه لـس و كـهوت لـهو هه لـس و كهوتـه بــي ســهرو بـهرو غهوغایه، کۆمهڵێيك ئاههنگ و كۆبوونهوهي پير له پشنږي و هات و هاوار بوو له مزگهوتی (مرابیت) بهسترا، دیار نیه کی ریکی خست و کی بانگهشمی بـ فر کـرد، پاشـان چهنـد چاوپیکهوتنیکـی بر له هات و هاوارو غهوغای دیکهی بهدوای خویدا هینا له مزگهوتی نهمهوی، خه لکانیکی عهوام و ساده و ساویلکه له گهنجان بهیالنه ری فیتنه بازی و وروژاندنیان بانگ کرابوون و بانگەشەشىيان بىۆ دەكىرد، بىن ئەوەي ھىچ يەكنىك لەو دەستانە دیاربن کے کارہ کے ہالدہ سورینن، یاخود ئے و فیکرہ ی کے كاره كـ مي ريك خسـ تووه.

ههمدیسان دهیلّیم: ئیره جینی ئهوه نییه باسی ئهوه بکهم که ئەو مىھرەجان و خىتابە شۆرشىگىريە لە (رىبات) چىي بەدواي خۆپىدا ھێنا، نايەمە نێو باسى ئەوەي كە ئەم ھەلس و كەوتە عاتفیادی مزگهوتی تهماوی چ بادرو بومیکی ههباوو، بالام مەبەستى مىن ئەوەپە سەرنجى خوينەر رابكيشىم كە ئەم پشيوى و ناژاوهیه بووه هـۆی نهمانی ئـهو چاوپێکهوتنـه زانسـتیه ههفتانـه پر له سوودو قازانجهي که باسم کرد، ههروهك چۆن چهندين چالاکی و ماندوبونی تر نهمان و بوونه قوربانی ئهم جوره كارانه، بووه هۆي ھەلخەلەتاندنى ھەنىدى لىھ زانايانيىش كىھ له سهردهمی نه و را په رينه تاله دا بوون و تيوه گلان، بي نهوه ي هيــچ ســووديکي ههبـــي.

کهواته: به هـنوى ئـهو بارودو خـهى لهسـهرهوه باسـان كرد ئـهو جهمعه جوان و پر له سووده كۆتايىي پنهات، ئەو جوھدو ماندوبوونهی بۆر يكخستني كارەك كرابوو زايم بوو، وانه زانستیه کان که بریتی بوون له دیراسه کردنی کتیبی (المجموع) ی نیمام نهوهوی دوای ماوهیه که بهردهوامی و نهش و نما کردن پچران، دکتور ئەمىن ئەلمىرى كە يەكتىك بوو لە جەمسەرەكانى دەرسىمكە بىنى بوونىي ھىسچ كارىكىي تايبىمت، ياخسود ھىسچ پنویستیهك، دوای پرس و را وهرگرتننکی رواله تمی و شکلی به کردنه که زیاتی لهوه نزیك بوو ناگادار کردنهوهی براده رکانی بے بہوہی کے سےفہر دہ کات، نے ک راو بوچےوون و راویے پین کردنیان.

باوکم یه کنی بوو لهوانه ی که دازی نهبوو بهو سهفه ره ی شیخ ئەمپىن ئەلمصرى، ئامىۆرگارى كىرد شىوپنى نىشىتەجبېبوونەكەي كىه ولاتے شامه نه گـورێ، نـهك هـهر ئـهوه بهلْكـو شـارهكهش كـه دیمه شقه نه گوری به ولات و شاریکی تر، به لام هه روه ك گوتم ئــهو پرســـي بــۆ ئــهوه پـــي نهكردبــوون تــا بهگوێپــان بــكات، بهلكــو تهنیا بن ئهوه باسی کردبوو که ناگاداریان بکاتهوه لهوه ی دهیهوی بروات بن سعودیه، دواتر زانیم پهحمه تی خوای لیبی پهشیان بزتهوه لهو گهشتهی، خززگهی خواستبوو نهو گهشتهی نهکردبایه، ههروه ک خززگهی نهوهی خواستبوو که نهده بوو له ههندی لهو پشیوی و غهوغا بی سهرو بهرو بی بناغانهی که پوویاندا تیوه گلابووایه، وه ک دواتریش نهو پاپه پین و مقومقویه هیچ کاریگهریه کی نهرینی لی نه کهوته وه.

پاسته ئه و کۆبوونه وه و په کتر بینینه نهما، به لام دیمه وه سه ر ئه وه ی په یوه ندی باوکم به ئاهه نگ و چاوپیکه و تن و چالاکییه ئاینیه کانی دیکه هه ر به رده وام بوو، له گه ل کۆمه لیّك له زانایانی تر له بونه جیا جیا کاندا ده رده که وت، بی ته وه ی له و کارانه دا هه ماهه نگیه کی دیاری کراو هه بی بو پاپه پاندنیان.

هەڵوێستى باوكم لە ميحنەتەكەي شێخ حەسەن حەبەنكە:

هیچ که سیک نیه له ناو ئیمه هه والی نه و میحنه نه زانی که تووشی شیخ و ماموستامان حه سه ن حه بنه که بوو په حمه تی خوای لیبی، که سیک نیه ناگای له پیشه کی نه و میحنه ته و هی کاره به نه نقه ست دروست کراوه کانی نه و میحنه ته نه بووبی.

بهههرحال ئهوه گرنگ نیه پروداوو هۆكارهكانی ئهو میحنه ته سهرژمیر بکهم لهم كتیبهدا، چونکه ئیمه لهباسی نووسینی بابه تیکی لهو شیوه یه نیس، ئهوهی تایبهت بی به بابه ته كانی ئهو كتیبه له سۆنگهی ئهو پرووداوه وه كه گرنگه باسی بكهین

بریتییه له ئەنىدازەي كاريگەريەكانىي ئىەو مىحنەتىە لەسلەر باوكىم رەحمەتىي خىواي لېبىتى، ھەروەھا ئىمەو دەستىيشىخەريەي كىم نوانىدى لىه ھەلوپسىت وەرگرتنىي لەبيارەي ئىدو مىجنەتىدوە.

ئەوەي لەپيادە مابىي ھەوالەكەي بىز ھيات لەو كاتەدا لە شوینی نویش کردنه که ی خوی بوو له مزگهوت، خهریکی خویّندنـهوهی ویّـردو زیکرهکانـی بـوو لهنیّـوان مهغریـب و عیشــا^{۱۱)} یه که مه ته تسیرات و کاریگهری ههواله کهش لهسیه رباوکیم ئەوەببور لىە ركعاتىي ئاخپىرى نوپىزى عىشا دوعاي قنوتىي خويند، قونوتیکی تایبهت که دوعا کردن بوو بـو شـیخ و پهنـا بـردن و پاراندوه له خوا که لاچوونی ئهو ناخۆشی و زهحمه تپهی سهر شيخ بهمسولهانان ببهخشي، بيْگومان ئـهو قنوتـه نويْـرْ خوينانـي تووشی شنوك كرد بهوهى كه تا كاتبي دوعاكمه نهيانزانيبوو شتيكي وا روويداوه.

دوای نویژه که به پهله گهرایهوه مالهوه، دهستنویژی نوی كـردەوەو يۆشـاكەكانى گــۆرى، گۆچانەكــەى گرتــه دەســت، بهمالهوهی گوت: ده چن بن مالی شنخ حهسهن بن چارهسهر کردنی ته و کیشه به ناشرانی که ی ده گهریتهوه.

دوای ئەوەي گەيشتە مالەكەيان وردەكارى ھەوالەكەيان بۆ باس كرد، پاشان لهگه ل ههريه كه له نزيكاني شيخ حهبهنكهو

⁽۱) عاده تى باوكىم وابوو دواى نويىرى مەغرىب شوينى نويىر كردنەكمى پنویستی نه کردایه قسه ی له گه ل که س نه ده کرد.

خاوو خيزانه كه بابهته كهيان تاوو توي كرد، بريارياندا به ناوی باوکمه وه به دوای بژارده به که که که که عیلم و پیاو ماقــولان بنيّــرن، بـــق ئــهوهي بيّــن بــق مالــي شــينخ حهبهنكــه بــق تاوتوی کردنی کاره که، له و پیناوه دا هه وله که به ته واوی درا،

بەدرىزايىي شەوەكە باوكىم مالىي شىخ حەسەن حەبنكەي جى نه هیشت، تا به پانیش چاوی نه چووه خهو، دریژیی شهوه کهی به تاوو توي كردني بابهته كهو پهرستش و هانيا بردن بؤخواو نويد كردن برده سهر.

بـ فر بهیانــی راو بۆچوونــی باوكــم ئەوەبــوو خــۆى بچێتــه مالــی ههريه كيّك لهو زانيا بهريزانه بـ تناوو تـويّ كردنـي مهسهله كه، به لام به ههمان شنوه ئهم ههوله ي دووهميش سهري نه گرت، نهبـ ق باوكــم و نــه بــ ق هيـــ چ يه كيّــك له وانــه ى له گه لّــى بــوون نەرەخسا بچنىه ئەو مالانەي دەيانەوى، ياخود ھيىچ يەكيىك لەو كەسانە بېينىن كىه بريار وابوو بيانېينىن، نيىوەرۇي رۆژى دووەم باوكم بهلاشه يهكى ماندوو تهعصابيكي تيك شكاوو دهرونيكي كەنبار گرتبوو گەراپلەۋە ماللەۋە.

دوای ئەوە كارەكە بەو شىزوەيە رېچكەي خىزى وەرگىرت كە بـۆى نـووسرا بـوو، حەوالـەي لوتفـي خواپـەك كـرا كـه باشـترين پارٽــزەرەو ھــەر خــۆي بەبەزەييترينــي بەبەزەييانــە، بـــێ ئــەوەي شتنك به خەيالى ئەوانەدا بنىت كە بىن عوزر بىن ھەلونست بوون لهو واجبهي كه خواي بهبهزهيي خستوويهتييه سهر بهنده مسولهانه کانی، بنی ئەوەى بەخاياليانىدا بنى كى پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: [مسولْمان بىراي مسولْمانە سىتەمى لىخ ناكات و تەسلىمىشى ناكات}.

باوكم به كۆمەلنك هەولى سەرنەكەوتوو تاقمەت پروكنىن گەراپەۋە ماڭھوە، ۋەك خىزى دەپگوت بىھ قورسىاپپەك گەراپىھوە مالْــهوه يهنــدو وانهكانــي تــهواو نابــي، لهههمــوو بونهيهكــدا بابہتہ کے دہ گیرایہ وہو بیسری لیے دہ کے دہوہ، لہوانہ شبہ ہے ر ئەممە يەكمەم ھۆكارى گەرانموەى باوكىم بىن بىز دووبارە كەنار گرتویسی و دووره پهریزیسی، همه ر لهسمه ر تمه و دووره پهریزیسه ی خۆشىي مايىدوە تىا وەفاتىي كىرد.

رهچاو کردنی وهحدهتی مسوڵمانان 🚓 👡

ئەمىيە ئىلەر غەقىدەپىيە بىلور لىلەلاي باركىم كىيە زۆر بەتونىدى و بەھپىزەوە بەرگىرى لىخ دەكىرد، گوپىي بەخىزى نىەدەدا ئاخىز لەسبەر ئەو غەقىدەپ چى بەسەردى و چۆنى بەسەردى، ئەم غەقىدەپەي ئەوپىش لىموەوە سىمرچاوەي گرتبسوو كىم وەحدەتىي مسلولهانان یه که مین به رو بوومی نیسلامه تی و مسولهانتیه له دونیادا، لـه گرنگتريـن ئـهو نيعمه تانهشـه كـه خـواي پـهورهردگار منه تـي پىئ لەسسەر بەندەكانىي خىزى دەكات، ھەروەھىا بىه ئەندازەيسەك ئامنؤژگاری بهنده کانیسی کردووه پارینزگاری لهو وه حده ته بکهن لههيج شتيكي ديكهدا بهو تهندازهيه جهختي لهسهر نهكردوتهوه.

جهختی لهسهر ئهوه ده کردهوه که رهچاو کردن و چاودپری کردنی وه حده تبی مسولهانان ته واو نابی مه گهر به گه شه پیدانی ههست و شعوری برایه تیسی ئیسلامیی لهنیوانیان، ئهو چارەســەرپەش كــه وەحدەتــى مســولبانانى يـــى دىتــه دى بريتىيــه له جنبه جي كردنى ئه و فهرمايشته ى خواى پهروه ردگار كه دەفەرمىووى: ﴿ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُواْ بَيْنَ أَخُويَكُمْ ﴿ ﴾ ﴿ اللَّهُ اللّ

⁽۱) لـ دراسـتيدا هـ در ئيهانـ داران بـراى يه كـن، كهواته هـ در كاتيك لهنيّـوان دوو

الحجرات، لهزوربهي دورسه كانيدا ئهو فهرمايشتهي ينغهمهري خوای ﷺ ده هینایه وه که فهرمو و په ته: {مسولْمان برای مسولْمانه ستهمى لى ناكات و تەسلىمى ناكات، ھەركەسى يىداوپسىتيەكانى براک ہی جنبہ جے بکات، خواش پنویستیہ کانی بو جنبہ جے ده کا، ههر که سیّك زه حمه تیه ك له سهر مسولهان لابسا، خوای يەروەردگارىـش زەحمەتىــەك لــه زەحمەتيەكانــى يۆژى دوايــى لهسه ر لادهبا، هه رکه سینگ عهیب و عباری مسولیانیک دایوشی، خوای یهروهردگار لهروزی قیامه تدا عهیبه کانی داده پوشی، ئەو فەرموودەپەش كە يېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووپەتى: {ھەمبوو شــتيكي مســولهان لهســهر مســولهان حهرامــه، نامووســي، مالــي، خو پنے، تەقبوا لېرەپ، (ئامباژەي بىز سىنگى موبارەكى كېرد)، ئەوەنىدە بەسسىم بىز مسىولمان تووشىي گونىاح و تىاوان بنىت كىه براكه ي بشكينيته وه}، ههر كاتيك بهلاي ئهو فهرمو و دانه و هاوویّنه کانیدا بچووبایه زور ده چووه نیو باسه کهو، دریّرهی یی دمدا

ههمــوو جاريٚــك لهباســى تــهو فهرموودانــهدا باســـى داخ و حهسره تمی خنوی ده کرد به هنوی ناموبوون و کال بوونیان له نیو مسولهانان و دوور بونيان له پابهند بوون بهماناو مهبهسته کانی ئەو فەرموودانىە.

بـ درده وام خـاوو خيّـزان و منـدالٌ و نهوه كانـي خـوى لهسـهر ئــهوه پـــهروهرده ده كــرد كــه ياريّــزگارى لــه برايهتــى ئيســـلاميى

براتاندا ناكۆكى پەيدا بوو، ئۆوە نۆوانيان چاك بكەن و ئاشتيان بكەنەوە.

بکهن و بهجوانتریس شیوه پاریسزگاری له ناموژگاریه کانی پیغه مبه ری خوا گریه کهن له و باره وه، به بو چوونی نه و باشترین پیغه مبه ری کردنی نه و ناموژگاریانه ی پیغه مبه ری خوا گریانه ی پاریزگاری کردن له برایه تیبی نیسلامیی بریتین له مخالانه ی خواره وه:

1)- پوو کردنه کاری بانگهوازی ئیسلامیی و، پی پۆشنکردنهوهی خه لکی بهرهو ههق، له چوار چیوهی برایه تییه کی گشتی، بهرامبهر ههموو چین و تویژه کان و لهسهر ههموو ئاسته کان، نه ك لهسهر ئاستی دابه شكاری ئه و بازنه بانگخوازیه بو چهند کومه ل و دهسته و تاقمی کی ئیسلامیی جیا جیا.

۲)- دوور خستنهوه ههست و شعوری تاقم تاقمینه و قهومچیتی لهو برایه تییه گشتییه، بق نهوه ی نهبیته مایه ی پیس بوون و لیل کردنی نیوان خویان و ههروه ها نهبیته هوی ته سك کردنه وه ی ریگا که یان.

پیویسته بهدورو دریژتر باسی هه لویسته کانی باوکم بکه م بهرامبه رئه و دوو نه خوشیه کوشنده یه ی سهره وه که ده بنه مایه ی مهترسیه کی گهوره له سه رئه و برایه تیبه ئیسلامییه ی که کتیبی خوای پهروه ردگار جه ختی له سه رکردو ته وه و ئاموژگاری مسولهانانی کردووه به وه ی ده ستی پیوه بگرن و چاویان له سه ری بین و گرنگی پی بده ن، که م و کوپی و که لینی لین درووست نه که ن.

یهکهم: ههڵوێستی بەرانبەر ئەو ڕێگایانەی کە برایەتی ئیسلامیی تەسك دەکەنەوەو دەیگۆرن بۆ چەند کۆمەڵێکی ئیسلامیی جیا جیا:

باوکم په حمه تی خوای لیبی بو چوونی وابوو هه ر چالاکییه کی ئیسلامیی ئامانجی بریتی بی له هه لبراردن و به پیشخستنی ده سته یه که مسولهانان له نیو بازنه فراوانه که دا که پیغه مبه ری خوا گرنان ناوه: (کومه لی مسولهانان)، هه روه ها په یوه ندیی له گه ل ئه و ده سته جیا کراوه یه توند و تولیتر بکات له باقیی مسولهانانی تر، وه بایه خ و گرنگی به په یوه ندی نیوان ئه ندامانی ئه و ده سته یه یه خوای به روه ردگار جه ختی له سه رکردوته وه فه رمانی که خوای به روه ردگار جه ختی له سه رکردوته وه فه رمانی پین کردووه چاودیری بکری، ئه وا پالنه ری هه قیقی کاره که بریتیه له خوبه باشتر زانین و خو به پیش خستن و خوویستیه که خوویستیه که خوویستیه که خوویستیه که خوویستیه که که که که ده دو گرویه، نه ک تاکه که س.

بۆچوونى وابوو ئەو دوو دروشىمەى كە زۆرترىن كۆمەڭ و گروپە ئىسلامىيەكان بەرزىان كردۆتەۋە باشىترىن شاھىدە لەسەر ئەو قسانەى سەرەۋە، درووشىمى يەكەميان ئەۋەيە كە دەڭلىن: (ھەر كەسىنك لەگەڭ ئىمە نەبىي كەۋاتە لەدژمانە)، درووشىمى دوۋەمىشىيان دەڭلىن: (ھەر كەسىنك لەئىمە نەبىي ئەۋا مسولانىكى بلە دۇۋە).

بیستبووی دیارترینی نهو کومه ل و گروپانه کار لهسهر نهوه ده کهن گهنجان و بگره مندالانیش به چاوی کهم و کوریهوه برواننه

خيزانه کانيان، ههروه ها زور له پيگهي واجب بووني گويرايه لي دایکان و باوکان ده هیننه وه خواره وه، بن ته وهی به ناسانی بتوانین وا لـهو گهنـج و مندالانـه بکـهن بـهدزی دایـکان و باوکانیـان کار لهگه ل ئه و گروپانه بکهن، واپان لیبی له ناموژگاری دایکان و باوكانيان هه لْگهرينهوه، زور لهوهش دهترسا ئهو كاره دزه بكاته نيّـو ماله كــهى خوشــى، دەترســا لــهوهى كورەكــهى ياخــود يەكيّــك له نهوه کانی به هنوی کاری شهم گرووپ و تاقانه وه وایان لیسی سهرپنچي و ياخيي بېن له بازنهي برياره كانيي ئهوو، لهو ريبازو مەنھەجىـ لابىدەن كىـ ئىـەم ئەوانىـى لەســەر پــەروەردە كــردووه، رەحمەتى خواى ليبىي لەھەموو بۆنەكانىدا ئامۆزگارى منى دەكىرد بهوهی له گه ل کومه لی گشتی مسولهانان بم، نه و لایه نگیرییه که خوا فەرمانىي پىن كىردووە بەھيىچ لايەنگىرىيەكىي تەسىكى دىكە نه گۆرممهوه، دوای ئهوهی لهمن دلنیا بوو که نامؤژگاریه کانم، بهههند وهرده گرم، تنجا فهرمانی پنکردم چاودنری سن کوره کهی خــۆم بكــهم، بهدواداچوونيان بــۆ بكــهم و كاغــهزو نووســينهكانيان و شوینی هه لگرتنی کتیب و کهل و یه له کانیان ته ماشا بکهم، لەترسىي ئەوەي نەوەك يەكۆكيان كارىگەرى دەسەلاتى يەكىي لەو گروویانه ی لهسه ربن و پشتیوان و لایهنگیریان بنت و هاریکاریان بكات به نهيّني و له ئيمهي بشاريّتهوه، له كوّتاييشدا له خيّران و دايك و باوكى هەڭگەرىتەوە.

منيش ئه و كارهى ئه و پيمي راسپاردبووم ئه نجامم دا، پيده چيي ئەممە گرنگترىنىي ھۆكارەكانىي پاراسىتنى مىن و مندالەكانىم بىي لهلايمن خواي پمروهرگارهوه لهشوين كهوتني ئمو رينچكمو ريگا

خوارو خنجانهي ئينسان دوور دهخه نهوه لهوهي خؤشهو يستي و پشتیوانی بن ههمنوو مسولهانان ههبی، تنهوهی کنه شک و گومانے تیدا نیبه ئەوەپە ئەو پاراستنە خواپیەی بە ئیمەی به خشی به هنوی ته و پهروه رده جندي و بهرده وامنه ي باوکیم بوو بن تیمه، ئهو پهروهردهیهی باوکم دلی تیمهی کردهوه بن خۆشوپستنى ھەمبوو مسبولمانان بەبىي رەچباو كردنىي جياوازىسى دهستهو تاقم و مهشرهبه كانيان، لهبهر ئهوهى دوور كهوتنهوهو خــۆ ياراســتن لــه يشــتيواني كـردن و لايەنگيــرى كـردن بــۆ يــهك كۆملەل و تاقملى ديارى كىراو، گرەنتىي ئىلەۋە بىلە مسلوليان دەدا پهیوهندیی له گهل ههموو چین و تاقیم و کومهله کانی دیکه باش و ريك و ييك بيت.

لهو بارهوه ئەزموونى زۆرم لـه ژيانى باوكم پەحمەتى خواى لنبے کو کردؤتہوہ، ئے و نەزموونانے ھەمووپان بوونے ھۆي ئەوەي متانەو يەقىنىم زياتىر بىنى بەو مەترسىيەي كە باوكىم ههموو جاريك ئيمهي لي ناگادار دهكردهوه، زور جاريش وهك بەلگەيـەك لەسـەر قسـەكانى باسـى ئـەو ئەزموونانـەي خـۆي بـۆ ده کردیت لهسته رئیه و مهسته لهیه، وای لین ده کردیت دلنیابیت لهسمر ئموه ی ناموزگاریه کانی لمو باره وه همی و راستن، وه نزیکترن لـه پابهنـد بـوون بـهو رێگايـهي کـه خـواي پـهروهردگارو شهريعه ته کهي ده پانهوي.

يەكىي لىەو ئەزموونانىدى كە لىەزۆر بۆنەدا باسىي دەكىرد: رۆژنك دواي ئەنجامدانىي نويىژى ھەينىي گەنجىكىي كەم تەمەن لەرىگاداو لهدهرهوه ی مزگهوت ده یوه ستینی، نه و کات باوکم و تار بین بوو، ده ست ده کات به گفتوگو موجاده له له گه ل باوکم، له سه ر به شیك له و قسانه ی که کردبوونی له نیو و تاره که دا، پاشان به باوکم ده لین: تایا تی له وه ی باست کرد به رهه لستی فلان که س و فلان که ست نه کرد؟

باوکم گوتی: منیس پیم گوت: (کاتی منالیّکی وه ک تو له سهر نهوه پهروهرده ده کری که شیخیّکی وه ک من لهسهر پیگا پابگری بو نهوهی ته حقیق و موجاده له ی له گه ل بکات وه ک نهوهی تو کردت مسولّانان حالیان به و حاله ده گات که نیستا تووشی بوونه، وه ک نهوهی نیستایان لی دی که چون دوور که و توونه ته وه و بچوو ک بوونه ته وه).

ههروه ها بنری گیراینه وه جاریکیان گهنجیک که له کیلگه ی یه کنی له گهوره ترین پارته نیسلامییه کان کاری ده کرد دیته لای، به لووتبه رزی و په خنه گرتنیکی نه زانانه پیی ده لی: یا شیخ هه تا که ی ده تانه وی خه لک بن نویش کردنی عیباده ته کان بانگ بکه ن؟

باوکیشم پنیی ده لنی: {ههتا دهبینین خه لن ههمووی جنگیر بوونه لهسه رئه و پنگایه}، پاشان به گهنجه که ده لنی: {نه و عیباده ته ی تو ناوا به سووکی قسه ی لهباره وه ده که یت و په خنه ی پی له نیمه ده گری گوایه بوچی خه لکی بو بانگ ده که ین، هو کاری به رز کردنه وه ی ههمو و خنیر و چاکه یه که، تاکه کلیلی چاره سه ری ههمو و کنشه کانه، نهمه نه و نهرکه یه که خوای

پهروهردگار ئیمه ی تیدا کرودت به بهرپرسیارو ئیمه ی له پیناودا درووست کردووه، به به به ده وامی هه لده ستین به جیبه جی کردنی و به بیری خه لکیشی ده هینینه وه، تا نه و کاته ی مردنمان ده گاتی.

ئه و که سه ده توانی له نا په حه تیه کانی باوکم بگات له باره ی ئه و په خنه بی ناوه پر و کانه که ئاگای له وه هه بی باوکم چه نده په یوه ست بوو به زوّر ئه نجامدانی په رستش و خوّیه کلا کردنه وه بو خواو بیر هینانه وه ی خه لکی به وه ی که له و پیگایه وه پوو بکه نه خوا، به پیر هینانه وه ی خه لکی به وه ی که له و پیگایه وه پوو بکه نه خوا، به پاده یه که له و باره وه له پله ی یه که م بووه له نیو زانایانی دیمه شق، نامی و گاری خه لکی ده کرد له ده رگای خوا په رستی و عیباده ته و هاره سه ری کیشه کانیان بکه ن، پاشان نه و ده یزانی نه و په خنانه په خوونی ته و وی به وه هه بوو نه و په خنانه ته عبیر کردنه له گوشه نیگای پیگاو پیبازی کومه لیک.

دووهم: جەخت کردن لەسەر دوور خستنەوەی دەسەڵلاتی نەتەوەیی و قەومچێتی لەو برايەتىيە ئىسلامىيە پيرۆزو گشتگیرە:

وهك دياره باوكم كورد بوو، زمانى كوردى زمانى دايك بوو بخ ئهو، ئاسهوارى عهجهميى بوون ههر مابۆوه لهسهر زمانى لهكاتى قسه كردن بهعهرهبى، بهلام وريايى دهدا لهبارهى ئهوهوه كه نابى لايهنگيرى بۆ گهل و نهتهوهى خۆت ببيته سهرچاوهى په خاو كردنى پهيوهندييه نهتهوهييهكان، كاريكى لهم شيوهيه پهيوهست بوون به بازنهى برايهتيى ئيسلاميى بيهينز دهكات، ياخود پاكيى ئهو لايهنگيرييه گشتگيره ليل و شيلوو دهكات،

به بۆچوونى باوكىم بەدرى ايى ھەموو چاخەكان برايەتى ئىسلامىى يەكەمىن قەلغان بووە بۆ بوونى ئىسلام، مەترسىدارترىن ئافەت و نەخۆشى چاوە پوان كىراو ئەوەيە ئەو قەومچىتىيە سەر دەربىنى و گەشە بىكات، دواتىر شوينى ئەو برايەتىيە ئىسلامىيە گشتگىرە بگرىتەوە، ئنجا مسولمانان سەيرى خۆيان بكەن و ببينىن لەبىرى ئەو قەلغانە بەھىنىزە يىرايەتى ئىسلامىي قەلغانى بىھىنىزو پىر لەكەم و كورى قەومچىتى شوينى گرتۆتەوە.

به بروای نهو، تاکه رنگا بو مانهوه ی نه و قه نغانه پیروزه ی برایه تی نیسلامیی، نه وه به مسولهان نه رکی خوی به شیوه یه کی جددی جیبه جسی بکات، ره چاوی لایه نگیری بو گهل و میلله ته که ی خوشی بکات، هه روه ها پاریزگاری له زمانه که شی بکات که خوا نه می پی جیا کردو ته وه، به لام له چوار چیوه ی بازنه ی فراوانی برایه تی نیسلامیی، به جوریک ملکه چ بی بو به رژه وه ندیه کانی نه و برایه تیبه و به دوای پیویستیه کانی نه و برایه تیبه دا بروا.

ماوه ماوه هه ندی له کورده قه ومییه کان ده هاتنه لای، هه ندی جار موناقه شه ی نیوان نه وان و باوکم زور توند ده بوو، له سه ر نه و بابه ته، بی نه وه ی نه و موناقه شه و گفتوگو تونده بیانگه یه نیته سازانیک.

پۆژێکیان دکتۆرێکی کوردی بهناوبانگ به باوکمی گوت: ئهوانهی تا ئیستا بوونهته هۆکاری بیبهش بوونی کورد له ههلی سهرکهوتنی قهزیهی کوردی ئیوهی پیاوانی ئاینی کوردن!.. باوكيشم پێي گوت: چۆن؟ ئێمه چيهان كردووه؟

گوتی: ئیدوه دینتان والیکردووه ببیته بابه تی یه که می ژبانی میلله تی کوردمان، ئه مه وای کردووه کورده کان بخاته نید خزمه ت کردنی عهره ب له پیناوی ئاین، وای لیکردوون توانا قه و مییه کانی خویان واز لی بهین و بیبه شی کردوون له مافه سرووشتی و ئینسانیه کانیان.

باوكم گوتى: باشه پيويسته ئيمه چى بكهين؟.

گوتى: پێويسته هاريكارى ئێمه بكهن له ههوڵه سياسيهكانمان، ئهو كهسايهتى و شهعبيهته بههێـزهى ههتانـه وهك و زانـاو پيـاوى ئاينـى بهگـهرى بخـهن و يهكـى بخـهن لهگـهڵ هـهوڵ و چاڵاكييـه قهومييهكانـى ئێمـه.

باوکم پنیگوت: باشه! ئنوه هاوکاری ئنمه بکهن له پابه ند بوون به فهرمانه کانی شهرع و حوکمه کانی دین، ئنمهش هاوکاری ئنوه ده کهین له ههوله سیاسیه قهومییه کانتان.

دکتۆره کـه وه لامـی باوکمـی دایـهوه و گوتـی: جـارێ ئێـوه فرسـهتمان بدهنـێ، فهرمـان و سیسـتمه شـهرعیهکانی خوتـان تاخیـر بکـهن بـو دوای دهسـتکهوته قهومییهکانمـان، بـو دوای درووسـت بوونـی دهولهتـی کـوردی، ئـهو کات ئێمـهش ئهوهتـان بـو جێبهجـێ دهکهیـن کـه ئێـوه دهتانـهوێ.

باوکم زەردەخەنەيەكى گاڭتە ئامنىزى بىز قسمەكانى دكتىزر كىردو ينىي گوت: مىن لەو رنگايە گەراومەتمەرە كە تىز دەتمەرى پیمی بناسینی و پیمی بگریه بهر، زور پیشی تو نه تاتورك ئه م فیل و ته له كهیه ی به كار هینا و زور له توش به تواناتر بوو له به كارهینانی، ده تانه وی نیمه ببینه پردی گهیشتن به و شتانه ی كه نیوه ده تانه وی، له كوتاییشدا نكولی له ههموو شتیك بكهن، ننجا پیان بلین: نیمه هه ر ناشتان ناسین و هه رگیز كارمان به نیوه نه بووه، گفتوگو موناقه شه كه ی نیوانیان له مسنووره دا وهستا.

پوختهی قسه کان له و باره وه نه وه یه باوکم په حمه تی خوای لیسی بۆچوونی وابوو: کارکردن له سه ر پاراستنی وه حده تی ئوممه تی نیسلامیی گه وره یه و له گه ردنی همه مو و مسولهانیکه، جا نه و مسولهانه له هه ر قه وم و میلله تیك بیت، به ستانه وه و توند و تول کردنی نهم وه حده ته ش له وه داخی ده بینیته وه په چاوی نه و برایه تیبه نیسلامییه بکری که پیویسته هه مو و چین و تویژه کانی مسولهانانی تیدابن، به گویره ی جیاوازیی ناستی پابه ند بوونیان به نیسلام.

بۆچونى لەبارەى پەيوەندى لەگەڵ دەسەلاتداران و چۆنيەتى ئامۆژگارى كردنيان

باوکم په حمه تی خوای لیبی له و مهسه له یه دا وه ك زوریك له مهسه له کانی تر- ته واو قه ناعه تی به و بوچوونه ی ئیام غه زالی هه بوو که له کتیبی (ئیحیا) که یدا هیناویه تی، پوخته ی قسه کانیشی به م شیوه یه یه: هه ولّدان بو گه یشتن پیّیان له پینا و به ده ست هینانی ده ستکه و تیکی دونیایی جائه و ده ستکه و ته دونیاییه هه رخوریک بیّت شیتیکی پقلیگیراوو سه رزه نشت کراوه، هه رچه نده له ژیر پوشاکی بانگه وازی بو لای خوا یا خود فه رمان به چاکه و پیگری له خراپه بی، به لام په یوه ندی پیوه کردنیان به مه به ستی ناموژگاری کردنیان و خوا به بیر هینانه وه یان له گه ل بی نیازی به دونیاکه ی نه وان و خو به بیر پاگرتن به رامبه رپیدانه کانیان به دونیاک ی درووسته و موباره که، له مه شدا به لگه ی به حالی زوریک کاریکی درووسته و موباره که، له مه شدا به لگه ی به حالی زوریک که زانا په ببانیه کان ده هینایه له سه رده مه کانی نه مه وی و عه بباسی.

لههه بارود وخیکدا پیشه وا، بان ده سه لاتدار بانگی هه ریه کیک له خه لکی بکات بو دانیشتنه کهی یاخود بو چاوپیکه و تا له گه لیدا، وه لام دانه وهی واجبه له سه ر ته و که بانگهیشت کراوه، پیویسته له وه لامدانه وه که یدا پایه ندی شیوازو نادابی نیسلامیی بین.

ههروهها باوکم دانی بهوهدا دهنا که جمهوری زانایان لهسهری کوّ و موتته فیقن، ههروه ها فهرمایشتی صهحیت دەلالەتىي لەسمەر دەكات، ئەوپىش بريتىمە لىموەي: دەرچىوون بهسهر ينشهوا لهههر بارو دۆخنكدا حهرامهو درووست نيه، مه گهر ئه و بیشه وایه تیوه گلابیته نیو کوفریکی ناشکرا، واته: کوفریٰکے پوون و حاشے ہمڵنهگر.

ههروهها جهختی لهسهر ئهوه ده کردهوه که گوناه و لادان، بردنى مالْى خەلْك، تيوەگلان بە جەورو سىتەم، ئەمانە ھىچيان نابنــه هەنجــەت بــۆ دەرچــوون بەســەر ئيــام، ھەروەھــا بۆچوونــي وابـوو: دەســه لاتدار ھەرچەنــدە فاســيق بـــى و ســتەمى ھەبــــى، ستهم و لادانه کانبی زیاتر نین لهوهی که پیغهمبهری خوا ﷺ لەبارەپــەوە فەرموويەتــى: (دواي مــن پێشــەوايانێك دێــن رێگــەو ريبازي من ناگرنه بهر، پياوانيكيان تيدا هه لده كهوي دليان دلَّى شهيتانه له بهدهني ئينساندا)، ئايا تهصهور دهكهيت لادان و گوناهی دهسه لاتداریک لهوه زیاتر بی که پیغهمبهری خوا ﷺ لـ ه و فهرمایشـته دا وهسـفی کـردووه؟ لهگـه ڵ نهوه شـدا دهبینیـن پنغهمبهری خوا ﷺ بهم شنوهیه وه لامی حوزهیفه دهداتهوه کاتی پرسیاری لی ده کات ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گهر گهیشتینه رِوْرْيْكِـــى وا چـــى بكهيــن؟ پێـــى دەفەرمــووێ: (گــوێ بگــرهو، گوێرايـەل بـه بـۆ پێشـهوا، ئەگـەر لەيشتىشــى داى و ماڵەكەشـــى زەوت كىردى، ھەر گىوى بگىرەو گويرايىەل بىه (١٠٠).

⁽١) رواه مسلم في صحيحه من حديث حذيفة بن اليهان.

کاتیکیش له سووریادا له ئهنجامی تیگهیشتنی هه له هه ندی له بزووتنه وه ئیسلامییه کان فیتنه به رپا بوو، باوکم په حمه تی خوای لیبی نکولی سه رله به ری کاره که ی کرد، نکولی له سه رپه رشتیارانی ئه و بزووتنه وه ئیسلامییانه کرد له باره ی کافر کردنی به کومه ل، بی په چاو کردنی زه وابت و ئه حکامی شه رعی.

ئەو كاتەش كە قەسابخانەكەي قوتابخانەي مەدفەعيە روويدا له حهلهب، بهرپرسانی وهزارهتی راگهیاندن پهیوهندیان ينوه كردم، داوايان لي كردم حوكمي شهريعهتي تيسلاميي لـ و بـ ارهوه بخهمـ ه روو، منيـش راويدرم بـ ه باوكـم كـرد سـ مبارهت بـ و داواكاريـ ه ى تـ ه وان، فه رمانــى پـــن كــردم وه لاميــان بدهمــ ه وه، كردن و دوودلي بيليم، منيش وهلامم دانهوه، راگهيهندراويكي تەلەفزىۆنى تيرو تەسەلم لەو بارەوە پيشىكەش كىرد، لەبارەي حەرام بوونی ئه و کارهی که روویداوه، رامگهیاند که نهم کاره بههیچ شـێوهپهك ناچێتـه نێـو چوارچێوهي كوشـتني رێگـه پێـدراو، وه ناچێته نیّو چوارچیّوهی کوشتنی هه لگهراوه (مورتهد)، لههر شهوهی هەڭگەرانـەوە رووى نـەداوە، هيـچ بەڭگەيەكيـش نييـە ھەڭگەرابنـەوە، ههروهها ناچێته چوارچێـوهي كوشـتني تۆڵـه سـهندنهوهش، چونكـه هیچ یه کنے که کوژراوان بهرپرسیارنتی هیچ تاوانیکی کوشتنیان لهسهر نهچهسیاوه، وه ناچیته چوارچیوهی کوشتنی تهو کهسهی هيرشت بـ فر دينــين و ســهرو مالــت زهوت ده كات، چونكــه ئــهوان نــه داگیرکهرو نه هیرشبهر بوون.

له پاستیدا ههمسوو نه و شیتانه ی نه و کاته گوتیم، له ژیسر پرقشنایی ناپاسته کردنی باوکم بسوو په حمه تمی خوای لیسی.

بۆچوونى باوكىم وابوو پۆويستە بەگويىرەى توانىا ئامىۆژگارى دەسسەلاتداران بكىرى، ھەروەھا بىپواى وابوو ئىم كارە لە بەپىزترىنى ئەو شىتانەيە كە خاوەنەكەى لەخواى پەروەردگار نزيك دەخاتەوە، بەمەرجىك پاك و پالفتە بىي لە تەماحى بەدەست ھىنانىي دەستەوكەتى دونيايىي، ياخود لە ترسىي لەدەستدانى شىتىكى دونيايىي، ھەروەھا پۆويستە ئامىۆژگارى كردنەكە بەو پەرى حىكمەت و نەرم و نيانىي بىي.

جاریکیان وهزیسری نهوقافی پیشوو دکتور موحهمهد موحهمهد خهتیب بریاری سازدانی میهره جانیکی وتاربیزیی گهوره یدا به بونه ی چوونه نیو سهده ی پانوی کوچیی، پیی پاکهیاندم ده بی وه و وتاربیژی میهره جانه که به وداری بکهم، له به رامبه رسه روف حافر نهسه و وتاری زانکوی دیمه شق پیشکه ش بکهم، رووداوه کانی فیتنه که ش له و کاته دا له لووتکه دا بوو.

داوای لیبوردنم لیکرد لهباره ی به ژداری کردنم، پیم پاگهیاند نهم کاره لهبهر زوّر هو کار بوّمن کاریکی قوپسه، دوای نهوه ی که زوّر پیداگیری کرد منیش کاره کهم حهواله ی باوکم کرد، به مهرجم گرت نه گهر نهو به پوون و پاشکاوی گوتی پازیمه نه و کات منیش پازی ده بمن وای بو ده چووم باوکم پازی نه بی به وه ی من بچمه نیو بواریکی له م شیوه یه که یه که مجاره منی بو بانگ ده کری، دکتور خهتیب حهواله کردنه که ی منی بو لای باوکم قهبوول کرد، سهردانی باوکمی کرد پیشنیارو پروژه که ی خوی بو باس کرد، پنی پاگهیاند ناههنگه که لهژیر چاودیری جهنابی سهروکه، نهوه ی جینگه ی زور سهرسوپمانی من بوو باوکم پیشوازی له پروژه که کرد، پازی بوو بهوه ی من بوو باوکم پیشوازی له پروژه که کرد، پازی بوو بهوه للایه نامه و میهره جانه دا و شهو پهیامی زانکوی دیمه شق له لایه نامه منهوه پیشکه ش بکری، به لام به مهرجی گرت که نابی پابه ند بکریم به قسمه یه ک که نهوان دهیانه وی نازاد بم لهوه ی دهمه وی بیلیم، جهنابی وه زیریش به و مهرجه پازی بوو.

پاشان منیش له گه ل باوکم دانیشتم و پاوینژم پنکرد لهباره ی نه وهوه که پنویسته چی بلنیم، نهمیش باسی نه و پاداشته گهوره به ی خوای پهروه ردگاری بو کردم که له ناموژگاری کردنی ده سه لاتداراندا ههیه، نه گهر بنیت و نه و قسانه به نیاز پاکییه وه بکرین و خالی بن له لادان و خوارو خنچسی، ناموژگاری کردم و گوتی: با نه و فهرمووده به ی پنغهمبه ری خوا که ده فهرمووی: (ههمووتان به رپرسیارن هه ریه کنیشتان پرسیاری لی ده کری لهباره ی نه و به رپرسیارن هه ریه کنیشتان کوکه ره وه ی هموو قسه کانت بی، ههروه ها ناموژگاری کردم بهوه ی وریایی لهباره ی نه و به رپرسیار ناموژگاری کردم به وه ی وریایی لهباره ی نه و به رپرسیار ناموژگاری کردم به وه ی وریایی لهباره ی نه و به رپرسیار ناموژگاری کردم به ویژه کانی نومه ت نه م به رپرسیار نتیه یان به رده که وی و پنویسته هاریکاری یه کتر بکه ن له سه رپرسیار نتیه، ههروه ها پنی گوتم: که یارمه تی دانی یه کتریش به رپرسیار نتیه، ههروه ها پنی گوتم: که یارمه تی دانی یه کتریش

بـۆ ئـەم مەبەسـتە بـەوە ديتـه دى ھەمـووان گومانـي بـاش بەيەكـتر ببهن، تاگاداریشی کردمهوه لهوهی مهسهلهی (به کافردانان به پیسی که یف و تاره زوو) چه کسی کینه له دل و دورووانه، له بەرامبەردا ئامۆژگارى كردن لەسەر بنچينەي ھاوكارى يەكترو گومانی باش به یه کتر بردن چه کی موجاهیدانه.

وشمه و پهیامی زانکوی دیمه شمقم لمه تاهه نگه میروییه دا پیشکهش کرد، خوای گهوره ویستی وابوو دهنگدانهوهیه کی گــهورهی ههبـــــن، زوربــهی خه لکه کــهش له لایــه ك تــاگاداری ئەوە نەببوون نھیننے ئەو دەنگدانلەوە گەورەپلە بریتنی ببوو للمو ئامنۆژگارى و ھەلوپسىت و ئاراسىتە كردنانىدى باوكىم، لەلايەكىم، تریشه وه پابه نید بوونی من بوو به گویده ی توانیا به و نامغ ژگاری و وەسىيەتانەي ئەو.

لهیه کی لیه مانگه کانی رومه زانی ناوه راستی هه شیتا کان بانگهیشت کرام بو گفتوگویه کی تهله فزیونی، ئه و کاته جهنابی سهرۆك هەندى لە دەستكەوتە ئىسلامىيە بەسوودەكانى بەدەست هننابوو، په کنی له و دهستکه و تانه بریتینی بوو له هه لگرتنی کـۆت و بەنـدو چاودرێـري كردنـي زيـاد لـه پێويسـت كـه پێشـتر ده گیرایه به ربه رامیه رکتیبه ئیسلامیه کان، وه هه لگرتنی چه ند كۆت و بەندىكى تايبەت بە بالاپۇشىي لە بەرپوەبەرايەتيەكان، هەروەھا زیاتىر رەنىگ كردنى بەرنامەكانى راگەيانىدن (بيستراوو بينراو) به زەوابىتى ئەخلاقى ئىسلامىي، باوكىم ئاگادارى ئەو دەستكەوتانە بىوو، ئامىۆژگارى كىردم لىەو گفتوگىز تەلەۋزىزنىــەدا ناماژه به و دهستکه و تانه بکه م و سوپاسی جهنابی سه رو کیش بکه م، پینی گوتم: به لکو شه و دهستخوشی و سوپاس کردنه بینته هوی شهوه ی کاری زیاتری له م شیوه یه بکات، پاشان شهو ناموژگاریانه ی به رامبه ر به من به و فه رمایشته ی پیغه مبه ری خوا گریش پشتراست کرده وه که ده فه رمووی: (سوپاسی خوای نه کردووه که سیک سوپاسی خه لکی نه کات).

بانگهیشته تهله فزیزنیه که م قهبول کرد، وه ک گوتم: به رنامه که له مانگی په مهزاندا بوو، نه و قسانه ی باوکیشم جیبه جی کرد که نامی و ده ستخوشیم له خاوه نی نه و ده سته شاراوه یه کرد که له پشتی به ده ستهینانی نه و ده ستکه و تانه بووه، نه میش بریتیی بوو له جهنابی سهرو ک

(۱) ئەمسە مەنھسەج و رئیسازى باوكسم بسوو لەبسارەى مامەنسەو پەيوەنسدى لەگەن حوكمرانان، چۆنيەتى ئامۆزگارى كردنى ئەوان لەلايەن باوكمەوە بسەم شسيوەيە بسوو، ھسەر لەسسەر ئسەو رئىچكسەو رئىگايسەش ئامسۆزگارى دەكىدم، منيىش پىستيوان بەخىوا ھەرگىز لسەو رئىگاو رئیسازەى ئسەو لانادەم تسا دەگەمسەوە خزمسەت خىواى پسەروەردگار، ئامۆزگاريسان دەكسەم بسەخىرو چاكسە، گومانسى باشىشسىان پسى دەبسەم، ھەردەسستكەوتىك بەراسسى بەدەسستەلتىن سوپاسسيان دەكسەم، دوور دەكەومسەوەو خىزم دەپاريسزم لسەو دەسستكەوت و قازانجىلە دونياييسەى كىلە دەكسرى لسەو رئىگەيسەوە بەدەسست بهيسنرى، بەردەوامىسى دوعايسان بىق دەكسىم بسەوەى خىواى پسەروەردگار ئىسسىتىقامەيان بىدات لەسسەر بەرچاو رۆشىنى، تىل لەزيانىدا مابىن، تىقى خوينىدر رەحمەتىي خوات لىبىي ئىرە بەرواوردىك بكىلە لەنىنوان ئىلە جىقرە رىبازە كەلەندى ئەسەر پەروەردە كىرد، كىلە ھەر كەسىنىك باوكمى

پاشان باوکے ٹامنز ژگاری دہ کردم بےوہی دوعا بنز کہسے حوکمران بکهم، خوای پهروهردگار هیدایه تی بدات بن شتنك که خوی پنے خوشه، وه پارمهتی بدات بو شتانیك که خنری ئیسلام و بهرژهوه ندی مسولهانانی پیوهیه، لهم مهسه له یه شدا چەندىن ھەلوپست و گوفتارى بياوانى يېشىنى چاكى بەبەلگە دەھنناپەوە.

بانگەوازى كردن بۆ لاى خواو، گرنگى دان بە گوناھباران و بەزەپى ھاتنەوە يٽِيان:

ره حمه تى خواى ليبسى بهردهوام و بى پسانهوه بهد لسوزيهوه خەلكىي بانىگ دەكىرد بىۆ لاي خىوا، بەفەرمىان كىردن بىھ چاكىھو رنگری کردن له خراپه، ههر کاتیك ههلیکی بو بره خسایه دریخی نه ده کرد، ئه وه کاری باوکم بوو له و دانیشتنانه دا که بانگهیشت دەكىرا بىزى، لىەو دانىشتنانەشىدا كىە خەلكى دەورپان دەدا، نىەك هـ در ئـ دوه به لْكـو لـ د رِيْگه شـ داو له كاتـي رِوْيشتنيشـ دا ئه گـ در هه لـي بـ قر بره خسایه و پیویسـتی بکردایـه دریخـی نهده کـرد لـه بانگـهوازی كردن و فهرمان كردن به چاكهو رينگري كردن له خراپه.

ناسيين گوماني نه بووه له خويه كلا كردنه وهو ئيخلاص و ياكي په نهان و نیسهت و مهبهستی، وه خمو پاراستنی لمه دونیماو هه لخه له تینه ره کانهی، ههروهها لهنيوان ههندي لهو كهسانهي كاتبي ئهم مهنههجهي باوكميان ہے گەپشىتبوو، وە ئەو وەسىفەي منيان يىن گەپشىتبوو لەبارەي دەولەتى عەرەبى سوورى سەرى دونيايان لىن ويىك ھاتبىۆوە، سەيرى كتيبى (ھەدە مشكلاتهم) بكه لا ١٢.

ئەگەر بەشـو يننيكدا بچوواپـەو لـە رنـگادا خراپەيەكـي ببيناپـە دەوەستاو ئامــۆ ژگارى كەســەكەي دەكــردو بەرچــاو رۆشــنى پـــى دەداو ئاگادارى دەكىردەوە، ياشان دەستى دەكىردەوە بـە رۆپشـتن، جار پکیان له مالهوه بهرهو مزگهوت دهچوو له ریگادا بهلای ماڵێکىدا تێۑـەرى گوێــى لــه دەنگێکــى بــەرزى رابــواردن و گاڵتــەو گهپ بوو، وهستاو گوتی: ئهی خه لکی نیو ئهم خانووه بهیانی دەخرىنىـ نىنـو خانـووى ھەمىشـەيىتان لــه گــۆردا.

نمونەيەكى دىكە: رۆژېكيان دەھاتە نيو مزگەوت لـ مەدخەلى مزگەوتەكـە خەڭكىكى زۆر وەستابوون لـە چاوەروانـى جەنازەيـەك لـ مزگەوتەكـ ، وەك عادەتـى زۆربـەى ھـەرە زۆرى خەلكـى بـەم شيّوه يه يه، گهيشته خه لكه كه و وهستا، نكولي نه و جوره وهستانه بیناگایانهی نهوانی کرد لهبهرامیهر دهرگای مزگهوت، که بوچی ناچنه نیو مزگهوت و لهگه ل خه لکه که ی تر نوین ناکهن یینی گوتن: ئاپا ئەو جەنازەپەي كە ھێناوتانـە بـۆ ئـەوەي كفـن و دفنی بکهن و بیشارنهوه واتان لی ناکات بیر له چارهنووس و سهرهنجامي خوّتان بكهنهوه؟ ثايا نهو مردنه واتان لي ناكات تهویه بکه ن و بگه رینه وه لای خوا؟!

هەنىدى جارى دىكم وا رىككەوتمووه بەلاي گەنجانىكىدا تيپەرىسوە بىنيويەتىي خەرىكىي گالتەو گەپىي ناشەرعى بوونە، لە ههندي له قاوه خانه كان يان له سهر ريْگاو كوچهو كولانه كان، وهستاوهو ئاگادارى كردوونهتهوه له خرايسي و حهراميي كاره كهيان، خواي پهروهردگاري بهبير دههينانهوه، داواي ليخ

دەكردن كى دەست لىەو جۆرە كارانەپان ھەڭگرن، تەوبى بكەن

بهلام ئهوهی پیویسته ئاماژهی پن بکری ئهوهیه: ههمیشه ئەو شىتەي دەببوۋە يالنەرى ئەو كارانىدى ئەۋ بريتى بوۋ لە: ســۆزو بەزەپــى و شــەفەقەت بەرامېــەر گوناھېــاران، بەلكــو زۆر جیار لیه دانیشتنه تایبه تیه کان و وانیه گشتیه کانی نهوهی بهبیر دەھنناينەوە كە گوناح و تاوان تاقىكردنەوەيە، بۆيە لەسەر ئەو كەسمە پنويستە كى گويرايەللەو پاريىزراوە لى گوناح سوپاسى خوا بكات لهسهر ئهوهي لهو تاقيكردنهوهيه يارينزراوه، بهردهوام جهختی لهوه ده کردهوه دهبی کهسی رینیشانده ر چارهسه ری گوناهبار بكات وهك چـۆن دكتـۆر چارەسـەرى نەخـۆش دەكات، پاساو بـ ق نه خوشیه کهی به پنیته وه له هه مان کاتـ دا چاره سـ ه ری گونجاویشی پنی بدات به و پهری دلسنوزی.

ههروهها دهیگوت: هه لسیان به کاری بانگهوازی و رینیشاندانی خەلىك شىتنىك نىيە غەيىرى جنبەجى كردنىي بريارى شەرع، لەوانەيە عاقیبهت و چارهنوسی کهسی فاسفقی گوناهبار باشتر بی له عاقیبهت و چارهنووسی نهو کهسهی که ناموژگاری ده کات و ریّگ ہی پیشان دہدات، لہوانہ یہ چارہ نووسے حالٰے ریّنیشاندہر خرايتر بي ليه چارەنوسىي حالىي ئىدو گوناھبارەي كيە لەنتىو گوناح و تاواندایه، لهسهر بانگخوازان و رینیشانده رانه بهیه قینی ئەم ھەقىقەتە بزانىن و مامەللەي لەگەللدا بكەن، نەك ھەر خاكى بوونيكي رواله تمي بنوينان و خزياني يمي جوان بكهن!

له و باره وه به لگه ی به هه ندی له گهوره پیاوانی ته صهووفی شاره کوردیـه کان ده هینایـهوه، بـــقی بــاس ده کردیــن کاتـــی ئــهو گەورە پياوانــه دادەنىشـتن لەننىوان مورىدەكانىـان بــەر لــه خەتمــى تەرىقەتىي نەقشىبەندى، سەرەتا ئامۆژگارىيان دەكىردن، ياشان زۆربىدى كات پنيان دەگوتىن: لەگەل ھامان و فيرعمون حمشر بكريم تهگهر وابزانم ياخود وا گومان ببهم كهمن لهلاي خوا له یه کنی له ئیوه باشترم، ئه وه ی ده یبینین ته نها جیبه جنی کردنی بەرپرسىيار يتىيەكە لەگەردنمىداو پيويسىتە پايپەرينىم.

دەڭتىم: ئەھوە حاڭسى زانا رەببانيەكانە، ئەھوە پنگەو مەقامسى ئەوانىە لىە سىمىر كردنيان بىز دەروونىي خۆپان، وە لىه مامەلەپان له گــه لْ خه لْکـــى، هــه ر ئهمــه ش نهينـــى ئــه و كاريگه رييــه زورهى قسه کانیانه لهسهر دل و دهروونی ئهوانی تر، لهوانهیه باسکردنی ئەو رووداوەي خوارەوە ئەو راسىتىيە زياتىر بەرجەسىتە بىكات:

جاریکیان بەرپرسیکی گەورە كە پیگەيەكى دیارى ھەبوو لە دەولەت بىن ھىنچ پىشەكى و ئاگادار كردنەوەيلەك بىق يەكەمجار سهردانی باوکمی کرد، ، ثهو بهرپرسهی دهولهت یه کی بوو لهو پیاوانمی زور گوییان به شته روالهتی و خو دهرخستنه کان نهدهدا، جا ئەگەر ئەو شىتە روالەتيە پابەنىد بوونىي دىنداريىش بىنى.

باوکیم لیه ژووره بچووک ساده و ساکاره کهی خوی پیشوازی لیکرد، بهههمان شیوهی پیشوازی کردنی خهلکانی دیکه که ده هاتنه لای، پیاوه که به شیخوه په کې وه ها دانیشت وه ك تهوه ی بيهوي شتيكي نامۆو غەرىب بزانى لەبەرگى ئىنسانىكى نەناسراو، ته نها به پالنهري حهزو نارهزووي زانين و بهدوادا چوون هاتبوو.

ئەو بەرپرسە گەورەيە بەو قسە باوو چاولىكەرىيە دەستى بەقسە كىردن كىرد لەگەل باوكىم، گوتى: يا شىيخ زۆر كەمتەرخەميىن، دوعامان بۆ بكە! تەبعەن زۆرىك لەخەلكى كاتى لەگەل كەسانى وەك باوكىم دادەنىشىن ئەو قسەيەيان بەدەم گرتىووە كە زياتىر لەزمان دىتە دەر نەك لىەدلْ.

باوکم سهیریکی کابرای کردو گوتی: تو دلنیای لهو قسهیهی دهیلینی، بهجددیته؟ به راستی یه قینت وایه که مته رخی؟ نهگهر دلنیای که بهم شیوه یهی نهوا دلنیا شبه لهوه ی خوای گهوره به زهیمی پیتدا دیته وه.

پاشان پنے گوت: تو سکالای که مته رخه می خوت له لای مین ده که یه؟ کی ههیه له ثیمه که مته رخه م نه بی به رامبه رخوای په روه ردگار، له وانه یه به وه هه لخه له تابی گونت لی ده بی پنیم ده لایین شیخ مه لا، شیخ مه لا، په شته مالاً کی نوین کردنم له پنیشه و، ته سبیحینکم له ده سته و، مینزه رم له سه ره و، پیشینکم ههیه له به رنه و شتانه واگومان ده به ی مین له تو چاکترم، هاتویته لای مین و سکالای که مته رخه می خوت له لای مین ده که ی، کی ههیه له ئیمه که مته رخه م نه بی به رامبه رپه روه ردگار؟! نه گهر نه و سکالایهی تو ده یکه یت له کانگای هه ست و شعور یکی پاستگویانه هاتبیته ده ر، نه واله وانه یه زور زیات رله عیباده تی شیخینکی وه کو مین، که واده زانی هه مو و مافه کانی خوای گهوره ی ثه دا کر دووه، باشتر بیت و زیات رله خوای گهوره ی نه دا کر دووه، باشتر بیت و زیات رله خوای گهوره ی نه واده زاتی شیخینکی به راهبی پیدا هاتنه وه ی نه و بیت.

پاشان باسی گهورهیی مافی پهروهردگاریّتی خوای مهزنی بو کرد بهسه ر بهنده کانیهوه، بهرامبه ر بیّهیّزی ئینسان له جیّبهجی کردنی بهشیّکی بچووکی شهم ههقه، پیّی گوت که: باشترین پیّگا بو نزیکبوونهوهی بهنده له پهروهردگاری بریتیه له نواندنی زهلیله کی راستگویانه بو خوا، ههروهها بریاردان لهسه ر شهوه که ههنگاو بهاوی بو جیّبهجی کردنی فهرمانه کانی به پیّی توانا، ههروهها سهیری بهنده کانی خوا بکات به چاوی سوّزو بهزهیی، نه به چاوی خو فهرزکردن و گهورهیی نواندن به سهریاندا.

تهماشای پیاوه بهرپرسه کهم کرد کاریگهریه کی زوری قسه کانی باوکمی بهسه رهوه دیار بوو، له کوتاییدا به باوکمی گوت: گهورهم هیچ زیکرو ویردیکت ههیه پیمی بده ی ته نجامی بده م بو نهوه ی نیوانی خوم و خوای گهوره ی پی ناوه دان بکهمهوه و نزیکم خاته وه له خوا، زیکرو ویردیکی ناسان له گه ل حال و بارو دوخی من بگونجی؟

 پنش ئەممە بەچەند مانگنىك ياخود پنش نزيكەي سالنك بەرپرسىنكى بالاي دىكە سەردانى باوكمىي كىرد بىي ئەوەي پیشتر یه کتریان ناسیبی، سهره تا که دانیشت چهند پرسیاریکی دینی له باوکم کرد بر تهوهی باوکم وه لامیان بداتهوه، باوکم بهسینه فراوانیه وه وه لامی پرسیاره کانی دایه وه، پاشان دهستی كرد به ئامور گارى كردنى بەرپرسە بالاكه، بيىرى خستەوه خوای پهروهردگار چ مافیکی گهورهی بهسهر بهنده کانیهوه هەيمو، مرۆڤيش لەژپىر بارىكى قورسى بەرپرسىارىتى بەندايەتى دایه بهرامیه ر به خوا، (قسه کردن لهسه ر ههست کردنی بهنده بهبهندایه تیه که ی بنو خوا، له گرنگترین نه و بابه تانه بوو که باوكميان سهرقال كردبوو زؤر باسمى دەكردو زؤريش چنرى لىي دەبىنى)، ھەر بەرپرسىنكى گەورە ھاتبىت لاي باوكم، باوكم ئەم بابەتمەي لەگەل باس كىردووه، بەرپرسەكە دەستى كىرد بە گریانیکی به کول، دواتر به ئهدهبیکی زورهوه داوای مولهتی له باوکے کرد کے دہیہوی بچنتہ دہرہوہی ژوورہکہو جگہرہیہك بكيشين، باوكيشم پيري گوت: ئاساييه چۆنىي پيت خۆشە، ده تو انبي له شویني خوت جگه ره که بکیشیت و نه چیته ده ره وه ه (۱۰).

⁽۱) نهی خوینه ره که م تایا شتیکی سرووشتی نبیه به و په پی په روشیه وه بپرسی: کوان نه وانه ی خه لکی بانگ ده که ن بو لای خوا؟ تایا به م پوسیه وه خه لک بانگ ده که ن بو لای خوا؟ تایا به و روژاندن و گهرم کردنی هه ست و شعوری به ندایه تبیان بو خوا بانگیان ده که ن؟ تایا به و نفس به رزی و بینیازیه له دونیا و ده ستکه و ته جور به جوره کانی دونیا خه لکی بانگ ده که ن بو لای خوا؟ تایا هه قی خوی نبیه پرسیار بکه ین: له به رچی و له پیناوی چیدا مینبه ره کانی ده عوه و بانگه وازی گوروه بو

رەحمەتى خواي لنبىخ ھەرگىز بنتاقىەت نەدەبوو لىھ يرسىارو گفتوگـۆ سـەبارەت بـه رەواندنـەوەي گومانـي كەسـاني لادەر، ياخود ئەوانىدى گومان لەدلى خەلىك درووسىت دەكىدن، بەمەرجىك ئەگسەر ئسەو كەسسانە جسددى بووبسن بسۆ بسەدوا گەرانسى ھسەق و راستی، ئهگهر بهجددی بهدوای وه لامدا گهراین بنو شهوهی گومانه کانیان بره ویننهوه، یاخود نه گهر ویستبیان بزانن هەلويسىتى زانسىت لەبسارەي مەسسەلەيەكەوە چىيسە.

بۆيان گيرامەوه رۆژيكيان سىن گەنىج دەچنىھ لاي باوكىم، به راشکاوی پیسی راده گهیهنن که تهوان بنی دین (مولحید)ن

گۆرەپانىي تونىدو تېيژى و تۆڭە سەندنەوە؟ بۆچىي ئىەو دلانىە شاراونەتەومو ونن، كنه ييويسته سنؤزو بهزهين و دلسنؤزيان تيندا بدرژي؟ لهشوينيدا دلانيك دەركەوتسوون رق و بوغسزو كينەيسان لىن دەرژى.

تىز بلّىنى چارەنووسىي خەلكىي چىي بەسىەربىن ئەگەر ئەوانىەي خەرىكىي هەلساندنەوەي كۆمەلگەي ئىسىلامىن رۆگاي ئىەر يىياوە خواييانىيە بگىرن ليه قسيهو حيوارو بانگهوازي كردنيان بي لاي خوا؟ ئهو كاتبه سويند به خدوا دلُّه داخر اوه كان به وشه نورينه كانسي تُهو ماموّستا بهريزانه دەبنەوە، ئەگەر بەو شېزەيە خەلكى بانىگ بكەن ئەوا خاوەن يۆست و پنگه بهرزه کانیش بهرامیه و قسه کانیان بچوکی و زهلیلی دهنوینن، دەبنىە خۆشەوپسىتى نېپو دڵ و دەروونىي خەڭكەكبەش بەگشىتى، ئاگادارىيىن ريْـگا بـــق ئەمــه كراوەيــه، ئــەوەي بيــەوى وەك ئــەو پيــاوە گەورانــە دەعــوە بكات هيچ زهحمه تى و داواكاريه كى قورسى لى ناكرى، تهنها خۆ ساغ كردنـهوهو نيـهت ياكـي بـــ خــوا، لهگــه ل بهندايهتييهكـي سهر راست و خـــ ز به گهوره تر زانین و نه فس به رزی له ناست دهمارگیری و خوشویستنی هـ واو ئـارەزوو.

باوهريان به بووني خوا نيه، دهيانهوي پنجهوانهي تهوهي ئەوان باوەريان پنى ھەيە بۆيان بسەلمنىرى بەبەلگەي زانستىي مه كلاكهرهوه.

باوكم بهخيرهاتنيان دهكات، زۆر بـه سـينه فراوانيـهوه گـوي بـۆ گومانه کانیان ده گرئی پاشان لهبارهی همقیقه تی گومانه کانیان قسمهان لهگهل ده كات و يووچي و باتلي بۆچوونه كانىي ئهوان دەردەخا، ياشان باسى چەنىد بەلگەيەكىي جىۆراو جۆرپان بىق ده کات لهسه ر بوونی به دیه پنه دی پهروه ردگارو درووستکردنی گــهردوون لهلايــهن ئــهو بهديهێنــهرهوه، ماوهيهكــي زور لهگهليــان دادهنیشی و واز له ئیش و کاره کانی دیکه ی ده هینی، له پیناو هه نسان به و واجبه که ده گمهن و له پیشتره.

گوتیان: لـه كۆتاپيدا دوو لـهو گەنجانـه بەقەناعـهت و تنگهیشتنه وه باوه ریان به بوونی خواو تاکو تهنیایی خوا هینا، بهردهوام توميدو هيواي وابوو گهنجه كهي تر جاريكي ديكه بگەرىختەرە قىسەر گفتوگۆكانىيان درىخ، يىخ بىدەن، بەلگو ھىدايەت وهرگ کن.

ئەوەي گرنگە ئەوەپە باوەرى وابوو كە دانىشتن لەگەل ئەو جــۆره كهسانه لهينناوى هيدايــهت درانيــان و دهرهينانيــان لــهو گومرایمی و سهرگهردانییه له ریزی جیهاده موباره که کانه، جا ئەگەر مەبەستەكەي خىزى بىنكى يان نەيىنكىن.

دواتر به کرده یم به ژدارییم تیدا کرد له دوو دیبه یتی یه ك له دوای یه ك که نزیکه ی سیخ کاتژمیّری خایاند، کورته ی باسه کانی دیبه یته که له ده وری فه لسه فه ی ماددی و روانگه ی ئه و فه لسه فه یه بو دین و توراس ده خولایه وه، هه مووان ده زانن دکتور تیزینی تا ئیستاش باوه پی به فه لسه فه ی ماددی دیالیکتیکی هه یه و ته به ننی نه و فه لسه فه یه ده کات.

هه ندی له زاناکانی دیمه شق نکولی ئه و به ژداری کردن و چاوپنکه و تنه ی منیان کرد، پنیان شتنکی باش نه بوو، پنیان و ابوو ئه مه شتنکی حه رامه و ناته و اویسی خستنه پال دینه نه و ابوو پنویسته ئینسان خوی به رزتر پابگری له دیبه یت و چاوپنکه و تننکی له م شنوه یه.

باوکم ئینکاری و نکوڵی ئه و زانایانه ی دیمه شقی بو گه پایه وه له باره ی دیبه یته که ، پاڵکه و تبوو به سه ر جینگاکه یدا گوتی: {نه ئیمه باشترین له پیغه مبه ری خوا گ که ده چووه نیو شوینی کو بوونه و یانه کانی هاوبه شدانه ران بو گفتوگو له گه ل کردنیان

و بانگ کردنیان، نه (تیزینی)ش خرایتره له و هاوبه شدانه رانهی کـه پێغهمبـهري خـوا ﷺ دهچـووه لايـان و لهگهڵيـان دادهنيشـت}.

كاتيكيش بـۆى گەرايـەوە ھەنـدى لەوانـەي رەخنەيـان گرتبـوو سهرهرای رهخنه کهیان له به ژداری کردنم له دیبهیته که قسهیان لهسهر باوکیشم کردبوو که نهدهبووایه من بهتهنیا راوید به باوكم بكهم، به لكو دهبوو راويترم به خه لكيكي ديكهش بكردايه، گوتوبيان: شيخ مهلا (واته: باوكم) له بارودو خيكي ئاوا نييه بزانی ج بکری باشه لهم مهسهلهیددا! که تهم قسهیهی لهسهر لەسـەر ئـەو قسـەيەي ئـەوان نەبـوو.

حِالْاكييه زانستييەكانى:

باوكم بهوه ناسرا بوو كه: زهبر دهسته له فيقهي نيامي شافعي، وه خويندنهوه و بهدواداچوونيکي فراوانيشي ههبوو له فيقهي حهنهفي، دهرسيكي زؤري لهههردوو فيقهه كهدا ييشكهش كردبوو، هـ دروهك به دوادا چـ وون و زانستنكي فراوانيشـي هه بـ وو له زانستى ئالـه وەك مەنتـق و زانسـتەكانى نەحـوو صـەرف، لـەوەش گرنگتر ته حقیق و لیکو لینه وه کانی بوو له مهسه له زانستیه کان، بهتاييه ت مهسه له فيقهيه كان، زور بهناخي مهسه له كاندا قوول دەبــۆوەو بەدواداچوونــى بــۆ دەكــرد، زۆر جــار دوو بــۆ ســــى رۆژ بهديار تهحقيق كردن و بهدوادا چووني يهك مهسهلهي فيقهي دەمايىموە، ئىمو مەسىملەيە دەبىووە مايىمى سىمرقال بوونىي ئىموو، وازى لئ نەدەھىنا تا نەگەيشىتبايە بريارىكى يەكلاكمەرەوە. زور جار رهخنه ی له زانستخوازان و ماموستاکانیان دهگرت لەسـەر ئـەوەي لەمەسـەلەكان قـوول نابنـەوەو بەدواداچوونـي بــۆ ناكەن، بەلكو زۇر بەسادەيى بەسەرىدا تىدەپەرن، ھەر قوتابىلەك بهاتایه ته لای بو ته وه ی دهرسیکی له لا بخوینی هه ر دهرسیک بووايم، رەتى نەدەكىردەوە، زۆر جار قوتابيەك خۆي يېشىنيارى ئىمو زانسىتەي دەكىرد كىم دەپ مونى بىخوننىن، واتىم: قوتابيەك هەلىدەبىۋارد، زۆبەي ئەو دەرسانەي كە لەلاي باوكىم دەيانخويند بريتي بوو له: فيقه، تەفسىر، زانستەكانى ئالله وەك مەنتىق و نه حوو صهرف و به لاغه، سهره رای ته زکیه و ته صهووف، زیاتس له جاريك كتيبي ريسالهي قوشهيري به بهشيك له قوتابيه كانبي گوت، ههروهها حیکمه ته کانی ثیبن و عه تاو هه ندی له شهرح و روونکردنـهوهی حیکمهته کانیشی پین دهگوتـن، ههروهها کتیبی قەواعىدى تەصەووفىي شىيخ زەړوق.

به لام له (ده) سالی کوتایی تهمهنیدا دووی کرده سهرقال بوون به تهصهووف، ههروهها ليْكوْلْينهوه له ژياني زانا خواييهكان، لهو ده سالهی کوتایی تهمهنیدا ئهگهر په کی بهاتایه بولای و داوای لی بکردایه له زانسته کانی تر دهرسیکی بو دابنی، حهواله ی لای په کنکے تری ده کرد.

كۆتـا سـەردەمەكانى دەرس گوتنـەوەى خـۆ يـەكلا كردنـەوەى بوو به گوتنهوه ی کتیبی نیحیا علومودینی نیهام غهزالی، خەڭكۆكى زۆر بىز ۋەرگرتنى ئەۋ دەرسىە كۆ دەبوۋنەۋە لەھەمبوۋ چین و توپده کان و ناسته جیاوازه کان، زوربهی جاره کان له کاتی دەرسـه که مالّـان پـر دەبـوو، دەرسـه کەش لـه رۆژانـی دووشـهممەو سنشهممهی ههمبوو ههفته یه که پیشکهش ده کرا، دوای تهوهی کتیبه که تـهواو بـوو باوکـم و ههمـوو بـهژدار بووانیـش پییان خوش بوو دووباره لهنويده بيخويننهوه، ئهوهى لهيادم مابي بهم شيوهيه نزیکهی ههشت سال له گوتنهوهی بهردهوام بوو.

باوكم رەحمەتى خىواى لىبىن لىهو كەسانە نەبوو خىزى لـه نووسـيني كتيّبـدا ببينيّتـهوه، لـهدواي خوّيـدا هيــچ كتيّبيـك و نووسیننکی زانستی جینه هیشت، جگه له و نامهیهی که وهك وهسیه تنک بن تاقبه کوره کهی نووسی، لهو روزه دا که تووشی نەخۆشىيەكى قىورس بووبىو ترسا لىەوەي بەھىزى ئىەو نەخۆشىيە كۆچىي دواپىي بىكات، بەلام سىوپاس بۆخسوا لەنەخۆشىيەكەي

به لام له بریکدا شتیکی ده گمهن و نامغ له بیر کردنهوه و جــۆرى چالاكيــه زانســتيهكانى باوكــم روويــدا، پالــى پيوهنــا بــۆ نووسین و بلاو کردنهوهی دوو وتار (مهقاله)، نهمه له کاتنکدا نه پیشتر مهقالهی نووسیبوو، نه دوای نووسینی تهو دوو مەقالەپلەش مەقاللەي دېكلەي نووسلى واتلە: يەكەمجلارو كۆتلا جاري بوو.

مەقالىمى يەكىم لەبارەي چەنىد رەخنەيىەك بىوو لەلايىەن چەنىد كەســنكەوە لــه بــــابەتنكــــم ، لــه ژنــر ناوونيشــانى هەلننجــان (ئیجتیهاد)ی گهورهمان پیغهمبهری خوا ﷺ و تهگهری روودانی هەله له هەلننجانەكانى، ئەم بابەتەش يەكنىك بوو لە بابەتەكانى کتیب یک م به ناوی فیقهی سیره ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، مه قاله که ی گهیشته گوشاری (نهیج الإسلام) که له لایه ن وه زاره تی نه وقاف ده رده چوو نه و کاته ی که دکتور موحه مه د مه حه مه خه تیب وه زیری نه وقاف بوو.

لهباره ی ئے و قسانه ی ده کرا لهسه رئے و بابه ته ی نیو کتیبه که قسام له گه ل باوکم کرد، ئه و قسانه ی نووسیبوم سهباره ت به بابه ته که پیشانمدا، هه والم پیدا لهباره ی په خنه ی ئه و کهسانه ی که زانیاریان نییه یان خویان نه زان ده که ن له بنچینه کانی زانست و قسه ی پیشه وایان، په خنه یان له و بابه ته ی من گرتووه و تومه تبارم ده کهن، هه ندی له و تومه تانه نزیك بوون له به کافردانان و به فاسق دانانی من!!

باوکم پشتگیری کردم لهوهی که نووسیبووم، مؤلهتم لین وهرگرت که بهدواداچوون بکهم لهسهر نهو پهخنانه بهچهند شتیك بخ نهوهی ههقه که پوونترو ناشکراتر بکات، مؤلهتی دام، بهلکو هانیشی دام بخ نهم کاره، سهرنجی پاکیشام بخ باشترین شیواز له لیکولینه وه و تهحقیق کردنی مهسه له که لههمو و لایه کانیه وه.

بن بهیانی پۆژی داهاتوو کاتی لهلای دانیشتم پینی گوتم: ئهمشهو خهویکی زور سهیرم بینی، ههرگیز له ژبانی خومدا خهوی وا سهیرو ناموم نهبینیوه، منیش پیم گوت: خیر چیت بینیوه؟ تکام لی کرد بومی باس بکات، دهستی کرد به گیرانهوهی خهونه که سهرسورمانی سهرتاپا نهوی داگیر کردبوو گوتی: خوای بهرزو مهزنم بینی .... پاشان بیده نگ بوو، زور تکام لی کردو پیداگیریم کرد تمواوی بکات هیچ شتنکی دیکهی نه گوت، نمه خموهی بۆھىلىچ كەسلى دىكلەش باس نەكىرد، بەلام دواى كەمنىك داواى ليكردم كاغمةزو قەلەمنىك بهننىم باشان پنىي گوتىم: بنووسە(١)، بهو پهري وردي و تهحقیقهوه ههندي قسمي بـ و کردم لهسهر مەسەلەي (ھەلھىنجانى يېغەمبەرى خواو ﷺ ئەگەرى ھەلەكردن و نەكىردن تىيىدا)، بىز ئىدوەي بىنوسىمەوە، ئىدوەي كىد لەدەمىي ئەوەوە نوسىمەوە گەيشىتە نزىكەي سىن پەرى گەورە، ياشان پنے گوتم: تەمە دەرەنجامى ئەو خەونىە سەيرە بىوو كە شەوى رابردوو بینیم، پاشان داوای لیکردم ئهم نووسینه بۆ دكتۆر موحهممه د موحهمه د خهتیب رهوان بکهم سهر نوسهری ئەوكاتىي گۆفسارى (نهسج الإسسلام)، بىز ئىموەي لىم گۆۋارەكەيىدا بلاوی بکاتهوه، دواتر بلاویش کرایهوه.

ئەمىـە بىووە جنگــەى سەرســورمانيەكى گــەورە لەلايــەن ئــەو كەسانەوە كى باوكميان دەناسى، شيخ مەلا رەمەزان وتاريكى لە گۆفارىخى گەرۆك بىلاو كردۆتەوە ئەمەيان زۆر لەلا سەير بووا

خوينهر دهتواني له كۆتايى ئەم كتيبه دەقى وتارەكە بېينى.

بەسـەرھاتى وتــار (مەقالە)كــەي دووەم دەگەرىتــەوە بــــۆ ئــەوەي شىتتىكى لىدلا گەلالىـ بېسوو، بسووه جينسى سىدرنجى خەلكەكــە،

⁽۱) باوكم رەحمەتى خواى لنبى لىه كۆتابيەكانىي تەمەنىدا چاوەكانىي بيّهيّــز بووبــون، نەيدەتوانــى بەبــيّ چاويلكــە بخويّنيّتــەوە.

داوای له موریدان و خه لکانی ده ورو به ری خوّی کردبوو شتیك له و ده سته واژه یه زیاد بکه ن که له باره ی صه له وات دان له پیغه مبه ری خوا هم اتووه له کتیبه کانی فه رمووده دا، نه ویس بریتیبی بوو له و شه ی (وَوالِدَیه) واته: وه (دایك و باوکی)، ده سته واژه که دوای ده ستکاری کردن ناوای لیها تبوو: (اللهم صل علی محمد ووالدیه...) پاشان وای لیکردبوون له هه موویادو بونه و دانیشتنه کاندا نه و شیوازه به کار بهینن، به مه پالپشتی داهینانه که ی خوّی ده کرد و به رگری لی ده کرد، که گوایه لای زوربه ی زانایان و نه هلی ته حقیق ها تووه که دایك و باوکی پیغه مبه ری خوا له له پزگار بووانن، هه لسابو و قسه ی نه و زانایانه و داهینانه که ی خوّی تیک هه لکیشا بو و به یه که وی

دوای ئهوه ی باوکم ئه و کاره ی ئه و شیخه ی بیست زوری پی ناخوش بوو، زور ئهزیه تیشی پی خوارد، ئهزیه تی خوارد بهوه ی ئه و شیخه له لایه ک بیدعه یه کی داهیناوه و بانگهشه شی بی ده کات له نیو خه لکانی ساده و ساکار، له لایه کی تر ئه و بیدعه خراپه یه ی له نیو خه لکانی به درده و ساکار، له لایه کی تر ئه و بیدعه خراپه یه کی به شستیک پهرده پی قش کردووه که قسه ی له سهر ناکری که ئه ویس بزچوونی زوربه ی زانایان و ئه هلی ته حقیقه له سهر ئهوه ی که دایك و باوکی پیغه مبه ری خوا ی له پزگار بووانی له دوزه خ، ئه مه ی دووه میان زور زیاتر ئهزیه تی ده دا، چونکه وای ده خسته میشك و دلی که سانی نه زان و ساده و ساویلکه که بی ئه م کاره ی به لگه که شی بریتیه له وه ی که دایك و باوکی پیغه مبه ری خوا ی له درگار بووانین.

ره حمه تی خوای لیبی بو جاری دووه م بانگی کردم داوای لیکردم وه ره قه و قه له میک ناماده بکه م، پاشان چه ند قسه یه کی زانستی له و په چی وردی و دیققه ته وه پی گوتم بو نه وه ی بنووسمه وه، پوونی کرده وه پزگار بوونی دایك و باوکی پیغه مبه ری خوا بر نابیته به لگه و پاساوو بو نه وه ی ده سته واژه یه کی دیکه دابه ی نه و صه له واته ی که وارید بووه و خوای گه وره خوی فیری کردووین.

به هه مان شیوه خوینه رده توانی نه و وتاره ی دووه میش له کوتایی نه م کتیبه بخوینیته وه، نه م وتاره ی دووه میش دوای چه ند مانگیک له وتاره که ی یه که م له هه مان گوفار بلاو کرایه وه، نه مه می باسکرا نه و نوسینانه بوون که له دوای خوی جیسی هیشتن په حمه تسی خوای لیبی.

دووباره گەرانەوە بۆ كەنارگرتويى لە دواي كۆمەڵێِك چاڵاكى:

که واته: باوکم له گه ل کومه لیک له زانایانی دیمه شق چه ندین چالاکی کومه لایه تی و ثابنی هه بوون، له سه ره تای شه سته کانه وه ده ستی پی کردو به رده وام بوو تا سه ره تای هه شتاکان، یا خود کوتایی حه فتاکان، پیویست ناکات جوراو جوری شه و چالاکیانه زیاتس له وه ی باسکرا به پینین.

ئه وه ی گرنگه باسی بکه ین په حمه تی خوای لیبی له کوتایی حمفتاکاندا ده ستی کیشایه وه له به ژداری کردن له و کوبوونه وه و چاوپیکه و تنانه ی بوی بانگهیشت ده کرا،

مهیلی بهلای دووره پهرینزی و کهنار گرتویی ده چوو، ده یویست بگه ریّته وه بنو نه و حاله ی که له سالانی سه ره تای هاتنهان بنو دیمه شق هه یبود.

وهك تموه ی ههندیک خهیالی لی ده کهن و وای بو ده چن گوایه ئاره زووی باوکم بو تهنیایی و کهنار گرتویی لهبه رپیری و بیهیزی بووه، نهمه راست نییه، به پیچه وانه وه هم زاکیره و هم کونترولی به سهر عمقلیدا، ههروه ها جووله و چالاکیه کانی، له و پهری باشیدا بوون تا کوتاییه کانی تهمهنی، ههروه ها وه عی کومه لایه تی و ئهده بی پهیوه ندییه کانی له گهل خه لکیدا به رده وام له باشیدا بوو.

نزیکه ساڵ و نیونی به به به وه فات کردنی له لایه ت حکومه تی جهزائیریه وه هه نرین بردرام بو وه رگرتنی پوستی به پیوه به ری زانستی زانکوی ته میر عه بدولقادر له قوسنتینه له جهزائیر، مه سه له که م بو باوکم باس کرد تاموژگاری کردم که په تی بکه مه وه، وه که هه مو و جاریک دووباره تاموژگاری کردمه وه به وه ی که له به رهد هویه ک له هوکاره کان سوریا جینه هیلم، مه گه ربوسه فه ریکی دیاری کراو، منیش به شیوه یه کی فه رمی له پیگه ی نه و لایه نانه ی که په یوه ندیان به کاره که وه هه بو و له دیمه شق، داوای لیبوردنم کرد.

 به ژداری نه کهم به هنوی نه و حاله ته نه ندروستییه ی باوکم پیدا تيده پــه رى واى دهخواسـت له لايــدا بمينمــه وه.

وهك عادهت و نهريتي خــۆم ههمــوو ئــهو شــتانهم بـــۆ بــاس ده کرد، ئەمەشىم پىن راگەيانىد كىه دەممەوى داواى لىبوردن بكهم لـــهو بانگهێشــتنامهيهي كـــه پێـــم گهيشــتووه بـــق ئامادهبــوون لـــهو بانتله فیکرید.

ره حمه تمی خوای لیبن رازی نهبوو به وهی به ژداری نه کهم، پیداگیری کرد لهسهر تهوهی دهبی وهلامی بانگهیشتنامه که بدهمهوه، جهختی لهسهر تهوه کردهوه که بهرژهوهندی لهوهداییه بچے بےدرداری بکے م، دوای ئے وہی پرسیارم لیکرد تایا چ بەرژەوەندىـەك لـە بـەژدارى كردنـى منـدا ھەيـە؟ پێـى گوتـم: ئەگـەر تـۆ داواي لێبـوردن بکـهي لـه بـهژداري کـردن لـه کۆبوونهوهيهکـي لهم شيوهيه دواي ئهوهي كه پيشتريش داواي ليبوردنت كردووه لهسهر وهرگرتنے ئے و پؤستهی کے بوّت پیشنیار کراہوو، ئەوكات وا گومان دەبەن كە ديارە خودى حكومەتى جەزائيرى هەلويسىتىكى نەرىنىي نوانىدووە بۆيلە تىق بلەردارى ناكەيلت، بەلكىو لەوانەپ لەوەش خراپتر ئەو ھەلۈپستەي تىز بە ھەلۈپستىكى نەرىنىي حكومەتى سوورى لىك بدەنەوە بەرامبەر بە حكومەتى جەزائىرىسى، لەبــەر ئــەوە بەرژەوەنــدى لەوەدايــە ئىمــە نەبىنــه هــۆكارى درووســت بوونــى ئــهو جــۆره گومانانــه، ياخــود نهبينــه هـۆكارى گومانـي خـراپ بەيەكـتر بردنـي نيـوان دوو دەولــەت(١٠).

⁽۱) رەحمەتىي خواي لنبىن ئەو كاتبەي كە لەد (بلودان) بوو بۆ

بهم شیوهیه باوکم تاگاداری ده کردمهوه به چاودیری کردن و ئاگادار بوون له وردترین پنوهری ئه و پهیوهندیه ههستیارانهی كه له تارادان، نهك ههر لهنيواني كهسهكان، بهلكو له نيواني حكومه ته كانيش، ئهم جنوره بيس كردنه وه يه له حاله تنكى لهم شنوهیه نه که همر که سبی تاسایی بگره کهم که سبی خاوهن فیکرو بیرتیژیش لهوانهی که لهنیو نهم جوّره کارانهدان بیری لئ ناكەنموه، ئەو حالەتە كە باسى دەكمە پىش وەفات كردنى بوو به کهمتر له سالیّك، که به برواو قهناعهتی خوی تهمهنی (١٠٣) سالي تێپەراندبوو!

له بهشى كۆتايىي ئەم كتيبەمانىدا بەلگەى زياتىر دەھىنىنەوه لهسهر دیقه و وردیم ههسته کانی، وه لهسه رئه و هوشیاریه زورهی که ههیبوو بهرامبه ربه کیشه و مشت و مره جیاجیاکان، که چۆن ئەندازهگیری بۆ دەكرد بەو شىزوەپەي كە شاپستەپە،

پشوو، منيش له ديمه شق بووم دووباره به تهله فون جهختي لهسهر ئامۆزگاريەكــەى كــردەوە كــه وەلامــى بانگهيشــتەكەي ولاتــى جەزائيــر بدهمهوه، ئهو دهیزانی هـۆكارى دوودلیهكهم بـۆ ئـهم سـهفهره ئـهو حالهتـه تەندروسىتيەيە كى ئەمىي تىدايى، پىسى گوتىم: لەبەرچىي دەترسىي؟ ئىمى وهسیهتم نه کردووی که لهدوای ههموو نویژیکدا نهمه بخوینی: (حسب الله لديني، حسبي الله لدنياي، حسبي الله لما أهمني، حسبي الله لمن بغي على، حسب الله لمن حسدني، حسب الله لمن كادني بسوء، حسب الله عند الموت، حسبى الله عند السؤال، حسبى الله عند الصراط)؟ گوتم: با، گوتى: كەواتىە بچىق، بىه نەبوونىي تىق ھىپ شىتىكى نەخىوازراو روونادات!! خوايە! بەرەحمىي خىزت رەحمىي پىن بكەيت، پاداشىتى بدەپتىەوە بەباشىترىن ئىەو پاداشتهی باوکیک وهریده گری لهسهر مندالهکانی و نهوه کانی.

لەھەنىدى لىمو شىتانەدا كىم دەپھىنىنىمومو باسىيان دەكەيىن نىمك سالنك به لكو چهند مانگيك بهر له وهفات كردنس بووه.

كەواتىم لىخىرە ئەمەمان بۆپىم باس كىرد مەبەسىتان ئەوەپىم بىز ههمبوو لایسهك روون بنتهوه هنوكاري كهنارگرتس و دووره پهرنسز بوونے لے کومه لے گاو چالاکیه کانے کومه لے گائے وہ نهبوو کے زاكيرهو فيكرى بنهنز بووبن و وهعى كۆمەلايەتى لەدەستدابى، هیچ یه کیّك لـهو نیشانانه ي لهسـهر بـهدهر نه كهوتن لـهو ماوهیه ي که رووی کرده کهنارگرتین و دووره پهریّیزی لیه خهلک.

ئهى كەواتە: ھۆكارى ئەو كەنار گرتىن و دوورە پەرىزىيە لە (ده) سالٰی کۆتایى تەمەنىدا چى بوو؟

پیشتر گوتم: ئمه بینومید بوونهی لم چارهسهر کردنی میحنه ته که ی شیخ حهسهن حهبنکه لمهیدانی بـۆی درووسـت بـوو یه که م فاکته ربوو بن نهوه ی دوور بکه و پتهوه، واته: هاوکاری نه كردن و ههماهه نگي نه نواندن بـ فر چاره سـ هر كردنـي كيشـه كان و سەرخستنى هـەق، وايـان لـه باوكـم كـرد دوور بكهويتـهوه، دواي ئە بنهەلونسىتىدى كە رووپىدا لە مەسەلەي چارەسەركردنى میحنه ته که می شیخ حه سه ن حه به نکه چ به ها و نرخیک ده مینیته وه بـۆ چاوپنكەوتـن و بەيەكگەيشـتنى چالاكيــە كۆمەلايەتيــەكان.

بهتنپه ر بوونى رۆزگارو، بەدوادا چوونىي زياتىر بىز ھۆكارەكانى ئهم هاوکاری نه کردنه، ههست و شعوری کهنار گرتویمی زیاتر دەبوو له دەرونىدا، ئەو رەحمەتى خواي لېبى نارەحەت دەبوو لـهو بوارانـهدا كـه ناوهږۆكەكانيـان هيـچ سـهنگ و بههـاو نرخيٚكـي

لەخىز نەگرتىووە، بەداخىەوە ئەمىەش تووشىي زۆريىك لىە ئەھلىي عيلـم دەبـێ.

ره حمه تي خواي لنبي هه ستي به و شعوره وردهي خوي ده كرد که زوریک له و خه لکانه ی ده سته واژه ی وا به کار دیسن پره له پیداهه لگوتن و به گهوره گرتن و سهرسامی نواندن به چاکیسی و به زانستی زؤری نهو قسانیکی سهرزاره کی و بن بنچینه و ناوەرۆكــە، هــەر ئەوەندەيــە كــه لــهلاى ئــەون، ھەركاتــى چوونــه دەرەوە ئىموكات لىم پيوەرىكى تىرى بۆچىوون و حيساباتەكانى خۆيانىي دادەننىن.

زۆر جار بىه دەربرىنىي زۆر ئاشىكراو روون، ياخىود بىه به کارهینانی دهسته واژهی زور قورس و گران رووبه روی هه قیقه تی ئهو قسانه دهبوویهوه که بریتی بوون له ستایش کردن و پیدا هەلگوتنىي ئىەو، لىەو قسىانەي كىە بىەردەوام پېيى دەگوتىن ئەوەبوو: ئيوه كاتى بەرەو رووم دەبنەوه ياخود ديننه مەجلىسم پيم دەلىي: شيخ مهلا، شيخ مهلا، بو بهره كهت هاتووين، من دهزانم كه قسمكاني شنيخ مملا هيج قيمه تنكبي ههقيقي نيمه لهدهروونسي ئيوه، من لهسهر زماني ئيوه قوتبي زهمانهو وهلي خوام لهسهر زهوی، بـه لام لـه دهرونتـان وا ههسـت ده کـهن کـه دهروپشــپکم و ده توانن به یه که دوو وشان موجامه له م بکهن (۱).

⁽۱) تەمىرۇ مىن ھەمان شىت دەبىنم، بەلام ھنىزو تواناى ئىەو دوورە پەرىزىھم نیمه کمه باوکم رووی تیکرد، له کاتی چاوپیکه وتن و بهره و روو بوونه وه دەستخۇشى و مەدح و سىتايش كىردن دەبىسىتم، بەجۇرىك كىه دېلۇماسىه

زۆر جــار قســههکی شــێخ موحهممــهد زهيــن و لعابدينـــي ره حمه تی خوای لیبن دووباره ده کرده وه که پیشتر به باوکمی گوتبوو ئـهو جـۆره كهسانه بـني هـۆش و بينـاگام دهكـهن بـهوهى ئەوەنىدە مەدح و ستايشىم بكەن ياشان دەبىنىم تەنيا يەك مهبهستيان ههبووه لمهو كاره ئهوين بريتيني بنووه لموهى بمكهن به پردید بن گهیشتن به بهرژهوه ندی و نارهزوه کانیان.

لهسهر ئهو کارهش به لگهی زوری ههبوو، له زور دانیشتنان مەسمەلەيەك خراوەتمە يوو بىن گفتوگىزو قسمە لەسمەر كىردن ياشان بەروالەت گەيشتوونەتە رۆككەوتىن لەسەرى، ھۆشىتا مەجلىسەكە تنيك نهجووه ينجهوانهي ئهوهي لهسهري ريككهوتون بهديار كەوتــووه، بۆيــه جــارى وابــووه لــه مەجلىســنك رنككهوتــن روويداوه لهسه ممسه لهيهك، بهلام ئهو ريككه وتنه ههر بهروالهت بمووه كهسانيك لهناو مهجليسه كهدا له يهنهان و لەناخيانىدا پنچەوانىدى ئىموەي تىدا بىووە كىه ئىتىفاقىي لەسىەر كبراوه، كهواته: ئهو ههموو كاتژميّر بهدواداچوون و گفتوگۆپه ههملووی بهدهم باوه چلووه!

يەكىي لىە تايبەتمەنديەكانىي سرووشىتى باوكىم ئەوەبىوو رقىي لەو بواره زیادانه دهبوّوه، ههروهها رقی بوو له به کارهینانی قسمی

جيهانيه كان بهم شيوهيه ناتوانن ئهو دهستهواژه بي ناوهرو كانه دابريترن، هـ هـ ر كاتيكيـش چاوييكهوتنه كـ كۆتاپـي ديـت، پيچهوانـ هي تـ هو قسـانه دينـ هـ گـۆړێ، لهشـوێني ئـهو مـهدح و پێداههڵگوتنـه وشـهي برينداركـهرو ړهخنـهي روخینه ر بهزمانیکی ناسن دهردهبردرین، تؤمهت دهبه خشیته وه و ناراستهم دەكات بىن ھىچ پاساوو پيوەريك.

بریق و باق و پازاوه بو مهدح کردن و بهگهوره گرتنی بهرامبهر، هه تتا نهگهر ئه و قسانه له ههست و شعور یکی پاستگویانهی ناخیشه وه دهرچووبن، نهی ده بی هه لویستی چون بووبی نهگهر زانیبیتی نه هه هه ده ده و دهروونه وه ده رناچن به لکو ته نها چه ند له فزیکن بو گهرم کردن و خوش کردنی مهجلیسه که به کاردین?

نهمه نهو هو کاره بوو که ههست و شعوری دووره پهریزی و که نار گرتویی له چاوپیکه و تن و چالاکیه کومه لایه تیه کانی له (باوکم)دا چاند، قسانیک که ته نیا لهسه ر بناغهی مه دح و ستایشی (دبلوماسیانه)ی پرو پوچ بونیات نراوه، نه و پاساوهی که بووه هوی نهوهی واز له کورو کوبوونه وه کان بینی نه وه بوو که بووه هوی نهوه مه دح و ستایشه بی بنه مایانه قه بول بکات که: یان ده بوو نه و مه دح و ستایشه بی بنه مایانه قه بول بکات که نه میش له به رامبه ردا هه مان ده سته واژه به کار بهینیته وه، نه مکاره ش به بوچوونی نه و جوریکه له نواند نیکی بی نه رزشانه و به لای نیفاق و دو پوییدا ده چین، یانیش ده بی نه و ده مامکه ی نه وان لابیا و به شیوه ی راسته قینه ی خویان مامه له یان له گه لدا بیکات، نه مه شده ده بی پیوه نیه، تاکه چاره سه رله حالیکی کینه یه که هیچ خیریکی پیوه نیه، تاکه چاره سه رله حالیکی حینه یه مدو و نه و چاوپیکه و تن و حالاکیانه.

به لام نه و که نارگرتن و دووره په ریزییه ی که باوکم سه پاندیه سه رخیق که ایسه که لایه نه وه به و به به گومانی تیدا نییه

بههیج شنوه یه ك دهرگای دانه ده خست بهرووی شهو كهسانهی دەيانوپست بننه خزمەتى ياخود بۆپنوپستيەك بننه لاي، تەنها ئىمو كاتانىم نەبىي كىم سىمرقالى خىزى بووبىي، بىز وينىم: وەك كاته كانسى نيّوان مهغريب و عيشا، لـ هو كاتـ ه دا قسـ مي له كـ ه لُ كەس نەدەكىرد، رينى بەكەسىش نەدەدا بەھسىچ جىزرە قسىميەك سمرقالی بکات، به هه مان شیوه کاتی دوای نویدری عیشاش

جگه لهم دوو کاته، له کاته کانی پشوودانی و دانیشتنیدا ينشوازي لههمر كهسيك دهكرد كه بهاتايه ته لاي، بهلام زۆرىلەي كات بىدەنگى ھەلدەب اردو تەنھا گويىي دەگرت، بهتاییهت ئهو کاتانهی که دانیشتووانی مهجلیسه کهی خهریکی باسكردني بابهتيكي دونيايي بوان، ئهو كاتانه خوى سهرقال دەكىردو خەرىكى زىكىرو تەسبىحات دەببوو، بىدلام ئەگلەر باسلە دونياييه كه دريش بووبايه وه ياخود غهيبه تى تيبكه وتايه قسه كاني ین دهبرین، ئه و کاته زور به گهرم و گوری دهستی ده کرد به قسمه کردن و نامغ ژگاری کردن و بیر خستنهوه، ناگاداری ده کردنه وه له گهورهیمی به های کات، که نابعی ئینسان وا به ئاسانی بهزایه ی بدات، چونکه کات تاکیه سیهرمایه ی ههر يه كيّك لهم ژيانى دونيايهدا.

بەھەرحاڭ رەحمەتىي خواي ليبئي ريڭەي بەكەس نەدەدا ئەو بخاته نيو باس و خواسي كيشه يه كي كومه لايه تي، ههروه ها ریگه ی نده دا بیخه نه نیو باس و خواسیك به پاساوی چارهسهری کیشهیه که پاجیایی درووست ده کات له نیسو چین و تویژه کانی کومه لگا، یا خود پاجیایی درووست ده کات له نیروان خزمان و نزیکان، نه گهر یه کنی ههو لیکی لهم شیوه یهی بدابووایه، نهوا ههر زوو وهرس بوون و توپه بوونی لهسهر بهده رده کهوت و ده یگوت:

فلان کهس! عهقلم به شی چاره سهر کردنی کیشه کانی خوّم و کاره کانی خوّم و چاره نووسی خوّم ناکات، په حمه تی خوات لیبی وازم لیبینه لهوهی که خوّم تیدام، بروّ به دوای پیاویکی دیکه دا بگهری بوّ چاره سهری نهو کیشانه ی باسی ده که ی.

ئهگهر باسی مهسه له یه کی زانستیش بکرایه بابه ته که ببوایه ته جینگه ی موجاده له و پاجیایی نیّوان خه لْک، ههرچه نده بواری هه لهیّنجانی تیّدابووایه خوی ده پاراست له وه ی قسمی لی بکات، بو تهوه ی پاریّزگاری له دووره پهریّزیه که ی خوی بکات تیکه ل نه ده بوو، به پیّویستی ده زانی دوور بکه ویّته وه له قیل و قال.

بیسرم دی که هاوپیسی کو کردوومان دکتور (مهحمود نه حلاوی) په حمه تی خوای لیبی زوّر نزیک بوو له باوکم، زوّر باوکمی خوّش ده ویست بریاریدا له ماله که خوّیدا ناهه نگیکی زوّر تاییدت به بوّنه که له دایک بوونی پیغهمیه ری خوا علا ساز بکات، تاره زووی خوّی پیشاندا له ناهه نگه که دا وتاریکی کاریگه ر پیشکه ش بکری، ته وه ی به خهیالدا هات هه موو ناهه نگه که تومار بکات به فیدیو بو ته وه ی زورترین

کهس سوود له خپرو بپرې ناههنگه که ببینن، داواي لهمن کرد بـ ق ئەمـه مۆلـەت لـه باوكـم وەربگـرم، باوكيشـم رەحمەتـى خـواى لنبئ لهو سهرو بهندهدا بهو قوناغهدا تندهیهری که لهسهرهوه ئاماژهم پنکرد، کاتئ داوای مؤله تم لئ کرد پنی گوتم:

رۆلەكمە! ئىموەى تىق لەبارەيمەو قسىم لەگمال دەكمەي (مەبەستى تۆمارى قىدىۆيىه)، شىتىكى نويىمو زانيارىم لەسمىرى نیه، وای لین کردووم هه لوهستهی لهبارهوه بکهم، تهمهش رنگریم لی ده کات حوکمیکی په کلاکهرهوه لهبارهیهوه بدهم، چارەسـەرى ئـەو كېشـانە ئەوەپـە كۆمەلىك لـە فوقەھـاي شـارەزاو بەرچاو روون ھاوكارى يەكتر بكەن سەبارەت بە ھەقىقەتى ئەو ئاميْرەو كاركردنى، بائەو كۆمەلە فوقەھايە تەماشاي كارەكە بكهن و ههلهينجاني تيدا بكهن، پاشان ئهو بړياره بدهن كه خوای پهروهردگار تنيدا ړينهاييان ده کات، به لام سهبارهت بهمن لـ دوهي تنيــدام ليمگــهري، بــا خهريكــي خــوّم بــم.

بـ الله لهبـاره ي ئـ الله و حوكهانـ الله يه دورفه تـ الله به دوادا چـ وون و هه ڵهێنجانيان نييه، بـ فر هيــچ كهســێك ڕێگــه پێـــدراو نيــه بــه ئارەزووى خىزى ياريان پىنى بىكات، ئەگىەر شىتنكى لىەو جىزرە ببوايه ئهوا ههموو ئهوهي لهتوانايدايه خهرجي دهكرد لهپيناوي بهیان کردنی ههی، لهبهردهم نهو کهسانه دهوهستایهوه که دەيانىدوى يارى بىدو مەسەلە جېڭىرانىە بكىدن، تەنانىدت ئەگەر کاره که پنویستی بکردایه له کهنارگرتویی و دووره پهرنزیه کشی دەردەهات، بەسەرھاتى نووسىنى ئەو دوو مەقالەپەي يېشتر

باسم كردو ياڭنەرەكانى بىلاو كردنەوەپان، لەھەمان ئەو قۆناغىي دوورهپهريدزي و کهنار گرتوپيه، نموونهپه که لهسهر تهمه.

لەسالانى گۆشەگىرىەكەندا زۆرجار باسى لەۋە دەكىرد كيە زۆر پەشىپانە بىۆ ئىەۋ ھەمبوۋ سىالانەي بەبىي سوۋد لىە قسىەۋ قسملوکی زیاد بهریمی کردوو، وای دهبینی تمو روزانه روزانی بهزايـه دان بـوون بـي سـوود لهتهمهنـي رۆيشـتن.

ئيمة ش ينان ده كوت: به لكو ئينشائه للا ئه زمووني به رهو خوا چوونت بووهو رنگایه ك بووه له رنگاكاني ههول و تنكوشان، هدرجے چارہنو وسے کردہوہ کانیشیہ بهگو پیرہی تیمو نیمتانهیہ کیه دەبنى يالنەرى ئەنجامدانى.

قۆناغەكانى نەخۆش كەوتن و... 😙 پاشان وەفات كردنى

ژیانی باوکم له همموو ته و قوناغانه ی که پیشتر باسم کرد بر بوو له زیندوویّتی و چوست و چالاکی، پر بوو له تهندروستی و لـهش سـاغي، جگـه لـه كاتهكانـي سـهرهتاي نيشـتهجي بوونـي له ديمه شق، وهك پيشتريش ئاماژهم پيدا، سي بـ فر جـوار روز لـه مانگێکـدا تووشـي ژانه سـهر دهبـوو، وهك ههنـدێ له يزيشـكان يێيان راگەياندېيوو ھيۆكارى ژانيە سيەرەكە جۆرنىك بيوو ليە رۆماتىزمىي ئەعساب، ئەم حالەتە لەو كاتەوە دەستى پىخ كىرد كە لەدىمەشىق نیشته جی بوو، نزیکه ی بیست سالی خایاند.

سـ درهرای ئـ دوه ی په کټـ ك له پزیشـ که کان بریـاری په کلا که رهوه ی دا لهبارهی ئهوهی که نهخوشیه کهی چاك نابیته وهو تا مردن لەگەلىي بىەردەوام دەبىيىت، كەچىي لەپرىكىدا نەخۇشىيەكە وون بىوو نهما، دوای ئه و ماوه دوورو دریره هیچ شوینه واریکیشی نهما.

سەرەتاي نەخۆشپەكەي:

لـ ناوه راسـتى سـاڵى (١٩٨٢) دواى تێپه راندنـى شـهوێكى ناخوش که خورگهی یی ناخوازری، تووشی تاو لهرزیك بوو هۆكارەكەشىي نەزانىراو بىوو، وەك نەرىتىي خىزى لەجنگاكىدى هه لسایه وه بو ته وه ی بروا، به لام هاوسه نگی خوی له ده ستداو به لادا ده چوو، هه و لیدا بو ته وه ی چه ند هه نگاویک بهاوی، به لام له و پنگایه ی که به ره و گه رماوه که ده چوو به ربووه.

دواتر بۆمان دەركەوت ئەگەر لەبەر پيىرى و بەسالاچوونى نەبىي ئەو نەخۆشيەى تووشى بىووە زۆر سووك و ئاسانترە لەوەى ئىاواى لىبكات و بىگەيەنىتە ئەو ئاسىتە، ئەو كات تەمەنى وەك خۆى پىلى پادەگەياندىن و بەگويىرەى ئەو بەلگانەش كە پىستى پىي دەبەسىتا خۆى لە نەوەد سال دەدا، دكتىۆرەكان ئەو پۆژە بۆيان پوون كردىنەوە ئەو حالاتەى كە لەپرىكدا تووشى بىووە بەھۆى كارىگەرى جۆرە مىكرۆبىكى تونىدە، بەلام ئەوەى واى لىكىردووە ئاوا بىھىزى بىكات تەمەنەكەيەتى، ھىلىزى بەرگىرى لەشسى كەم بووە بەھۆى تەمەنى زۆرى، ھەر ئەمەش ھۆكارى بەربوونەوەكەي بىووە، بىق ماوەى چەنىد سەعاتىك لەو پەپى بىدربودە بەدەنى زياتىر بىتاقەتى كىردو ھىلىزى بەرگىرى لەشى كەم كىرد نەمانىي ئارەزووى بىوو بىق خواردن، ئەم بارودۆخە خەنىد يۆژىك لەگلىدا مايەوە.

به هنری نه و بارود و خه و تیکچونی باری ته ندروستیه که ی ماوه ی مانگیک له سه ر جیگاکه ی که وت، خوای پهروه ردگار یارمه تی دام له مانگه و مانگه دا به شه و و پۆژ له خزمه تیدابم، دوای نه و مانگه ورده ورده به ره و چاکبوونه و هروه دوای نه و ماوه زوره دایرانه له مزگه و ت و خه لکه که ی، بن یه که م جار له مال ها ته ده ر بن نه و مرگه و ت و مزگه و ت نویژخوینانی مزگه و ت به ها تنه و هی

باوکم زور کاریگهر بوون، لهگهل گهرانهوهی باوکم دهنگی گریان و هاوارو دوعايان لي بهرز بووه.

لەوانەيمە شىتىكى باش بىت ئەگەر ئىەو ھەواللەي تريىش باس بكەيىن كىە ھەر پەيوەنىدى بىە رووداوەكانىي نەخۆشىيەكەيەوە ھەيە:

من تازه چوبوومه ئەو خانووەي نزيك خانووەكەي باوكم، خوای پهروهردگار سینهی کردمهوهو تهوهی خسته دلیم لەرنگەي ئاھەنگنىك و كۆكردنەوەي خەلكنىك بىز خويندنەوەي يادي لهدايك بوونسي پيغهمبهر ﷺ تهعبيسر لمه شموكرانه بژيسري و سوپاسگوزاری بکهم، بهیارمه تمی خوای پهروه ردگار کاره کهم تەنجامىدا، خانىووە بچووكەكىەم بە كۆمەڭ خەڭكىكى موبارەك پــړ ببــوو، ســـتايش و پێـــدا هەڶگوتـــن بـــه پێغەمبـــەرى خـــوا ﷺ لهماله کهماندا دهنگی دهدایهوه، خوای پهروهردگار سینهی فراوان کردم له گه ل سروودبیده کان به پیداهه لگوتنیك به ژداری بکهم که پیشتریش له مهولودی شیخ نهبهانی رهحمه تی خوای لێبــێ خوێندبوومــهوه.

وا ريككموت ههمان ثمو شموه باوكم تووشيي ثمو تاو لمرزو نه خۆشىيە بىن كىه تازە باسىم كىرد، بىز بەيانيەكمەش كەوتىه سىەر زەوى، كاتنىك ھەوالەكەم زانىي تووشىي شىۆك بىووم، بەتەنيا وەسىتام و هانام بن خوای گهوره برد، لینی پارامهوه که نهو ناههنگهی بەمەبەسىتى دلخىزش بىوون بىە لەداپىك بوونىي پېغەمبىەرى خىوا ﷺ له ماله که ی خومدا سازم کرد ته گهر به فهزل و گهورهیی خوی قەبولىي فەرمىووە ئىموا بىكاتىھ مايىھى شىيفاي باوكىم لىمو نەخۆشىيە.

دواتریش زانیمهوه که موجهممه د توفیقی کوریشم ههندی صەدەقە و خيرى كىردووه بەئومنىدى چاك بوونەوەي باوكم، وه زەينەبى خوشكىشىم كەلەخنزانى دووەمى باوكىم بىوو نەزرى كردبوو چەنىد رۆژنىك بەرۆژوو بىن ئەگەر باوكىم چىاك بنتەوە، هەمبوو تاكەكانىي دىكمەي خيزانەكەممان ھەريەكەپان شىتىكى کردبوو به نیه تبی نهوه ی خوای پهروه ردگار شیفای بدات.

باوكم لـ پيداين لهخوشيه كهى ههواللى پيداين لهخهويدا لهبهرانبهر خؤيهوه چهند دهفريكي جواني بينيوه لهتهنيشت یه که وه ریز کراون و زانیویه تی که دهرمانی تیدایه بر چاره سهر کردنے نەخۆشىيەكەي، يەكى ھاتبورەر ينى گوتبورە: ئەمەيان له لايمه نوفيقه و بوتو كراوه تم خملات، نهوه يان له لايمه ن زەپنەپمەۋە، ئەۋەپيان لەلاپيەن فلانبەۋە، ....ھتىد، ياشيان گوتىي: لەنپىۋ ههموو دهفره کاندا ئاماژه به گهورهترین و جوانترینیان کرا گوتیان: ئەمەشىيان خەلاتىي كورەكەت موحەممەد سەعىدە بۆتىۋ.

زۆر دلْخـۆش بـووم بـهو خهونـهى باوكـم پهحمهتـي خـواي ليبيي، لهبهر چەنىد ھۆكارنىك: لەھەمبوو ھۆكارەكان گرنگتر ئەوەببوو كە یهقین و دلگوشادیم زیاتر بوو بهوهی کوبوونهوه لهبهر یادی لهدایك بوونى پنغهمبهر را و صهلهوات دان و ستایش كردنى کاریکی موباره که لهلای خوای پهروهردگارو ئینسان پاداشتی لەسەر وەردەگرى، تەبعەن ئەگەر ئەو كەسە نيەتەكەي بۇ خوا بنت و ویست و مهبهستنکی یاك و خاوینی ههبی، ههروه ها ئاھەنگەكـە خالْـى بــى لــە قەدەغــە كـراوەكان، ئەوەنــدە ســوودە بهسسه که دهبیته هوکاریکی پالنه ربو نهوانه ی له دانیشتنه کهن خوای پهروه ردگارو پیغهمبه ره که یان ﷺ زیات ر خوش بوی.

بهم شیوه به خوای پهروهردگار منه تی نه وه ی له سهر کردین باوکم چاك بوویه وه دووباره گه پایه وه ژووره بچوکه که ی که ته رخانی کردبوو بی عیباده تی تاکه که سی و پیشوازی کردن له میوانان، ههروه ها گه پایه وه سهر گوتنه وه ی کتیبی نیحیای نیام غه زالی.

خـوای پـهروهردگار ویسـتی وابـوو لـهو ماوهیـه کوّمه لیّـك گهنجـی گـهره ک پابهنـدی خویان بـه فهرمانه کانـی خـوای پهروهرگار پاگهیاند دوای ماوهیه کی دورو دریّر لـه بی فهرمانی و سـهرگهردانی، بـهم بوّنهیـهوه دانیشـتنیّکیان بـوّ سـاز کـرا لـه مالّی باوکم، خه لُکیّکی زوّری گهره کیـش بـهژداری دانیشـتنه کهیان کرد، ههمووان دلّخوش بـوون بـه دوو نیعمهت: یه کهمیـان چـاك بوونـهوهی باوکـم، دووهمیـان: هیدایه تـی ئـهو کوّمه لُـه گهنجـه، دواتـر مهولودیّـك خویّنرایـهوه، سروودبیّـران بـه ئـاوازی خوش و شـیعره کانیان مهجلیسـه کهیان پـپ کـرد لـه سـوپاس و ستایشـی خـوای پـهروهردگارو پیداهه لْگوتنـی پیغهمبـهری خـوای، پاشـان خـوای پـه ههندیّـك ئامـوژگاری پـاک و بیّگـهرد بـو ئاماده بـووان کـه کاریگهریه کـی زوّری لهسـهر درووسـت کـردن، کوّتایـی بـه دانشـتنه که هنـنـا.

ره حمه تے خوای لیّبی له سهر نه و حاله ی به رده وام بوو تا سه ره تاکانی سالی (۱۹۸۹)، یا خود وابزانم کوتاییه کانی

سالي (۱۹۸۸)، به ته ندروستیه کې چاك، به چوست و چالاکیه وه نوپژه کانی به کومه ل نه نجام ده دا، ده رسه هه فتانه کانیشی هه ر بهردهوام بوو له مزگهوت.

لــه كۆتاپــى ئــهو مێــژووهو لــه مانگــى رەمەزانــى پيــرۆز، تووشے وشکہوونہوویهك (تجفاف)یکے گهورہ بوو به هۆي گەرمايەكىي زۆرەوە، دواي وشىك بوونەوەكەش تووشىي نەخۆشىيەك بـوو بههــۆى نەخۆشــيەكەش ماوەيــەك لەســەر جێــگا كــەوت.

تازه کهمنے کے اک بو وبویہ وہ بہ ہے ی شے پنہ واری ئے و دەرمانانــهی بــهکاری هینابــون تووشــی ئیلتیهابیّــك بــوو لــه گـهدهی، هـاوکات تووشــی کۆمەلنيـك ژان و ئازارپـش بــوو، لــهو كاتموه ئمه و ژانانيه ههندي جيار نيوي دهبونهوه و ههندي جيار نەدەمان، چەنىد رۆژنىك لەش ساغى بىز دەگەراپەوە دووبارە دەچووپەۋە بىق مزگەوت، دەگەراپەۋە سەر دەرس گوتنەۋەكانىي، پاشان هێندهي پێنه چوو نهخو شيه کي ديکهي توش بوو، هـ فركاري سـه ره كي ئـه و نه خوشـیه ش ئـه و وشـكي و تیجفافـه بـوو هـۆكارى ترپـش هەبـوون كـه بريتـي بوون لـه ئاسـەوارو شـوێنەواره خراپه كانىي ئەو دەرمانانەي بەكارى دەھىنان.

له هاوینی سالی (۱۹۸۹) حالی باش بوو، ماوهی مانگیکی له (بلودان) بهسهر برد لهمالي هاوريهكي، دواي نهخوشيهكه ماوه په کپي له پښوو به سهر برد، لهو ماوه په دا وه زيفه ئايينيه کاني بەرىكى ئەدا دەكرد، ھەروەھا يارىنزگارى لە خويندنەوەي زىكرو ويسرده كان ده كسرد، ئەمسە سسەرەراي خويندنسەوەي جوزمه كانسى قورئان ئەوەنىدەي كىم بىزى دەكىرا دەپخويندنىموە، ئىمو دەترسىا لموهى بهشيك يا ههنديك لم قورثان لهبير بكات كم لهبمرى بوو، به هنوی ئه و حاله ته و بارو دوخه ته ندروستیهی هه یبوو.

لههاوینی ئے و ساله، ییداگیری کرد لهسه ر ئے وہی وه لامی بانگهێشـتنامهي جهزائيريپه کان بدهمـهوه بۆ کۆپوونـهوهي کۆرپهندي فیکری ئیسلامیی، دوای ئے وہی پیشتر داوای لیبوردنے کردبوو لەوەرگرتنى ئەو ئەركەي كە پىيان سىپاردبووم وەك پىشىتر ئاماۋەم يندا.

به لام ئهم ژان و نهخوشیه یه ك لهدوای یه كانهی كه ههیبوو دوای ماوهیه کی کهم دووباره بنری گهرایهوه، بهبهردهوامی زورو كهم بهده ستيهوه دهينالاند، تا نهو كاتهى مردنى بينگهيشت له رۆژى سىخ شىەممەي ۲۰ى شىەوالى سىالى ١٤١٠ك.

به لام ئەرەي شاپانى باس كردنيە تا ئەو بەيانييەش كە وه فاتی کرد له ده ست و پین نه که و تبوو به جوریک که جوله ی يتى نەكىرى و لەسمەر جىگا بكىموى، لىم بەيانىي ئىمو رۆژەدا وهك نهريتي خيزي ينيش نونيري بهياني دهستنويري شووشت گەراپەۋە ژورەكەي خىزى، ئەۋەنىدەي خىوا ويسىتى لەسلەر بىوۋ نوپنژی کرد، پاشان وهك ههموو رۆژه كانبي تىرى نوپنژي بهيانيشي کے د۔

ھۆشيار بوونى بەبەردەواميى لەكاتى نەخۆشىيەكەشى:

باوکم کوتا سائی ژیانی، به گویدره ی نه و به دواد اچوونانه ی خوی نه نجامی دابو و تهمه نی گهیشته سه دو چوار سال، سوپاس بوخوای به رزو مه زن له و په چی هؤشیارید ابو و، توانای ته واوی به سه ر هه لس و که و ته عه قلییه کانی خوید اهه بو و، له و تهمه نه زوره شید ازور وردو ده قیق بو و له لیکدانه وه ی شته کان، له به شده کانی پیشو و چه ند نمو و نه یک هینایه وه له سه ر نهمه، نه و نه خوشیه ی که نزیکه ی سائیک و بیست پوژ له گه لید ابو و به هی چه به وی نه گوری.

جاری وا بووه بزندو موناسهبدیدك هاتزت پیش، بههنی شدو بزندیده دهورو بهره کدی بابه تیکی فیقهیان وروژاندووه، یان پرسیاریکی فیقهیان لی کردووه که پهیوه ندی به و بزنه و پیشهاتانه وه بووه، په جمه تی خوای لیسی به بیسرو هنوش و زاکیره یه کی زور باش، به و پهری وردیمی وه لامی داونه ته وه.

جاروبار هدندی هداویستی لهمسلاو شهولا پیده گهیشت، که بهبروای شهو، شهو هداویستانه لهگهال شهرازوی شهرع و حوکمه کانی نه گونجاون، وه ك شهو هداویستهی هدندی که س نواندیان بهرامیسهر به بهژداری کردنی مین لهگهال دکتور تیزینی له دیبهیتیك به ناوونیشانی فه لسه فهی ماددی و توراس، به و پهری وردی له به انگهو، په وانبیش کانی دانه وه وه ك پیشتریش ناماژه م پیدا.

لەكاتىم، نەخۆشپەكەشىدا زۆر بەوردى سوننەتەكانى يېغەمبەرى خوای ﷺ جنبه جيخ ده کرد، لهو کاته ي ئيمه له دهوري بووين و خزمهتمان ده كرد، بــ نموونــ جــارى وا ههبــوو په كــي لــه ئەندامانى خىزانەكەمان مىن يان تۆفىقى كورم لەلاي دادەنىشىتىن بـ فنهوه گۆرىمە لەپسى بكەيسن لەبىرممان دەكسرد ئادابەكانسى سوننهت جيبهجي بكهين سهرهتا دهمانويست لهييي چهيهي بكهين نمك راسته، هاواري دهكرد: راسته، راسته، ههندي جار ئەگەر ئەو لەبيىر كردنـەي ئىمـە دووبـارە بايـەوە بەتورەييـەوە ده یگوت: راسته، راسته.

دكتۆر مەحمود نەحلاوي رەحمەتى خواي ليبنى ئەو كاتانەي باوكم نەخىۆش بىوو زۆر سەردانى باوكمىي دەكىرد، يەكتىك بىوو لـهو كهسانهش كـه زور بهگـهرم و گوريـهوه نامـادهي دهرسـهكاني باوكم دهبوو، جاريك لهو جارانه دهستپيشخهري كرد بـ نهوهي يارمه تم باوكم بدات بـ ق هه لسانه وه گوتى: (يا رسـ ول اللـه)، باوكم يني كوت: بلي: يا الله!

بــهو بۆنەيــهوه دەمــهوى ســهرنجتان رابكيشــم لەســهر ئــهوهى باوكم رەحمەتى خواى ليبىي تەوەسسول كردن بـ پيغەمبـەرى خوای ﷺ پنی باشتر بوو له هاوار بن بردنی، تهوه سسول قسه كردن و پارانهوهيمه لمه خوا، بهلام هاوار بـ فر بردن جياوازهو باش نیم، چونک هاوار بر بردن لی پارانموه ده گهیهنی به پێچەوانــەي تەوەسســول، ئەمــەش جۆرێکــە لــە بێئەدەبــي بەرامبــەر به خوا، چونکه واجب تهنها داوا له خوا بکري، ههرچه نده

نەيدەگوت: هاوار بىردن بىڭ پىغەمبەر ﷺ حەرامم، بىملام وەك گوتم: تەوەسسولى پىي باشىتر بىوو نىەك ھاناو ھاوار بى بىردن، ههموو ئهو قسانهي كردم ئهو كاته بهبيرو هوشي داهات، كه دكتـۆر مەحمـود دەستىيشـخەرى كـرد بـۆ ئـەوەي يارمەتـي باوكـم بدات و هه ليسيننيتهوه.

جاريكيان دكتور نه حلاوي بووه ئيامي باوكم، باوكم له ساله کانی کوتایی تهمه نیدا پیش نویدی نهده کرد، دوای تهوهی له نویژه کهیان بوونهوه، ناگاداری دکتور نه حلاوی کردهوه زیاتر وردو به دیقه ت بی له جنبه جی کردنی نادابه کانی نوید، رەخنــەي لێگــرت لەســەر ئــەوەي ھەنــدێ لــەو ئادابانــەي نوێــژ كردنى پشتگوي خستووه، ياخود ههنديكياني لهبير كرد.

وەرچەرخانێکى ويژدانى بەرەو خوا:

تاكمه شتنك كم باوكممي بهسمر نهخوشيه كهيدا زال كردبوو، تهواو وهرچهرخانی بوو لهرووی فیکرو ههست و شعورو ههلس و کهوته کانی به رهو خیوای به رزو مهزن، نهو وه رچه رخانه ش رهنگی داینوه له سرووشت و وجودی نهوداو سهری خستبوو بەسەر نەخۆشىيەكەيدا، ئەو ھەست و شىغورە ئىيانىيىە زۆر بەسەر ئه و ههست و شعوره که وتيو و که نه خيزش به هيزي ئيش و ئازارەوە بۆي دروست دەبى، ھەر يەكنىك لىه ئەندامانىي خيزانه كهمان، ياخود ئهوانهى دههاتن بۆ سەردانيكردنى، سهیری باوکمیان بکردایه دهیانبینی له حالهتی زیکرو تیفکرین و هەسىت كردنىه بىه لەگەلدابوونىي خوا.

زۆر جار ئەگەر يەكتىكان يۆرىستى بكرداپ لەبارەي ھەنىدى کارو بیاری دونیا قسیهی له گهل بکرداییه سهرزهنشتی ده کیردو دەيگوت: من ھەمبور ژيانىي رابىردورى خىزم لەھبەرل و تېكۆشيان دابسووم بسۆ ئسەوەي لسه كۆتاييەكانسى تەمەنمسدا خسۆم دابمالسم لەھەمبوو شىتىكى دىكىدى غەيىرى خىواو، لەگەل خوادابىم، ئەوەي بەسىەرم بىرد بەسمەرم بىرد، گەنجىتىم، رۆژەكانىي تەمەنىم، لەپىنىاوى ئەو كاتانىدى كۆتايىي ژيانىم بىوو، ئىسىتا بۆچىي لىدو كاتانىدى كۆتايىي تەمەنمىدا سىەرقالم دەكىەن لەخبواي گەورە؟

لــهو كۆتاييانــهى تەمەنيــدا دواي بەجنگەياندنــي واجباتــهكان و ئەنجامدانىي زىكىرو ويىردەكان و خويندنىموەي قورئىان، بەتسام و چێژترين ساته کاني دواي ئه و شتانه گوي گرتني بوو له ههندي سروودو تاوازی خنوش و قهسیدهی رووحی، به هنوی نامنریکی تەسىجىل بەدەنگىي (عەبدولرەئىوف حەلىلاق)، ياخبود (موحەمممەد ئەدىب دايىخ)، زۆر دلى خۆش دەبوو بەگويكرتىن لـەم دوانـە، تـام و چێـژي روحـي زوري لـهو قهسـيدهو سروودانـه دهبينـي.

هەنىدى جار لەگەل كويكرتىن لىه دەنگىي حەلىلاق دەكەوتىه حالْيْكُمُوهُ جَهْزِبِهُ دهيگرت، بهتايبهت لهكاتي گويْگرتن لمو ديرانه:

سعدان جئت ثنيات اللوي ... حي عنى الحي من آل ليوي واجر ذكري فاذا أصغوا لـــه ... صف لهم ما قد جري من مقلتي وبشرح الحال فانشر ما انطوى ... في سقام قد طوا في أي طي

كاتى حەللاق بە ئاوازىكى بر بە جۆش دەگەيشتە ئەوەى كە دەڭى:

إن عيدي يوم آتي دارهم ... وأمرغ في ثراهم وجنتي

تووشمي حالهتمي وهجمد دهبموو بهشميوهيهك تساكاي لههمموو دەورو بەرى خىزى دەبىرا.

ئەو حاللەي كى باسىي دەكەم تەنھا لەكاتىي نەخۇشىيەكەي بهم شنوه یه نهبوو، به لکو بهرده وام دلنی سووتابوو به تاسه و شــهوقنِکي تنکــه لاو بــۆ خۆشهويســتىي خــوا، ههروههـا بــه خۆزەلىلكردن و ھەۋارى و خىز بەپنويسىت زانيىن لەبـەر دەسـتى ئەو، بەلام ئەو سووتانەي ناخ و دڵ و دەروونى بە خۆشويستنى خوا له سالاني كۆتايىي تەمەنيىدا زۇر زيادى كىرد.

لـ هو ماوه يـ ه دا كـ ه باســـى ده كـ ه سروود بيّــــ عه بولره تــوف حه للاق رەحمەتى خواي ليپن لەگەل كۆمەلىك لـ ھاورىيانى سەردانى باوکمیان کرد، لیه ژووره بچووکه کهپیدا پیشیوازی لی کردن، هـهر ئەوەنىدە كـه دانىشـتن راسـتەوخۆ داواي لێكـردن شـتێكي بـۆ بلّنِين و تعميش گوٽيان ٻـ بگـرئ، تعوانيـش تـ هو بهيتانهيان بـ ه ئاوازيكى خۆش بۆ چىرى:

> كن مع الله تر الله معك ... ودع الكل وحاذر طمعك لا تؤمل أمــلا غـيره .... إنما يسقيك من قد زرعك فإذا أعطاك من يمنعه .... ثم من يعطى إذا ما منعك

واته: له كه ل خوابه دهبيني خواش له كه لته، واز له ههمووان بهینه وریای تهماح و چاو چنوکی به، هیواو نومیدت نهبی بەغەپىرى ئىمو، ئىمو كەسىە ئىاوت دەدا كىە تىزى چانىدووە، ئەگىەر ئه و پنت بدات کن ده توانئ لنت بگریته وه؟ پاشان ئهگهر ئه و لنت بگریته وه کن ده توانی پنت بدا؟.

له گه ل ئه م د نرانه دا (وه جهد) هنرشی بو هندا، له و شنوه سرووشتیه ی که تنید ابوو ده رچوو، له گه رویه وه له فنزی جه لاله ده رده هات، بهیه ک جوله ی رنگ هه موو گیانی ده جولا، شتنك له ناخ و سینه یدا ده سووتاو له لاشه یدا به رز ده بوویه وه، له کاتنکدا دانیشتبوو وه ک مه نجه لی ئاوی کو لاو قول پی ده دا.

کاتی له سرووده کهیان تهواو بیوون و نهویش دهروونی ئارام بخوه، گهرایهوه سهر سرووشتی خوی، سهرتاپا گریان بهسهریدا زال بووبو به گریانهوه پیسی گوتین: لهوجیوره سروودانهم بو بچرن، لهو جورهم بو بچرن!.

له و قوناغانه ی کوتایی تهمه نیدا هه ر که سین نه وی بینیبوایه هیچ گومانی نه ده ما له وه ی ههمو و هه ست و شعوره کانی نه و پیاوه به ستراوه ته وه به خوا، نه مه شه له سونگه ی شه وق و تاسه و زه لیلی عبودیه تبی بو و بو خوا، هه ندی جار نه و هه ست و شعورانه هیرشیان بو ده هینا به و حاله شاراوانه ی که زال ببون به سه رکیانیدا له به رئه وه بیناگا له دونیا قسه ی ده رده بری.

به یانیه که توفیق ده چیته ژوره که ی ده بینی ده م و چاوی باوکم زور پوناک و پهونه قداره و پووی زور خوشه، له به ر نهوه مزگینی ده دا به باوکم و پینی ده لین: سوپاس بو خوا نه مرود ده م و چاوت زور ساف و پووناک و پهونه قداره، باوکیشم ته ماشای ده کات و

پنے دہلی: سهرت سورماوه له روناکی و رهونهقی دهم و چاووم؟! به لکو همر زور بی شموق و رهونه قله بمراورد به دلم!

ئەم قسىمپە زۆر گەورەپە قسىمپەكە واتاپەكى زۆر دوورو قولىي ههیه له روانینی نهو کهسهی که درکی بهو حاله کردبی، که ئەو كات باوكمى يندا تىدەپەرى.

ههستی خنو به ههژار زانین و خنو به پیویست زانین بهرامبهر به خوا ئه و ههسته بوو که باوکم هیچ کاتیك له كاتـه كان لهبيـري نـه ده كـرد، ههسـتي خۆبه كهمزانيـن و زهليلـي و بيّده سه لاتي به راميه ربه خوا له لايه ن باوكمه وه له لو و تكه دا يوو، بهرده وام ئهم ههسته بهسهريدا زال بوو، ليني جيا نهده بوويهوه، وهسیهتی کردین تهگهر وهفاتی کرد لهسهر تابووته کهی به خەتتىكى گەورە ئەم دىسرە بنوسىين:

أتيتك بالفقر ياذا الغنى ... وأنت الذي لم تزل محسنا

واته: بههه دراری و بنده سه لاتیه وه هاتم بو لات نه ی بنیازو دەولەمەنىد، تىزى كى بەردەوام چاكەكارىت.

ئەدەي ئەد داداي كېرد بۆمان جنبەجىي كېرد، ئەد بەيتە شيعرهمان بــه خهتيكـــي گــهوره لهســهر لهوحهيــهك نووســـي و بەپنشەوەي ئەو تابووتەمان ھەلواسىي كە ئەوى يىن گوازرايەوە مەنزڭگاي ھەمىشــەيى.

چەند شتێکي نامۆ بەر لە وەڧات كردني:

من لهو کهسانه نیم که بهدوای شتی غهریب و نامودا ده چین و کوی ده که نه وه، چ جای نه و که سیانه ی که شتی زیاده ی پیوه دهنین یاخود زوری لهخویان ده کهن تا روداوه کان گهوره بکهن و شتی غهریب و نامنوی پیوه بلکینن.

بملام حەزيىش بمەوە ناكمم بەسمار رووداويكىدا باز بىدەم و باسى نهكم كه بهسمر باوكمدا هاتووه تهنها لهبمر تموهى شتنکی غهریب و نامؤیه و له و شتانه یه که خه لکی ده قیان پنوه نه گرتووه، پاشان من به لننم داوه باسي هه رشتنك بكهم که دهیزانیم دهربارهی ژبانی نهو له سهرهتاوه تا کوتایی، لـ و بـاوه ره دام بـاس نه كردنـى ئـ ه و شـتانه نايه تـ ه وه له گـ ه ل ئـ ه و ئەمانەتــەي مــن خــۆم پێــوه پابەنــد كــردووه لــه نووســيني ئــهو لاپەرانە.

ئەو كاتىدى نەخىرش بىوو، مىن و تۇفىقى كىورم شىدوان لىد ژووره که پدا به نوره دهماینه وه، شهویکیان وا نهزانم نزیکهی مانگنے پنے ش وہ فات کردنے بور، من لے لای نوستبووم، لەنبىوە شەودا لەگەل دەنگى ئەو خەبەرم بۆوە، بەپەلە ھەلسام وا گومانم برد قسم له گمه ل من ده كات و شتيكى دهوى، بـ الام بهووردی سهیرم کرد بینیم ئهو لهنیو خهویکی قولدایه، لهگهل ئەوەش بەردەوامە لـ قسـ كردن، منيـش گوينم نزيـك خستەوه بۆ قسەكانى، بۆ يەكەمجار لەژيانى خۆمىدا گويىم لە كەسىكى

خەوتبور ببور زۆر بەرنىك و ينكى قسىم بىكات، بىز مارەي سىن دەقىقىم لەسمەر يەكىتر قسىمى كىرد، قسىم كردننىك كىم لەدەمىي كەسىيكەوە دەردەچىوو لەقولايىي خىدودا بىوو، چەنىد خۆزگەم دەخواست بۆم برەخسايە ئەوەى لەوم بيست تۆمارم بكردايە.

ئــهوهى لــه قســه كانيدا ئەزبــهرم كــرد، ئەوەبــوو دەيگــوت: (ئىمى بىاو! تۆ بەندەيەكى لىم بەندەكانىي خوا، منيش بەھەمان شیوهی تیز، هدردووکهان راسپیردراوین به: شهدا کردنی مافی بهندایه تسی، ههروه ها به چاود پری کردنسی خیران و پهروه رده كردنى منداله كانمان، ج سوديك لهوه دهبينى تهزيه تم بدهى: ﴿ كُلُّ نَفْسٍ ذَآبِقَةُ ٱلْمَوْتِّ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيكَمَةِ فَمَن زُحْزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدْخِلَ ٱلْجَنَّةَ فَقَدْ فَازُّ وَمَا ٱلْحَيَوْةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَنعُ ٱلْغُرُودِ ﴿ ﴿ إِلَّهُ ﴾ آل عمران.

له شهوى رابردوو خه لكيك له حهله بهوه هاتبوون بـ ق لام ههندی سروودو ناوازیان بن گوتم، حال گرتمی، .... پاشان بيّده نــگ بــوو، بــهردهوام بــوو لهســهر خهوتنه كــهى.

ئەوەي لەيادگەمىدا مابېتەوە لەسەر قسىەكانى ئەوەنىدە بىوو، ئەو كاتەي قسىمكانى دەكىرد بەشىيوەي دەربرىنەكىمى دياربوو له گــه أن قســه كانى خزيــدا تــه واو كارليكــى كـردووه، ههروههــا له كاتبى قسمه كردنه كه دا به ده ستيش ئاماژه ي ده كبرد وه ك ئموه ي به خەبسەر بسى، بەكردەپيىش رۆژىك يان دوو رۆژ بسەر لەمسە چەنىد سرودېيزىك سەردانيان كردېبوو لەنىوپانىدا خوا لىخۇشىبى عەبدولرەئلوف حەللىق ھەبلوو. كاتيك بهر لەنوپىرى بەيانى ھەلسا بىز نوپىر كىردن، ھەوالىم پيدا بهوهي ليم بينيبوو، وه ليم بيستبوو، ئهميش گوتي: خەويكىم بىنى لەخەوەكەمىدا كەسىپك بەرامبەرم دەركەوت منيىش هەنىدى ئامۆزگارىم كىرد.

پیسش وہفات کردنیشی به (ده) رؤژ، یاخود کهمتر، گویسی له ده نگنے کے بوو ثنمے گونےان لئی نهبوو، کاتبی بهر له نویدی به یانی هه لده ستی بن نوید کردن، دواتر له کاتی به ره به یان، ییی گوتین: حالی ئەو كەسانە زۆر سەيرە كە گۆرانى دەلىن و تەپىل ليدهدهن لهو بهرهبه يانه دا، بي تهوهي حيسابيك بو تهو كهسانه بكهن كه لهدهورو بهرياندا نوستوون.

پیم گوت: که به وردی گویدی خوم هه لخستووه- به لام هیچ شتنك نابیستم، بهسهرسورماوی سهیری كردم، گوتی: ئایا گوینت لهدهنگی نهوه نییه گۆرانی ده لنی ؟ گوتم: گویم لنی نیه، كوا چي ده ليخ؟ كهميك گويني گرت پاشان پيني گوتم: نازانم چى دەڭئ، لىه قسىمكانى ناگىم، بانگىي تۆفيىق و ئەندامانىي تىرى خيزانه كهمانم كرد، ليم پرسين ئايا لهم كاتى هيمنى و ئاراميەدا شىتنك دەبىسىتن؟ گوتيان: نەخنىر، ھىچ يەكنىك لىه ئىمە هیے شتیکی نهدهبیست، جگه له باوکم، زورم پی سهیر بوو که ئیمه دهنگه که نابیستین، دلنیای کردینه وه که نه و گویی له گۆرانىيەكەپەلەگەڵ دەنگىي دەف.

ماوهى چەنىد رۆژنىك لەھەمان كات واتىە: لەكاتىي بەرەبەيان ئەم شىتە دووبارە دەبوويەوە، ھەوالىي پىنى دەدايىن بەوەي كىه ده یبیست، ته بعد به خه به ربوو، وه ته واو هزشیار بوو، بی نه وه ی نیمه هیچ شتنگ ببیستین، هه روه ک گوتم: باوکم به هیچ شینوه یه ک عمقل و ناگایی و درک کردنی له ده ست نه دابوو، نه ک هه رئه وه به لکو له جوله شنه نه که و تبوو توانای ده ست نوین شوشتن و نوین کردن و نه و شتانه ی هه بوو تا چه ند کاتیکی که م به رله وه فاتی!

به لام ئهوه ی له بادم مابی هه فته به که له وه ی وه فات بکات کاتی نویدی به بانی چوومه ژوره که ی، پرسیاری ته ندروستیم لی کرد لیّم پرسی حالّت چونه ؟ ته ماشام کرد گهشی و دلّخوشی له ده م و چاویدا ده باری، پیّی گوتم: ئه مشه و خه و نیکم بینی، ئه گهر پاست بی و به پاستی وه ک نه وه بی که بینیومه، نه و از ر به نرختره له هه موو گه نجینه ی دونیا و ناخیره ت، پیّم گوت: ئینشائه للّا خه و یکی خیرت بینیوه.

پنی گوتم: {خوّم بینی له وهستانی پوّژی قیامه تا وهستاوم، ده ورو به رم پر بوو له خه لکاننگ نه مده ناسین، له به رده م خوای په روه ردگاردا وهستام، پنی فه رمووم: تو له دونیادا به گهوره ت ده گرتم، ئیمرو من خوّت و منداله که ت پنردار ده که و ده به خشم .

زور پروونه ئهم خهونه سهیرو ناموّیانه لهو جوّره موژدهیهن که خوای پهروهردگار پهیانی بهبهنده چاکه کانی داوه پیّیان ببهخشی لهژیانی دونیاو بهر له وهفات کردنیان به کاتیکی کهم، به لگهشان نهم ئایه تهیه: خوای پهروهردگار ده فهرمووی:

﴿ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ فِي ٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنيَا وَفِي ٱلْآخِرَةِ ﴿ إِنَّ لِهِ اللَّهِ مِنْ سِهُ صەحىحىش لىھ يىغەمبەرى خواوە ﷺ كېردراوەتمەوە فەرموويەتى: {خەونى راست بەشىنكە لـ چـل و شـەش بەشـى پىغەمبەرايەتى }.

لـه رۆژى يـەك شـەممە، رێكەوتـى (١٨ شـەوالى ١٤١٠ك) باوكم توشی بعد هدرسیه کی زور قبورس بنوو، لهئینوارهی روژی پاشتر كۆمەلنىك لى دكتىزرەكان سەردانيان كرد، لەوانىدى لەيادم مابىن (دكتـــۆر عەبدولمەلىـــك كەزېـــەرى، د. مەحمــود ئەلنەحـــلاوى، د. هیشام ئەلحورانىي)، سەيريان كىرد، ئەمپىش لەسمەر جنگەكمەي دانیشتبوو، هدندی قسمی پر له ههست و سوزی نیو ناخی بن كردن ئەوانىش گونىيان بىز گىرت، ئىستا قسىمكانى لەياد نهماوه، د. عهبدولمهلیك پیشنیاری كرد موغهززی بن دابنری له رنگهی سنوندهوه، داوای مؤلهتی له باوکم کرد موغهززیه کهی بـ هه لواســين له رينگاي دهمــاره وه ييني بــدري، باوكــم ييني گــوت: تكا دەكەم بەس ئەمشەو چاوەرى بكەن و وازم لىي بىنىن، بەلام (دکتور کزبری) وهك پیشهی ههمیشهیی خوی بهنهرمی تکای له باوكم كرد مؤلَّه تى بىدات بى تىم كاره، ئەميىش مۆلەتى دا.

بهیانی رۆژی سنشهممه باوکم وهك نهریتی ههمیشهیی خنزی بدر لەنوپىدى بەيانىي ھەلسىايەوە، چىووە گەرمىاو بىز ئىدوەي دەسىتنوير بشىوات، نويىرى بەيانىي ئەنجامىدا، ئەوەنىدەي كىه توانىي ئىدو زىكىرو ويردانىدى خوينىد كىد بىدردەوام دەيخوينىدن.

⁽۱) واته: همه ربغ نهوانم موژدهی (کامهرانی و بهختموه ری) لمه ژیانی دنسادا.

دواتر له کاتی چیشته نگاو وه ك نهریتی خوی وابوو گه پایه وه سه ر جیگا که ی بخ به وه ی بخه وی، منیش له گه ل برا دکتوره کان چووینه ده ره وه بخ ژووره گه وره که ی دیکه به رامبه ر ئه و ژووره بچووکه که باوکمی تیدا خه و تبوو، له وانه ی که له یادم مابی دکتوره کان د. هیشام نه لحورانی و د. نه حلاوی و د. عیسا نه له رزوقی بوون.

له کاتنک دا ئیمه دانیشتبووین، هیشتا نیو کاتژمیر تینه په پی بوو به سهر خهوتنی نهودا، گویم له دهنگیکی به رز بوو بانگی کرد: سه عید!

به په له خوم گهیانده ژووره کهی، ئه وانه شی له وی بسوون به په له به به دوای مندا هاتن، بینیم له ناوه پاستی جیّگه که ی خوی دانیشتووه، پیه کانی که میّك شوّ کردوّته وه بو سه ر زهوی، سهیری ده کردم و ده می ده جولا چه ند قسه یه کی لیّوه ده رده هات تینه ده گهیشتم، وام گومان برد ده یه وی بو گهرماو بچی، هه ولّهاندا یارمه تی بده ین، به لام زوری پینه چوو گه پایه وه سه ر جیّگاکهی و پاکشا، له هه مان کاتندا که و ته غهر غهره مردن، چاوه کانی به زه قی به ره و سه ره وه چوون، نه مه هه موی ده قیقه یه کی خایاند، دوای شه وه پوحه که ی ته سلیم کرد.

ئەوەى كە يەقىنىم دەربارەى ھەيەو يەك ساتىش گومانىم لىنى نەبووە ئەوەيە: باوكىم پەحمەتى خواى لىبىي چاوى بە فرىشىتەى گىان كىشان كەوتبوو، زانىسى بووى ئەمە ئەو كاتە دىارىكراوەيە كە دەبىي دونيا جىبىلىي و كاتىي جىا بوونەوەيە، بۆپىم بەھەمبوو دەنگىي خىزى بانگىي كىردم لىه ژوورەكەپىدا تىا كاته كانى مال ئاوايى كردنى ئەو ببينم، نەوەك دواتىر بەسەر جهنازه که یدا بیم و بیبهش بم له بینینی کات و ساتی مالناوایی کردنه که ی، له وانه شه و بانگ کردنه ی من به ناماژه ی پان به مؤله تمی خودی فریشته ی گیان کیشان بووبی.

گومانی تیدا نیپه نه و وشانهش که لهدوای بانگ کردنه کهی من دركاندي و من تيي نه گهيشتم ههوالي نه و شته بووه كه بینیویه تی و ویستویه تی پیم رابگهیه نین که کاتی رؤیشتنیه تی بهرهو خوا، بهلام سامناكي مردن هيري لهو دهمارانه بريبوو كه دهنگ دهرده هينن، وشهكان لهسهر ليويندا دهنگيان نهبوو، تەنيا ورتە ورتىكىم دەبىست.

كۆچىي دوايىي باوكىم بەيانىي رۆژى سىنى شىمممە بىوو، كىه ده کاته (۲۰ی شهوالی سالی ۱٤۱۰ك)، بهرامیه ربه (۱۵ ثایاری .(; 199.

لەنىلوەرۇى ھەمان رۇژ لاشەكەي بەسەر شان شەقامەكانى دیمه شقی بری بو ئهوهی له نارامگه کهیدا له (باب الصغیر) بشاردر پتهوه، لـ هو گۆرسـتانه بچووكـهى كـه ههنـدى لـه زانــا دیاره کانبی دیمه شقی تیدا شیردرابؤوه، بهر له ههموویان شیخ ئيبراهيم ئەلغەلايىنى، رەحمەتىي خوا لىھ ھەموويان بىخ.

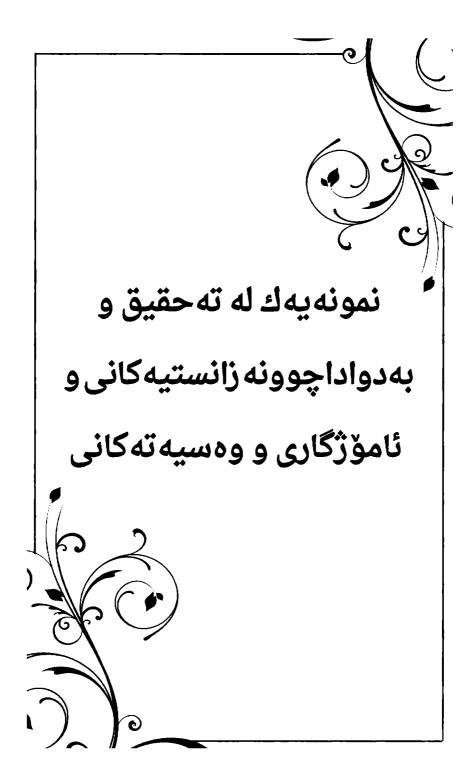
خەلكى لەملاو ئەولاي جادەكەدا كۆببونەوە كارىگەرى زۆرى وەفاتىي باوكمىان لەسمەر بوو، تەماشاي تابوتەكەيان ده کرد که هیچ شتیکی به سهره وه نهبوو غهیری عابایه کی سپی که که جه نازه که ی داپؤشیبوو، له گه ل ئه و له و حه سپیهی که به پیشه وه ی تابوته که هه لواسرابوو، ئه و دیره شیعره ی له سهر نوسرابوو:

أتيتك بالفقر ياذا الغنى ... وأنت الذي لم تزل محسنا

ئەمەش وەك پێشتر باسم كرد بەوەسيەت و پێداگيرى خۆيى بوو.

وه فاتی کردو مالئاوای کرد، له دوای خوی وه سیه تنکی گشتی جی هیشت بو منداله کانی و بو ئه و که سانه ش که قسیه که ی نه ویان پین ده گات، نه مه ده قبی و هسیه ته که یه:

(سوپاس و ستایش ته نیا بو خوای تاك و ته نیا، صه لات و سه لام لهسه رئه و پنغه مبه رئ که هیچ پنغه مبه ریکی دیکه ی به دوادا نایه و، له سه ر شوینکه و توان و هاوه لانی به پریزی و، له سه ر شیانداریک که شوینی سوننه ته کهی ده که وی، له سان... ناموژگاری مندالله کانم و ههموو نه وانه ش ده کهم که قسه کهی من ده بیستن، هیچ که سیکی دیکه ی غهیری خوا نه کهی به دوست و یارو یاوه رو سه رخه رتان، هیچ که سیکی دیکه ی غهیری نه دیکه ی غهیری نه دیکه ی نه و نه دادوه رو ده سه لاتدار، داوا له خوای په روه ردگار ده کهم وات و لیکدانه و می نه و قسانه ی من له نیوه بگهیه نی، مشوری کاره کانتان بخواو کاره کانتان به به خوی بسییری و بوتان جیبه جین بکات).

ر**ێڂ**ۉۺڮڔۮڹ <u>ؖ</u>

خوینه ر لهههموو نه و به شانه ی پیشتر هینامان بوی ده رکهوت من غهیری وه سف کردنی واقعی ژیانی باوکم په حمه تی خوای لیبی شتیکی دیکه م زیاد نه کردووه، نهوه ی پوویدابوو وه ك خوی هینام بی نهوه ی شتیك زیاد بکه م به مه به ستی پشتراست کردنه وه به هینز کردنی بابه ته کان، واته: له ههمو و به شه کانی پابردوو قسه ی من له باره ی باوکم قسه یه کی وه سفی بوو، ته نها وه سفی ژیانی نهوم کرد، خوم نه خسته نیو نه و چوارچیوه به ی پیودانگیك بو شته کان دابنیم و بریاریان له باره وه بده م.

به لکو نهم هه له م بو خوینه ر جیهیشت، بو نهوه ی خوی له و و و و و و و و و اوانه و ابمینی که منی نووسه ر نهو په دی هه و له و تیکوشانی خوم به خه رجدا بو نهوه ی به دیققه ت و و ردییه و بیگیرمه و ، نهمه شم بویه کرد بو نهوه ی خوینه ر نهو بیارو پیودانگانه به کار بهینی و بیخاته سه ر پووداوه کان که خوی برواو قه ناعه تی پیه.

یه کنی له و باسانه بریتیسی بوو له ئاستی زانستی باوکم، ئه و ئاسته زانستیهی باوکم ههیبوو ده چیّته نیّو ئه و جوار چیّوه گشتییهی که تازه ئاماژهم پیکرد، خویّنه ر ده زانسی لهبارهی ئاستی زانستی باوکمهوه زور نهدواوم جگه لهباس کردنسی

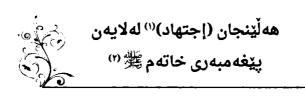
ئسه و قزناغانسه ی ژیانسی کسه وه ك: قوتابسی، پاشسان ماموسستا، پاشسان موده پیسدا تیپه پیدوه هه روه ها باسسی ئسه و زانست و زانیاریانسهم کرد کسه جیگهی گرنگی پیدانسی ئسه و بدوون، ئسه وه روون کرده وه کسه زورتریس گرنگیدانسی بو فیقه بدوه هه روه ها باسسم کرد که زور زه بر ده ست بدوو لسه فیقهسی ئیهامسی شافعی، همروه ها شساره زاییه کی باشیشسی هه بدو و لسه فیقهسی ئیسام ئه بسی حه نیفسه، بسه لام به هیسچ شیوه یه ك نه هاتمسه سسه ر باسسی ئاسستی و مه عریفی که چه ند ئه هلی ته حقیق و لیکو لینه وه بدوه له مسسه له کان، له بسه رئسوی قسسه کردن له سسه رئسه و لایه نانسه له سنوری وه سف کردن ده رده چی، وه سف کردنسی باوکم له و لایه نانسه هدانسه هدانسه به لکسو ده بسی پیودانگیسك هه بسی و ئسه و باسسه بینوی نایسا ئاسستی زانسستیه که ی چون بدوه و چون نه بو وه.

به لام ئیستا دوو نموونه له به دواداچوون و گفتوگو زانستیه کانی نه و پیشکه ش به خوینه ر ده که م، نه گهرچی به دهست و خه تی خوی نییه، به لام به داپشتنی خویه تی، چونکه نه کاته ی داوای کرد بوی بنوسینه وه له حالی کدا بوو نه یده توانی بنووسی و بخوینی به هوی بیه یزی چاوه کانی دوای نه وه ی دووجار نه شهرگه ری بو کرابوو.

هیے گومانی تیدا نیده خوینه دوای ئهوه ی بهجوانی له ههردو نموونه که راماو لینی ورد بوویه وه، نه گهر توانی بهدوادا چون بیکات بن چونیه تی بریاردانیکی زانستیانه و تیپه راندنی رواله تی بابه ته کان و هه نگاو نان بن ره گ و ریشه و

قووللی مەبەستی نووسینه که، ئەوكات دەتوانى لەبارەی ئاستى زانستى باوكم بگاته برياريك له قەناعەتى خۆيەوە ھەلقولابى.

که واته: لیّره وه پولّی من له وهسف کردنی ژیانی باوکم و پیشاندانی پووداوو بهسه رهاته کان کوتایی پیّدی، لیّره به دواوه ی کتیبه که، له و بهشه ی کوتایی هیچ ده وریّکی منی تیّدا نیه جگه له پیشکه شکارو ناسینه ری سی لیّکولینه وه که پیشتر هوکاری نوسینه که یم باسی کرد، ئیستا وه ک خوی ده یخه مه به دیدی خوینه ر، فه رموون ئیّوه و وتار (مه قاله کان)ی باوکم:

ئەمىرۆ بەيانى خەويكى زۆر سىمىرم بىنى جورئەتى ئىموە ناكىم ھەمىووى باس بكىم، بىملام لىم نيو كورتىمى خەونەكىمدا داواكارىمەك ھەبىوو بىق نوسىينى ئىم وشانەى خوارەوە:

ههندی خه لل نه و قسه یه زور به گهوره ده زانس نه گهر بگوتری: (ده کری له هه لینجانه کانی پیغه مبهری خوا گرفتری: (ده کری له هه لینجه وانه ی نه و شته ی مه به سته تیده گهن، له به بینهان باش بوو له م وتاره دا مه به ستی نه و که سانه پوون بکه ینه وه که ده لین: (ده کری هه له و نه پیکان پووب دات له هه لینجانه کانی پیغه مبهری خوا گرا، نه و که سانه شکه نه م مقسه ده که ن و نه م بوچوونه یان هه یه جمهوری زانایانی شهریعه تی نیسلامین.

⁽۱) به شینک له وه رگیرو نوسه رانی به پیر به رامبه روشه ی (اِجتهاد)ی زمانی عه رهبی و شه ی کوشش به کار دینن، من هه لینجانم پی جوانترو گونجاوتره (وه رگیر).

⁽۲) ئىم وتىارە لىد ژمارە بىسىت و شەشىي گۆفىارى (نهىج الإسلام) بىلاو كرايىدوە، لىد مانگىي جەمادى سىالى ١٤٠٧، بەرامبىدر بىد شىوبباتى سىالى ١٩٨٧، سىدىرى بەسىدرھاتى نوسىينى وتارەكىدو ئىدو ھۆكارانىد بكىد كىد لىد پشىتى نوسىينى بىوون، لەلاپەردى (٢٨٦)ى ئەم كىيبد.

ده ليسن: {بسم الله الرحمن الرحيم الموفق للصواب، حمداً لله وكفى، والصلاة والسلام على سيدنا محمد المصطفى، وآله وصحبه الأوفياء الشرفاء}.

بزانه که پیویسته لهسهرمان بهر لهوهی پروونکردنهوه بدهین و وه لام بدهینهوه باسی پیشه کیه که بکهین که پیغهمبهران و نیردراوانی خوا سهلامی خوایان لیبی مهعصوم بوون له نه نجامدانی گوناح و سهرپیچی، پاکترن لهوهی بهبپیاری ههر کهسیک هه له و لادانیان بخریته پال.

چۆن پارێـزراو نيـن له كاتێكـدا خـواى پـهروهردگار لهبـارهى گهورهمـان پێغهمبـهرى خـوا گلا دهفهرمـووێ: ﴿ وَمَا يَنظِقُ عَنِ الْمُوکَ ﴿ وَمَا يَنظِقُ عَنِ الْمُوکَ ﴿ وَمَا يَنظِقُ عَنِ الْمُوکَ ﴿ وَمَا الْمُوکَ ﴿ وَمَا الْمُوکَ ﴿ وَمَا الْمُوکِ الْمُوکِ النجـم، ههروههـا دهفهرمـووێ: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللّهِ ﴿ اللهِ ﴿ النساء، چـۆن پێغهمبـهرى خـوا گلا سهرپێچى باوهردگارى دهكات له كاتێكـدا خـواى پـهروهردگار فهرمانمـان پـهروهردگار فهرمانمـان بيخ دهكات گوێڕايه لمى بكهيـن؟ ياخـود چـۆن ههقـى ئهوهمـان ههيه بريـار لهسـهر ئـهوه بدهيـن ئـهو ههـله دهكات لهكاتێكـدا ئێمـه فهرمانمـان پـێ كـراوه بهگوێرايه لــى كردنــى؟

⁽۱) قسمه گوفتاریشی (ثموهی که قورئانه) له ثماره زوو بازی و همه واو هموه هموه مسموه نیمه، ثهمه ی که پایده گهیه نیمت ته نها نیمگاو وه می خواییه، جو برائیلی فریشته خاوه نی هیمزو توانه ی زور، قورئانی فیر کردووه.

⁽۲) هیے فرستاده یه کهان نه ناردووه مه گهر ته نها بنو نهوه ی گویزایه لی بکریت به فه رمانی خوا.

به لام كه ده لنين: درووست نيه و باتله ئه گهر خه لكنك بلیّن پینغهمبهری خوا ﷺ لهههر کاریّک له کارهکان تهگهری ئەرە ھەپە ھەلە بىكات و نەيينكى، ئەمبە ئەرە ناگەيەنىي كە: ئەگسەر ئسەم قسسەيە لەلايسەن خسواى يسەروەردگارەوە كرابسى بەرامبەر بىە يېغەمبەرەكەي ﷺ ئەوپىش ھەر پىووچ و باتىل بىخ، نه خنیر ، به لکو نهمه بن خوای پهروه ردگار قهده غه نبیه له ئاست هـەرپيغەمبـەروپنردراوپكـي خـۆي، خـواي يـەروەردگار لهبارهی پیغهمبهرانه وه چونی بوی ناوا بریار ده دات و داوهری ده كات، ئاراسـته يان ده كات، ياخـود سهر زه نشـتيان ده كات، ياخـود بەھەلەيان دادەنى، ئەمە بەويسىتى خۆيەتى، بەلام وەك گوتمان: ئەملە ھەقلى يلەروەردگارە نلەك بەندەكانى، واتلە: ئلەو مافلەي كلە خوای پهروهرگار ههیه تمی به دلنیاییهوه به نده کان نیانه.

هـ دروه ك قسم كيبن حهجماري ههيتهمي لمه رووهوه كمه ده لين ناپهسندو مه کروهه له بارهي پنغهمبهري خواوه ﷺ بگوتىرى: نيردراو (الرسول)، بەلكو پيويستە بگوتىرى: نيردراوى خـوا (رسـول اللـه)، ياشـان دەلْـيّ: بـەلام ئەگـەر گوتـت: ئاخـر ئەوەتىا خواي بەرزو مەزن فەرموويەتىي: ﴿ يَكَأَيُّهُا ٱلرَّسُولُ ﴿ اللَّهُ لَهُ الرَّسُولُ ﴿ اللَّهُ ا المائدة، دەلْنين: (ئەممە جيايمه) خواي يەروەرگار مافىي خۆيەتىي هەرچۆنتكى بىوى ئاوا بانگى پىغەمبەرەكەي بىكات.

نموونه یه کی تر بن به هینز کردنی ئهم بزچوونه نهوه یه که: شهرعزانان دهلین: (درووست نیه سویند خواردن به غهیری خوا)، باشان ده لننن: (ئه گهر بگوترێ: به لام خواي بهرزو مهزن سوینندنی به هه نجیرو زهیتون و زور شتی دیکه خواردووه! ده لیّین: خوای پهروه ردگار بـوی ههیه ههر شتیکی بوی سویندی پـی بخوا، درووست نیـه لهمه دا تیمه خوّمان بـه و قیـاس بکهین).

که واته: پوخته ی قسان نه وه یه: ئیمه فه رمانمان پی کراوه پیغه مبه ری خوا گلابه به پیر فرین، پارینزراوی و عیصمه تی بی پیغه مبه ری به پاکی بگرین له و هه لانه ی که خه لکی به هه لینجان و بوچوونی خویان پیان وایه هه له یه، چونکه نهمه پیچه وانه ی نه وه یه که خوای په روه ردگار وه که فه رمانی خوی جیگیری کردووه بو نیمه که: گوی پایه لی نه و بکه ین لهه هر شدیک که فه رمانمان پی ده کات و له هه ر شدیکیش که لیمان قه ده غه ده کات، له هه ر شدیکیش که لیمان قه ده غه ده کات، له هه ر شدیکیش که لیمان

چۆن ئاوا سەيرى پنغەمبەرى خوا الله ناكەيىن؟ لە كاتىكدا ھەر لەننىو خەلكى ئاسايىدا كەسىنكى موجتەھىد ناتوانى حوكم لەسەر موجتەھىدىنكى دىكە بىدات بەوەى كە ھەللەى كىردووە تەنها لەبەر ئەوەى بۆچوونەكەى پنچەوانەى ھەلنىنجانى ئەوە، ئەگەر موجتەھىدىك دەسەلاتى ئەوەى پى نەدرابىي ھەللە بداتە پال موجتەھىدىكى دىكەى وەك خۆى، چۆن بۆى دەشىي ھەللە بداتە بىال ھەلنىنجانى گەورەى موجتەھىدان پنغەمبەرى خوا بىداتە بال ھەلنىنجانى گەورەى موجتەھىدان پنغەمبەرى خوا بىداتە بەروەردگارى خۆى وەرگرتووە، خواى پەروەردگار بەجوانترىن شىيوە ئەوى پەروەردە كىردووە، زانستى ئىمە ناگاتە بەك دلىپ لەدەرىياى زانستەكەى ئەو.

بــهُلام خــواي بـــهرزو مــهزن خـــۆي پينغهمبهرهكـــهي ﷺ فيـــر ده کات و پهروه رده ی ده کات، مافی شهوه ی ههیه به هه له ی بزانی وه سەرزەنشتىشىي بىكات، مافىي ئەوەي ھەيـە ھـەر شـتێكى خـۆي بيــهويّ بيداتــه پالْــي، ئەوەتــا پيْــي دەفەرمــوويّ: ﴿ مَا كَانَ لِنَبِيّ أَن يَكُونَ لَهُ وَأَشَرَىٰ حَتَّى يُشْخِرَ فِي ٱلْأَرْضِ ثُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنْيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزُ حَكِيدُ اللَّهُ ﴾ الأنفال، ههروهها پيْــى دەڧەرمووێ: ﴿ يَنَأَيُّهُا ٱلنَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَ ٱللَّهُ لَكَّ تَبْنَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَجِكَ (١) ﴿ التحريم، هەروەھــا پێـــى دەفەرمــووى: ﴿ عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعَلَّمُ ٱلْكَنْدِبِينَ ﴿ اللَّهِ التوبة، ههروهها پنِمي دهفهرمووي: ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِيُّ أَنَّهُمُ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَـمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَأَتَّقِ ٱللَّهَ وَتُحْفِي فِي نَفْسِكَ مَا ٱللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَنْهُ ﴿ الْأَحْزَابِ.

(١) واته: بـ فر هيــچ پيغهمبهريــك نهبـووه كــه ديلــي ههبيّـت، ههـتا كاتيــك چاك پایسه دارو جیکیسر دهبیت لمه زهویسدا، (مهکمر) کمه ل و بسه ل و شستومه کی دونیاتان دەويدت؟! له کاتنکدا خوا (سهرفرازیی) ئه و جیهانی دەويدت و قیامه تم مهبه سبته و خوا بالاده سبت و دانایه، (سه رکه و تن به نیانداران

دهبه خشيت و دانايه له تاقيكردنه وهياندا).

⁽٢) واته: ئەي پنغەمبەر تۆ بۆچى شىتنك لەخنۆت حەرام دەكەيت كە خوا بـؤى حـه لال كردويت، دەتەوپىت بـهو كارە ھاوسـهرەكانت رازى بكەپت؟!

⁽٣) واته: خوا لينت خوش بينت (ئهي پيغهمبهر ﷺ) بـ و مؤلَّه تـت دانيي (٣) راستهو باوهر دامهزراوه، کیسش دروزن و دووروه.

⁽٤) (ئىدى موجەممىدد ﷺ) باسىي ئىدوە بكىد كاتتىك كىد دەتگوت: بىدو کەسمەي خوا نىعمەتىي ئىيانىي يىن بەخشىپودو تىۆش نىعمەتىي ئازادى و

ئیسبن جهریسر له دایکسهان عائیشه وه خوا لیسی پازی بسی پروایه تده کات فهرموویه تسی: {هیسچ نایه تیک نهبووه له قورشان دابه زیبیته سهر پیغه مبهری خوا ﷺ لهو نایه ته قورستر، نه گهر شتیکی بشاردایه ته وه کات، نه وا شمه نایه ته ی ده کات، نه وا نهم نایه ته ی ده شارده وه ها.

بزانه که ئه و ئایه تانه ی له سه ره وه هینامان ئه و مانایانه شکه ده یگه یه نب له وه ی که خوای په روه ردگار هه له ی خستوته پال هه لینجانه کانی پیغه مبه ری خوا گن یا خود لومه ی کردووه، هیچ ناته واویه ک نیس بو پیغه مبه ری خوا گن، به لکو ئه مه پالپشتیه که بو په یامه که ی و پیغه مبه ریتیه که ی، له به رئه وه ی نهم په خنه و لومه کردنانه له لایه نخواوه ئاراسته ی کراوه نه که له لایه ن به شهره وه.

بهم تیگهیشتنه ده توانری بۆچوونی جمهوری زانایان و موخالیفه کانیان کو بکریته وه (جهمع) بکری، ههردوولا له و خاله هاوبه شهدا به یه که ده گهن که فهرمایشتی خوای بهرزو مهزن ده لاله تی له سهر ده کات و ده فهرمووی: ﴿ إِنَّ مُو َ إِلَّا وَحَیُ مُو َ رُحِی کاتری پیغه مبهری خوا گرا کُو کُن الله النجم، له به در نه وه ی کاتری پیغه مبهری خوا گرا له هه لینجانیک دا نایپیکی به بینی زانست و بریاری خواید،

پهروهرده ت لهنزیکی خوتهوه پنداوه: هاوسهری خوت بهینهرهوه لای خوت که (زهینه ب)، له خوا بترسه و (ته لاقی مهده)، (شهی موحهمه د ﷺ) شبتیك له دلّ و دهروونی خوتدا ده شاریته وه، که خوا ده به وینت ناشكرای بكات، له خه لکی ده ترسیت؟ به لام خوا له پیشتره که حیسابی بق بكه یک بترسیت.

به هـــزى ئيلهامێکــه لهلايــهن خــواوه، لهيــهر حيکمه تێکــي گــهورهي خودی خوا خوی، پاشان وه حمی دیت له کاتیکی گونجاودا ئەو ئىلھامەي پىغەمبەرى خوا ﷺ نەسىخ دەكاتەوە، واتـە: دواي ئەوەي ئەو ئىلھامە حىكمەتە گەورەكەي تىدا تەحقىق بوو كە خـوا دهیـهوێ، تنجـا وهحـي بـه نهیێکـراوي دادهنـێ و نهسـخي دەكاتىھوە.

كەواتە: ھەمبووى ھەر بە فەرمان و تەوفىقىي خبوا خۆپەتىي، هــهم ئيلهامهكــهو هــهم وهحيهكــه، ئهمــهش مانــاي نــهو قســهيهي زانايانـه كـه دهليّـن: ناكـري وهحـي دان بهنهپيكرانـي پيغهمبـهري خوادا ﷺ بني و جيگيري بكات و وازي ليبيني.

هــهر لــهو بــارهوه ئــهو ئايهتــهش ههمــان شــت دهگهيهنــــخ: ﴿ وَدَاوُرِدَ وَسُلَيْمَنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي ٱلْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنْمُ ٱلْقَوْمِ وَكُنَّا لِلْكُمْ هِمْ شَهِدِينَ ﴿ فَا فَعَهَمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا ءَالْيَنَا حُكُمًا وَعِلْمُا ﴿ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ عَلَمُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ عَلَمُ عَلَمُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ عَلَمُ عَلَيْكُ عَلَمُ عَلَّهُ عَلَمُ عَل لەلاپسەن دوو لايەنسە ناكۆكەكسە بسەرز كراپسەوھ بسۆ لاي يېغەمبسەر داوود سـهلامي خـواي ليبـي ههوالـان پـي دهدات كـه سـولهيان بهتهنیا خوی پیکاویهتی و لهسهر صهوابه، پاشان ههوالمان پی

⁽۱) واته: یادی داوودو سوله یهانیش بکه رهوه کاتنک بریاریاندا ده رباره ی ئـــهو كێڵگهــِــه كشــتوكاڵيه، كاتێــك كــه مـــهږو ماڵاتـــى خهڵكـــى تيايـــدا بـــلاو بوونــهوه بــه شــهوو زيانيــان بــه كيْلْگەكــه گەيانــد، ئيْمــهش شــايەت بوويــن لهسهر ئهو داوهری و بریارهی نهوان، جا نیمه چارهسهری کیشه کهمان له سولهیان گهیاند، به لام ههریه که لهم (باوك و کوره) به هره و هرمان كردبوو له حيكمهت و دانايى و عيلم و زانستي.

ده دا حوکم و عیلمی به هه ردووکیان داوه، واته: خوای به رزو مه زن حیکمه تی خوی هه به هه م له وه دا که نیلهامی (داوود)ی کردووه له و بریاره ی که داویه تی و نه یپنکاوه، هه م له پنکانی مهسه له که له لایه ن سوله یانه وه سه لامی خوای لیبی، پاشان وه حی بو داود ده کات که حوکمه که ی بگوری بو نه و بریاره ی سوله یان داویه تی، سه لامی خوا له سه ر هه موویان.

سەيرى ئىبن حەجەرى ھەيتەمىى بكەن يەكىكە لە زانايانى –موتەئەخخىرىن چۆن ئەدەب دەنوىنى بەرامبەر پىغەمبەرى خوا ﷺ، وريايى لەبارەى ئەوە دەدات كە بىنى (الرسول – نىردراو) مەكروھو ناپەسىندە، بەلكو دەبى بگوتىرى: (رسول الله – پىغەمبەرى خوا ﷺ)، ئەمە سەرەپاى ئەوەى خواى پەروەردگار فەرموويەتى، ﴿ يَكَأَيُّهُا الرّسُولُ ﴿ الله فەرموويەتى، ﴿ يَكَأَيُّهَا الرّسُولُ ﴿ الله فەرموويەتى، ﴿ يَكَأَيُّهَا الرّسُولُ ﴿ الله فىدرموويەتى، ﴿ يَكَأَيُّهَا الرّسُولُ ﴿ الله فىدرموويەتى، ﴿ يَكَأَيُّهَا الرّسُولُ ﴿ الله فىدرموويەتى، ﴿ يَكَأَيُّهَا الرّسُولُ ﴿ الله فىدرمورى خوا ﴾.

گوتوویه تی: خوای به رزو مه زن له سۆنگه ی په روه ردگاریتی خویه وه مافی ئه وه ی هه یه نهمه به پیغه مبه ره که ی بلنی، به لام بو نیمه درووست نیه خومان قیاش بکه ینه سه رخواو نه و مافه به خومان بده ین.

له کوتاییدا لهسه رئیاندار پیویسته له مهسههیه و هاووینه کانی به دوادا چوون بکات و ورد بی، پیوه ره کانی زانست به کار بهینی، پهله نه کات و هه ر زوو هه له نه خاته پال زانایان، به تاییست نه گهر نه و زانایه بی چوونه کهی ههمان بی چوونی به مهور بوو، له به رئه و که ده می تر که ده میننه و بکری، وه که نه وه ینیان.

له كۆتاىيدا سوياس و ستاييش بۆ يەروەردگارى جيهانيان

لێکۆڵینهوه لهبارهی ڕزگار بوونی دایك و باوکی پیکوڵینهوه لهبارهی ڕزگار بوونی دایك و باوکی پیغهمبهری خوا ﷺ و صهڵهوات دان لێیان''

ئه مه ئامۆژگاریه که له مه لا په مه زانه وه بـ ق ئـ ه و که سانه ی کـه صه لـ ه وات دان له سـ ه ر دایـ گ و باوکـی پنغه مبـ ه ر گ بـ ه درووست ده زانـن و ئه نجامـی ده ده ن، هه رکه سـ نکیش پنیـان بلّـی: کاره که تـ ان درووسـته تومه تـی ئـ ه وه ی ده خه نـ ه پـال و پنـی ده لیّـن: دیـاره تـ و باوکـی پنغه مبـ ه ری خـ وات گ پـی کافـره، بویـه پنـت دروسـت نیـه صه له واتیـان بـ ق بننـردری.

حاشا پیاویک ئیماندار بی و دایک و باوکی پیغهمبهری خوا گربه کافر بزانی، به لکو زانایان چهندین به لگهیان باس کردووه لهسهر مسولهان بوونیان، یاخود لهسهر ئهوهی که ههردوکیان له پزگار بووانی دوزه خن، یه کیک له و به لگانه که لههمموو به لگه کانی تر به هیزتره ئهوه یه که ئهوان به ئه هلی فهتره هه ژمار ده کرین، واته: ئهوان له سهرده میک ژیاون که پینهمبهری هیچ پیغهمبهریکیان له پیغهمبهرانی به رله پیغهمبهری خوا پی پینهمبهری خوا پی نه گهیشتوون که پیغهمبهری خوا پی نه گهیشتوون که پیغهمبهری خوا پی نه گهیشتوون که پیغهمبهری خوای پی تیدا په وان کراوه، به لگهش لهسهر

⁽۱) سهیری بهسهرهاتی نووسینی وتاره که بکه له لاپه یهی (۲۸٤)ی نهم کتیبه.

رزگار بوونسی ئەھلى فەتىرە بەگشىتى ئىلەو رىستە قورئانيەيلە كىلە خــوای پــهروهردگار دهفهرمــووێ: ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا (الله الإسراء، يه كيكي ديكه له به لگه كان فهرمايشتى دایکان عائیشدیه خوا لیدی دازی بن، (بیغهمبدری خوا ﷺ خوای گهورهش ههردووکیانی بن زیندوو ده کاتهوه، بروایان پنی هنَّناو پاشان هدردووکیانی مراندهوه}، هدرچه نده فهرمایشته که لاوازه، زانایانی فهرمووده پشتی پن نابهستن، یه کیکی دیک لــهو بەلگانــه لــه كتێبهكانــى تەفســيردا ھاتــووه لــه تەفســيرى ئــەو ئايەتىدى كىد خىواى پىدروەردگار دەفەرمىووى: ﴿ وَتَقَلَّبُكَ فِي ٱلسَّنْجِدِينَ الله عراء، واته: له سكيكهوه بوّ سكيكي تر له يشتيكهوه بۆ يەكۆكىي تىرى (كرنوشبەر) تۆپىي گواستەوە، ئەمە ئاماۋەيەكىي روونه لهسهر ئهوهي كه باييراني ينغهمبهري خوا ﷺ ههموويان ئيهانىدار بوونىه ياخود هەمان حوكمىي ئيهاندارانيان هەبىووە، يەكتكى دیکه له به لگه کان نهوه په که پنغه مبهری خموا ﷺ به رِیزترینی دروستكراوانه، پيويسته بهريزترين دوروستكراويش له بهريزيكهوه هاتبنته دونياوه، به كافرزانينيان پنچهوانه ي ئهمهيه.

بهو به لگانهی که ههن، تهوه جیگیر دهبنی پشتیوان به خوا ئەوان لـە رزگار بووانـن، ئـەو فەرمايشـتەش كــه لــه (صەحيحــي موسليم)دا هاتووه ئـهم بۆچوونـه هەڭناوەشــننتەوه، فەرمايشــتەكە بهم شيوهيهيه له تهبو هورهيرهوه خوا ليني رازي بني ده گيريتهوه

⁽١) واته: ئيمهش سزاي كهسيان نهداوه تا ينغهمبه ريكي بو دهنيرين.

کے ینغهمبدری خوا ﷺ فهرموویه تی: (داوای مؤله تر له يهروه ردگارم كرد بـ فـ نـ هـ وهى داواى ليخوشبوون بـ فـ دايكـم بكـهم، بەلام مۆلەتىي نەدام، داواي مۆلەتىم لىن كىرد سەردانى گۆرەكەي بكهم مؤلَّه تمي دام}، رواله تمي فهرمووده كه تهوه ناگهيه ني تهوان له رزگار بووان نهبن، لهوانهیه ئهو قهده غه کردنه لهبهر هوکاریکی تر بن که خوا خوی زاناتره پنی، ههر به لگهیه کیش نه گهری کەوتىھ ننىو، ئىموالىھ بەلگە ينھننانىموە دەكىمون، ھاوشىنوەي قەرزەكلەي نەدراوەتلەوە، ئلەوە گشىتگىر تىرە للەوەي كلە بەلگلە بىخ لەسـەر كافـر بوونـى.

چۆن بريار لەسەر بەكافىر دانانى دايىك و باوكىي پىغەمبەرى خوا ﷺ بده بن پیشتر له هه ندی کاتدا سوره تی ﴿ تَبَّتُ يَدَآ أَبِي لَهُبِ وَتَبُّ ﴾ م دهخويند، له ههندي كتيبدا گيرانهوهيه كم له ههندی له پیاوچاکانه وه خوینده وه که یه کی له پیاو چاکان زۆر ئەو سورەتەي خويندۆتەوە بىغەمبەرى خواى ﷺ لەخھودا بینیوه له روخساریدا نیشانه کانی پیناخوش بوون و سهرزهنشتی بهدى كردووه، باشان پنى فەرمووه: ئايا ئەوە مامى من نىيە؟ مهبهستى ئەبو لەھـەب بووه، منيىش لـەو كاتـەوه وەك ئـەدەب و رِیْزینک بهرامبهر پینهمبهری خوا ﷺ خوّم گرتهوه له خویندنهوهی ئەم سورەتە جگە لە خويندنەوەي بەمەبەسىتى خەتىم كىردن.

درووست نییه، ئهم بۆچوونەشان هەر لەړنگەي زانست و بهدواداچوونهوه جنگیر كردووه، بـ وروون كردنهوه ئـهم به لگانـه دەھىنىنىدەد:

يه كه ميان: له به ر واجب بووني جيبه جي كردني فه رماني پيغه مبه ري خوا ﷺ، بوخاري له صهحيحه كهيدا هيناويه تي، هاوه لان دواي دابەزىنى ئەو ئايەتە كە خواي يەروەردگار دەفەرمووى: ﴿ يَكَأَيُّهُا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيْهِ وَسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا ﴿ ﴾ الأحزاب، برسيار له يێغەمبەرى خواﷺ دەكەن چۆن صەلەواتت لى بدەين ئەي يێغەمبەرى خوا ﷺ؛ فهرمووى: بلَّيْن: [اللهم صل على محمد وآله وذريته وأزواجه كما صليت على إبراهيم....}.

دووهمیان: ینویستبوون (واجب) بوونی شوننکهوتنی ینغهمبهری خوا ﷺ، لهوه دا كه خواى پهروه ردگار قه ده غهى كرد داواى ليخو شبوون بۆ دايكى بكات، بەلكو من لەھەموو نزاكانيدا نەمبينيوه نزا بۆ دایك و باوكی یان بو یه كیكیان بكات، سهره رای ههموو نهو داوای ليخوّشبوونانهي له كتيبهكاني فهرموودهدا هاتون، وهك نهو نزايهي لهييش نوستندا كردويهتي: (رب اغفر لي ذنبي واخسأ شيطاني وفك رهاني وثقل میزانی} هدروه ها ئه و دوعایه ی تری که ده فهرمووی: (رب اغفر لی ذنبى وتب على إنك أنت التواب الرحيم}.

ئىم قەدەغىم كردنىمش لەلايىمن خىواى پىمروەردگارەوە كىم دوعايان بي نه كات نابنته به لْكه لهسه ربه كافر دانانيان، لهوانهیه لهبهر حیکمه تیك بين که لیبان ونه، وهك پیشتر باسیان کرد.

سنيهم: صهلهوات دان له ينغهمبهري خوا ﷺ يه كنكه له بهريزتريني عيباده ته کان، عيباده تيش قه بول نايي و نايه ته جي مه گهر به شو پنکه و تني پنغهمبهري خوا ﷺ نهبي، واته: دهبي بهو شنوه يه يي که پنغهمبهري خوا ﷺ ئەنجامى داومو فەرمانى يى كردووه، جا بەكردەوە ئەنجامى دابى و به صه حیحی بوّمان گیردر ابنته وه، یان به قسه فه رمو و بنتی و به صه حیحی بۆمان گیردرابیتهوه، یاخود به کودهنگی شهرعزانان، جا نه پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمانی به هاوه لان کردووه صه لهوات له دایك و باوکی بدهن، نه هاوه لان خوشیان ئهم کارهیان کردووه، نه شوینکهوتووانیش ئهم كارهيان كردووه، نه ئهوانهش كه دواي شويّنكهوتووان هاتوون.

زانایان بهمانا رواله تیه که ی و به تایبه ته له کاتم تیکگیراندا گوتوویانه: چاولیکردن و شوینکهوتن باشترو چاکتره له ئهدهب نواندن، بۆ نموونە:

هـ در لهبـ در جنبه جـ خي كردنـ شهو بنجينه يـ دى كـ باسـان كـرد وەك ئىحتىيات وەرگرتننىك تېيىنىي ئىەوە دەكەين كەپنىشەوا شىافىعى له كتيبي (الأم)دا كاتبي ناوي ينغهمبهري خوا ﷺ دههيني نالي: (سيدنا محمد)، به لكو ده لين: (محمد ﷺ).

هــهروهك لــه ههنــدي حاشــيهي كتيبــي (التحفـة)ي ئيــبن حهجهردا هاتووه ههندي له خهلكي پيشنياري ئهوه ده كهن كه وشهی (سیدنا) زیاد بکری له کاتبی بانگ و قامه تبدا، ههموو شهرعزانان ئهمه رهت ده كهنهوه بهوهى كه ئهم شبته نههاتووه (وارید) نهبووه، نه پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمانی پن کردووه، نه هاوه لان ياخود شوينكه وتووان ئهم كارهيان كردووه، نهمه

سهره رای تهوه ی لیره دا واته: لهم مهسه له یه دا - تاسانکاری و دەست كراوەيى- لەينشترىشەو نزىكترىشە ئەگەر درووست بىخ، له چاو مهسه له ی صه له وات دان له دایك و باوکی پیغه میه ری خوا ﷺ، له گه ل ئه وه شدا شهرعزانان ئه و زیاده یه شیان قه بول نەبىووەو رەتىمان كردۆتمەوە.

ئەگـەر قەناعەتـت بــۆ درووسـت نەبـــى بــەو بنچينــه (قاعیدهیهی) که زانایان هیناویانه و باسیان کردووه، ده لین: (الأمتثال خير من الأدب) چاوليكردن باشتره له ئهدهب نواندن، ئەوا ئەو فەرمايشىتەي يېغەمبەرى خوا ﷺ بەببىر خۆت بەينىەوە که دهفهرمووی: (همه کهسیک شینک دابهینی لهو کارهی ئیمــه هیناومانــه تیشــی دانهبــی ئــهوا رهت ده کریتــهوه ا خــوای پەروەردگارىش دەفەرمووى: ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَوُّا شَرَعُوا لَهُم مِنَ ٱلدِينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ ٱللَّهُ ١٠٠٠ ﴾ " الشورى.

ههروهها له كۆنەوە زانايان گوتوويانه:

كل خير في اتباع من سلف كل شر في ابتداع من خلف

واته: ههموو خيرو چاكهيهك له شوينكهوتني ينشين دايه، ههموو خرايهيه كيش له داهينراوه كانبي ياشين دايه.

⁽۱) واته: (ئايا ئەو بېباوەرانە رازيىن بە بەرنامەي خوا) ياخود شوپنى ئەو ھاوەلگەرانى دەكىمون كىم بەنساوى دىنسەوە بەرنامەيسان بىز دانساون پهیرهویان ده کهن بنی نهوهی خبوا مؤله تنبی دابیست و پیسی رازی بیست (حـه لال و حهرامیان بـ و دیاری بکـهن).

ئەنجامەكـە ئەوەپـە وەك ھەمبوو شـەرعزانان ھێناوپانـە: درووست نىيىـ دەستېيشـخەرى بىز ئەنجامدانىي ھىـج كارىٚــك بكــرى وەك دینداریی، مهگهر دوای زانینی حوکم و بریاری خوا لهبارهیموه، ئايا بۆچ دەقتىك دەگەرتىنەوە لە دەستېتشىخەرىمان بۆ ئەم بىدعەيە؟

ئــهو كەســـهش كــه بانگەشـــهى ئــهوه دەكات بەھـــۆى ئــهم بیدعــهوه خۆشهویســتی خــۆی بــۆ پێغهمبــهری خــوا ﷺ جێگیــر ده کات، هیے شاهیدو به لگه یه کی نییه لهسه ر تمه و قسمیهی، خـواى بـهرزو مـهزن دەفەرمـووى: ﴿ قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي 🗥 🕻 آل عمران، ينغهمبهري خواش 🌿 فهرموويه تي. {خواتان خۆش بوي لەسۆنگەي ئەو نىعمەتانەۋە كە ۋەك خۆراكنىك يېتان دهدا، منیشتان خوش بوی لهبهر خوشویستنی خوا بومن}، وهك دەبىنىن پىغەمبەرى خىوا ﷺ خۆشويسىتنى ئىسە بۆخلۇي، گىرى دەدا به خۆشوپستنی خوا، نهك بهشتنكی تر، بنچينهو بناغهی ئەممەش بريتىيمە لمە شىوينكەوتنى خىودى پىغەمبمر ﷺ خىزى.

بهلُکو من وای دهبینم ئهگهر وشمی (ووالدیم) بخریّته نیّـو صه له وات دان ئه وا صه له واته كه باتل ده كاته وه.

نـه ك هـه ر ئـه وه لهمه سـه له ي زور بچو وكتريش ئينسان ده بـــي وريا بني، ئەوەتا لىه ھەنىدى كتېبى فىقھيىدا بەرچاوم كەوتىووە ته گهر نوين خوين بلي: (سمع الله لمن حمد) بي تهوهي (هـ) ائه که، که راناوه دهرببری نویژه کهی باتل دهبیتهوه، هوکاری باتــل بوونــي نويْره كهشــي ئەوەيــه كــه نەگوتنــي (راناوەكــه) وا له رسته که ده کات ببیته رسته یه کی بیگانه ی فهرمان پینه کراو

له ناو نویدژدا، نهمه نه گهریه ك راناو که (هـ)انه نه پلخ، نه ي دەبىي ئەگەر وشەپەك زىاد بكەي چۆن بىي، كە پېچەوانەي فهرماننکے روون و ئاشکرای پنغهمهدری خوایه ﷺ.

هـ هـ ر لـ ه و رووه وه ده گیرنـ ه وه پیاو چاکینـ ك خـ ه ون بـ ه پیغهمبـ ه رى خوا ﷺ دەبىنى، بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەلىن، ئەي يىغەمبەرى خوا ﷺ ئایا تـۆ فەرمووتـە: (الحیا مـن الإیـان) (بەیـێ ھەمزەكـە دەپلىخ)، يېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمووى نەخپىر، كابىرا بەبەردەوامى پرسپاره کهی دووباره ده کاتهوه، پاشان پنغهمهدری خوا ﷺ به كابرا دهفهرمووي: به لكو من فهرموومه (الحياء من الإيمان)!!

لهههمسوو ئسهو به لگانسهوه بؤمسان روون دهبيتسهوه واجبسه لەسـەر ئىمـە شـوىنكەوتەي يىغەمبـەرى خـوا ﷺ بىـن، بەياسـاوى خۆشوپىستنى يېغەمبەرى خوا ﷺ بە ئارەزووى خۆمان شت دانه هننین، به لکو نه گهر نیمه راستگوین له و بانگه شههمان که ينغهمبهري خوامان ﷺ خوّش دهوي، با گوي لهو فهرمايشتهي ينغهمبه ري خوا ﷺ بگرين که دهفه رمووي: [من و نهو کهسهي که فاله تے بی باوکنے که ده کات ناواین اناماژه ی به پهنجه ی ناوهراست و شههادهی کرد، پاشیان ههول بدهین ماناکهی جيبه جي بكهين به به خشيني مال و، به خو ماندوو كردن، ئهمه به کرده یے ، به لگه ی خوشه و یستیانه بنو نه و ، نه ك بیدعه یه ك دابهننین که خوای پهروهردگار فهرمانی پن نه کردووین، یاشانیش بانگهشه بن بیدعه کهمان بکهین و فیتنه و جیاوازیمی درووست بکهین له ینناویدا، نهم کاره درووست کردنی خرایه کارییه لهسهر زهوی، خوای گهورهش خراپه کارانی خوش

ناویّےن، بەلکے خوای پەروەردگار ئەوەي بۆ بەندەكانى يىخ خۆشــه كــه شــوين فەرمانەكانــى بكــەون، ھەروەھــا دوور بكەونــەوە له بيدعه و داهننراو.

ئەگەر رېگايەكى ئاسانت دەوى بۆ گەيشتن بەرەزامەندى خواو نزيك بوونهوه له ينغهمبهره كهي على، ئهوا رنگايهك ههيه نه يٽويست بهبه خشيني مالٽِکي زور ده کات، نه پٽويست به ههول و كۆشىش و خىۆ مانىدو كردنىي جەسىتەش دەكات، شىوين ئەو شىيوازە بكهوه كه هاتووه لهبارهي صهلهوات دان له ينغهمبهري خوا ﷺ، ئەو صەلەواتىمى كىھ يېغەمبىەرى خىوا ﷺ ئىاگادارى كردووينەتىموھ له پاداشته گهورهکهی نهگهر لهسهری بهردهوام بین.

گێردراوه تـهوه کـه پێغهمبـهري خـوا ﷺ فهرموويه تـي: ههر کهسـێ دوای ههمبوو واجبه کان بلنی: (خوایه! وهسیله به موحهمهد ﷺ ببه خشبه، بیک و به خوشه ویستی هه لَبِژیددراوان، پله ی بهرز بكهوه بهسهر جيهانيان، له نزيكخراواني خوّت باسي بكريّ إ

له كۆتاپىدا ھەر كەسىك بىدوى دەست بە دىنەكەپدو، بگرى، ئیانیشی تهحقیق بنی، بهراست و درووستی نزیک بنتهوه له ينغهمبهري خوا ﷺ، بالهو قسهيه ورد بنتهوهو كاري پيخ بكات، من هیچ مهبهستنکم نهبووه له نوسینیدا جگه له رهزامهندی خوا.

اللهم ألهمنا رشدنا وأعذنا من شرور أنفسنا، وارزقنا نعمة الإخلاص لوجهك الكريم، وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمن.

پوختهی ئهو وهسیهتهی که لهسهردهمی کوختهی که نجیّتیدا بو کوره تاقانه کهی نووسی شود.

نه ی پۆله! نامۆژگاریت ده که به بیرکردنه وه له خوت، له ناویخی بی نرخ و به هوی دایك و باوکته وه درووست بوویت و خه لق کراویت، هه دروه نه فه انیش (دایك و باوکیشت) هه ر به هه مان شیوه درووست بوون، به م شیوه یه دریش بوته وه ما باوکهان شاده م، خوای په روه ردگار (ئاده م)یشی به تواناو ده سه لاتی خوی له گل درووست کرد، وه ك له کتیبه پروون و ناشکراکه یدا ده فه رموی : ﴿ إِنَّ مَثَلَ عِیسَیٰ عِندَ اللَّهِ كَمَثُلِ ءَادَمَ خَلَقَکُهُ، مِن تُرَابِ ﴿ اَلَ اَلَّهُ عَمْدان، هه روه ها نه و فه رمایشته ی

(۱) نه و پوخته کردنه وه یه مانای نه وه نیبه که شیوازی نووسینه که گوری بی، هه رچی تو لیره دا ده یخوینیته وه همان نه و ده قانه یه نوسیویه تی، به لام له به رئه وهی په یامه که دوورو درین و بوو نه و شتانه م تیدا لاداون که ده کری خوتیان لی بینیاز بکه یت، نه وه نده میناوه که گرنگترینه له نیو قسه کانی، نه گه رههستت به جیاوازیبه ک کرد له نیوان نه و وهسیه ته و دوو و تاره که ی پیشتر نه واله به رئه وه یه که نه و کاته ی باوکم نه و وه سیه ته ی نووسی تازه بووله زمانی عهره بی و به کارهینانی، بو زانینی هو کاری نووسینی نه و وهسیه ته شه سه یری لا () بکه.

(۲) واته: به پاستی نموونه ی درووستبوونی عیسا له لایه ن خواوه، وه ك نموونه ی ئاده م وایه كه له خاك دروستی كرد.

كــه دەفەرمــووى: ﴿ إِنِّي خَلِقٌ بَشَرًا مِن طِينٍ ﴿ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ به دیه پنر اویت، وه هموو ئه وانه ی غهیری تون له ئاسپانه کان و زەوپىدا بەھەمان شىزوەي تىق بەدىھى نىزاون، لەمەدا ھىج جياوازيمك نيم لهنيوان تو ئهواندا، جگم لم خوداي زالمي کاربه جینی هدربوو (ئهزهل)ی، خودا درووستکهرهو دروستکراو نیه، به دیهپنه ره و به دیهپینر او نیه، سه ره تایه ك و كۆتایپه ك نیپه بغ بووني، لـه هەمبوو سيفەتەكانىشىدا جيباوازە لـه بەدىھێنراوانى، ئەگەر شىتىكى كەم لە سىفەتەكانى بەدىھىنراوانىي خىزى تىدا بن ئەو كاتە بەكەلكى يەرسىتن نايەت و ناشىخ بېنتە يەرسىتراو، ئەممەش شىتنكى شاراوە نىمە لىەلاي خاوەنانىي ھەقىل و ژبىرى.

ئهگهر زانیت که خوت و ههمو بهدیهپنراوانی دیکه بهدیهیننراون، زانیت که درووستکراوان درووستکهریکیان هدیمه له عددهمهوه تهوانی درووست کردووه بی بوونی هیچ ماددهیه ک، ته و دروستکارهش بریتییه له خوای روزی دهری ژیننهری مرینه در، نه و خوایه ی که هه ر شبتیکی بیه وی ده توانی جنبه جنبی بکات، له زاتیدا هیچ هاوبه ش و شهریکنکی نیه، واته: چەنىد خواپەك بوونپان نيە، لە سىفاتەكانىشىدا بەھەمان شيّوه هاوبهش و شهريكيكي نيه، نهك له ههموو سيفاته كانيدا به لکو له ههندیک لهو سیفاتانه شدا هیچ که سیک و هیچ شتیک شەرىكى نىيە، خودايەكى بەياكگيىراو لىە چەندېتىي و چۆنپەتىي و شوين و كات، ئەو خواپەي وەك چۆن تىزى درووسىت كردووه،

⁽١) واته: من دهمه ويت به شهريك له قور درووست بكهم.

ههموو شته کانی دیکه شبی درووست کردووه و مشوریان ده خوات، به دلنیاییهوه حیکمه تنك له پشت درووستکردن و به دیهننران ههیه، خوای یه روه ردگار پاکتره لهوه ی کاریک بکات حیکمه تیک له پشتیه وه نهبی و همه ربو گالته درووستکر اوان دروست بکات، وهك دهفه رمسووي: ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثَا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا حَلَقُنَا هَدُرُوهُ هَا دَهُ فَهُ رَمَّتُونَ ﴿ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَاءَ وَٱلْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿ اللَّهِ الْأَنبِياء.

حیکمهته کهش ههر دهبی بریتی بی له به لاو تاقیکردنهوهی مرۆقمەكان لەوانمەي كمە راسىيىرداو (موكەللەفىن)، لەبمەر ئىمو فەرمايشىتەى خىزى كىـە دەفەرمىـووى: ﴿ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْمَوْتَ وَٱلْحَيْوَةَ لِبَلُوكُمُ أَيُّكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا ۞ ﴿ الْمَلْكَ، هَدُ كُهُ سَيْكُ نَيَانِسَى پنی همبنی کردهوهی چاك ئەنجام بىدا ئىموا بىم فەزلىي خىزى دەپخاتىم بەھەشىتاننىك كىم ئاو بەزېر يانىدا دەروات وەك چۆن لىم کتیبی روون و ناشکرای خویدا نامازهی یم کردووه، خودای به خشه ریش نه گه ریه پهاننی ک بدات وه فیای هه په بو په پهانه که ی، نه که هم به بهانه که ی دینیته دی به لکو به زیاده وهش ده پدات، هـ در كهسـنكيش كوفـرى يـن بـكات و بـاوهرى ينـي نهبـي خـوا

⁽١) واته: ئايا گومانتان وا دهبرد كه بهراستى ئيمه ئيوهمان بهبىي مهبهست دروستکردووه و تیوه بن لای تیمه ناهینرینهوه؟

⁽۲) واته: ئیمه ناسهان و زهوی ههرچیش لهنیوانیاندایه به گالته (به مهبهست) دروستهان نه کردووه.

⁽٣) واته: همر نمو خوى مردن و زیانی به دیهیناوه تا تاقیتان بكاتموه کتتان کردهوهی چاکترو پهسندتره.

ئيمه و ههمو و برايانمان پهنا بدات، دهيخاته نيو ئاگرو بهههتا ههتايي تيدا دهمينيتهوه.

تهگهر به و شیّوه یه ی شایسته یه بیرت له خوّت و له نیشانه و به به لگه کانی غهیری خوا به لگه و نیشانه یه کن له سه ر بوونی خودایه ك دیكه ی غهیری خوا به لگه و نیشانه یه کن له سه ر بوونی خودایه ك که بوون پیّویست (واجب الوجود) ه، خودی دونیاش تاکه مه نیزل نیه ، به لکو هو کاری گهیشتنه به تاخیره ت، زانیشت که تاخیره ت خوشبه ختی هه تا هه تاییه بو تیهانداران و به دبه ختی هه تا هه تاییه بو تیهانداران و به دبه ختی هه تا هه تاییه بو تیهانداران و به دبه ختی شه ناخیره ت خوشبه بو بیّباوه پان ، به گویّره ی پواله تیسش تاخیره ت ته نجامی دونیایه ، بویه دونیا بکه وه سیله و په له بکه و هه ولی جیددی بده بو به ده ستهینانی په زامه نسدی په روه ردگارت و جیددی بده به به ده رمانه کانی، کار بو دونیا مه که مه گه ر له و جیبه جی کردنی فه رمانه کانی، کار بو دونیا مه که مه گه ر له و سیزنگه یه وه نه بی وه ک هو کارو وه سیله یه ک و به و پیگایه ش که شه رع بوی داناوی.

تاگاداربه پۆڵه! ئەگەر لەوە گەيشىتى كە باسىان كىرد، ئەوا گوى بگىرە بىق ئەو قسەيەى تىر، زۆر بەجوانى و بە شايسىتەيى بىرى لىن بكەوە ئەى سەعىد! كارىشى پىنى بكە، چونكە كار پىكردنى ھۆكارى بەدەسىت ھىنانىي ژيانىكى ئەبەدىيە لەلايەك، لەلايەكى ترىشەوە پاسىت و پىك پۆيشىتنە لەژيانى دونيا، ئەوەى دەمەوى پىت بلىلىم ئەوەيە:

بزانه که خوا بههه شت و دوزه خی درووست کردووه، شتانیکی دیکهی زوری دروست کردوه که خوی نهیی کهس

نازانسی وهك: فریشته كان و ئینسانه كان و جننه كان و ههموو گیانداران و بن گیانانیش، هیچ یه کین له و درووستکراوانهشی رانهسینراوه به نهنجامدانی عیبادهت، غهیری نینسانه کان و جننــهكان، وهك دهفهرمــووي: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلِّجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعَبُدُونِ 🕥 🥻 🗥 الذاريات، ئينساني درووست كردووه حدزه دهرونیه کانیشی تیدا دروست کردووه، له مهیل و تارهزووی بة خواردن و يؤشاك و قسه كردني دونيايي و روانيني حدرام، ههروهها ئارهزووي داوين و حهزكردن بهمال و پوست و يلهو یایـه، ههروههـا خوّبهگـهوره زانیـن و رق و حهسـادهت و نهمیمـی و غدیبهت، هدروهها کات کوشتن و حهز کردن به تهمبهلی و یشوودان، تهمیه لی نواندن له پهرستش و خو ماندوو نه کردن، ئهمه سهرهرای دهسه لاتی شهیتانه جننی و ئینسیه کان، پاشان رایسپاردوون بهواز هینسان لهو ئسارهزووه دهرونیانسه، مهگهر بے رنگایہ کے شہرعی، رایسیاردوون بہوہی شوین ہہواو ئارەزووەكانىــان نەكــەون و گويْرِايەلْــى ئامۆژگاريەكانــى شــەيتانە ئينسىي و جننيــه كان نهكــهن، وهك دهفهرمــووى: ﴿ إِنَّ ٱلشَّيْطَانَ لَكُمْ: عَدُوٌّ فَأَتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ١٠ ﴿ اللَّهُ ١٠ فاطر، وه دهفه رمووى: ﴿ فَلَا تَتَّبِعُوا ٱلْمَوَى ٓ النساء، هدروهها دهفه رمووي: ﴿ قَدْ أَفَلَحَ مَن زَكَّهُا اللَّهُ اللَّهُ مَن زَكَّهُا اللَّهُ اللَّهُ

⁽۱) واته: بیگومان من پهری و نادهمیزادم درووست نه کردووه تهنها بن ئەوە نەبنىت كە مىن بپەرسىتى و فەرمانبەردارم بىن.

⁽٢) واته: چونکه بهراستی شهیتان دوزمنتانه، ئیبوهش به دوزمنی خوتانی دابنين.

⁽٣) واته: نه کهن شوین تارهزووی نه فس بکهون.

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّنَهَا ﴿ ﴾ ﴾ الشمس، که وابی نینسان پاسپیردراوه به خو پاکو چاك کردن و جیبه حی کردنی فه رمانه کان و دوور که و تنه وه له قه ده غه کراوه کان، بویه پیویسته هه و ل بده یت و به و شیوه یه ی که شایسته یه تیبکوشیت به رامبه ربه شهیتان و نه فس، به یارمه تی خوای به به زه یی.

هیے شاراوهش نیه نهو تیکوشانه پیویستی به زانست هدیه، نهو پالهوانهی که زورانبازی لهگهل دوژمنه کهی ده کات نهگهر زیره ک و شارهزا نهبی له پاساو بنچینه کانی شه پکردن و، فیله کانی شه په نهوه هه رلهسه ره تاوه ژیر ده کهوی.

ئیستا ئهگهر بمانهوی بگهریینهوه بو دینه که مان و گویرایه لی خاوه نی خومان بکه ین و ببینه به پیزترینی ئوممه ته کان پیویسته له سه رمان خومان شاره زا بکه ین له دین، به و چاوه و به شیوه ی هه قیقی خویشی سه یری دونیا بکه ین که چه ند بینرخه، ورد بینه وه له و فه رمایشته صه حیحه ی که ئیبن و عومه ر خوا لیبان پازی بی بومان ده گیریته وه ده لی: پیغه مبه ری خوا پیشانی گرتم و پینی فه رمووم: (له دونیا دا به شیوه ی غه ریبه یه ک یان پیبواریک بری اله گیرانه وه ی ترمزیدا ئه مه شی بو زیاد کردووه (خوت وه ک یه کیک له خه لکی گورستان هه ژمار بکه).

⁽۱) واته: به پاستی نه و کهسه سه رفرازه که نه فسی پاك و پوخته کردووه و نیبان و ترسی خوای تیادا پواندووه، بنگومان نائومید بوو نه و کهسه ی نه فسی خوی ناپوخت کردو تالوده ی گوناهو تاوان و خراپه ی کرد.

دوای ئهوهی حیکمه تی درووست بوون و هه قیقه تی خوت زانى، زانىت بەندەيەكى فەرمانىنكراوى لەلايەن خاوەنەكەتەوە کـه دهبـی پاریّـزکار بیـت و کار بـو دواروٚژت بکهیـت، زانیـت دونيا ئالەتنكە بىز كاركىردن بىز ئاخپىرەت، ھەروەھا زانيىت كىه راسپێردراوي به حوکمه شهرعيه کان لهههمو و بارو دۆخێـك، راسييردراوي به تهنجامداني ههموو تهو كردهوانهو تييانيدا سەرىشكى، وريابە لەھەموو ھەنگاونىك كە دەپھاونىي و قسىەپەك که ده یکهی، ده بن ههمووی به نیه تنکی باش و چاك بنت، ئەگىنــا دەبىتــە يەكىــك لــە گوناھــەكان ئەگــەر نيەتــت گونــاح و تاوان ہے، ئەگەر ئەو شىتانەت ھەمبوو زانىي ئەو كات بەدل و به نيهتيكي ياكهوه روو له خوا بكه، وابكه مهبه سته كانت بـ ق رەزامەنىدى ئىەو بىخ، ئەوانىەت خىۆش بويىن كىە ئىەو خۆشىي دەوپن، واز له نەفس و شەپتان بېنه، ئەو دووانه دەپانەوى له نـورو روناکیـهوه دەرت بهێنـن بـهرهو تاریکیـهکان، خـوای گهورهش دەپھوى لىه تارىكيەكانىھوە دەرتېننى بىۆ روناكى، خواي بەرزو مهزن دەفەرمووى: ﴿ اللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِيرَ عَامَنُواْ يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَاتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا ۚ أَوْلِيـَآوُهُمُ ٱلطَّاعُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَنتِ ﴿ البقرة.

(١) واته: خوا پشت و پهناو خاوهني ئه و کهسانه په باوه ريان هيناوه، له تاریکاییه کانی (گومان و ستهم) دهریان دههننیت و دهیانبات بهره و نوورو رووناکی، ئەوانىەش كىە رېبازى كوفريان گرتۆتە بەر، يارمەتىي دەرەكانيان تەنھا تاغوته كانـن لــه نــوورو روناكــي دەريــان دەھينــن بــەرەو تاريكاييــه كان دەيانبــەن، ئا ئەوانىھ نىشىتەجنى ناو ئاگىرى دۆزەخىن و بىز ھەمىشىھ تياپىدا دەمنىنىھوە. نهگهر پاستگویانه پووت کرده خوا، پیویسته سهره تا خوت فیری زانست بکهی، گیپدراوه ته وه که: {خوا له دوستیکی نه زان وه رناگری، نهگهر لیبی وه رگرتایه شاره زای ده کرد} مهبهست له نه زان به نه زانه به زانسته مهبهست له نه زان نه و نه زانه یه که نه زانه به زانسته پیدراوه کان (وه هبیه کان)، ههرچی نه زانینه به بنچینه کانی زانسته زاهیریه کان که خو شاره زا کردن و فیر بوونیان واجبه نهوه نه رک و واجبی سهر ههمو و مسولهانانه، له پیویستیه کانی فیربوونی نه و جوره فیربوونانه نهوه نیه فیرخواز وه لی بیت، فیربوونی خوا نه فهرمو ویه تی: {زانستخوازی فه رزه له سهر ههمو مسولهانیک}.

به لام نه و زانستانه ی که وهسیه تت بی ده که م لیّان دوور بکه ویته وه سی جورن: حه رام، ناپه سند، ریّگه پیّدراو (مباح)، نه وه ی یه که میان که حه رامه بریتیه له فه لسه فه (۱۱)، شه حوزه، سیحر، بورجه کان، ته بائیعیه کان، هه رچی زانسته ناپه سندو مه کروهه کانه وه ك: غه زه ل و شیعره به تا ل و بی سه روبه ره کان،

(۱) دواتر باوکم پشتی به و بۆچوونهی جمهور دەبهست لهوه دا که دیراسه کردنی فهلسه فه درووسته، بۆئه و کهسانهی که خاوه نی زانست و زانیاری فراوانن و راستیه کانی هه قیقه تی عه قیده ی ئیسلامیان له میشکیدا چهسپیوه، هه رلهسه رئه و بنچینه به شدواتر گرنگتریس به شه کانی فه لسه فه ی پی گوتم که بریتیه له (المقولات العشر)، له و باره وه خاوه نی (السلم) ده لی:

والقولة المشهورة الصحيحة جوازه الكامل للقريحة ممارس السينة والكتاب ليهتدي به إلى الصواب

ههرچی سنیهمیشه که بریتیه له زانسته پنگه پندراوه کان نهو زاستانه یه که شتی پرو پوچ و ناپهسندی تندا نیه.

نهگدر ده تدوی فیسر بیست له پوژانسی فیربوونتدا هوشیاربه نه فسسی خوت بگره وه له سدر پیچی و تاوان، وه كه هاندی له قوتابیانی نهم سه درده مه مه به ، كه لا ناكه نه وه به لای نه و شتانه دا كه زانست و فیسر بوون له سه ریان پیویست ده كات، نه وه فیسری بوونه پشتگویی ده خه نه ، پوژانسی پشوو وه ك و شه وو پوژی هه ینسی ده چس به شوین هه واو ناره زوه كانیان ، ناگایان له وه نیه كه خویان بیبه ش كردووه له پاداشت و گه وره یی نه و كاته ، له ولاشه وه خه لكانی ناسایی چاویان لی ده كه ن و شوینیان ده كه وان نه هلی عیلمین ، له به ر نه وه خویان گوم پا بوونه و خای نه وان نه هلی عیلمین ، له به ر نه وه خویان گوم پا بوونه و خایک شه وان نه هلی عیلمین ، له به ر نه وه خویان گوم پا شه و و پوژی هه ینی دوو كاتی بو تاعه ت و پا پانه وه و صه له وات دان ، به لام به هی خاری گالته و گه پ و زیده پویی خویان بیبه شدان ، به لام به هی خاری گالته و گه پ و زیده پویی خویان بیبه شدان ، به لام به هی خاری گالته و گه پ و زیده پویی خویان بیبه شدان ، به له و مدن ل و به خششه گه و ره یه یا له و كاته دا هه یه .

روّلْه! پوختهی قسان ئهوهیه من وهسیه تت ده که م به شوین کهوتنی قورئان و سوننه ت، لههه موو هه لسان و دانیشتنیکدا، واز له بیدعه کانی خه لکانی ثه م سهرده مه بینه، بیدعه شهریکی هاوبه شدانانه بو خوا، زور وریابه له پاکی نیه تت له و شتانه دا که فیری ده بیت یان خه لکی فیر ده که یت، به رده وام نامو و غهریب به له نیروان هاوه لانت، شه و غوربه ت و نامو بوونه

شتنکی ستایش کراوه، لهبه رئه و فهرمووده یه پیغه مبه ری خوا گل که ده فه رمووی: {ناین به غهریبی هات، به غهریبیش دیته وه وه ک چون به غهریبی هات، خوشی و سه رفرازی بو نهوانه ی له غهریبانن}، له هیچ کات و ساتیکدا بی ناگا مه به له خوا.

نه فسی خوت پاك بکه وه له شته ناپه سنده کان و نه خوشییه قدلبیه کان، وه ك تو په بوون و پك و کینه و حه سودی و خو به په سند زانین و پیاو فه خر به خو کردن و سوور بوون له سه ر دونیا و ته ماحی و پژدیی و خوشه ویستی پله و پایه، چونکه له فه رزه عه بنیه کانه که نه مانه بناسیت و بزانیت، وه شاره زای هو کارو چاره سه ریه کانیش بیت.

ئهی پۆڵهم! وهسیهت دهکهم به: لهگهڵ خودا تیکوشان و خو پاهینان و دوعا کردن و پاپانهوه لهخوا که یارمهتیت بیدات، لا مهکهوه بهلای قوپسی نهو کارانه لهسهر دڵ و دهروونت، چونکه زوربهی میوهکان بهر لهومی پیبگهن تفت و تاڵ و ناخوشن، پاشان پیدهگهن، دونیاش ههرچهنده سهرهتاکهی شیرینه لهلای نههلی دونیا، به لام خواردنیکی ژههراویه لهلای بهرچاو پوشنان، گویپایه لی خواش ههرچهنده لهسهرهتاوه قوپسه بهتاییهت لهسهر نهفسی فهرمانکهر به خرابه، به لام شیرینه، به لکو هیچ شتیک نیه لهو شیرینتر بیت لهلای خاوهنانی نهفسی نارامگرتوو موتمهئیننان، واز هینان له دونیا هوکاری پشوودانی جهسته به لهدونیا و ناخیره ت، به لام

زیاد خوشویستنی دونیا دهبنته هنوکاری کهوتنه نیو حنوزن و دلتهنگی و خهفه تباری خاوه نه کنه.

ئاگادارت دەكەممەوە لىه خۆشويسىتنى پلىەو پايىە، كىه بريتىيىه لىم ھەولدانىي ئىنسان بىق ئىموەى گەورەبىي لەدللىي خەلكىيىدا، چارەسەريەكەشىي ئەوەيسە بزانيست پازى كردنىي دللىي خەلكىي لەخىۆت ھىچ سىودىكت بىي ناگەيەنىي، لەبلەر ئىموەي ئىنسانەكان باقىي نىيىن و نامىننىموە.

سهیری فیرعهون ناکهی چهنده به گهورهیان ده گرت تا ئه و رادده یه دهیانپهرست، به لام دواتر چیی؟ خوی و نهوانه ش که دهیانپهرست به ره و کوی چوون؟ روّله! ههرچهنده بته وی به گهوره بگیرینی لهنینو دلّی خه لکیدا ناگهیته ده یه کسی ئه و گهوره بیهی نه و، به لام نه گهر له گهل دهروونی خوتدا تیبکوشی به ته قوای خواو رازی کردنی خوا له خوت، ئه وا ئینشائه للا ژبانی نه به ده ست ده هینیت، رازی بوونی ئه و ده بیته هو کاریک بو رازی بوونی خه له ده دون چونی به ده ستی نه ون چونی بوین به وی به ده ستی نه ون چونی به دی به وی اید و ده بیت به وی به ده ستی نه ون چونی به دی ب

بهدهست هینانی پلهو پایه هوکاریکه بو بهدهست هینانی کهمالیکی وههمی نه ههقیقی، پیرزو پیرزت له لای خهلکی کاریکی وههمیه و هیچ ههقیقه تیکی نیه، وهك کهفی سهر ثاو وایه و زوو له ناو ده چین، وهك چون زانیاری ههبوون به زانسته گوراوه کان کهمالیکی وههمیه و زوو ده گوری بو نهزانین، بو وینه زانیاریت ههبی بهوه ی زهید له ماله وه یه، به لام که لهمال

ده رچوو زانینه که ت ده گوری به نه زانین، به لام زانست به زانیارییه سابت و جنگیره کان وه ک زانیارییت به بوونی خوا، خوایه که به هه موو سیفاتنکی ته واوو وه سف ده کری، پاکه له هه رچی سیفاتنکی که م و کورو ناپه سند، نه مه که مالی هه قیقییه نه له ژیانی دونیاو نه له کاتی مردند اله ناو ناچی.

پاشان ئەى رۆڭە! ئەگەر زانيارىت پەيىدا كىرد بە ھەقىقەتى نەخۆشىيەكانى دڭ و ھۆكارەكانىى و چارەسەريەكانى، زانيارى بەم شىتانە فەرزىكى عەينىيە لەسەر ھەمبوو ئىياندارىك، ئەوكاتە دەزانىت كە پيويستە ھەول بدەيت جىھاد بكەيت لەپىناو پاككردنەوەى دلىت لە نەخۆشىيەكان و لە وەسوەسەى شەيتان.

پاشان پابهندب به که قسه کردن، به تایبه ت له شته حدرامه کان و ناپهسنده کان پیغه مبهری خوا ای فهرموویه تی: {ههر کهسیك باوه پی هه بی به خواو به پۆژی دوایی با قسه ی باش بكات نه گهرنا بیده نگ بیت .

ههروه ها پوله! ئه گهر ده ته وی پیگای پیشین بگریته به رو نه بیته ئامانجی ئیبلیس، شه وا دلّت پاك بكه وه له گوناح و تاوان، که م قسه کردن به گویره ی توانا له خوتدا به رجه سته بکه، به تایبه ت غهیبه ت و نهمیمی کردن، که له و پوژگاره ی خوماندا خو لی لادانیان زور زه حمه ت بووه، نه که هه ر زه حمه ت بووه به لکو بوته میوه ی سه ر سفره ی دانیشتنه کان و میوانداریه کان، هه رجاره ی کو ده بنه وه خویان سه رقال ده که ن به باس کردنی عه یب و عاری خه لک، یان قسمی یه کیکی دیکه نه قل ده که ن

به خراپه بن ئهوه ي تر، خواي به رزو مه زن ده فه رمووي: ﴿ يَلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ بَعْمَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًا فِي الْآرْضِ وَلَا فَسَادًا ﴿ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ المَلَّكُونَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ المَلَّكُونَ اللَّهُ اللَّهُ المَلَّكُونَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ المَلَّكُونَ اللَّهُ اللَّهُ المَلَّكُونَ اللَّهُ اللهِ اللهُ اللهُ

(۱) واته: (جا با خه لکی دلنیابن) که: نه و مالی قیامه ته و نه و به هه شتی به رینه مان ناماده کردووه بن نه و که سانه ی که نه لووت به رزی و گهوره بینان ده و نه دانه فه سادو گوناهو خرابه.

⁽۲) واته: له پاستیدا هه ر ثیهانداران برای یه کن که واته: هه رکاتیك له نیوان دو براتاندا ناکوکی پهیدا بوو ثیوه نیوانیان چاك بکه ن و ئاشتیان بکه نه وه، هه میشه له خوا بترسن و پاریزکاربن، بق شه وه ی په حمتان پن بکریت.

⁽۳) واته: ئایا که ستان خوشی دیست لهوه ی گوشتی برای خوی به مردویی بخوات؟! دیاره کاری واتان زور پنی سهخت و ناخوشه.

که سنی توانای گهیاندنی زهره ریک یان سودیکی نیه به بنی شهو، ئه گهر که سیکی ترت پیش خست به سهر شهودا شهو کاته شهو پیشخستنه گیلی و نه فامیه، به لکو شیتاتیه.

نهگهر سهرپنچی نهوشتهت کرد که پنغهمبهری خوا ﷺ هنناویه تی شهو کاته نه کهی بلنی خوام خوش ده وی و وازم لهدونیا هنناوه، به لگهی خوشویستنی خوا جنبه جی کردنی فهرمانه کانی و دوورکه و تنه وه له قهده غه کراوه کانیه تی، نه ك به ته نیا مهیلنکی ده روونی بی و به س.

پاشان چهندی ده توانی له خوا بترسه، تو نازانی له سه رکام لا کوتایی به ژیانت دی، تو نه گهر له ژیانت دا به به رده وامی گویزایه لی خوای په روه ردگارت کرد نازانی ئایا لیّی قه بول کردوی و یان په روه ردگارت کرد نازانی ئایا لیّی قه بول کردوی و یان په تایی کردوته وه، له گه ل نه وه شدا خوای په روه ردگار ده فه رمووی: ﴿ وَمَا قَدَرُوا الله حَقَّ قَدْرِهِ الله النعام، هیچ کات وات لی نایه شایسته ی به هه شت بیت به هوی تاعه ت و گویزایه لیت، نه گهر هات و به نه ندازه ی هه موو ئینسانه کانیش تاعیمت بکه یت، تو نازانی تو په بوونی خوا به هوی کامه گوناهه وه توشت ده بی خوای په روه ردگار په نامان بدات، با زور ترین ترست له عاقیبه ت خرابی بیت، خوای په روه ردگار به نامان بدات، با نیمه و هه موو ئیاندارانی لی په نا بدات، بو نه و هدم و و نیاندارانی لی په نا بدات، بو نه و ونت بو مردن. بینته هو کاریک بو هو شیار بوونه و و ناماده بوونت بو مردن.

پاشان ئاگاداری ئەنجامدانی نوینژه فەرزەكانىت بە بەھەموو روكىن و مەرجەكانىدوه، بەتىرس و ملكەچى و شەرم و حەياوه ئەنجامیان بده، وهك ئهوهى كه خواى گهوره دەبینیت، لیپیچینهوه لهگهال خوتدا بكه لهبهردهستیدا، خو ئهگهر تو ئهو نهبینی ئهو ده تبینی، بترسی لهوهى لیت وهرنهگری، بهلکو ئهگهرى ئهوه بوخوت دابنی كه لیت تورهیه بههوی بی ئهده بسی فهدهبی و بی شهرمیت، ههست به فهزل و منهتی ئهو بکه بهسهر خوتهوه، بهو ههموو گوناههوه مؤلهتت دهدا رازو نیازی لهگهلدا بکهیت، دهست بگره بهنوییش سوننهته کان، ههر کهسی بهیه کجاری واز له سوننه ته کان بینی وایلیدی دانی رهت ده کریتهوه.

پاشان وهسیه تت ده که م به پابه ند بوون به نویزی به کومه ل، زانایان ده رباره ی ته نجامدانی پاجیاییان ههیه و بهسه رسی بوچووندا دابه ش بوونه: فهرزی کیفایه، سوننه تی موته ککه ده، فهرزی عهین تا ده توانی وازیان لی مهینه ماده م هیچ عوزریک نیه له و عوزرانه ی که له کتیبه فیقهیه کاندا ها توون.

تا ده توانی مه به به نیام له کاتنکدا که سنکی تر شیاوتره له تخ به نیامه تکردن، نه گهر که سنکی شیاوتر نه بوو نه و کات تخ واز له نیامه ت مه هند بخ یه کنکی تر، به لام با مه رج و نادابه کانی نیامه تت هه موو تندابی به و په پی پنک و پنکیه وه، چونکه نیامه ت زه مانه ته.

پوختهی ئهوهی که دهمهوی ناموژگاری توی پی بکهم نهوهیه کار به سوننهت بکه لههموو هه لسان و دانیشتنیکتدا، کار بهو بیدعانه مه که خه لکی دایانهیناوه، چونکه بیدعه شهریکی هاوبهش دانانه بوخوا وه کو گوتمان، ئهم نزیکی و

له ته ك يه كتر بوونه ى بيدعه و هاوبه ش دانان، وه ك په تى پاوچى وايه كه پاوى پى ده كات، بيدعه وينه ى ئه و په ته يه له پاكيشان و په لكيش كردنى شيرك، بۆيه با ئه و كرده وانه ى كه بهجه سته ئه نجاميان ده ده ى ياخود به مال، ههموى له سه ر سوننه ت بى.

پاشان ئهی پۆڵه! زێدهپۆیی و درێــــژ دادپی لــه قســه کردنـدا هیــچ ســوودت پـــێ ناگهیهنــێ، بهڵکـو هــهزار بهڵگـهو نموونــه ســوود بهکهســی گێــل و مێشــك بهتـــاڵ ناگهیهنــێ، کهســێك گوێبگــرێ بـــــ کهســێکی تــر، ئامــاده بێــت بـــێ فهرمانبهرداریــی کردنــی، یــهك نموونــه بهسســه، لــهو نموونــه پادهمێنــێ و بههێــهوه لــه تاریکــی دێتــه دهر، بــاش بیــر بکـهوهو گــوێ بگــره، بـــێ ئـهوهی بهرزتریــن پـــــ بهدهســت بهێنیـــت و بــهردهوام کاری پـــێ بکهیـــت، خــوای پـــــ بـهرزو مــهزن دوو ژیانــی درووســت کــردووه:

یه که میان: (ژیانیکی ته به دیی)، که بریتیه له ژیانی تیانداران له به ههشت و بیباوه یان له دوزه خ.

دووهمیان: (ژیانیکی فانیی)، که بهم نزیکانه ده پواو نامینی، نهویش بریتیه له ژیانی دونیا، ثهو ژیانی دونیایه شریتیه له شتی بی سوودو یاری و گالته گهپ و پیشبرکی کردن لهسه ر زیاد کردنی مندال و یاره و سامان.

تهماشای هـهردوو ژیانه کـه بکـه، بیـر لهههردووکیان بکـهوه، کامهیان دهمیننیتـهوهو چیـژ بهخشـتره؟ وهسـفه کانی بهههشـت سـهرژمیری ناکریّن، نیعمه تـی گـهوره بریتییـه لـه: بینینـی خـودای

بهدیهینه ری ههردوو جیهان، لهگه ل بینینی موحهمهدی هه لبریز ردراوو ههموو پیغهمهرانی تر سهلامی خوایان لیبیت، به لام ههرچی ژیانی دونیایه بهم شیوه یه یه ده ببینی، ته نانه ت بیخ که سانیك نهگهر وه کو فیرعهون و نهمرودیس بژین خالی نیبه له کهم و کوری و دل توندی و خهم و خهفه ت، نهی ده بی بی که سانی دیکه چون بی الهگه ل نهوه ش له کوتاییدا ده چنه دوزه خ و به نهمری تیدا ده میننه وه و تا نه به د سزا ده درین، هه ر جاریک پیسته کانیان ده سووتی دووباره پیستی نوییان به به د ده کریته وه.

نیو نه نجامدانی قه ده غه کراوه کان ده که و ی نیو واز هینان له فه رزه کان، هه رکه سیکیش توشی به لای وازهینان له فه رزه کان بین، ده که و ی نیو به سووك ته ماشا کردنی شه ریعه ت، هه رکه سیکیش بکه و ی نیو به سووك ته ماشا کردنی شه ریعه ت، هه که سیکیش بکه و ی نیو به و به لایه ده که و ی نیو کوفر، په نا به خوای گه و ره، له سه رئینسان پیویسته له هه موو کاره کانید ا پارید رگاری له نادابه کان بکات، به گوید ره ی توانا، خوای په روه ردگار ته کلیف له به نده یه کی ناکات به شتیک به نده که له توانایدا نه بین، ته ماشا که نه ی پوله! چون وازهینان له کرده و ه بی به و و و ده بیته هو کاری نه مانی نیان، خوای په و ره ردگار نیمه و بید و و برایان په نا بدات له لیسه ندنه و ه ی نیان.

⁽۱) واته: ههندیک له خه لکی ههیه تهنها لهیه ک حاله تندا خوا پهرستی ده کات (نهویش نه و حاله تهیه که دنیا به دلی نه و بیت) نه گهر تووشی

الحج، ئەگەر خۆشەوپسىتيەكەت تەنھا بىز زاتىي ئىدو بنيت، با پەرستشەكانىشىت ھىەر بىۆ زاتىي ئىەو بىخ، بىە پېچەوانىەوە ئەگەر وا نەبووپىت ئىدوا: ئىدو حاللەي تىپداپىت ناگىۆرى ئەگىدر زيانىت به ها دار قوناغیشدا تیه دری، با خوشه ویستیه که ت له و جوره به بر وابزانیت له گه ل نهوه شدا که گویرایه لی ده که یت تا نه به د به ناگر سزات دهدا، به لام تو ههر گویرایه لی ده که یت و خوشت دەويىت و سەرىيىچى ناكەي، ئەگەر خۆشەويسىتى خۆت بۆ خوا بهستایهوه به بهدهست هینانی قازانج و دوور خستنهوهی زهرهر، ئەوە خۆشەوپسىتيەكى مەرج دارە، لەوانەپ ئەو مەرجانە نەبىنى يان بۆت ننته دى، ئەوكات خۆشەوپستيەكەشت نامنىنى و دەروا، با خۆشەويسىتىت بىز خىوا بىلمەرج بىنى، بىز ئىموەي تىا ئەبمەد ئەو خۆشەوپسىتيە بىننىتەوە، ئەوە سەرمايەي ھەمبوو خىرو چاکه په ك و دوور خستنه وهي ههموو زهره رنگه، وهك گوتراوه: ههرچی، غهیری خوایه لهدلتدا بیهننه دهرهوه، با رؤشتن و رێگـه گرتنهبـهرت بــهرهو خــوا بــێ، ئــهو كات خــۆي ههمــوو زهرهرو زیاننکت لی لادهدا، ههموو خیرو چاکهو قازانجیکیشت پی دهدا.

یاشان بیم به پاسموان لهسمر دورگای دلست، نو شموهی، شتنکی تری تنه چی، زور زیکری خوا بکه به دل و به زمانت،

خيرو خۆشى بوو دلىي يېي خۆشە، خىز ئەگەر تووشىي تاقىكردنەوەپلەك هات سواری سهری خوی دهبیت و هدلدهگهریتهوه نا بهو حالهتهی دنياو قيامه تلهده ست خيزي دهدات.

هانا بو پنغهمبهری خوا پیبهو(۱) (تهوهسسولی) بی بکه، پنغهمبهری خوات پیخ خبرش بهوی و زوّر صه لهواتی لهسهر بیخهمبهری خوات پیخ خبرش بهوی و زوّر صه لهواتی لهسهر پنزدانانیک بو پنغهمبهره کهی پی زوّر خوّت ماندوو بکه به گویزایه لی کردنی پهروهردگارت به مال و به لاشه، زوّر هانای بو ببهو لیّی بپاریّوه، له کاته ناسکه کانی وه ك نیوه شهوو بهره بهیان، دوای فهرزه کان و دوای پوژوو شکاندن و (ده) شهوی کوتایی پهمهزان، (ده) پوژی یه کهمی مانگی زیلحیجه، کوتایی پهمهزان، (ده) پوژی یه کهمی مانگی زیلحیجه، بهتایبهت پوژی عهره فه، ههروه ها یه کهم شهوی مانگی پهجهب و شهوو بهتایبهت پوژی عهره فه، ههروه ها یه کهم شهوی میعراج و شهوو پوژه کهوی ناوه پاستی مانگی شهعبان، شهوی میعراج و شهوو پوژه کانی تهشریسق (أیام التشریسق)، زوّر سووربه لهسهر به پوژوو بوونی ههندی لهو پوژانه، شهوه کانیشییان زیندوو بکهوه به تاعهت و پاپانهوه، داوا لهخوا بکه عاقیبهت خیریت پی بهخشی، وه یارمه تیت بدات به نه نه که نزیکت دهخه نه وه کاره وانه ی که نزیکت دهخه نه وه کوده وانه ی که نزیکت دهخه نه وه کوده وانه ی که نزیکت دهخه نه وه یاره هو.

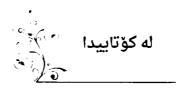
دەست بگره بـه ئەنجامدانىي دوو پكعات ياخود زياتىرى نويزى چيشــتەنگاو، ئەگــەر بــۆت لــوا، دەســت بگــره بــه ئەنجامدانىي

⁽۱) پیشتر باسیان کرد نه و که سه ی وریا کرده وه که گوتی: یا په سوله آلا، پینی گوت بلی : یا الله، نه م ناگادار کردنه وه هشی پیچه وانه ی نه و قسه یه ی نیزه یه که ده آلی: هانا به پیغه مبه ری خوا پر بکه، له وانه یه لیره مه به ستی له هانا بو بردن نه وه بی که بالیی: خوایه من هانا بو پیغه مبه ره که تر دینم توش بیکه به هانا بوبه ری من و به ده م هانا بو بدنه که مه وه بین.

شهونویژ، له شهونویژه کانیشدا دلّت سهرقال بکه بهخواوه نه که بهدونیا، نه گهرنا نووستنت باشتره له شهونویژه کهت، ههروه ها پر ژانی (بیض) به پر ژوو به (چوارده و پانزه و شانزه)ی ههموو مانگیکی عهره بی، به لام به پله نهم کارانه بکه بو نهوه یا له سهرت قورس نه بی، هه ندی له پر ژوه کان بگره، ههروه ها شهونویژیش به ههمان شیوه به پله له سهریان بهرده وام به، تا وای لیدیّت خویان پیوه ده گری، به ههمان شیوه ههمو و نهرکه کانی دیکه ش پله به پله نه نجام بده تا ده بیته به شیک له سرووشتی دیکه ش پله به پله نه نجام بده تا ده بیته به شیک له سرووشتی تو.

لهسه رئه و شیوه یه ی باسم کرد لامه ده هه تا ئه و کاته ی ده مریت، خوا به خشه ره داواکاران بینومید ناکات، هه روه ها به رده وام به له خویندنه وه ی قورنان و زیکره کان نه مانه ده بنه هرکاریک بی عاقیبه تخیری، هه روه ها به رده وام به له سه رنگره کانی به یانیان و نیسواران.

والحمدلله على الإيمان والإتمام وعلى سيدنا محمد أفضل الصلاة والسلام

پاشان، ئهمه چیرۆك و بهسهرهاتهكانی ژیانی باوكم بیوو، به پوزخیكی بیخ لایهنانه نووسیم، به گویرهی توانا واقیعی ژیانی ئهووم وهك خوی وینا كرد، بیخ هیچ زیدهوویی كردن و به گهوره گرتین و فه خرو شانازی نواندنیك، وهنه بیخ له ترسی سهرزه نشتی خه لکی ئه و مهنه هج و شیوازه م به كار هینابیخ، به لكو له ترسی باوكم وه حمه تی خوای لیبیخ ئه م شیوازه نوسینه م به كار هینا، مین له هه موو خه لکی شاره زاتر بووم به سروشتی ئه و، ده زانم مین له هه موو له زیده پرویی كردن و موجامه له كردن.

هەندى پىيان گوتىم: ئايا شىتىك لىه كەرامەتەكانى ئىهو نانووسىي؟

گوتم: کاری من نهوه به میرووی ژیانی نهو کو بکهمهوه، نهو هه نسوکهوت و کارانه ی زانیومه و لیسم بینیوه توماریان بکهم، خوینه و چونی بوی ده توانی نهو شبته ی که تومارم کردووه بچی پشکنینی بو بکات و لیسی بکولیتهوه.

ئیمه له سهردهمینکدا ده ژبن قورسی و سهنگینی که راماتی پیاوچاکان سووك بووه لهسهر زمانه کان، ئیستا قسه كردن لهسهر که رامات بوته کاری شهو خه یالکه رانه ی بو هه ر کهسی

بیانهوی بهبالایا ئهدورن، به هاو نرخی به رده وامبوونی هه قیقیان له سه رفه رمانه کانی خوا تیدا له بیر کردووه، خو پاریزی (وه رع) یان له قهده غه کراوه کان و خو پاراستن له گومانلیکراوه کان و مالّی حه رام وون کردووه، ته قوا بوت ه پوشاکیك ته نیا بو مالّی حه رام وون کردووه، ته قوا بوت ه پوشاکیك ته نیا بو خوجوان کردن و خو ده رخستن، هه رکاتیك بویستری ده توانری له به دین بوته نه و دابکه نری و دابکه نری، زانست و شاره زا بوون له دین بوته نهو که وی و سه لته یهی که شان و پشتی ئینسان داده پوشی و جوانی ده کات، هه رچی زیکرویادی خواشه گوراوه بو ته سبیح بوانی ده کات، هه رچی زیکرویادی خواشه گوراوه بو ته سبیح له په نجه تالاندن، یان په نجه ته قاندن و به س، زمانیش له گه لیدا و ته و ده لی زیکره که دا ئاوازی باسکردنی دونیا و باسکردنی نه م و ته و ده لی ته و شهوانیه کان و نه و ده لی ته و شهوانیه کان ئاره زووی ده که ن.

من ئهم لاپه پانهم بۆ ئه وه نه نوسیوه په واج به که سیک بده م، بانگه شه و پیکلامی شنیه بو خیزانیک، به لکو لاپه په کانی ئه م کتیبه دوای قول بوونه وه به کی دوورو در یژو تیپامان و ورد بوونه وه نووسراوه، بو ئه وه نوسراوه بکری ببیته په ندو وانه بو که سیک که په ندو وانه وه رده گری، ئه گهر من به ده ربینی خوم ئه م عیباره تانه م ده ربیبا ئه و کاته ده بووه شتیکی ماکیاج بو کراوو شیوینراو، که واته باشتر له مه نه وه یه به کری و به بیده نگی پیشکه شی خه لکی بکه م بی (کلک و گی) بو زیادو که م کردن و کومینت له سه ربوون، ده ربینی دل و هه ست و شعور زور به رزترو کاریگه رتره له ده ربینی نووسه ران و وه رگیپان.

منیش لهههموو کهس لهپیشترم به پهندو وانه لی وهرگرتن، یه کهم کهسیک که پیویست بی لهسهری شهم بهسهرهاتانه وهرگیریته سهر ژیانیی خوی و بیکاته ناوونیشانی ژیان و سلوکی خوی، منم، بهتایبهت شهم وهسیهتانهی که له کوتایی کتیبه که هینام ههمووی بومن نوسراوه.

تا نه و پۆژه ی وه فاتی کرد، له هه موو گۆپانکاریه کانی ژیانم و جۆراو جۆری هه لس و که و ته کانم به گویره ی توانا خوم پابه ند کردبو و به به ده ست هینانی په زامه ندی نه و، کاتی وه فاتی کرد به په رده که و ته نیوان من و ناموژگاریه کانی، که و تم نیو هه ست کردن به ته نیاییه کی گه و ره.

دوای تیپهرینی چهند ههفته یه که وه فات کردنی، لهخهومدا بینیم له ژووره بچووکه که یدا ده هاته ده ره وه نه و پؤشاکه ی له به ربوو که ههموو جاریک ده یپؤشی، وه که نه ریتی خوی که له ژیاندا بوو گؤچانه که ی به ده ستی پاستیه وه بوو، به لام پشت و سهری پاست ببویه وه، به ره و پووی چووم و ده سته کانیم ماچ کرد، له خه وه که مدا ده شمزانی که مردووه، له گه للی پیم کردو پیم گوت: خوزگه هه رسایه تبه به سه رمانه وه ده مایه وه، خوزگه هه رسایه تبه به سه رمانه وه ده مایه وه، خوزگه بو واین و ناگاداری کارو باره کانمان بوای، خوزگه بو هه میشه چاود یریت ده کردین، پووی تی کردم و گوتی: چون؟ منیش قسه کانم بو دووباره کرده وه به شیوه یه کی تر بودن بوو، زور به جه خت تر نیستا بیرم نایه شیوازه که ی تر چون بوو، زور به جه خت لیکردنه وه وه لامی دامه وه گوتی: هه روا ده بی، هه روا ده بی.

من دلنیام لهوهی ئه و چاودیریهی ئه و بهسهرمانه وه تا نهمیوش هه ر بهرده وامه، کوتا نه و به لگانه شکه وای هه ژمار ده کهم ناماژه یه کهی پوونه له لایه ن نهوه وه بریتیه له ده ستپیشخه ریم بو نووسینی نهم کتیبه.

خوینهری به پینز! له وانه یه له بیرت بین نه و شته ی که زور جه ختم له سهر کردو ته وه له له سهری وه ستاوم لهم کتیبه نه وه بو و که باوکیم زور ده سته واژه ی حه مدو سه نای خوای گه وره ی دووب اره ده کرده وه، له هه می و بونه یه کدا به و په پی تام و چیر لیخ وه رگرتین و هه ست و شعوره وه دووب اره ی ده کرده وه، به لکو هه ندی جار به به ی بوونی هیچ بونه یه که نه مه یه ده گوته وه، ده یگوت و با وکیکی مسول ان و نیماند اره وه درووست کردووه، فیری کتیب و شهری مسول ان و نیماند اره وه درووست کردووه، فیری کتیب و شهری خوایان کردووه، وه پرق و پوزی کوچ کردنی بو زه وی پیروز پی به خشیم، نه و زه ویه ی که خواو پیغه مبه ره که ی پیروز پی کردووه، هه روه ها به بوونی مندال ی پاک و چاک پیرداریان کردووه، هه روه ها به بوونی مندال ی پاک و چاک پیردی لی کردووه، دوای نه و تاقه کوپه شم نه وه کان و مندالی نه وه کانمی پین به خشیوم، پرق و پوزی پین داووم، نه مه سه ره پرای نه وه به به شیوه یه کستری کردم و دایپوشیم که خوشم چاوه پینی نه وه م

منيش ئيستا بهههقى دەزانم بەسەر خۇمەو، بليم:

سوپاس و ستایش بو نه و خوایه ی که له دایك و باوكیّکی مسولّهانی نیهاندار منی هینایه دونیاوه، کتیب و شهرعی نهویان

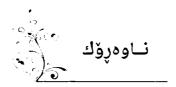
فير كردم، ستايش بـ نهو خوايـ هى كـ د دردم، ستايش بـ باوكيـك که هه نسس و کهوت و ریسگاو عادهت و نهریتی له دونیادا بریتے بوو له به گهوره گرتنی خوای بهرزو مهزن، به نومیدو هیوای تهوه ی خوای گهوره بهبهزهیمی خوی من و منداله کانیم بخاته ننيو شهفاعهتي شهوو، دواي شهفاعهتي ينغهمبهره كهي ﷺ، بـ هو موژده يـ ه ى كـ ه لـ هو فهرمايشــ ته يدا هاتــ و ه ﴿ أَلْحَقَّنَا بَهُمْ ذُرَيَّنَّهُمْ 🖤 ﴾ الطـور، هەروەهـا مـوژدەى دووەم ئـەو خـەوە بـوو که بهر له وهفاتی بینی، سویاس و ستایش بو ته و خوایهی که منی لهژیر چاودیری تهم باوکهمدا گهوره کرد، فیری کردم و پهروهردهي کردم و کاري بن پاککردنهوهم کرد، سوپاس و ستایش بو نه و خوایهی به پشك و بهشنكی زورهوه هیجره تی بـــق ئـــهو زهويـــه ريــز ليُكيــراوه پـــي بهخشــيم، لــه شــوينهواره كاني ئەم كۆچەش ئەوەبوو كە خواى پەروەردگار رېزدارى كردم بە گهیاندنی قورئان و پربوون و تیربوون به خوشویستنی باشترینی درووستکراوانی، تهگهر لهو شويندي خوم بمابامهوه که خالي بوو له زانست و شهوق و پووناکی تهم دینه و نهزانی تیدا بـ لأو بـوو، ئـهوا ئهمـرة مـن شـوانيك بـووم لـه قهدپالـي چيـاكان، ياخود جوتياريك بووم لـ كيْلْگەيمەك، لەننىو تارىكىي نەزانىدا ژیانم دهگوزهراند، سوپاس و ستایش بن نهو خوایدی وهسیهتی ئــهو باوكهمــي كــه بــــــــــ نوســيبوومهوه كــرد بــه زمانيكـــي گۆپــاو منی یی دهدواند، دوای وهفاتیشی نهو وهسیهتانهی مایهوه به ئومنىدى ئەوەى دەسىتى پىرە بگىرم، بەگويىرەى توانىا تىا مىردن ليبي لانهدهم، داوا له خواي پهروه ردگار ده کهم دلم پاك بكاتهوه

له غهیری خوی، بو نهوه ی نهبیته به ربه ست له به رده م هه ولدان بو به ده ست هینانی په زامه ندی نه و، تاوه کو خوم حه بس نه که م له دونیای هیچ تاکیک بان کومه لیک، به پالنه ری ناره زوو ته ماح تیکر دنیان یا خود لی ترسانیان، به م جوره و به و حاله شایسته ی نه و دیره شیعره بم که هه مو و جاریک با و کم ده یگوته وه:

إذا صح منك الود فالكل هين ... وكل من فوق التراب تراب

ئه گهر دی و من خوشه ویستی تو به ده ست بینم و، توش منت خوش بوی، نه و کات هه موو شتیکی تر ناسانه، خو همرچی له سه رخوله هه رخوله.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

0	پێشەكى وەركێڕ
٩	پێشەكى چاپە نوێيەكە
11	پێۺﻪﮐۍ
دا گەرانىدا	لەدايك بوون و، چۆنيەتى گەورەبوون و، بەدواى زانستە
19	قـۆنــاغى مـــنداڵى:
۲۳	شێوازی کوردهکان له خوێندنی زانستی شهرعی:
79	نەخۆشىيەكى قورس و خەونىكى سەير:
هاوسهرگیری و، حهج	بەژدارى كردنى لە جەنگى جيھانى يەكەم، ئەنجامدانى
٣٣	کردنی بۆ ماڵی خوا
٣٣	جەنگى جيھانى يەكەم و بەژدارى كردنى باوكم تيايدا: .
٣٦	پێکهێنـانی ژیانی هاوسهری:
٣٨	چوونی بـــۆ ماڵی خــــوا:
٤٠	ئەو نەخۆشيەى واى لێكرد كتێبێك بنووسێ :
گەرم و گوړ:٤٣	رووکردنه بهندایهتی و پهرستش، بهشیّوهیهکی توندو توّل و ^ا
٤٨	كۆچ كردن بەرەو شام
٤٨	ھۆكارەكانى كۆچ كردنەكە:
٥٤	پرس و ڕاوێؚژ کردن و، پەيمان بەستن
٥٨	رۆپشتن بەرەو لاي پەروەردگار بەبىّ زاد

ئەو فیتنەيەی كە خاوەنەكەی ھەستى پى ناكاو گرنگى پى نادا:
نیشته جی بوون له دیمه شق و هه ولّدان و ماندوو بوون له پیّناو به ده ست
هێنانی ڕزق و ڕۅٚزی:
ژیانی نویّ له دیم <i>ه</i> شق
لەكۆتايىدا پەيوەست بوون بە مزگەوتى رىفاعى:٧٩
لادان و رِیْگای چاکسازی:
یارمهتی دان و تهوفیق لهخواوهیه نهك ئازایهتی و زیرهكی بهنده: ۹۰
مندالهکانی و شیّوازو ریّبازی باوکم له پهروهرده کردنیان۹۷
ړێبازی باوکم له پهروهرده کردندا:۹۸
شیّخ حهسهن حهبهنکهلمهیدانی و پهیمانگهی ئاراستهی ئیسلامیی:۱۰۲
به لاو فیتنه، له ثاموْژگاریه کانی نزیکان
چۆن ھاوسەرگىرىم كردو بوومە ولاش زاواى باوكم?
گەرانەوەم بۆ پەيمانگەى ئاراستەى ئىسلامىى:
رِاهیّنان و پهروهرده کردنی خیّزان و مندالهکان لهسهر زیکرو یادی خوای
بهرزو مهزن:
نهو جـــۆره پــهرووهردهیه چ شــوێنهوار و کاریگهریهکی لهسـهر ثێمه
جێۿێۣۺؾ؟
پەرستشەكانى، دونيا بەكەمگريەكەى، خۆپاراستنى لەقەدەغەكراوەكان
نوێژهکانی و، شهونوێژهکانی:
خويندنهوهى قورئان و ئەزبەر كردنى:
ويــردو زيكــرهكانى:
پارانهوهو موناجاته کانی:
نه نحامدانی حه ج و عهم دو، زیاره تی پنغه میه ری خوا ﷺ

زيارەتى باوكم بۆ لاى پياوچاكانى زيندوو، مردوو:
خۆ دوورگرتنی له قەدەغەكراوەكانی خوای پەروەرگار و دونیا بەكەمگریەكەی ۱۷۰
ههڵوێستی باوکم لهبارهی تهصهووف و بیدعه تهصهوفی پاك خێراترین
رِيْگايه بۆ گەيشتن به بەروبوومى ئيمان:
پەيوەندى تەصەووف بە تەرىقەتەكان:
رابیته و نهصــلّهکهی:
ئادابهكاني زيكر كردن و ههڵوێستي باوكم له خۆلاركردنهوه لهكاتي زيكر
كردندا:
زانست و تەصەووف:
هه لیت و په لیت (شه ته حات)ی هه ندی له صوّفیه کان:
يهكنتى بوون (وه حده تولوجود)و، يهكنتى بينين (وه حده تولشوهود)٢٠٩
له كۆتايىدا ھەڵوێستى باوكم بەرامبەر بە بىدعە بەشێوەيەكى گشتى:٢٢٩
ھەڵوێستى باوكم لەبارەي يادى لەدايك بوونى پێغەمبەرى خوا 🎉 (مەولوود) ٢٣٢
پەيوەندى باوكم بە زانايانى دىمەشق كەنارگرتنى، پاشان چاڵاكيەكانى، پاشان
دووباره کهنار گرتنی
لا کردنهوه بهلای کهنار گرتن و دووره پهریّزیدا:
سەرەتاى بەژدارى كردنى لە ھەندى چالاكى ئايينى:
هه لويستى باوكم له ميحنه ته كهى شيخ حهسهن حهبه نكه:
رەچاو كردنى وەحدەتى مسولمانان واجبيّكى پيرۆزە٢٥٤
يەكەم: ھەڵوێستى بەرانبەر ئەو ڕێگايانەى كە برايەتى ئيسلاميى تەسك
دەكەنەوەو دەيگۆړن بۆ چەند كۆمەڭنكى ئىسلامىي جيا جيا:٢٥٧
دووهم: جهخت کردن لهسهر دوور خستنهوهی دهسه لاتی نه تهوه یی و
قەومچىتى لەو ىرابەتىيە ئىسلامىيە يىرۆزو گشتگېرە:۲٦١

بۆچونى لەبارەى پەيوەندى لەگەڵ دەسەڵاتداران و چۆنيەتى ئامۆژگارى
كردنيان
بانگهوازی کردن بو لای خواو، گرنگی دان به گوناهباران و بهزهیی هاتنهوه
پێیان:
چالاكىيە زانستىيەكانى:
دووباره گەړانەوە بۆ كەنارگرتويى لە دواى كۆمەڵێك چاڵاكى:٢٨٨
قۆناغەكانى نەخۆش كەوتن و پاشان وەفات كردنى تەخۆش كەوتن و پاشان وەفات كردنى
سەرەتاي نەخۆشيەكەي:
ھۆشيار بوونى بەبەردەوامىي لەكاتى نەخۆشيەكەشى:
وەرچەرخانىكى ويژدانى بەرەو خوا:
چەند شتێکى نامۆ بەر لە وەفات كردنى:
غونهیهك له ته حقیق و به دوادا چــوونه زانسـتیه كانی و ئامورگاری و
وهسیهتهکانی
رِيْخوٚشكردن
هه ڵێنجان (إجتهاد) لهلايهن پێۼهمبهری خاتهم ﷺ
لێکوٚڵینهوه لهبارهی ڕزگار بوونی دایك و باوکی پێغهمبهری خوا 🎇 و
صه ڵهوات دان لێيان
پوختەى ئەو وەسيەتەى كە لەسەردەمى گەنجىتىدا بۆ كورە تاقانەكەى
نووسینووسی
له كةتابيدا

ئەمە (باوكم) ە!

زانای پایه بهرز شیخ موحهمهد سهعید رهمهزان بووتی (رهحمهتی خوای لیبین) له دوو تویی نهم کتیبهدا باسی چیروک و بهسهرهاتی باوکی ده کات ههر لهسهرهتای لهدایک بوونیه وه تاوه کو وه فاتی، باوکی یه کیک بووه له زاناو عاریفه گهوره کانی کورد، خه لکی جهزیره ی بوتانی کوردستانی باکوور بووه، پاشان لهبهر خراپی ده سه لاتی نه تاتورک خوی و خیزانه که ی کوچ ده که ن بو ولاتی شام، لهویش ده بیته یه کیک له که سایه تیبه گهوره کانی نهم ولاته، ناوو شوره تی بلاو ده بیته وه ه زانستی نورو ته قواو خوا په رستی ده ناسری، شیخ بووتی (ره حمه تی خوای لیبین) ههروه کوی له پیشه کی چاپی دووه می کتیبه که دا ناماژه ی پیکردووه نهم کتیبه به راوورد به کتیبه کانی دیکه ی ده نگدانه وه یه کی زوری به دوای خویدا هیناوه و بووه ته جیی سه رنجی نه ک ههر که سانی دیندار، به لکو که سانی دوور له دینیش باوه شیان بو کرد و ته و و گرنگیان به خویدند نه وه ی داوه.

بهنده ئومید ده کهم توانیبیتم له ریگهی وه رگیرانی نهم کتیبهوه خزمه تیکم بهم زانا گهوره یهی کوردو خوینه ری کورد کردبی، خوای په روه ردگار بیکاته تیشووی قیامه ت بو نووسه ری کتیب و باوکی ره حمه تی و منی وه رگیریش بکاته ریبوارو خزمه تکاری نهم ریگای به ره و خوا چوونه. (وه رگیر)

07504808081

07504671394 - 07824671394

🔹 فەيس بووك : كتيبخانەي حاجى قادرى كۆپى

• هەوليّر - بەرامبەر دەرگاي قەلا - بازاري رۆشنېيري • نرخ ؛ 6000

دادی قادری گؤیس دادی قادری گؤیس موندی فرندی میشود